

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums
2021. gada 7. jūlijs

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2019.–2020. GADA SESIJA

2020. gada 13.–16. janvāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 239, 18.6.2021.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

2021/C 270/01	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas zaļo kursu (2019/2956(RSP)) . . .	2
2021/C 270/02	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Izstāšanās līgumā iekļauto noteikumu par pilsoņu tiesībām īstenošanu un uzraudzību (2020/2505(RSP))	21
2021/C 270/03	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2019/2125(INI))	25
2021/C 270/04	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu (2019/2136(INI))	41
2021/C 270/05	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2019/2135(INI))	54

2021/C 270/06	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas Parlamenta nostāju attiecībā uz konferenci par Eiropas nākotni (2019/2990(RSP))	71
Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris		
2021/C 270/07	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Burundi, jo īpaši vārda brīvību (2020/2502(RSP))	76
2021/C 270/08	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Nigēriju, it īpaši nesējai teroristu uzbrukumiem (2020/2503(RSP))	83
2021/C 270/09	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par stāvokli Venecuēlā pēc nelikumīgajām jaunās Nacionālās asamblejas prezidentūras un Prezidija vēlēšanām (parlamentārais apvērsums) (2020/2507(RSP))	88
2021/C 270/10	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par notiekošajām uzklaušāšanām saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz Poliju un Ungāriju (2020/2513(RSP))	91
2021/C 270/11	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sesiju (COP15) (2019/2824(RSP))	94
2021/C 270/12	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā (2019/2134(INI))	105
2021/C 270/13	Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par ekonomiskās un monetārās savienības institūcijām un struktūrām: iespējamā interešu konflikta novēršana pēc nodarbinātības publiskajā sektorā (2019/2950(RSP))	113

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

2021/C 270/14	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra lēmums par pastāvīgo komiteju skaitlisko sastāvu (2020/2512(RSO))	117
2021/C 270/15	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību, Islandi un Norvēģijas Karalisti nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Islandes Republiku, un Norvēģijas Karalisti par kritērijiem un mehānismiem tās valsts noteikšanai, kas ir atbildīga par to patvēruma lūgumu izskatīšanu, kuri iesniegti kādā dalībvalstī vai Islandē, vai Norvēģijā, par piekļuvi <i>Eurodac</i> tiesībaizsardzības nolūkos (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))	119
2021/C 270/16	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas valdību par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))	120
2021/C 270/17	Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt pareizu mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma piemērošanu (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))	121

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2019.–2020. GADA SESIJA

2020. gada 13.–16. janvāra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 239, 18.6.2021.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2020)0005

Eiropas zaļais kurss

Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas zaļo kursu (2019/2956(RSP))

(2021/C 270/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu “Eiropas zaļais kurss” (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 28. novembra paziņojumu “Tīru planētu — visiem! Stratēģisks Eiropas ilgtermiņa redzējums par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku” (COM(2018)0773) un padziļinātu analīzi šī paziņojuma atbalstam,
- ņemot vērā vispārējo ES vides rīcības programmu laikposmam līdz 2020. gadam un tās redzējumu 2050. gadam,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC), tai pievienoto Kioto protokolu un Parīzes nolīgumu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),
- ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras (EVA) 2019. gada 4. decembra ziņojumu “Eiropas vide — stāvoklis un perspektīva 2020. gadam”
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) īpašo ziņojumu “Globālā sasilšana par 1,5 °C”, tās piekto izvērtējuma ziņojumu (AR5) un attiecīgo kopsavilkuma ziņojumu, īpašo ziņojumu par klimata pārmaiņām un zemi un īpašo ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīga klimata apstākļos,
- ņemot vērā 2019. gada 26. novembrī publicēto ANO Vides programmas 2019. gada ziņojumu par emisijas apjomu atšķirībām un 2019. gada decembra pirmo kopsavilkuma ziņojumu par fosilā kurināmā ražošanu (2019. gada ziņojums par ražošanas apjomu atšķirībām),
- ņemot vērā 2019. gada 31. maija globālo novērtējuma ziņojumu par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem, kuru sagatavojusi Starpvaldību zinātnes un politikas platforma bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā (IPBES),

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā ANO Vides programmas Starptautiskā Resursu paneļa 2019. gada globālo pārskatu par resursiem,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) konvencijas un ieteikumus,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Padomes Eiropas Sociālo hartu,
- ņemot vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru,
- ņemot vērā UNFCCC Pušu konferences 26. sanāksmi, kas jāriko 2020. gada novembrī, un ņemot vērā to, ka visām UNFCCC Pusēm ir jāpalielina savs nacionāli noteiktais devums atbilstoši Parīzes nolīguma mērķiem,
- ņemot vērā Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sanāksmi (COP 15), kas 2020. gada oktobrī notiks Kuņminā (Ķīnā), kad Pusēm būs jālemj par globālo regulējumu pēc 2020. gada, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības izzušanu,
- ņemot vērā savu 2019. gada 14. marta rezolūciju par klimata pārmaiņām — stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar Parīzes nolīgumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā savu 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ārkārtas situāciju klimata un vides jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā savu 2019. gada 28. novembra rezolūciju par ANO 2019. gada Klimata pārmaiņu konferenci (COP 25) Madridē (Spānijā) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2019. gada 12. decembra secinājumus,
- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā šī rezolūcija ir pirmā Parlamenta vispārējā reakcija uz Komisijas paziņojumu par Eiropas zaļo kursu; tā kā Parlaments, darbam pie Eiropas zaļā kursa turpinoties, pie šī jautājuma vēl atgriezīsies, paužot detalizētāku nostāju par konkrētiem pasākumiem un rīcību politikas jomā, un izmantos visas savas likumdošanas pilnvaras, lai pārskatītu un grozītu jebkuru Komisijas priekšlikumu, tā tiecoties panākt, ka ar attiecīgajiem priekšlikumiem tiek atbalstīti visi Eiropas zaļā kursa mērķi,

1. uzsver, ka steidzami ir nepieciešama vērienīga rīcība, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un vides problēmām, ierobežotu globālo sasilšanu līdz 1,5 °C un nepieļautu ievērojamu bioloģiskās daudzveidības izzušanu; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Eiropas zaļais kurss”; atbalsta Komisijas apņemšanos pārveidot ES par veselīgāku, ilgtspējīgu, taisnīgu un pārtikušu sabiedrību ar siltumnīcefekta gāzu (SEG) neto nulles emisijām; prasa, lai nepieciešamā pāreja uz klimatneitrālu sabiedrību tiktu īstenota vēlākais līdz 2050. gadam un tā kļūtu par Eiropas veiksmes stāstu;

2. uzsver, ka visiem cilvēkiem, kas dzīvo Eiropā, nepieļaujot diskrimināciju, būtu jāpiešķir pamattiesības uz drošu, tīru, veselīgu un ilgtspējīgu vidi un stabilu klimatu un ka šīs tiesības ir jānodrošina ar vērienīgu politiku un pilnībā jāīsteno, izmantojot tiesu sistēmu valstu un ES līmenī;

3. pauž stingru pārliecību par to, ka Eiropas zaļajam kursam būtu jāveicina integrēta un zinātnē balstīta pieeja un jāapvieno visas nozares, lai tās ievirzītu vienā un tajā pašā virzienā viena mērķa īstenošanai; uzskata, ka dažādu politikas virzīnu integrēšana virzībā uz holistisku redzējumu ir Eiropas zaļā kursa patiesā pievienotā vērtība un tādēļ tā būtu jāstiprina; uzskata Eiropas zaļo kursu par katalizatoru iekļaujošam un nediskriminējošam sabiedrības pārveides procesam, kura galvenie mērķi ir klimatneitralitāte, vides aizsardzība, resursu ilgtspējīga izmantošana un iedzīvotāju veselība un dzīves kvalitāte planētas iespēju robežās;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0217.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0078.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0079.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

4. uzsver, ka Eiropas zaļajam kursam būtu jāklūst par centrālo elementu Eiropas stratēģijā, kas vērsta uz jaunu ilgtspējīgu izaugsmi, tomēr ievērojot Zemes iespēju robežas, un uz darbību, kura rada ekonomiskās iespējas, veicina investīcijas un nodrošina kvalitatīvas darbavietas; uzskata, ka tas būs Eiropas iedzīvotāju un uzņēmumu interesēs un palīdzēs veidot mūsdienīgu, resursu izmantošanas ziņā efektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, kurā ekonomikas izaugsme notiek neatkarīgi no ES globālā SEG emisiju apjoma, resursu izmantošanas un atkritumu radīšanas; uzsver, ka Eiropas zaļā kursa īstenošanai būtu jāveicina sociālā attīstība, uzlabojot labklājību visiem un mazinot sociālo nevienlīdzību, ekonomikas nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm un plaīsu starp dzimumiem un paaudzēm; uzskata, ka taisnīgā pārejas procesā novārtā nedrīkst atstāt nevienu cilvēku un nevienu teritoriju un ka šādā procesā ir jānovērš sociālā un ekonomiskā nevienlīdzība;

5. uzskata, ka ANO ilgtspējīgas attīstības mērķiem (IAM) būtu jāklūst par centrālo elementu ES politikas nostādņu izstrādes un īstenošanas procesā, tā nodrošinot, ka ES veicina tādu cilvēces attīstības modeļus, kas ir saderīgi ar planētas veselību; šajā sakarībā uzsver, ka Eiropas zaļajam kursam ir jāapvieno sociālās tiesības, vides integritāte, reģionālā kohēzija, ilgtspēja un nākotnes prasībām atbilstošas nozares, kas ir globāli konkurētspējīgas, lai ieguvēji būtu visi;

6. uzsver, ka ar Eiropas zaļo kursu ir jātiecas veidot pārtikusī, godīga, ilgtspējīga un konkurētspējīga ekonomika, kas der ikvienam un jebkurā no Eiropas reģioniem; uzskata, ka ar Eiropas zaļo kursu būtu jārada ekonomiskās iespējas un jāpanāk taisnīgums paaudžu attiecībās; uzsver, ka ievērot un stiprināt sociālo dialogu visos līmeņos un nozarēs ir svarīgi, lai tas būtu taisnīgs pārejas process; akcentē nepieciešamību pēc dzimumu līdztiesības aspekta Eiropas zaļā kursa pasākumos un mērķos, cita starpā arī pēc darbībām, ar ko nodrošina dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu un dzimumu līdztiesības principa ievērošanu; atkārtoti norāda, ka pāreja uz klimatneitrālu ekonomiku un ilgtspējīgu sabiedrību ir jāveic kopā ar Eiropas sociālo tiesību pilāra īstenošanu, un uzstāj, ka visām ierosmēm, kuras īstenojamas saskaņā ar Eiropas zaļo kursu, ir pilnībā jāatbilst Eiropas sociālo tiesību pilāram;

7. uzsver — lai Savienība sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus, nāksies mobilizēt iespaidīgu publiskā un privātā sektora investīciju apjomu, un uzskata to par priekšnoteikumu Eiropas zaļā kursa veiksmīgai īstenošanai; uzskata, ka ES ir jānodrošina ilgtermiņa noteiktība investoriem un regulējuma prognozējamība, kā arī atbilstoša finanšu sistēma, resursi un tirgus un fiskālie stimuli sekmīgai pārejai uz zaļo ekonomiku, lai pārmaiņas sabiedrībā, rūpniecībā un ekonomikā būtu pozitīvas un noturīgas; atkārtoti norāda, ka ar Eiropas zaļo kursu Eiropai būtu jā sāk virzīties uz ilgtermiņa ilgtspējīgu izaugsmi, pārticību un labklājību, nodrošinot, ka mūsu vides, ekonomikas un sociālās politikas nostādnes tiek izstrādātas, lai garantētu taisnīgu pāreju;

8. uzsver, ka globālās problēmas, ko rada klimata pārmaiņas un vides degradācija, ir jārisina globālā līmenī; uzsver, ka ES ir jārīkojas vērienīgi un ka ir jāmobilizē arī citi pasaules reģioni, lai tie strādātu tādā pašā virzienā; uzsver ES līderību pasaules mērogā vides un klimata jomā veicamo pasākumu jomā;

9. ierosina, lai visām darbībām, kas īstenojamas saskaņā ar Eiropas zaļo kursu, būtu zinātnē balstīta pieeja un lai to pamatā būtu holistisks ietekmes novērtējums;

10. atzīst Parlamenta institucionālo atbildību savas oglekļa pēdas samazināšanā; ierosina pieņemt savus pasākumus, lai samazinātu emisijas, tostarp aizstājot sava automobiļu parka transportlīdzekļus ar bezemisiju transportlīdzekļiem, un aicina visas dalībvalstis vienoties par vienu Eiropas Parlamenta darba vietu;

Vērienīgāki ES klimata mērķi 2030. un 2050. gadam

11. uzskata, ka juridiski saistoša ES apņemšanās ne vēlāk kā līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti būs spēcīgs instruments, ar ko mobilizēt pārejai nepieciešamos sabiedrības, politiskos, ekonomiskos un tehnoloģiskos spēkus; stingri uzsver, ka pāreja ir īstenojama visu dalībvalstu kopīgiem spēkiem un ka katrai dalībvalstij ir jāpalīdz, lai ne vēlāk kā līdz 2050. gadam Eiropas Savienībā būtu panākta klimatneitralitāte; aicina Komisiju līdz 2020. gada martam iesniegt priekšlikumu par Eiropas Klimata aktu;

12. prasa pieņemt vērienīgu tiesību aktu klimata jomā ar juridiski saistošu vietēju un visas ekonomikas mērķi vēlākais līdz 2050. gadam sasniegt siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju līmeni un kā minētā tiesību akta daļu pabeigt ES starpposma mērķus 2030. un 2040. gadam vēlākais līdz brīdim, kad to pieņems abi likumdevēji, un tas jāveic, pamatojoties uz ietekmes novērtējumiem un stingru pārvaldības sistēmu; uzskata, ka tiesību aktam klimata jomā ir jāatspoguļo labākie

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

pieejamie zinātniskie atklājumi, lai ierobežotu globālo sasilšanu līdz 1,5 °C, un tas būtu jāatjaunina, ņemot vērā ES tiesiskā regulējuma attīstību un Parīzes nolīguma pārskatīšanas ciklu; uzskata, ka tiesību aktā klimata jomā ir jāiekļauj arī īpaši pielāgošanās elementi, proti, prasība visām dalībvalstīm pieņemt pielāgošanās rīcības plānus;

13. prasa palielināt ES 2030. gada klimata mērķi līdz 55 % iekšzemes SEG emisiju samazinājumam salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; mudina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu šajā nolūkā, lai ES varētu pieņemt šo mērķi kā savu atjaunināto nacionāli noteikto devumu (NND) krietni pirms COP 26; tāpat prasa šo mērķi integrēt Eiropas Klimata aktā;

14. uzskata, ka ES ir jāuzņemas aktīva loma un jāizrāda spēcīga līderība, gatavojoties COP 26, kurā Pusēm būtu jāpalielina kopējās saistības klimata jomā, atspoguļojot pēc iespējas augstāka līmeņa mērķus; paturot to prātā, uzskata, ka ES pēc iespējas ātrāk 2020. gadā būtu jāpieņem uzlabots NND, lai mudinātu citas trešās valstis, jo īpaši valstis ar vislielāko emisiju apjomu, sekot ES piemēram; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību vienoties par uzlabotu NND pirms plānotās ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes septembrī, kā arī pirms ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes;

15. atzīst, ka dalībvalstīm var būt dažādas emisiju trajektorijas, lai sasniegtu klimata neitralitāti vēlākais līdz 20150. gadam taisnīgā un izmaksu ziņā efektīvā veidā, norādot, ka valstīm ir atšķirīgas sākumpozīcijas un resursi un ka dažas valstis virzās straujāk nekā citas, taču pāreja uz zaļo ekonomiku būtu jāpārvērš par ekonomisku un sociālu iespēju visiem Eiropas reģioniem;

16. uzsver, ka neto emisijas būs jāsamazina gandrīz līdz nullei visās ekonomikas nozarēs, lai kopīgi veicinātu mērķi panākt klimatneitralitāti; aicina Komisiju vajadzības gadījumā iesniegt priekšlikumus, kas balstās uz ietekmes novērtējumiem, lai līdz 2021. gada jūnijam pārskatītu ES tiesību normas klimata un enerģētikas jomā un tādējādi sasniegtu vērienīgākus vidējā termiņa un ilgtermiņa mērķus klimata jomā; aicina Komisijai izmantot arī papildu potenciālu veicināt rīcību klimata jomā, ko sniedz citi spēkā esošie ES tiesību akti, piemēram, Ekodizaina direktīva, ES tiesību akti par atkritumiem, ar aprītes ekonomiku saistītie pasākumi un noteikumi fluorēto gāzu jomā; turklāt uzsver, ka dabā balstīti risinājumi var palīdzēt dalībvalstīm sasniegt savus SEG emisiju samazināšanas un bioloģiskās daudzveidības mērķus, taču uzstāj, ka tiem būtu jāpapildina SEG emisiju samazināšana to izcelsmes vietā;

17. uzskata, ka jauni un palielināti SEG mērķi prasa, lai ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) būtu piemērota šim mērķim; aicina Komisiju ātri pārskatīt ETS direktīvu, tostarp lineāro samazinājuma koeficientu, noteikumus par bezmaksas kvotu piešķiršanu un iespējamo nepieciešamību noteikt oglekļa minimālo cenu;

18. tā kā pasaulē valda klimata mērķu vērienīguma atšķirības, atbalsta Komisijas nodomu izstrādāt ar PTO saskaņotu oglekļa ievēkorekcijas mehānismu; uzskata, ka šāda mehānisma izveide ir daļa no plašākas stratēģijas konkurētspējīgai dekarbonizētai ES ekonomikai, kas atbalsta ES mērķus klimata jomā, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgu konkurences apstākļus; norāda uz Komisijas viedokli, ka šāds mehānisms būtu alternatīva pašreizējiem oglekļa emisiju pārvirzes pasākumiem saskaņā ar ES ETS; uzsver, ka pašreizējos oglekļa emisiju pārvirzes novēršanas pasākumus nevajadzētu atcelt, kamēr nav ieviesta jauna sistēma, un aicina Komisiju pirms jebkādu priekšlikumu iesniegšanas veikt padziļinātu analīzi par dažādajiem veidiem, kādi varētu būt oglekļa emisiju robežu pielāgošanai, pirms 2021. gada jūnijā paredzētās klimata tiesību aktu pārskatīšanas; uzskata, ka nākotnes oglekļa ievēkorekcijas mehānismam būtu jāsauglabā ekonomiskie stimuli sekmīgai pārejai uz zaļo ekonomiku un līderībai klimata jomā, jāatbalsta mazoglekļa preču tirgus ES un jānodrošina efektīva oglekļa cena ES, vienlaikus veicinot oglekļa cenu noteikšanu citās pasaules daļās; uzskata, ka tajā ir jāņem vērā katras nozares īpatnības un ka to varētu pakāpeniski ieviest atsevišķās nozarēs, vienlaikus izvairoties no nevajadzīgām papildu administratīvajām izmaksām, jo īpaši Eiropas MVU;

19. atzinīgi vērtē plānoto priekšlikumu pārskatīt Enerģijas nodokļu direktīvu attiecībā uz vides jautājumiem, lai piemērotu principu "piesārņotājs maksā", vienlaikus ņemot vērā valstu fiskālo politiku un nepieļaujot nevienlīdzības palielināšanos;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

20. prasa jaunu un vērienīgāku ES stratēģiju par pielāgošanos klimata pārmaiņām; atgādina, ka ES un tās dalībvalstīs ir nepieciešami lielāki centieni klimatizturības, noturības veidošanas, profilakses un sagatavotības ziņā; uzsver nepieciešamību mobilizēt publiskās un privātās investīcijas pielāgošanās jomā un prasa nodrošināt patiesu politikas saskaņotību attiecībā uz ES izdevumiem, lai pielāgošanās un noturība pret klimata pārmaiņām tiktu novērtētas kā galvenie kritēriji visā attiecīgajā ES finansējumā; vienlaikus uzskata, ka katastrofu novēršanai, sagatavotībai tām un reaģēšanai uz tām ir jābūt spēcīgam solidaritātes instrumentam, kas nodrošināts ar pietiekamiem resursiem; prasa ES budžetā konsekventi un pietiekami piešķirt līdzekļus un apvienot resursus ES civilās aizsardzības mehānismam;

21. atzinīgi vērtē paziņojumu, ka Komisija uzsāks Eiropas klimata paktu; uzsver, ka Eiropas Klimata paktam ir jāapvieno iedzīvotāji, reģioni, vietējās kopienas, pilsoniskā sabiedrība, uzņēmumi (tostarp MVU) un arodbiedrības kā aktīvi dalībnieki pārejā uz klimatneitralitāti, pamatojoties uz patiesu dialogu un pārredzamiem un līdzdalību veicinošiem procesiem, tostarp politikas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā; uzskata, ka ir svarīgi sadarboties ar ieinteresētajām personām no energoietilpīgām nozarēm un attiecīgajiem sociālajiem partneriem, jo īpaši darbiniekiem, darba ņēmējiem, NVO un akadēmiskajām aprindām, lai palīdzētu rast ilgtspējīgus risinājumus pārejā uz oglekļa emisiju ziņā neitrālu ekonomiku;

Tīras, cenas ziņā pieejamas un drošas enerģijas piegāde

22. uzsver enerģētikas centrālo lomu pārejā uz SEG neto nulles emisiju ekonomiku un atzinīgi vērtē Komisijas mērķi turpināt energosistēmas dekarbonizāciju, lai ES vēlākais līdz 2050. gadam varētu sasniegt neto nulles emisiju līmeni; prasa pārskatīt Atjaunojamo energoresursu direktīvu, ņemot vērā šo mērķi un katrai dalībvalstij noteiktos saistošos valsts mērķus; turklāt atzinīgi vērtē prioritāti, kas piešķirta energoefektivitātei; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis visās nozarēs un politikas jomās īstenot principu "energoefektivitāte pirmajā vietā", kas ir būtiski, lai samazinātu ES energoatkarību un enerģijas ražošanas radītās emisijas, vienlaikus nodrošinot vietējās darbvietas renovācijas jomā un samazinot iedzīvotāju rēķinus par enerģiju; prasa pārskatīt Energoefektivitātes direktīvu (EED) un Ēku energoefektivitātes direktīvu (EEBD) saskaņā ar ES vērienīgajiem mērķiem klimata jomā un pastiprināt to īstenošanu ar saistošiem dalībvalstu mērķiem, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātiem iedzīvotājiem, vienlaikus ņemot vērā arī to, ka attiecīgajām nozarēm ir vajadzīga ekonomikas prognozējamība;

23. uzsver — lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus, ir jānodrošina izpilde dalībvalstu un ES līmenī; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka nacionālie enerģētikas un klimata plāni pilnībā atbilst Savienības mērķiem; atgādina par dalībvalstu kompetenci ES klimata un enerģētikas politikas satvarā pašām lemt par savu energoresursu struktūru;

24. uzsver to, ka, lai sasniegtu ES klimata un ilgtspējas mērķus, visām nozarēm ir jāpalielina atjaunojamo energoresursu izmantošana un jāpārtrauc fosilo kurināmo izmantošana; prasa pirms nākošā kopīgu interešu projektu (KIP) saraksta pieņemšanas pārskatīt Eiropas energoinfrastruktūras (TEN-E) pamatnostādnes, lai saskaņotu tiesisko regulējumu ar viedo tīklu ieviešanas prioritāti un novērstu piesaisti oglekļietilpīgiem ieguldījumiem; uzsver nepieciešamību īstenot stratēģisku pieeju attiecībā uz ES enerģētikas kopām ar mērķi izmantot efektīvākos ieguldījumus atjaunojamās enerģijas avotos; tādēļ atzinīgi vērtē paziņojumu par atkrastes vēja enerģijas stratēģiju; uzskata, ka ES politikai būtu īpaši jāveicina inovācija un ilgtspējīga enerģijas uzglabāšanas un zaļā ūdeņraža izmantošana; uzsver, ka ir jānodrošina, lai tādu enerģijas avotu kā dabasgāze izmantošana būtu tikai pārejas pasākums, ņemot vērā mērķi vēlākais līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitralitāti;

25. uzsver, ka ir ļoti svarīgi Eiropā nodrošināt labi funkcionējošu, pilnībā integrētu, uz patērētājiem vērstu un konkurētspējīgu enerģijas tirgu; uzsver pārrobežu starpsavienojumu nozīmi pilnībā integrēta enerģijas tirgus izveidē; atzinīgi vērtē paziņojumu, ka Komisija līdz 2020. gada vidum ierosinās pasākumus pasākumus gudrai integrācijai, un uzsver, ka turpmākai ES enerģijas tirgus integrācijai būs liela nozīme energoapgādes drošības uzlabošanā un SEG neto nulles emisiju ekonomikas izveidē; uzsver, ka pienācīgi finansēta Energoregulatoru sadarbības aģentūra ir vajadzīga tam, lai stiprinātu un palielinātu reģionālo sadarbību starp dalībvalstīm;

26. uzstāj, ka līdz 2020. gadam Savienībā un katrā dalībvalstī ir steidzami jāpārtrauc tiešo un netiešo fosilā kurināmā subsīdiu piešķiršana;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

27. atzinīgi vērtē paziņoto publisko un privāto ēku atjaunošanas vilni un mudina koncentrēties uz skolu un slimnīcu, kā arī sociālo mājokļu un īrēto mājokļu atjaunošanu, lai palīdzētu māsaimniecībām ar zemiem ienākumiem; uzsver nepieciešamību atjaunot esošo ēku fondu par gandrīz nulles enerģijas ēkās, lai vēlākais līdz 2050. gadam panāktu oglekļa neitralitāti: uzsver, ka ēku nozarei ir liels enerģijas taupīšanas un vietējās atjaunojamās enerģijas ražošanas potenciāls, kas var veicināt nodarbinātību un palīdzēt MVU paplašināties; uzskata, ka būtiska nozīme ir pārdomātam un uz nākotni vērstam tiesiskajam regulējumam; tādēļ atzinīgi vērtē priekšlikumus samazināt valstu regulatīvos šķēršļus ēku atjaunošanai; prasa stingri ievērot dalībvalstu pienākumus atjaunot sabiedriskās ēkas saskaņā ar Energoefektivitātes direktīvu; mudina veicināt kokmateriāla konstrukciju un ekoloģisko būvmateriālu izmantošanu;

28. uzsver, ka enerģētikas pārkārtošanai jābūt sociāli ilgtspējīgai un tā nedrīkst saasināt enerģētisko nabadzību, un atzinīgi vērtē Komisijas centienus šajā sakarībā; uzskata, ka kopienai, kas cīnās pret enerģētisko nabadzību, rīcībā jābūt nepieciešamajiem instrumentiem, lai tās varētu piedalīties pārejā uz zaļo ekonomiku, izmantojot izglītību un konsultatīvos apkalpojumus un stimulējot ilgtermiņa ieguldījumus; prasa ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm veikt mērķtiecīgas darbības un apmainīties ar paraugpraksi, lai samazinātu enerģētisko nabadzību, vienlaikus atbalstot vienlīdzīgu piekļuvi energoefektivitātes renovācijas finansēšanas instrumentiem; uzskata, ka māsaimniecībām ar zemiem ienākumiem nevajadzētu uzņemties energoefektivitātes atjaunošanas izmaksas; turklāt uzsver centralizētās siltumapgādes nozīmi cenas ziņā pieejamas enerģijas nodrošināšanā;

29. kopumā atbalsta ideju par tirgus pasākumiem kā vienu no instrumentiem klimata mērķu sasniegšanai; tomēr pauž iebildumus par iespējamo ēku emisiju iekļaušanu ES ETS, jo tas atbrīvotu publisko sektoru no pienākuma rīkoties un varētu sadārdzināt īrniekiem un mājokļu īpašniekiem rēķinus par patērēto enerģiju; uzskata, ka šādi pasākumi būtu turpmāk jāanalizē;

Rūpniecības mobilizēšana ar mērķi panākt tīru aprites ekonomiku

30. uzskata, ka pāreja uz modernu, klimatneitrālu, ļoti resursefektīvu un konkurētspējīgu rūpniecisko bāzi ES vēlākais līdz 2050. gadam ir galvenā problēma un iespēja, un atzinīgi vērtē paziņojumu, ka Komisija 2020. gada martā nāks klajā ar jaunu rūpniecības stratēģiju un MVU stratēģiju; uzsver, ka rūpniecības konkurētspēja un klimata politika pastiprina viena otru un ka inovatīva un klimatneitrāla reindustrializācija radīs jaunas darba vietas un nodrošinās Eiropas ekonomikas konkurētspēju;

31. uzsver, ka rūpniecības stratēģijā galvenā uzmanība būtu jāpievērš tam, lai stimulētu vērtības ķēdes ekonomiski dzīvotspējīgiem un ilgtspējīgiem produktiem, procesiem un uzņēmējdarbības modeļiem, kuru mērķis ir panākt klimatneitralitāti, resursefektivitāti, cirkularitāti un netoksisku vidi, vienlaikus saglabājot un attīstot starptautisko konkurētspēju un izvairoties no Eiropas rūpniecības uzņēmumu pārvietošanas uz trešām valstīm; piekrīt Komisijai, ka energoietilpīgās nozares, piemēram, tērauda, ķīmisko vielu un cementa rūpniecība, ir neaizstājamas Eiropas ekonomikai un ka šo nozaru modernizācijai un dekarbonizācijai ir izšķiroša nozīme;

32. aicina Komisiju nodrošināt pārejas pasākumu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, īpašu uzmanību pievēršot visnelabvēlīgākajā situācijā esošajiem reģioniem, rūpniecības restrukturizācijai pakļautajiem apgabaliem (galvenokārt ogļu ieguves reģioniem un apgabaliem, kas ir atkarīgi no oglekļaražīgām nozarēm, piemēram, tērauda ražošanas), mazapdzīvotiem apgabaliem un vides ziņā neaizsargātām teritorijām;

33. uzsver, ka rūpniecības un MVU stratēģijās ir jānosaka skaidri ceļveži, lai nodrošinātu visaptverošu stimulu kopumu un finansēšanas iespējas inovācijai, revolucionāru tehnoloģiju un jaunu ilgtspējīgu uzņēmējdarbības modeļu ieviešanai, kā arī nevajadzīgo regulatīvo šķēršļu novēršanai; aicina ES sniegt atbalstu klimata pārmaiņu mazināšanas un resursu efektīvas izmantošanas līderus, izmantojot tehnoloģiski neitrālu pieeju, kas atbilst vislabākajām pieejamām zinātnes atziņām un ES ilgtermiņa klimata un vides mērķiem; uzsver videi nekaitīgas oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas nozīmi, lai smago rūpniecību padarītu klimatneitrālu gadījumos, kad nav pieejamas tiešas emisiju samazināšanas iespējas;

34. atgādina par digitālo tehnoloģiju būtisko nozīmi pārejas uz zaļo ekonomiku atbalstīšanā, piemēram, uzlabojot resursu efektivitāti un energoefektivitāti un uzlabojot vides monitoringu, kā arī nodrošinot ieguvumus klimata jomā, ko sniedz pārvaldes, sadales un viedo lietojumu pilnīga digitalizācija; uzskata, ka rūpniecības stratēģijā būtu jāintegrē, kā

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

ierosināts, zaļās un digitālās pārmaiņas un būtu jānosaka galvenie mērķi un šķēršļi, kas kavē digitālo tehnoloģiju potenciāla pilnīgu izmantošanu; aicina Komisiju izstrādāt ieviešanas stratēģijas un piešķirt finansējumu inovatīvām digitālajām tehnoloģijām; vienlaikus uzsver, ka ir svarīgi uzlabot pašas digitālās nozares darbības radītāju energoefektivitātes un aprites ekonomikas ziņā, un atzinīgi vērtē Komisijas uzņemtās saistības šajā jomā; aicina Komisiju izstrādāt metodiku digitālo tehnoloģiju pieaugošās ietekmes uz vidi uzraudzībai un kvantitatīvai uzskaiti, neradot nevajadzīgu administratīvo slogu;

35. uzsver, ka rūpniecības stratēģijā būtu pienācīgi jāņem vērā ietekme uz darbaspēku, kā arī uz darba ņēmēju apmācīšanu, pārkvalificēšanu un kvalifikācijas celšanu; aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt šīs stratēģijas reģionālo dimensiju, nodrošinot, ka neviena persona un reģions netiek atstāts novārtā; uzstāj, ka stratēģijā ir jāiekļauj sociālais dialogs, kurā pilnībā tiek iesaistīti darba ņēmēji;

36. aicina izstrādāt jaunu un vērienīgu aprites ekonomikas rīcības plānu, ar mērķi samazināt ES ražošanas un patēriņa kopējo ietekmi uz vidi un resursiem, vienlaikus nodrošinot spēcīgus stimulus inovācijai, ilgtspējīgiem uzņēmumiem un klimatneitrālu un netoksisku aprites produktu tirgiem, par galvenajām prioritātēm nosakot resursu efektīvu izmantošanu, piesārņojuma pilnīgu izskaušanu un atkritumu rašanās novēršanu; uzsver spēcīgo sinerģiju starp klimata politiku un aprites ekonomiku, jo īpaši energoietilpīgās un oglekļietilpīgās nozarēs; aicina noteikt ES līmeņa mērķi attiecībā uz resursu efektīvu izmantošanu;

37. aicina Komisiju ierosināt mērķus dalītai atkritumu savākšanai, atkritumu samazināšanai, atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, kā arī citus īpašus pasākumus, piemēram, ražotāja paplašinātu atbildību, tādās prioritārās nozarēs kā komerciālie atkritumi, tekstilizstrādājumi, plastmasa, elektronika, būvniecība un pārtika; mudina Komisiju izstrādāt pasākumus, lai Eiropā atbalstītu reciklēto materiālu tirgu, tostarp kopējus kvalitātes standartus, kā arī obligātus mērķus attiecībā uz reģenerēto materiālu izmantošanu prioritārajās nozarēs, ja tas iespējams; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt netoksisku materiālu aprites ciklus, pastiprināt tādu vielu aizstāšanu, kas rada ļoti lielas bažas, un veicināt pētniecību un inovāciju, lai izstrādātu netoksiskus produktus; aicina Komisiju apsvērt pasākumus, lai risinātu jautājumu par importētiem produktiem, kas satur vielas vai elementus, kuri ir aizliegti ES, un uzskata, ka tos nevajadzētu no jauna ieviest ES patēriņa preču tirgū, veicot atkritumu pārstrādes darbības;

38. atbalsta politikas pasākumus attiecībā uz ilgtspējīgiem ražojumiem, tostarp ekodizaina darbības jomas paplašināšanu ar tiesību aktiem, kas padara ražojumus izturīgākus, labāk remontējamus, atkārtoti izmantojamus un pārstrādājamus, un stingru ekodizaina un ekomarķējuma darba programmu, sākot no 2020. gada, kas aptver arī viedtālrunus un citas jaunās IT iekārtas; aicina iesniegt tiesību aktu priekšlikumus saistībā ar tiesībām uz remontu, ieprogrammētā nolietojuma novēršanu un vienotiem mobilo IT iekārtu lādētājiem; atbalsta Komisijas plānus izstrādāt tiesību aktu priekšlikumus, lai nodrošinātu drošu, cirkulāru un ilgtspējīgu akumulatoru vērtības ķēdi visiem akumulatoriem, un cer, ka šajā priekšlikumā tiks iekļauti vismaz pasākumi attiecībā uz ekodizainu, atkārtotas izmantošanas un pārstrādes mērķiem un ilgtspējīgu, kā arī sociāli atbildīgu apgādi; uzsver, ka Eiropā ir jāizveido spēcīga un ilgtspējīga akumulatoru un uzglabāšanas kopa; uzsver, ka ir jāveicina vietējais patēriņš un ražošana, pamatojoties uz principiem atteikties, samazināt, atkalizmantot, pārstrādāt un remontēt, ir jāpārtrauc projektētā nolietojuma uzņēmējdarbības stratēģijas, saskaņā ar kurām produkti tiek izstrādāti tā, lai tiem būtu īss kalpošanas laiks un lai tie būtu jānomaina, un ir jāpielāgo patēriņš, ņemot vērā planētas limitus; uzskata, ka tiesības uz remontu un ilgstošu atbalstu, sniedzot IT pakalpojumus, ir ļoti svarīgas, lai panāktu ilgtspējīgu patēriņu; prasa šīs tiesības iekļaut ES tiesību aktos;

39. mudina Komisiju vēl vairāk pastiprināt ES pasākumus pret plastmasas piesārņojumu, jo īpaši jūras vidē, un prasa noteikt plašākus ierobežojumus vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem, kā arī rast tiem piemērotus aizstājējus; atbalsta tādu tiesību aktu izstrādi, ar kuriem novērš pārmērīgu iepakojumu un nodrošina, ka, vēlākais līdz 2030. gadam, tiek panākts, ka ES tirgū nav atļauts nekāda veida iepakojums, kas nav atkārtoti izmantojams vai pārstrādājams ekonomiski izdevīgā veidā, vienlaikus nodrošinot pārtikas nekaitīgumu; prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu iepakojuma depozīta sistēmu pārrobežu koordināciju; mudina Komisiju visaptverošā veidā risināt mikroplastmasas problēmu, tostarp pieņemot ar nolūku pievienotās mikroplastmasas lietošanas visaptverošu pakāpenisku izbeigšanu, un veicot jaunus pasākumus, tostarp regulatīvus pasākumus, pret netīšu plastmasas noplūdi, piemēram, no tekstilmateriāliem, riepām un plastmasas granulām; norāda, ka Komisija ir iecerējusi izstrādāt tiesisko regulējumu attiecībā uz bioloģiski noārdāmu un biobāzētu plastmasu; uzsver, ka ir nepieciešama patiesa aprites ekonomika attiecībā uz plastmasu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

40. prasa izveidot videi saudzīgu ES vienoto tirgu, lai palielinātu pieprasījumu pēc ilgtspējīgiem produktiem, paredzot īpašus noteikumus, piemēram, lai paplašinātu videi draudzīga publiskā iepirkuma izmantošanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos ierosināt turpmākus tiesību aktus un norādījumus par videi draudzīgu publisko iepirkumu; aicina ES iestādes rādīt piemēru, īstenojot to savos publiskajos iepirkumos; turklāt uzsver nepieciešamību pārskatīt un rediģēt ES publiskā iepirkuma noteikumus, lai nodrošinātu patiesi vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES uzņēmumiem, jo īpaši tiem, kas nodrošina ilgtspējīgus produktus vai pakalpojumus, piemēram, sabiedriskā transporta jomā;

41. uzsver, ka liela nozīme ir labi informētiem patērētājiem, kuriem tiek dotas izvēlas iespējas; prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka patērētājiem tiek sniegta pārredzama, salīdzināma un saskaņota informācija par produktiem, tostarp produktu marķējums, kas balstīts uz pārlicinošiem datiem un patērētāju pētījumiem, lai palīdzētu viņiem izdarīt veselīgāku un ilgtspējīgāku izvēli, un lai viņi būtu informēti par produktu ilgzinātību un remontējamību, kā arī par to ietekmi uz vidi; uzsver nepieciešamību nodrošināt patērētājus ar efektīviem, viegli saprotamiem un izpildāmiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kuros ņemti vērā ilgtspējas aspekti un prioritāte tiek piešķirta atkārtotai izmantošanai vai remontam, nevis tādu produktu izmešanai, kas nedarbojas pareizi;

42. uzskata, ka no ilgtspējīgiem avotiem iegūtiem atjaunojamajiem materiāliem būs svarīga nozīme pārejā uz klimatneitrālu ekonomiku, un uzsver, ka ir jāstimulē ieguldījumi ilgtspējīgas bioekonomikas attīstībā, kur fosiliju intensīvie materiāli tiek aizstāti ar atjaunojamajiem un bioloģiskajiem materiāliem, piemēram, ēkās, tekstilizstrādājumos, ķīmiskajos produktos, iepakojumos, kuģu būvē un, ja ilgtspējību var garantēt, enerģijas ražošanā; uzsver, ka tas būs jādara ilgtspējīgā veidā un ievērojot ekoloģiskos ierobežojumus; uzsver bioekonomikas potenciālu radīt jaunas zaļās darbvietas, arī ES lauku apvidos, un stimulēt inovāciju; prasa atbalstīt pētniecību un inovāciju saistībā ar ilgtspējīgiem bioekonomikas risinājumiem, kuros būtu jāņem vērā nepieciešamība aizsargāt unikālu bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas; prasa efektīvi īstenot ES bioekonomikas stratēģiju kā daļu no Eiropas zaļā kursa;

Ātrāka pāreja uz ilgtspējīgu un viedu mobilitāti

43. atzinīgi vērtē gaidāmo ilgtspējīgas un viedas mobilitātes stratēģiju un piekrīt Komisijai, ka visiem transporta veidiem (autotransportam, dzelzceļam, aviācijai un ūdensceļu transportam) būs jāveicina transporta nozares dekarbonizācija saskaņā ar mērķi panākt klimatneitrālu ekonomiku, vienlaikus atzīstot, ka tā būs gan problēma, gan iespēja; atbalsta principa "piesārņotājs maksā" piemērošanu; aicina izstrādāt ilgtermiņa holistisku stratēģiju taisnīgai pārkārtošanai, kurā būtu ņemts vērā arī transporta nozares ieguldījums ES ekonomikā un nepieciešamība nodrošināt augsta līmeņa un pieejamu transporta savienojamību par pieņemamu cenu, kā arī sociālie aspekti un darba ņēmēju tiesību aizsardzība;

44. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu veicināt multimodālo transportu, lai palielinātu efektivitāti un samazinātu emisijas; tomēr uzskata, ka multimodalitāti vislabāk var panākt tikai ar konkrētiem tiesību aktu priekšlikumiem; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ierosināt pasākumus, lai palielinātu autoceļu, dzelzceļa un iekšzemes ūdensceļu savstarpējo savienojamību, tādējādi panākot reālu kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem; aicina palielināt un atbalstīt ieguldījumus ES dzelzceļa tīklu savienojamībā, lai ES mērogā nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi sabiedriskajam dzelzceļa transportam un padarītu dzelzceļa pasažieru pārvadājumus pievilcīgākus; uzsver, ka vienota Eiropas dzelzceļa telpa ir priekšnoteikums kravu novirzīšanu uz citiem transporta veidiem, un aicina Komisiju līdz 2020. gada beigām nākt klajā ar stratēģiju, kam sekos konkrēti tiesību aktu priekšlikumi, lai izbeigtu iekšējā tirgus sadrumstalotību;

45. uzsver, ka nulles emisiju ūdensceļu transportam ir būtiska nozīme ilgtspējīga multimodālā transporta attīstībā; mudina Komisiju izstrādāt saskaņotu Eiropas iekšējo ūdensceļu noteikumu sistēmu; aicina Komisiju aktīvi atbalstīt intermodalitāti saistībā ar iekšzemes ūdensceļiem, jo īpaši valstu ūdensceļu sistēmu pārrobežu tīklu veidošanu, jo šīs sistēmas ir jāuzlabo;

46. atkārtoti norāda, ka Eiropas vienotā gaisa telpa (SES) spēj samazināt aviācijas radītās emisijas bez lielām izmaksām, bet pati par sevi tā neradīs ievērojamu aviācijas radīto emisiju samazinājumu saskaņā ar ES ilgtermiņa mērķi; prasa skaidru regulatīvo ceļvedi aviācijas dekarbonizācijai, pamatojoties uz tehnoloģiskiem risinājumiem, infrastruktūru, prasībām attiecībā uz ilgtspējīgām alternatīvām degvielām un efektīvām darbībām apvienojumā ar stimuliem modālai pārejai;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

47. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pārskatīt Alternatīvo degvielu infrastruktūras direktīvu un Eiropas transporta tīkla (TEN-T) regulu, lai paātrinātu bezemisiju un mazemisiju transportlīdzekļu un kuģu izmantošanu; atzinīgi vērtē to, ka uzmanība tiek pievērsta iespējām izvērst elektrisko transportlīdzekļu uzlādes infrastruktūru; tomēr prasa izstrādāt vispusīgāku plānu mobilitātei pilsētās, lai mazinātu sastrēgumus un uzlabotu apstākļus dzīvošanai gan mazās, gan lielās pilsētās, piemēram, atbalstot bezemisiju sabiedrisko transportu un infrastruktūru riteņbraucējiem un gājējiem, jo īpaši pilsētās;

48. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt pietiekamas investīcijas piemērotas bezemisiju mobilitātes infrastruktūras attīstībai un ka visi attiecīgie ES fondi (Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments, programma *InvestEU* u.c.), kā arī transporta nozarei paredzēto EIB aizdevumu politika būtu tam jāpielāgo; aicina dalībvalstis apņemties nodrošināt pienācīgu finansējumu un paātrināt inovatīvu stratēģiju, uzlādes infrastruktūras un alternatīvo degvielu ieviešanas tempu; uzskata, ka ieņēmumi no transporta nodokļiem vai maksām būtu jāparedz, lai atbalstītu pārejas procesu nolūkā padarīt minētās izmaksas sociāli pieņemamākas; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izstrādāt viedas sistēmas satiksmes pārvaldībai un "mobilitāte kā pakalpojums" risinājumus, jo īpaši pilsētu teritorijās; aicina Komisiju atbalstīt inovatīvu lietotņu, jaunu tehnoloģiju, jaunu uzņēmējdarbības modeļu un jaunu un inovatīvu mobilitātes sistēmu izstrādi visā Eiropā; mudina Komisiju iesaistīt pilsētas ar to praktisko pieredzi un zinātību diskusijās par turpmākās mobilitātes politikas īstenošanu ES līmenī;

49. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iekļaut jūrniecības nozari emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā; uzsver, ka ES būtu jāizstāv vērienīgi mērķi attiecībā uz SEG emisiju samazināšanu jūrniecības nozarē gan starptautiskā, gan ES līmenī, savukārt nekādi jauni ES pasākumi nedrīkstētu apdraudēt zem ES dalībvalstu karoga peldošo kuģu starptautisko konkurētspēju; uzskata, ka ES un starptautiskajiem pasākumiem būtu jāiet roku rokā, lai izvairītos no dubulta regulējuma radīšanas nozarei, un ka jebkādai rīcībai vai rīcības trūkumam pasaules līmenī nevajadzētu kavēt ES spēju veikt vērienīgākus pasākumus Savienībā; turklāt uzsver, ka ir nepieciešami pasākumi, lai atteiktos no smagās degviela izmantošanas, un ka steidzami nepieciešamas investīcijas jaunu tehnoloģiju pētniecībā, lai dekarbonizētu kuģniecības nozari, un bezemisiju un videi nekaitīgu kuģu izstrādē;

50. atbalsta ierosinātos pasākumus, kas paredzēti, lai samazinātu emisijas aviācijas nozarē un stiprinātu *ETS* saskaņā ar ES mērķiem klimata jomā, un pakāpenisku pārtraukšanu piešķirt bezmaksas kvotas aviokompānijām, kas veic ES iekšējos lidojumus; tajā pašā laikā aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai stiprinātu starptautiskās aviācijas radīto oglekļa emisiju izlīdzināšanas un samazināšanas shēmu (*CORSIA*) un atbalstīt to, ka Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija (*ICAO*) pieņem ilgtermiņa mērķi samazināt aviācijas nozares emisijas, vienlaikus nodrošinot ES leģislatīvo autonomiju *ETS* direktīvas ieviešanā; uzsver, ka Eiropas Parlaments un Padome kā likumdevēji ir vienīgās iestādes, kas var lemt par jebkādiem turpmākiem *ETS* direktīvas grozījumiem; uzsver, ka *ETS* direktīva būtu jāgroza tikai tad, ja tas ir saskaņā ar visas ES ekonomikā uzņemtajām saistībām samazināt SEG emisijas;

51. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus dažādiem transporta veidiem; tādēļ Enerģijas nodokļu direktīvas pārskatīšanas kontekstā aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus saskaņotiem pasākumiem pārtraukt nodokļu atbrīvojumu noteikšanu aviācijas un jūrniecības degvielai dalībvalstīs, vienlaikus izvairoties no netīšām negatīvām sekām vides, ekonomikas vai sociālajā jomā;

52. ar nepacietību gaida turpmākos Komisijas priekšlikumus par stingrākiem gaisa piesārņotāju emisiju standartiem transportlīdzekļiem ar iekšdedzes dzinēju (*Euro 7*) un pārskatītiem CO₂ emisiju standartiem vieglajiem automobiļiem un furgoniem, kā arī kravas automobiļiem, nodrošinot virzību uz bezemisiju mobilitāti no 2025. gada; aicina Komisiju izstrādāt aprites cikla novērtēšanas metodes; atgādina par Komisijas paziņojumu "Tīru planētu — visiem! Stratēģisks Eiropas ilgtermiņa redzējums par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku" pievienotās padziļinātās analīzes secinājumu, ka scenārijos līdz 2050. gadam sasniegt klimatneitralitāti jāparedz, ka visiem ES tirgū laistajiem jaunajiem automobiļiem no 2040. gada vajadzēs būt bezemisiju transportlīdzekļiem, un aicina izstrādāt saskaņotu politikas satvaru un pārejas shēmas, lai atbalstītu šo attīstību; norāda, ka būs jāpārskata pašreizējie noteikumi, lai ļautu vadošajām valstīm piemērot stingrākus pasākumus valsts līmenī, ja dalībvalstis tā nolemj;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

53. atzinīgi vērtē Komisijas plānus risināt jūras transporta un aviācijas radītā gaisa piesārņojuma problēmu, tostarp reglamentēt piekļuvi ES ostām tiem kuģiem, kuri rada vislielāko piesārņojumu, un regulatīvas darbības ar mērķi novērst piesārņojumu, ko rada ostās piestājušie kuģi; uzsver, ka ir svarīgi veicināt bezemisiju ostu attīstību, izmantojot atjaunojamus energoresursus; uzsver, ka tādu jaunu emisijas kontroles zonu izveide, kas paredzētas saskaņā ar Starptautisko konvenciju par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (MARPOL), un kuģošanas ātruma samazināšana ir atbilstīgi risinājumi emisiju samazināšanai, ko var viegli īstenot;

54. pieņem zināšanai Komisijas plānus apsvērt Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības paplašināšanu, tajā iekļaujot autotransporta radītās emisijas; noraida tiešu iekļaušanu ES ETS sistēmā un jebkādu paralēlu shēmu izveidi; stingri uzsver, ka nevienai cenu noteikšanas sistēmai nevajadzētu aizstāt vai vājināt pašreizējos vai turpmākos CO₂ standartus viegļajiem automobiļiem un kravas automobiļiem un radīt papildu slogu tieši patērētājiem;

“No lauka līdz galdam”: taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas izstrāde

55. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu 2020. gadā iesniegt stratēģiju “No lauka līdz galdam”, lai nodrošinātu ilgtspējīgāku pārtikas politiku, apvienojot centienus cīnīties pret klimata pārmaiņām, aizsargāt vidi un saglabāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību ar mērķi nodrošināt, ka eiropieši saņem cenas ziņā pieejamu, kvalitatīvu un ilgtspējīgu pārtiku, vienlaikus nodrošinot pienācīgu dzīvi lauksaimniekiem un zvejniekiem, kā arī lauksaimniecības nozares konkurētspēju; uzskata, ka kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) būtu pilnībā jāatbilst ES vērienīgajiem mērķiem klimata un bioloģiskās daudzveidības jomā; atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos panākt, lai Eiropā ražota pārtika kļūtu par ilgtspējas standartu visā pasaulē; aicina Komisiju izmantot stratēģiju “no lauka līdz galdam”, lai izveidotu patiesu ilgtermiņa redzējumu par ilgtspējīgām un konkurētspējīgām pārtikas sistēmām, vienlaikus veicinot ES ražošanas standartu savstarpīgumu tirdzniecības nolīgumos;

56. uzsver, ka ilgtspējīgai lauksaimniecībai un lauksaimniekiem būs svarīga nozīme Eiropas zaļā kursa problēmu risināšanā; uzsver Eiropas lauksaimniecības nozīmi un tās potenciālu dot ieguldījumu rīcībā klimata politikas jomā, aprītes ekonomikā un bioloģiskās daudzveidības palielināšanā, kā arī veicināt atjaunojamo izejvielu ilgtspējīgu izmantošanu; uzsver, ka ir jānodrošina ES lauksaimniekiem nepieciešamie instrumenti, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām un pielāgotos tām, piemēram, ieguldījumi pārejā uz ilgtspējīgākām lauksaimniecības sistēmām; uzsver, ka stratēģijai “no lauka līdz galdam” vajadzētu būt vērsta uz lauksaimniecības siltumnīcefekta gāzu emisiju un augsnes degradācijas vērienīgu samazināšanu;

57. uzsver, ka ir jāstiprina lauksaimnieku pozīcija lauksaimniecības pārtikas produktu piegādes ķēdē; uzsver, ka būtu jārisina jautājums par ES konkurences tiesību aktu ietekmi uz pārtikas piegādes ķēdes ilgtspēju, piemēram, apkarojot negodīgu tirdzniecības praksi un atalgojot ražotājus, kas piegādā augstas kvalitātes pārtiku, par tādu sabiedrisko labumu sniegšanu kā augstāki vides un dzīvnieku labturības standarti, ar ieguvumiem, kas pašlaik nav pietiekami atspoguļoti cenās ārpus saimniecības;

58. prasa tādu ilgtspējīgu KLP, kas aktīvi atbalsta lauksaimniekus un ar tās pasākumiem aktīvi mudina lauksaimniekus sniegt vairāk ieguvumu vides un klimata jomā un labāk pārvaldīt svārstīgumu un krīzes; aicina Komisiju analizēt pašreizējā KLP reformas priekšlikuma ieguldījumu ES vides, klimata un bioloģiskās daudzveidības aizsardzības saistībās, lai to pilnībā pielāgotu Eiropas zaļajā kursā noteiktajiem mērķiem, ņemot vērā nepieciešamību saglabāt vienlīdzīgu konkurences apstākļus Eiropā un nodrošināt spēcīgu, noturīgu un ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu; uzsver, ka KLP stratēģiskajos plānos ir pilnībā jāatspoguļo Eiropas zaļā kursa mērķi, un aicina Komisiju būt nelokāmai šajā jautājumā, novērtējot stratēģiskos plānus, un jo īpaši pārbaudīt dalībvalstu ekoshēmu vērienīgumu un efektivitāti un cieši uzraudzīt to īstenošanas rezultātus; uzsver, ka jaunajā īstenošanas modelī liela nozīme ir uz rezultātiem balstītai un mērķtiecīgai pieejai ar lielāku vienkāršošanu un pārredzamību attiecībā uz konkrētiem sasniedzamajiem rezultātiem un pievienotās vērtības mērķiem; uzskata, ka ir jāpalīdz lauksaimniekiem pāriet uz ilgtspējīgāku lauksaimniecību, un un šajā nolūkā atbalsta KLP nodrošināšanu ar budžetu, kas ļauj pienācīgi sasniegt visus tās mērķus, tostarp īstenot ES vērienīgos mērķus vides jomā;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

59. atkārtoti uzsver, ka atkarības no pesticīdiem samazināšana ir viens no prioritārajiem mērķiem ilgtspējīgai lauksaimniecībai; šajā saistībā atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos novērst pesticīdu radīto spiedienu uz vidi un veselību un būtiski samazināt ķīmisko pesticīdu izmantošanu un to radītos riskus, kā arī mēslošanas līdzekļu un antibiotiku pielietošanu, tostarp izmantojot likumdošanas pasākumus; uzsver, ka stratēģijā “no lauka līdz galdam” būtu jāiekļauj saistoši bīstamo pesticīdu samazināšanas mērķi; prasa izstrādāt ES stratēģiju, lai atvieglotu zinātniski pamatotu ilgtspējīgu alternatīvu piekļuvi tirgum; aicina Komisiju rīkoties saistībā ar aicinājumiem, kas pausti Parlamenta 2019. gada 16. janvāra rezolūcijā par Savienības pesticīdu atļaušanas procedūru ⁽⁴⁾

60. ar bažām konstatē, ka lauksaimniecība, zivsaimniecība un pārtikas ražošana joprojām ir uzskatāmi par lielākajiem sauszemes un jūras bioloģiskās daudzveidības zuduma faktoriem; uzskata, ka no pārtikas nodrošinājuma viedokļa īpašas bažas rada apputeksnētāju, tostarp bišu, izzušana, jo no apputeksnētājiem atkarīgiem kultūraugiem ir svarīga nozīme mūsu uzturā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka steidzami tiek pilnībā pieņemtas Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2013. gada pamatnostādnes par bitēm, un mudina dalībvalstis attiecīgi pielāgot savas pesticīdu vērtēšanas procedūras;

61. uzsver, ka ir vajadzīgas viedas lauksaimniecības metodes un ražošanas metodes, lai nodrošinātu pietiekamu daudzumu uzturvielām bagātas pārtikas pieaugošajam iedzīvotāju skaitam un samazinātu pārtikas zudumus un izšķiešanu; mudina Komisiju un dalībvalstis aktīvāk rīkoties, lai samazinātu pārtikas izšķiešanu un apkarotu krāpšanu ar pārtiku; prasa noteikt visā Eiropas Savienībā līdz 2030. gadam obligāti izpildāmu atkritumos nonākušās pārtikas samazinājuma par 50 % mērķi, kura pamatā būtu vienota metodika; uzsver, ka īsas pārtikas piegādes ķēdes var palīdzēt samazināt pārtikas izšķiešanu;

62. uzsver, ka tiesību akti par materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, un maksimāli pieļaujamajiem pesticīdu atlieku līmeņiem būtu jāpārskata un jābalsta uz jaunākajiem zinātniskajiem atklājumiem; mudina Komisiju aizliegt pārtikas piedevas, kas ir kaitīgas cilvēku veselībai; atgādina, ka veselīgai pārtikai ir izšķiroša nozīme sirds un asinsvadu slimību, kā arī vēža saslimšanu mazināšanā; uzsver, ka ir svarīgi izveidot tiesisko regulējumu, tostarp izpildes mehānismus, ar kuriem panāk importēto pārtikas produktu atbilstību Eiropas vides standartiem;

63. konstatē, ka ES iedzīvotāji uzskata, ka “nekaitīgas, veselīgas un kvalitatīvas pārtikas nodrošināšanai” visiem patērētājiem vajadzētu būt KLP un kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) galvenajai prioritātei; uzskata, ka digitālie informācijas sniegšanas līdzekļi var papildināt, bet ne aizstāt marķējumā norādīto informāciju; atzinīgi vērtē Komisijas ieceri noskaidrot jaunus veidus, kā sniegt patērētājiem labāku informāciju; aicina Komisiju apsvērt iespēju uzlabot pārtikas marķēšanu, piemēram, attiecībā uz uzturvērtības marķējumu, konkrētu pārtikas produktu izcelsmes valsts marķējumu un vides un dzīvnieku labturības marķējumu, lai izvairītos no vienotā tirgus sadrumstalotības un sniegtu objektīvu, pārredzamu un patērētājiem draudzīgu informāciju;

64. uzsver Eiropas Savienības emisiju samazināšanas katalizatora potenciālu, kāds piemīt lauksaimniecības ilgtspējības paņēmieniem, piemēram, precīzajai lauksaimniecībai, bioloģiskajai lauksaimniecībai, agroekoloģijai, agromežsaimniecībai, dzīvnieku labturības uzlabojumiem un cilvēku un dzīvnieku slimību profilaksei, tostarp ilgtspējīgai mežu apsaimniekošanai, oglekļa dioksīda piesaistei un uzlabotai barības vielu pārvaldībai nolūkā palīdzēt sasniegt Eiropas zaļā kursa mērķus; uzsver, cik svarīgi ir stimulēt lauksaimniekus ieviest metodes, kas taisnīgi, savlaicīgi un ekonomiski pamatotā veidā nodrošinās lielākus ieguvumus no klimata, vides un bioloģiskās daudzveidības viedokļa; atzinīgi vērtē to, ka stratēģija “no lauka līdz galdam” arī pārņems jauno tehnoloģiju sniegtās priekšrocības, tostarp digitalizāciju, un uzlabos efektivitāti, resursu izmantošanu un vides ilgtspēju, vienlaikus nodrošinot nozarei ekonomisku izdevīgumu; atkārtoti prasa īstenot vērienīgu Eiropas augu proteīna ražošanas un apgādes stratēģisko plānu, balstoties uz visā Eiropas Savienībā audzēto visu kultūraugu ilgtspējīgu attīstību;

65. aicina Komisiju integrēt zivsaimniecības un akvakultūras produktus stratēģijā “No lauka līdz galdam”, lai stiprinātu ilgtspējīgu vērtības ķēdi zivsaimniecības nozarē (no zvejas līdz patēriņam); atzīst zivsaimniecības nozares potenciālu Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanas veicināšanā; stingri uzsver, ka šai nozarei ir jāatbilst ES vides, klimata un ilgtspējas mērķiem un tajā ir jāņem vērā zinātniskās atziņas; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu atbalstu Eiropas zvejniekiem, viņiem pārejot uz ilgtspējīgu zvejniecību; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, ar ko uzlabo visu jūras produktu izsekojamību, tostarp attiecībā uz konservētu zivju produktu izcelsmes marķējumu un tādu produktu noraidīšanu, kas kaitē jūras videi vai noplicina to;

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0023.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

66. uzskata, ka ir svarīgi paaugstināt spēkā esošos dzīvnieku labturības standartus un vajadzības gadījumā izstrādāt jaunus, pamatojoties uz jauniem zinātniskiem atzinumiem, un sākt pārkāpuma procedūras par sistēmisku neatbilstību dalībvalstīs spēkā esošo dzīvnieku labturības tiesību aktu īstenošanā un izpildē; aicina Komisiju bez liekas kavēšanās iesniegt jaunu dzīvnieku labturības stratēģiju, kas pavērtu iespējas pieņemt dzīvnieku labturības pamataktu, un nodrošināt, ka dzīvnieku justspēja tiek ņemta vērā visās attiecīgajās politikas jomās;

Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un atjaunošana

67. pauž dziļu nožēlu par to, ka Eiropa un pasaule satraucoši strauji turpina zaudēt bioloģisko daudzveidību un nespēj sasniegt pašreizējos mērķus, tostarp Aiči mērķus apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu; uzsver nepieciešamību saglabāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību un atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos līdz 2020. gada martam, gatavojoties Konvencijas par bioloģisko daudzveidību dalībvalstu 15. konferencei, iesniegt bioloģiskās daudzveidības stratēģiju; uzsver, ka ES būtu jācenšas panākt prasīgu un saistošu globālu vienošanos par bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada, nosakot precīzus mērķus un saistošus uzdevumus attiecībā uz aizsargājamām teritorijām gan Eiropas Savienībā kopumā, gan pasaulē; uzskata, ka ir būtiski gan Eiropas Savienībā, gan pasaulē līdz 2030. gadam apturēt un novērst bioloģiskās daudzveidības zudumu, tostarp īstentot īpašas darbības Eiropas aizjūras teritorijās;

68. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības stratēģijā laikposmam līdz 2030. gadam ir jāiekļauj gan prasīgi gan izpildāmi tiesiskie akti un saistoši mērķi, ar kuriem pastiprina jutīgu ekosistēmu aizsardzību un atjaunošanu, gan visaptveroši pasākumi, ar kuriem novērš bioloģiskās daudzveidības zuduma cēloņus; uzsver, ka ir svarīgi palielināt aizsargājamo teritoriju tīklu efektivitāti un platību, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām, kā arī ļautu bioloģiskajai daudzveidībai atjaunoties; aicina Komisiju bioloģiskās daudzveidības stratēģijā iekļaut mērķi pakāpeniski atteikties no bīstamām ķīmiskām vielām un saistīt to ar netoksiskas vides stratēģiju; norāda uz Komisijas plāniem noteikt pasākumus bojāto ekosistēmu uzlabošanai un atjaunošanai un ierosināt dabas atjaunošanas plānu; uzskata, ka ar bioloģisko daudzveidību bagāto pilsētu zaļās infrastruktūras zonas palīdz novērst gaisa piesārņojumu, troksni, klimata pārmaiņu ietekmi, karstuma viļņus, plūdus un sabiedrības veselības problēmas; atzinīgi vērtē to, ka Komisija iesniedz priekšlikumus par videi draudzīgām Eiropas pilsētām un bioloģiskās daudzveidības palielināšanu pilsētu teritorijās;

69. uzsver, ka politikas saskaņotība gan ES, gan valstu līmenī ir būtiska no dabas un bioloģiskās daudzveidības sekmīgas aizsardzības politikas viedokļa; attiecībā uz īstenošanu uzskata, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis apmainītos ar paraugpraksi un pieredzi; aicina Komisiju sākt pārkāpuma procedūras pret dalībvalstīm, kuras neievēro tiesību aktus dabas aizsardzības jomā; aicina Komisiju stiprināt Direktīvu par atbildību vides jomā saskaņā ar ieteikumiem, ko Eiropas Parlaments sniedza 2017. gada 26. oktobrī pieņemtajā rezolūcijā;

70. domā, ka bioloģiskās daudzveidības zuduma virzītājspēki pēc sava rakstura ir globāli, nevis tikai valsts mēroga; tādēļ atbalsta Komisijas priekšlikumu ANO bioloģiskās daudzveidības konferencē, kas notiks 2020. gada oktobrī, noteikt globālu mērķi bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai un atjaunošanai; aicina Komisiju un dalībvalstis apvienot centienus, lai vienotos par augstu pasaules mēroga mērķi par aizsargājamām jūras un sauszemes teritorijām;

71. atgādina, ka meži ir neaizstājami mūsu planētai un bioloģiskajai daudzveidībai; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu cīnīties pret globālo atmežošanu un aicina to rīkoties aktīvāk; aicina Komisiju nekavējoties iesniegt priekšlikumu Eiropas tiesiskajam regulējumam, kura pamatā ir pienācīga rūpība, lai nodrošinātu ilgtspējīgas un no atmežošanas brīvas piegādes ķēdes ES tirgū laistiem produktiem, īpašu uzmanību pievēršot importa atmežošanas galveno virzītājspēku novēršanai un tā vietā veicinot importu, kas atmežošanu ārvalstīs nerada;

72. aicina Komisiju nākt klajā ar jaunu, prasīgu ES meža stratēģiju, kurā būtu pienācīgi atzīta svarīgā, daudzfunkcionālā un transversālā nozīme, kāda ir Eiropas mežiem, mežsaimniecības nozarei un ilgtspējīgai mežkopībai cīņā pret klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības zudumu, ņemot vērā arī sociālos, ekonomiskos un vides aspektus; atgādina, ka ir jārikojas, lai Eiropā apkarotu nelikumīgu mežizstrādi; uzsver, ka visiem apmežošanas un mežu atjaunošanas centieniem vajadzētu būt vērstiem uz bioloģiskās daudzveidības vairošanu, kā arī oglekļa dioksīda uzglabāšanu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

73. uzsver, ka savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīga tirdzniecība ir lieli bioloģiskās daudzveidības zuduma cēloņi; uzsver, ka 2016. gada rīcības plāns savvaļas dzīvnieku un augu nelikumīgas tirdzniecības apkarošanai beidzas 2020. gadā; mudina Komisiju to atjaunot un stiprināt tā noteikumus, lai tos pilnībā integrētu bioloģiskās daudzveidības stratēģijā laikposmā līdz 2030. gadam un nodrošinātu pienācīgu finansējumu; aicina Komisiju sadarbību ar partnervalstīm noteikt par galveno elementu cīņā pret noziegumiem pret dzīvo dabu un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

74. atzīst zilās ekonomikas nozīmi cīņā pret klimata pārmaiņām; uzsver, ka zilajai ekonomikai, tostarp atjaunojamajiem energoresursiem, tūrismam un rūpniecībai, ir jābūt patiesi ilgtspējīgai, jo jūras resursu izmantošana tieši vai netieši ir atkarīga no okeānu ilgtermiņa kvalitātes un noturības; uzskata, ka okeāni būtu jāiekļauj Eiropas zaļā kursa darba kārtības augšgalā; mudina Komisiju Zaļajam kursam piešķirt "zilo" dimensiju un pilnībā iekļaut okeāna aspektu Zaļajā kursā kā vienu no tā pamatelementiem, pilnībā atzīstot okeānu sniegtos ekosistēmu pakalpojumus un tādēļ izstrādājot "Okeānu un akvakultūras rīcības plānu", tostarp konkrētas darbības, ar kurām tiktu īstenots integrēts stratēģisks redzējums par jūrlietu politikas jautājumiem, piemēram, transportu, inovācijām un zināšanām, bioloģisko daudzveidību, zilo ekonomiku, emisijām, atkritumiem un pārvaldību;

75. uzskata, ka, īstenojot KZP, būtu jāizbeidz pārmērīga nozveja un jāatjauno zivju krājumu biomasa, pārsniedzot maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, jāattīsta ilgtspējīgas jūras un saldūdens akvakultūras sistēmas un jāizveido efektīva un integrēta, uz ekosistēmu balstīta pārvaldības sistēma, kurā tiktu ņemti vērā visi faktori, kas ietekmē zivju krājumus un jūras ekosistēmu, tostarp klimata pārmaiņas un piesārņojums; aicina Komisiju izvirzīt priekšlikumu par KZP reformu šajā jautājumā;

76. uzsver, ka ir vajadzīgi okeānu un piekrastes saglabāšanas centieni, gan mazinot klimata pārmaiņas, gan pielāgojoties tām, lai aizsargātu un atjaunotu jūras un piekrastes ekosistēmas, un aicina bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2030. gadam izvirzīt saistošu mērķi ES līmenī paplašināt aizsargājamo jūras teritoriju tiklu vismaz līdz 30 % nolūkā uzlabot okeāna aizsardzību; uzsver, ka ir jāpalielina finanšu un kapacitātes resursi, lai uzlabotu zināšanas par jūrām attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, klimatu un piesārņojumu, labāk izprastu darbību ietekmi uz jūras ekosistēmām un zivju krājumu stāvokli un izstrādātu atbilstīgus pielāgošanās un seku mazināšanas rīcības plānus;

77. uzsver, cik svarīgi ir veicināt ES kā pasaules līderes lomu okeānu pārvaldībā, tostarp tirdzniecības dimensijā, veicinot starptautiska mehānisma pieņemšanu atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijai, lai aizsargātu bioloģisko daudzveidību un jūras ekosistēmu ārpus valstu jurisdikcijas teritorijām, un sekmētu pilnīgas neiecietības politiku pret nelegālu zveju, tostarp kopā ar kaimiņvalstīm izstrādājot kopīgu stratēģiju piesārņojuma novēršanai un mazināšanai; norāda, ka ir jāstiprina ES loma, sniedzot ieguldījumu ANO okeāna ilgtspējīgas attīstības zinātnes desmitgadē, lai labāk iesaistītos okeāna zinātnē un palīdzētu sasniegt IAM;

Nulles piesārņojuma mērķis attiecībā uz vidi, kurā nav toksiska piesārņojuma

78. atzinīgi vērtē Komisijas plānus iepazīstināt ar gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plānu, kurā būtu jārisina arī jautājums par piesārņojumu, kas no zemes nonāk ūdenī, būtu jāiekļauj pastiprināta uzraudzība un jāizklāsta rīcība piesārņojuma novēršanā; pauž nožēlu par to, ka iepazīstināšana ar netoksiskas vides stratēģiju ir aizkavējusies un aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk 2020. gadā nākt klajā ar vērienīgu starpnozaru netoksiskas vides stratēģiju, lai nodrošinātu, ka visi Eiropas iedzīvotāji, tostarp patērētāji, darba ņēmēji un neaizsargātie iedzīvotāji, ir pienācīgi aizsargāti pret kaitīgām vielām;

79. uzskata, ka netoksiskas vides stratēģijai būtu jānovērš visas regulējuma nepilnības ES tiesību aktos ķīmisko vielu jomā un efektīvi jāpalīdz ātri aizstāt vielas, kas rada ļoti lielas bažas, un citas kaitīgas ķīmiskas vielas, tostarp endokrīnie disruptori, ļoti noturīgas ķīmiskas vielas, neirotoksiskas vielas un imūntoksiskas vielas, kā arī jānovērš ķīmisko vielu un vielu nanoformu kombinētā ietekme un produktos esošu bīstamu ķīmisku vielu iedarbība; atkārtoti norāda, ka, aizliedzot šīs ķīmiskās vielas, būtu jāņem vērā visi ilgtspējības aspekti; uzsver, ka ir skaidri jāņem vērā nodrošināt līdzekļus dziļākai pētniecībai par drošākām alternatīvām, kā arī veicināt kaitīgu ķīmisko vielu aizstāšanu, tīru ražošanu un ilgtspējīgu inovāciju; uzsver, ka riska novērtējumos ir jāsamazina izmēģinājumi ar dzīvniekiem, un aicina šim nolūkam veltīt vairāk pūļu un līdzekļu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

80. mudina līdz 2020. gada jūnijam iesniegt vērienīgu tiesību aktu priekšlikumu ar mērķi samazināt endokrīno disrptoru izmantošanu, īpaši kosmētikas līdzekļos, rotāllietās un pārtikas kontaktmateriālos, un rīcības plānu, kas nodrošina visaptverošu satvaru ar mērķiem un termiņiem, lai līdz minimumam samazinātu endokrīno disrptoru iedarbību uz iedzīvotājiem; norāda, ka jaunajam visaptverošajam endokrīno disrptoru satvaram ir jānodrošina, ka tiek ņemta vērā jauktā ietekme un kombinētā iedarbība;

81. aicina Komisiju veikt skaidrus likumdošanas pasākumus, lai novērstu farmaceitisko līdzekļu nonākšanu vidē, kas rodas gan ražošanas procesā, gan arī farmaceitisko līdzekļu lietošanas un to nonākšanas atkritumos rezultātā; ar bazām norāda, ka farmaceitiskie līdzekļi veicina mikrobu rezistenci, ja tie nonāk vidē ar dzīvnieku kūtsmēsļu starpniecību;

82. norāda, ka "nulles piesārņojuma rīcības plānam attiecībā uz gaisu, ūdeni un augsni" jābūt visaptverošai un transversālai stratēģijai, lai aizsargātu iedzīvotāju veselību no vides degradācijas un piesārņojuma; aicina Komisiju paaugstināt mūsu gaisa kvalitātes aizsardzības līmeni saskaņā ar pēdējām zinātnes atziņām un Pasaules Veselības organizācijas (PVO) pamatnostādņēm; mudina labāk uzraudzīt gaisa piesārņojumu dalībvalstīs, īstenojot stingras un saskaņotas mērīšanas metodes, un nodrošināt Eiropas iedzīvotājiem vieglu piekļuvi informācijai; aicina veikt visaptverošus pasākumus pret visiem attiecīgajiem piesārņotājiem, lai atjaunotu zemes un virszemes ūdeņu dabiskās funkcijas; uzsver, ka Rūpniecisko emisiju direktīvas pārskatīšanā uzsvars būtu jāliek uz piesārņojuma novēršanu, saskaņotību ar aprites ekonomikas un dekarbonizācijas politiku; turklāt aicina pārskatīt *Seveso* direktīvu;

Finansēt Eiropas zaļo kursu un gādāt par taisnīgu pārkārtošanos

83. atzinīgi vērtē to, ka ir atzītas ievērojamās finansējuma vajadzības, lai sasniegtu Eiropas zaļajā kursā izklāstītos mērķus; atzinīgi vērtē arī to, ka paziņojumā ir atzīts, ka ilgtspēja būtu vēl vairāk jāintegrē visās nozarēs; uzskata, ka Komisijai būtu jānāk klajā ar visaptverošu finansēšanas plānu, kura pamatā būtu saskaņots priekšlikumu kopums un kura mērķis būtu veicināt publiskās un privātās investīcijas visos līmeņos; uzskata, ka šāds plāns ir nepieciešams, lai apmierinātu ievērojamās finansējuma vajadzības un papildu investīcijas, kas vajadzīgas, lai īstenotu Eiropas zaļā kursa mērķus, kuri krietni pārsniedz konservatīvo summu 260 miljardu EUR apmērā, ko norādījusi Komisija, kura ņem vērā, piemēram, investīciju nepieciešamību, lai pielāgotos klimata pārmaiņām un risinātu citas vides problēmas, piemēram, bioloģiskās daudzveidības jomā, ne arī publiskās investīcijas, kas nepieciešams sociālo izmaksu segšanai; uzsver, ka ievērojamas dekarbonizācijas izmaksas šobrīd ir daudz mazākas nekā tās, kuras radīsies klimata pārmaiņu rezultātā;

84. atbalsta plānus par ilgtspējīgu investīciju plānu, lai palīdzētu novērst investīciju trūkumu, palīdzētu finansēt pāreju uz oglekļa ziņā neitrālu ekonomiku un nodrošinātu taisnīgu pārkārtošanos visos ES reģionos; uzsver, ka plānā būtu jāņem vērā iepriekšējo programmu (t. s. Junkera plāna) īstenošanas laikā gūtā pieredze un īpašs uzsvars būtu jāliek uz patiesi papildinošiem ieguldījumiem ar Eiropas pievienoto vērtību; aicina veikt koordinētas darbības, lai novērstu investīciju trūkumu visā ES, tostarp ar ES budžetu, finansējumu no EIB un citām finanšu iestādēm un ES programmām, piemēram, izmantojot *InvestEU*;

85. atzinīgi vērtē jauno enerģētikas aizdevumu politiku un jauno stratēģiju rīcībai klimata jomā un vides ilgtspējai, ko EIB pieņēma 2019. gada 14. novembrī, un uzskata to par pozitīvu soli, lai panāktu Eiropas zaļā kursa īstenošanu; atzinīgi vērtē to, ka EIB tiks pārveidota par ES jauno Klimata banku, līdz 2025. gadam panākot, ka 50 % tās operāciju tiek veltītas rīcībai klimata jomā un vides ilgtspējai, līdz 2021. gadam pārtraucot atbalsta sniegšanu fosilā kurināmā projektiem un līdz 2020. gadam panākot, ka visas darbības tiek saskaņotas ar Parīzes nolīguma mērķiem; mudina EIB aktīvi atbalstīt projektus, kas sekmē taisnīgas pārkārtošanās nodrošināšanu, piemēram, saistībā ar pētniecību, inovāciju un digitalizāciju, MVU piekļuvi finansējumam un sociālajām investīcijām un prasmēm; prasa, lai EIB investīciju politika prioritārā kārtā nodrošinātu mērķtiecīgu finansējumu Eiropas zaļā kursa iniciatīvām, vienlaikus ņemot vērā papildināmību, ko EIB finansējums var nodrošināt kombinācijā citiem avotiem; uzsver, ka koordinācija ar citiem finansēšanas instrumentiem ir būtiska, ņemot vērā to, ka EIB viena pati nevar finansēt visas Eiropas zaļā kursa iniciatīvas; atzinīgi vērtē nesen ieceltās ECB priekšsēdētājas paziņojumus, ka iestādei gan monetārajā, gan banku uzraudzības jomā būtu jāveicina cīņa pret klimata pārmaiņām; mudina Komisiju šajā sakarībā sadarboties ar ECB, lai nodrošinātu saskaņotu rīcību, kas apsolīta Eiropas zaļā kursa paziņojumā, neskarot Līgumos noteiktās ECB pilnvaras;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

86. uzsver, ka ir jānovērš pašreizējā tirgus nelīdzsvarotība starp ilgtspējīgu finanšu produktu zemo piedāvājumu un augsto pieprasījumu; atkārtoti ilgtspējīga finansējuma nozīmi un uzskata, ka ir svarīgi, lai galvenās starptautiskās finanšu iestādes ātri pieņemtu un attīstītu ilgtspējīgu finansējumu nolūkā nodrošināt ES finanšu sistēmas ilgtspējas līmeņa pilnīgu pārredzamību un panākt pasaules ekonomikas veiksmīgu dekarbonizāciju; uzskata, ka ir jāizmanto ilgtspējīgas finanšu stratēģijas veiksmīgā pieredze, un uzsver, ka strauji jāīsteno ES "Rīcības plāns: ilgtspējīgas izaugsmes finansēšana", tostarp zaļais marķējums finanšu produktiem, zaļais obligāciju standarts, un jāintegrē vides, sociālie un pārvaldības faktori banku prudenciālās uzraudzības satvarā, un atzinīgi vērtē starptautiskās platformas ilgtspējīga finansējuma jomā izveidošanu;

87. uzsver, ka ir jāatbalsta taisnīga pārkārtošanās, un atzinīgi vērtē Komisijas saistības šajā jomā; uzskata, ka labi izstrādāts Taisnīgas pārkārtošanās mehānisms, tostarp Taisnīgas pārkārtošanās fonds, būs svarīgs ekonomikas instruments, lai veicinātu šo pārkārtošanos un sasniegtu vērienīgus mērķus klimata jomā, vienlaikus pievēršoties sociālajai ietekmei; uzsver, ka stabils šā instrumenta finansējums, tostarp papildu budžeta resursi, būs galvenais elements, lai sekmīgi īstenotu Eiropas zaļo kursu; uzskata, ka taisnīga pāreja nav tikai fonds, bet tā ir visaptveroša politikas pieeja, kuras pamatā ir investīcijas, kam jānodrošina, ka neviens nav atstāts novārtā, un uzsver sociālās politikas nozīmi dalībvalstīs šajā sakarībā; uzskata, ka Taisnīgas pārkārtošanās mehānismam nevajadzētu būt tikai un vienīgi nodošanai valstu valdībām vai uzņēmumiem, ne arī to vajadzētu izmantot, lai segtu uzņēmumu saistības, bet tam būtu konkrēti jāpalīdz visu to ES nozaru un kopienu darba ņēmējiem, kurus visvairāk skar dekarbonizācija, piemēram, ogļu ieguves un oglekļietilpīgajos reģionos, veikt pārkārtošanos uz nākotnes nepiesārņojošo ekonomiku, vienlaikus neradot atturošu ietekmi uz inovatīviem projektiem un iniciatīvām; uzskata, ka fondam cita starpā būtu jāveicina prasmju pilnveide un pārkvalifikācija, lai sagatavotu un pielāgotu darba ņēmējus jaunām nodarbinātības perspektīvām, prasībām un kompetencēm un atbalstītu kvalitatīvu un ilgtspējīgu darbvieta radīšanu; stingri uzsver, ka taisnīgas pārkārtošanās finansējumam ir jābūt atkarīgam no konkrētiem saskaņā ar Parīzes nolīgumu īstenotiem dekarbonizācijas plāniem, jo īpaši no ogļu izmantošanas pakāpeniskas pārtraukšanas un no oglekļietilpīgu ekonomisko reģionu pārveides; uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu uzraudzības satvaru, lai pārbaudītu, kā fondus izmanto dalībvalstīs; tomēr uzsver, ka ar līdzekļiem vien nevar nodrošināt pārkārtošanos un ka ir vajadzīga visaptveroša ES stratēģija, kuras pamatā ir patiens dialogs un partnerība ar attiecīgajiem iedzīvotājiem un kopienām, tostarp arodbiedrībām;

88. uzsver 2027.–2021. gada daudzgažu finanšu shēmas (DFS) būtisko lomu Eiropas zaļā kursa īstenošanā un to, ka ir steidzami nepieciešams vēl viens būtisks pavērsiens politiskajos un finansālajos centienos, tostarp jaunas budžeta apropriācijas, lai sasniegtu tā mērķus, kā arī taisnīgu pārkārtošanos uz oglekļa ziņā neitrālu ekonomiku, kas pamatojas uz augstākajiem sociālā taisnīguma kritērijiem, lai neviens un nekur netiktu atstāts novārtā; sagaida, ka nākamajā finanšu plānošanas periodā šim vērienīgajam mērķim tiks paredzēti atbilstoši budžeta līdzekļi, un vienlaikus uzsver, ka samazināta DFS acimredzami nozīmētu soli atpakaļ;

89. prasa izveidot mehānismu, kas nodrošinātu labu koordināciju, saskaņotību un konsekveni starp visām pieejamajām ES politikas jomām, finansēšanas instrumentiem un investīcijām, tostarp EIB, lai izvairītos no pārklāšanās, uzlabotu finansējuma sinerģijas, komplementaritāti un papildināmību un piesaistītu ilgtspējīgas privātās un publiskās investīcijas, tādējādi labāk optimizējot un integrējot finansiālo atbalstu Eiropas zaļajam kursam; šajā sakarā uzsver atbalstu principam par mērķu integrēšanu DFS, lai panāktu politikas saskaņotību; uzskata, ka cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu un naudas atmazgāšanu ir svarīga loma, lai sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus un veidotu taisnīgu sabiedrību un spēcīgu ekonomiku;

90. prasa noteikt vērienīgus un saistošus ar bioloģisko daudzveidību saistīto izdevumu un klimata politikas integrēšanas mērķus, kas pārsniedz mērķtiecīgo izdevumu daļu līmeņus, kā noteikts Parlamenta starpposma ziņojumā par DFS, tostarp izmantot stingru un visaptverošu metodoloģiju attiecīgo ar klimatu un bioloģisko daudzveidību saistīto izdevumu definēšanai un izsekošanai; prasa Komisijai nodrošināt, ka nevienā ES politikas jomā paredzētais ES publiskais finansējums nav pretrunā Parīzes nolīguma mērķim un citiem ES mērķiem vides jomā un starptautiskajām saistībām un pienākumiem;

91. atbalsta mērķtiecīga jaunu zaļo pašu resursu groza ieviešanu, kas atbilst Eiropas zaļā kursa mērķiem un veicina un atvieglo zaļu un sociāli taisnīgu pāreju, tostarp cīņu pret klimata pārmaiņām un vides aizsardzību; uzskata, ka Komisijas priekšlikumi šajā ziņā ir sākumpunkts;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

92. uzskata, ka plānotajai valsts atbalsta vadlīniju pārskatīšanai būtu jāatspoguļo Eiropas zaļā kursa politikas mērķi un jātiecas pastiprināt un vienkāršot investīcijas ilgtspējīgos risinājumos, nodrošināt ogļu un fosilā kurināmā tiešo un netiešo subsīdiju ātru izbeigšanu Eiropas Savienībā un sniegt SEG samazināšanas un vides mērķiem pilnībā atbilstošas vadlīnijas valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm, kurām būs būtiska loma Eiropas zaļā kursa efektīvā un inovatīvā īstenošanā; uzskata, ka pārskatīšanā būtu jāparedz iespēja sniegt valsts atbalstu strukturālām pārmaiņām, kas saistītas ar ogļu izmantošanas pakāpenisku izbeigšanu, ievērojot tos pašus nosacījumus, kādi ir Taisnīgas pārkārtošanās fondam; uzsver, ka šādi pārskatīšanai nevajadzētu vājināt spēcīgo ES konkurences noteikumu kopumu;

93. uzsver, ka ievērojamai zaļajam kursam nepieciešamā finansējuma daļai būs jānāk no dalībvalstu budžetiem; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sadarboties ar dalībvalstīm, lai valstu budžetus padarītu videi draudzīgākus; pauž bažas par to, ka bez ilgtspējīgas fiskālās politikas un ticamas finanšu situācijas dalībvalstīs var tikt apdraudēts jebkāds turpmākais zaļā kursa finansēšanas modelis; tādēļ prasa ieviest ilgtspējīgas publiskās investīcijas veicinošu satvaru, lai sasniegtu Eiropas zaļajā kursā noteiktos mērķus, taču uzsver, ka neviens izvēlētais finansēšanas modelis nedrīkst apdraudēt publisko finanšu ilgtspēju Eiropas Savienībā; tomēr uzsver, ka ilgtspējīgām investīcijām saskaņā ar Eiropas zaļo kursu vajadzētu būt patiesi papildinošām un nevajadzētu novest pie tirgus finansējuma izpīšanas; šajā sakarā norāda uz iespējām, ko sniedz privātās un publiskās investīcijas, lai gūtu labumu no dominējošās zemu procentlikmju vides;

94. prasa Eiropas zaļā kursa pārveidojošo programmu atspoguļot zaļākā Eiropas pusgadā; uzsver, ka Eiropas pusgadu, kā tas tagad darbojas, nevajadzētu vājināt; uzskata, ka ANO IAM būtu jāintegrē, lai process kļūtu par virzītājspēku ceļā uz ilgtspējīgu labklājību visiem Eiropas iedzīvotājiem; tādēļ atbalsta sociālo un vides rādītāju turpmāku integrāciju pusgadā, paredzot, ka dalībvalstīm ir jāiesniedz valsts plāni šo mērķu sasniegšanai; turklāt aicina Komisiju sniegt novērtējumus par dalībvalstu budžetu atbilstību atjauninātajiem ES mērķiem klimata jomā;

Mobilizēt pētniecību un sekmēt inovāciju

95. uzsver, ka pasaulē vadošā pētniecība un inovācija ir izšķiroša Eiropas nākotnei un būtiska mūsu vides un klimata mērķu sasniegšanai, nodrošinot uz zinātni balstītu stratēģiju, lai vēlākais līdz 2050. gadam panāktu oglekļa ziņā neitrālu Eiropu un sabiedrības pāreju uz tīru vidi, vienlaikus nodrošinot ekonomikas konkurētspēju un labklājību; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir uzsvērusi nepieciešamību strādāt dažādās nozarēs un disciplīnās; uzsver, ka visās ES pētniecības un inovācijas programmās ir nepieciešama sistēmiska klimata jautājumu integrēšana un klimatnoturības nodrošināšana; norāda uz jauno tehnoloģiju lomu papildu ieguvumu nodrošināšanai pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku; mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt adaptācijas tehnoloģiju pētniecību;

96. uzsver, cik svarīga ir uz pamatzdevumu vērstā programma "Apvārsnis Eiropa" (2021.–2027. gads), kas sniedz iespēju iesaistīt plašu dalībnieku loku, tostarp Eiropas iedzīvotājus, lai risinātu neatliekamo globālo klimata pārmaiņu problēmu un virzītos uz sadarbīgāku pētniecības un inovācijas praksi nolūkā īstenot Eiropas zaļo kursu; uzsver, ka programmai "Apvārsnis Eiropa" ir jāsaņem vērienīgs budžets 120 miljardu EUR apmērā pašreizējās cenās, lai risinātu svarīgās inovācijas problēmas saistībā ar pāreju uz klimatneitralitāti, ņemot vērā, ka vismaz 35 % "Apvārsnis Eiropa" budžeta būtu jāveicina klimata mērķu sasniegšana; uzsver, ka no citiem ES fondiem būtu jāpiešķir lielāka budžeta daļa pētniecībai un inovācijai tīru tehnoloģiju jomā; prasa Komisijai maksimāli palielināt iespējas, ko sniedz plašāka inovācijas vide, ņemot vērā to, ka daudzām jaunām svarīgām pamattehnoloģijām būs izšķiroša nozīme, lai vēlākais līdz 2050. gadam panāktu klimatneitralitāti;

97. uzsver, ka ES ir jāsaņem un jāpilnveido savas galvenās civilās kosmosa programmas *Copernicus* un *Galileo* un ES Kosmosa programmas aģentūra, kas sniedz vērtīgu ieguldījumu vides monitoringā un datu vākšanā; uzsver, ka pēc iespējas drīzāk vajadzētu sākt *Copernicus* klimata pārmaiņu pakalpojumu pilnīgu sniegšanu, tādējādi nodrošinot klimata pārmaiņu efektīvas mazināšanas un pielāgošanās pasākumu veikšanai nepieciešamo nepārtraukto datu plūsmu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

98. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt tehnoloģiju pārnesi un zināšanu nodošanu tādās jomās kā klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās, bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un atjaunošana, resursu efektivitāte un aprīte un mazoglekļa un bezemisiju tehnoloģijas, tostarp datu apkopošana Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanas atbalstam; uzstāj, ka ir svarīgi atbalstīt ieviešanu tirgū, kas ir būtisks virzītājspēks, lai ES ievērojamos zināšanu resursus pārvērstu inovācijās; uzskata, ka Eiropas zaļais kurss ir arī iespēja starp dažādām iesaistītajām nozarēm izveidot saikni, kas sniegtu simbiotiskus ieguvumus; šajā sakarā uzskata, ka bioekonomika dod iespēju radīt šādus simbiotiskus ieguvumus dažādās nozarēs un papildināt aprītes ekonomiku;

99. atkārtoti norāda, ka ES politikai būtu jāatbalsta zinātniskā izcilība un līdzdalīga zinātne, jāstiprina sadarbība starp akadēmiskajām aprindām un rūpniecību un jāveicina inovācijas un uz pierādījumiem balstītas politikas veidošana, vienlaikus veicinot starptautisko sadarbību šajā jomā, tostarp sekmējot labas prakses apmaiņu, lai darba ņēmējiem, skolotājiem un jauniešiem stiprinātu ar ekoloģisko pāreju saistītās prasmes, kas nepieciešamas jaunajās ar to saistītajās profesijās; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu atjaunināt jauno Prasmju programmu un Garantiju jauniešiem, lai uzlabotu nodarbināmību zaļajā ekonomikā, un mudina dalībvalstis investēt izglītības un apmācības sistēmās, tostarp darbībās, kas saistītas ar profesionālo apmācību; uzskata, ka zaļās mobilitātes veicināšana programmā Erasmus+ 2021.–2027. gadam ir jautājums par saskaņotību ar paziņojuma mērķiem;

“Nekaitēt” — ilgtspēju integrēt visās ES rīcībpolitikās

100. atzinīgi vērtē nekaitēšanas principa koncepciju un Komisijas apņemšanos nodrošināt, ka visas ES darbības palīdz ES panākt ilgtspējīgu nākotni un tainīga pārkārtošanos, tostarp izmantojot videi draudzīgus budžeta plānošanas instrumentus, un attiecīgi atjaunināt labāka regulējuma vadlīnijas; uzstāj uz saskaņotu pieeju Parīzes nolīguma, Konvencijas par bioloģisko daudzveidību un 2030. gada ilgtspējīgas attīstības programmas īstenošanai gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā; mudina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm pilnībā un pareizi īstenot spēkā esošos un gaidāmos vides un klimata tiesību aktus un nodrošināt, ka neatbilstības gadījumā iestājas sekas;

101. uzsver piesardzības principa būtisko nozīmi ES darbību vadīšanā visās politikas jomās kopā ar nekaitēšanas principu, maksimāli ņemot vērā politikas saskaņotības principu; uzskata, ka piesardzības principam vajadzētu būt pamatā visām darbībām, kas tiek veiktas Eiropas zaļā kursa kontekstā, lai palīdzētu aizsargāt veselību un vidi; uzstāj, ka ES ir jāpiemēro princips “piesārņotājs maksā”, iesniedzot priekšlikumus par tainīgiem un koordinētiem pasākumiem klimata un vides problēmu risināšanai;

102. uzsver nepieciešamību turpmākos tiesību aktu priekšlikumus, balstīt uz visaptverošiem ietekmes novērtējumiem, kuros noteikta dažādu risinājumu sociālekonomiskā ietekme, kā arī ietekme uz vidi un veselību, tostarp kopējā ietekme uz klimatu un vidi, bezdarbības izmaksas, kā arī ietekme uz ES uzņēmumu, tostarp MVU, starptautisko konkurētspēju, un nepieciešamība izvairīties no oglekļa emisiju pārvirzes, ietekme uz dažādām dalībvalstīm, reģioniem un nozarēm, kā arī ietekme uz nodarbinātību un ilgtermiņa ieguldījumu noteiktību; uzsver nepieciešamību parādīt sabiedrībai katra priekšlikuma ieguvumus, vienlaikus nodrošinot politikas saskaņotību ar SEG samazināšanas mērķiem un mērķi ierobežot globālo sasilšanu līdz 1,5 °C un nodrošinot, ka tie neveicina bioloģiskās daudzveidības zudumu; atzinīgi vērtē to, ka paskaidrojuma rakstos, kas pievienoti visiem tiesību aktu priekšlikumiem un deleģētajiem aktiem, būs īpaša iedaļa, kurā būs paskaidrots, kā katra iniciatīva atbalsta principu par kaitējuma neradīšanu; aicina to attiecināt arī uz īstenošanas aktiem un regulatīvās kontroles procedūras (RKP) pasākumiem;

103. atkārtoti uzsver, ka ir būtiski garantēt ES pilsoņiem patiesu piekļuvi tiesai un dokumentiem, kā paredzēts Orhūsas konvencijā; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka ES ievēro minēto konvenciju, un atzinīgi vērtē to, ka Komisija apsver iespēju pārskatīt Orhūsas regulu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

104. aicina Komisiju īstenot pārdomu dokumenta "Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropu līdz 2030. gadam" 1. scenāriju, kā prasīts Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūcijā "Gada stratēģiskais ziņojums par ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanu un sasniegšanu"⁽⁵⁾, kurā cita starpā prasīts, lai ES un tās dalībvalstu labāka regulējuma programmās tiktu integrēts princips "ilgtspēja pirmajā vietā";

105. uzsver, ka 8. vides rīcības programmai ir jāatspoguļo vērienīgais mērķis, kas izklāstīts Eiropas zaļajā kursā, un tā ir pilnībā jāaskaņo ar IAM un ar to jāvirza uz priekšu šo mērķu īstenošana;

106. uzsver ES patēriņa lielo ietekmi uz klimatu un vidi valstīs ārpus ES; aicina Komisiju izstrādāt mērķi samazināt ES patēriņa un ražošanas ietekmi pasaulē, ņemot vērā mūsu planētas iespējas; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu veicināt ilgtspējīgas piegādes ķēdes, lai palielinātu ieguvumus no aprites ekonomikas gan vietēji, gan globāli;

ES kā globāla līdere

107. uzsver, ka ES kā pasaulē lielākais vienotais tirgus spēj noteikt standartus, ko piemēro globālajās vērtības ķēdēs, un uzskata, ka ES politikas pasākumi būtu jāpastiprina, pamatojoties uz "zaļā kursa diplomātiju", kā arī "klimata diplomātiju"; uzsver, ka ES būtu jāstimulē debātes citās valstīs, lai tās izvirzītu vērienīgākus mērķus klimata jomā, un tai arī pašai būtu jāizvirza vērienīgāki mērķi, nosakot jaunus ilgtspējīgas izaugsmes standartus, un jāizmanto sava ekonomiskā ietekme, lai veidotu starptautiskos standartus, kas atbilst vismaz ES mērķiem vides un klimata jomā; uzsver, ka ES ir jārikojas, lai nodrošinātu taisnīgu un sakārtotu pārkārtošanos visās pasaules daļās, jo īpaši reģionos, kuri ir ļoti atkarīgi no fosilā kurināmā;

108. atzinīgi vērtē globālās klimata kustības, piemēram, kustību "Fridays for Future", kas klimata krīzi izvirza sabiedrības debāšu un apziņas priekšplānā;

109. uzskata Eiropas zaļo kursu par iespēju atdzīvināt Eiropas publiskās debātes; uzsver, ka ir svarīgi Eiropas zaļā kursa izstrādē un īstenošanā iesaistīt iedzīvotājus, valstu un reģionālos parlamentus, pilsonisko sabiedrību un ieinteresētās puses, piemēram, NVO, arodbiedrības un uzņēmumus;

110. uzsver, ka tirdzniecība var būt svarīgs instruments, ar kura palīdzību var veicināt ilgtspējīgu attīstību un palīdzēt cīnīties pret klimata pārmaiņām; uzskata, ka ar Eiropas zaļo kursu būtu jānodrošina, ka visos starptautiskās tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos ir iekļautas stingras, saistošas un izpildāmas ilgtspējīgas attīstības sadaļas, kas pilnībā atbilst starptautiskajām saistībām, jo īpaši Parīzes nolīgumam, un atbilst arī PTO noteikumiem; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu Parīzes nolīguma ievērošanu padarīt par būtisku elementu visos turpmākajos tirdzniecības un ieguldījumu nolīgumos un nodrošināt, ka visas ķīmiskās vielas, materiāli, pārtika un citi produkti, kas tiek laisti Eiropas tirgū, pilnībā atbilst attiecīgajiem ES noteikumiem un standartiem;

111. uzskata, ka tas, ka Madrides COP 25 neizdevās panākt vienprātību par plašākiem globālajiem mērķiem klimata jomā, kā arī Amerikas Savienoto Valstu izstāšanās no Parīzes nolīguma asi parāda pieaugošu nepieciešamību Eiropas Savienībai uzņemties vadošo lomu pasaulē, un tāpēc ES būs jāstiprina klimata un vides diplomātija un jāpaplašina divpusējās saistības ar partnervalstīm, jo īpaši pirms Glāzgovā paredzētās COP 26 un Kuņminā (Ķīnā) paredzētās COP 15; uzskata, ka COP 26 ir izšķirošs brīdis, kas vai nu mazinās, vai pastiprinās Parīzes nolīguma integritāti;

112. atzinīgi vērtē uzvaru, kas likts uz klimata diplomātiju, un uzstāj, ka, lai panāktu rezultātus, ES ir jāpauž vienota nostāja, nodrošinot konsekveni un saskaņotību starp visām tās politikas jomām un visu politikas ciklu saskaņā ar principu par politikas saskaņotību attīstībai, un ES klimata un vides diplomātijai ir jābūt holistiskai, veidojot saikni starp klimata pārmaiņām, bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, ilgtspējīgu attīstību, lauksaimniecību, konfliktu risināšanu un drošību, migrāciju, cilvēktiesībām un humanitārajiem un dzimumu jautājumiem; uzsver, ka visas ES ārējās darbības būtu jāpakļauj "zaļajai pārbaudei";

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0220.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

113. aicina Komisiju, īstenojot tās centienus veicināt ES līderes lomu starptautiskajās sarunās par klimatu un bioloģisko daudzveidību, izstrādāt konkrētu rīcības plānu to saistību izpildīšanai, kas noteiktas atjaunotajā 5 gadu Dzimumu līdztiesības rīcības plānā, par kuru tika panākta vienošanās COP 25 (pastiprināta Limas darba programma), veicināt dzimumu līdztiesību UNFCCC procesā un iecelt pastāvīgu dzimumu līdztiesības un klimata pārmaiņu jautājumu ES kontaktiestādi ar pietiekamiem budžeta līdzekļiem, lai īstenotu un uzraudzītu ar dzimumu līdztiesību saistītus pasākumus ES un pasaulē;

114. atgādina, ka klimata pārmaiņas draud pārtraukt progresu attīstībā un nabadzības samazināšanā un to dēļ līdz 2030. gadam miljoniem cilvēku varētu nonākt galējā nabadzībā; tādēļ uzstāj, ka Eiropas zaļajam kursam un Programmas 2030. gadam īstenošanai vajadzētu būt cieši saistītiem;

115. atkārtoti norāda, ka ir jārisina klimata pārmaiņu dramatiskās sekas uz jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu (LDC) un mazo salu jaunattīstības valstu (SIDS), ilgtermiņa ekonomisko attīstību; uzskata, ka valstīm, kas emitē lielus CO₂ daudzumus, piemēram, ES dalībvalstīm, ir morāls pienākums palīdzēt jaunattīstības valstīm pielāgoties klimata pārmaiņām; uzskata, ka ES sadarbībā ar jaunattīstības valstīm būtu jāintegrē klimata stratēģijas kā būtiska sadarbības daļa, izmantojot īpaši pielāgotu un uz vajadzībām balstītu pieeju, ar to būtu jānodrošina vietējo un reģionālo ieinteresēto pušu, tostarp valdību, privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības, iesaistīšanās un tai būtu jāatbilst partnervalstu nacionālajiem plāniem un klimata stratēģijām;

116. uzsver, ka ES būtu jāsniedz papildu finansiāla un tehniska palīdzība, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm ar zaļo pārkārtošanos; jo īpaši aicina ES palielināt klimata jomas finansējumu jaunattīstības valstīm, jo īpaši vismazāk attīstītajām valstīm, mazo salu jaunattīstības valstīm un nestabilām valstīm, un piešķirt prioritāti ieguldījumiem izturētspējas veidošanā, inovācijā, adaptācijā un mazoglekļa tehnoloģijās, kā arī klimatam labvēlīgā un noturīgā infrastruktūrā, lai reaģētu uz dabas katastrofu saasināšanos; uzskata, ka ir jādara vairāk zināšanu apmaiņai, spēju veidošanai un tehnoloģiju nodošanai jaunattīstības valstīm;

117. uzsver, ka visaptverošā stratēģija Āfrikai un gaidāmais ĀKK un ES partnerattiecību nolīgums sniedz unikālas iespējas īstenot Eiropas zaļā kursa ārējos aspektus, pārskatīt ES partnerību ar jaunattīstības valstīm klimata un vides ziņā un saskaņot ES politiku ar jaunākajām starptautiskajām saistībām;

118. atbalsta Komisijas mērķi izbeigt ES atkritumu resursu eksportu un veicināt aprites ekonomiku visā pasaulē; aicina ieviest vispārēju aizliegumu vienreizlietojamiem plastmasas izstrādājumiem;

119. aicina Komisiju uzņemties iniciatīvu saistībā ar starptautiska nolīguma noslēgšanu nolūkā apkarot mikrobu rezistences izplatīšanos un arvien jaunu infekcijas slimību parādīšanos; aicina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi risināt zaļu trūkuma risku;

o

o o

120. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0006

Izstāšanās līgumā iekļauto noteikumu par pilsoņu tiesībām īstenošana un uzraudzība**Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Izstāšanās līgumā iekļauto noteikumu par pilsoņu tiesībām īstenošanu un uzraudzību (2020/2505(RSP))**

(2021/C 270/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā 2000. gada 7. decembrī pieņemto Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("Harta"), kas tika izsludināta 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā un stājās spēkā ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā 2009. gada decembrī,
- ņemot vērā 2017. gada 5. aprīļa rezolūciju par sarunām ar Apvienoto Karalisti saistībā ar tās paziņojumu par nodomu izstāties no Eiropas Savienības ⁽¹⁾, 2017. gada 3. oktobra rezolūciju par pašreizējo stāvokli sarunās ar Apvienoto Karalisti ⁽²⁾, 2017. gada 13. decembra rezolūciju par pašreizējo stāvokli sarunās ar Apvienoto Karalisti ⁽³⁾, 2018. gada 14. marta rezolūciju par vadlīnijām ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvara veidošanai ⁽⁴⁾ un 2019. gada 18. septembra rezolūciju par pašreizējo stāvokli saistībā ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes (50. pants) 2017. gada 29. aprīļa pamatnostādnes saistībā ar Apvienotās Karalistes paziņojumu saskaņā ar LES 50. pantu un pielikumu Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumam ar norādēm sarunām par līgumu ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, kurā noteikta kārtība attiecībā uz tās izstāšanos no Eiropas Savienības,
- ņemot vērā Eiropadomes (50. pants) 2017. gada 15. decembra pamatnostādnes un pielikumu Padomes 2018. gada 29. janvāra Lēmumam, ar kuru papildina Padomes 2017. gada 22. maija Lēmumu, ar ko pilnvaro sākt sarunas ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti par līgumu, kurā nosaka tās izstāšanās kārtību no Eiropas Savienības,
- ņemot vērā 2017. gada 8. decembra kopīgo ziņojumu, ko sniedza Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes valdības sarunu vadītāji par panākto progresu sarunu 1. posmā saskaņā ar LES 50. pantu organizētajās sarunās par Apvienotās Karalistes sakārtotu izstāšanos no Eiropas Savienības,
- ņemot vērā projektu Līgumam par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, ko Eiropadome apstiprināja 2018. gada 25. novembrī, un paziņojumus, kas iekļauti minētā datuma Eiropadomes sanāksmes protokolā,
- ņemot vērā projektu Līgumam par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas, ko Eiropadome apstiprināja 2019. gada 17. oktobrī ("Izstāšanās līgums") ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 19. decembrī Apvienotās Karalistes parlamentam iesniegto Izstāšanās līguma likumprojektu,
- ņemot vērā politisko deklarāciju, kurā izklāstīts Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvars ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,

⁽¹⁾ OV C 298, 23.8.2018., 24. lpp.⁽²⁾ OV C 346, 27.9.2018., 2. lpp.⁽³⁾ OV C 369, 11.10.2018., 32. lpp.⁽⁴⁾ OV C 162, 10.5.2019., 40. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0016.⁽⁶⁾ OV C 384 I, 12.11.2019., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV C 384 I, 12.11.2019., 178. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- A. tā kā Eiropas Parlaments pārstāv visus Eiropas Savienības (ES) pilsoņus un gan pirms, gan pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES rīkosies, lai aizsargātu viņu intereses;
- B. tā kā pašlaik apmēram 3,2 miljoni pilsoņu no pārējām 27 dalībvalstīm (ES-27) pastāvīgi uzturas Apvienotajā Karalistē un 1,2 miljoni Apvienotās Karalistes pilsoņu pastāvīgi uzturas ES-27 valstīs; tā kā šie pilsoņi izvēlējas uzturēties citā dalībvalstī, pamatojoties uz savām tiesībām saskaņā ar ES tiesību aktiem un ar izpratni, ka viņi varēs baudīt šīs tiesības visa mūža garumā;
- C. tā kā vēl ir arī 1,8 miljoni Ziemeļīrijā dzimušu iedzīvotāju, kuri saskaņā ar Lielās piektdienas vienošanos ir tiesīgi saņemt Īrijas pilsonību un tādējādi arī ES pilsonību un ES pilsoņu tiesības vietā, kurā tie uzturas;
- D. tā kā ES un Apvienotā Karaliste saskaņā ar Izstāšanās līguma otro daļu ir vienojušās par visaptverošu un abpusēju pieeju to ES-27 pilsoņu tiesību aizsardzībai, kuri dzīvo Apvienotajā Karalistē, un to Apvienotās Karalistes pilsoņu tiesību aizsardzībai, kuri dzīvo ES-27;
- E. tā kā Apvienotā Karaliste ar ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmu sākusī īstenot Izstāšanās līguma noteikumus par uzturēšanās dokumentu izdošanu;
- F. tā kā vairākām no ES-27 dalībvalstīm vēl jāpieņem tiesību akti par to, kā tās paredz īstenot Izstāšanās līguma 18. pantu par uzturēšanās dokumentu izdošanu;
- G. tā kā Izstāšanās līgumā paredzētā pārejas perioda beigās Apvienotās Karalistes pilsoņi vairs nevarēs izmantot tiesības, kas viņiem bija saskaņā ar LESD 20. pantu, jo īpaši tiesības brīvi pārvietoties, ja vien ES un Apvienotā Karaliste par savām turpmākajām attiecībām nevienosies citādi;
- H. tā kā saskaņā ar Izstāšanās līguma 132. pantu pārejas periodu var pagarināt vienīgi ar pirms 2020. gada 1. jūlija pieņemtu atsevišķu lēmumu;

Izstāšanās līguma otrā daļa

- 1. uzskata, ka Izstāšanās līguma otrā daļa ir taisnīga un līdzsvarota;
- 2. atzīmē Izstāšanās līguma otrajā daļā paredzēto, ka;
 - visi ES-27 pilsoņi, kuri likumīgi uzturas Apvienotajā Karalistē, un Apvienotās Karalistes pilsoņi, kuri likumīgi uzturas kādā ES-27 dalībvalstī, kā arī viņu attiecīgie ģimenes locekļi izstāšanās brīdī varēs izmantot visas Izstāšanās līgumā paredzētās tiesības, kā noteikts ES tiesību aktos un kā tās interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa (EST);
 - Izstāšanās līgums aizsargās pilsoņu tuvākos ģimenes locekļus un personas, kuras ir ilgstošās attiecībās ar tiem un kuras pašlaik uzturas ārpus uzņēmējvalsts, un šī aizsardzība attieksies arī uz ārpus uzņēmējvalsts turpmāk dzimušiem bērniem;
 - tiks saglabātas visas sociālā nodrošinājuma tiesības saskaņā ar ES tiesību aktiem, tostarp visu pārvedamo pabalstu pārvešana,
 - pilsoņu tiesību saglabāšana tiks garantēta visu viņu mūžu,
 - administratīvās procedūras Izstāšanās līguma otrās daļas īstenošanai būs pārredzamas, raitas un vienkāršotas, savukārt veidlapas būs īsas, vienkāršas un lietotājdraudzīgas;
 - Izstāšanās līguma noteikumi par pilsoņu tiesībām tiks iekļauti Apvienotās Karalistes tiesību aktos un šīm tiesībām būs tieša iedarbība;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

Pilsoņu tiesības pārejas periodā

3. atzīmē, ka pārejas periodā, kas beidzas 2020. gada 31. decembrī, Komisijai saskaņā ar Izstāšanās līguma 131. pantu būs jāuzrauga šā līguma otrās daļas īstenošana, tostarp pieteikumu iesniegšanas shēmas, kas gan Apvienotajā Karalistē, gan ES-27 dalībvalstīs izveidotas saskaņā ar tā 19. pantu;
4. norāda, ka pārejas periodā gan ES-27 pilsoņiem attiecībā uz Apvienoto Karalisti, gan arī Apvienotās Karalistes pilsoņiem attiecībā uz ES-27 vēl arvien būs tiesības uz brīvu pārvietošanos, kas izriet no LESD 20. panta un attiecīgajiem ES tiesību aktiem;
5. atgādina, ka pārejas periodā Komisija būs atbildīga par to, lai tiktu nodrošināta brīvas pārvietošanās tiesību ievērošana gan Apvienotajā Karalistē, gan ES-27, un prasa Komisijai piešķirt pietiekamus resursus, lai izmeklētu un atrisinātu visus šo tiesību neievērošanas gadījumus, jo īpaši gadījumus, kad ES-27 pilsoņi vai Apvienotās Karalistes pilsoņi tiek diskriminēti;
6. uzsver, ka pārejas periods ir īsāks, nekā sākotnēji domāts; tāpēc aicina ES un Apvienoto Karalisti prioritārā kārtā praksē īstenot tos Izstāšanās līguma aspektus, kas saskaņā ar tā otro daļu attiecas uz pilsoņiem un viņu tiesībām;

Izstāšanās līguma otrās daļas īstenošana

7. uzsver, ka, pieņemot lēmumu par piekrišanu Izstāšanās nolīgumam, tiks ņemta vērā gūtā pieredze un sniegtās garantijas saistībā ar Izstāšanās līguma galveno noteikumu īstenošanu, īpaši attiecībā uz to, kā Apvienotā Karaliste īsteno ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmu;
8. norāda uz lielo skaitu tādu pieteikumu iesniedzēju saskaņā ar ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmu, kuriem ir piešķirts tikai nenostiprinātais statuss; atgādina, ka no tā var izvairīties, ja Apvienotā Karaliste izvēlas administratīvu procedūru, kurai ir deklarēšanas raksturs, kā to pieļauj Izstāšanās līguma 18. panta 4. punkts; tāpēc mudina gan Apvienoto Karalisti pārskatīt savu pieeju, gan arī ES-27 dalībvalstis izvēlēties deklarēšanas procedūru, kā paredzēts 18. panta 4. punktā;
9. pauž nopietnas bažas par nesenajiem un pretrunīgajiem paziņojumiem saistībā ar tiem ES-27 pilsoņiem Apvienotajā Karalistē, kuri nokavēs 2021. gada 30. jūnija termiņu, lai pieteiktos ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmai; norāda, ka šie paziņojumi attiecīgajiem iedzīvotājiem ir radījuši nevajadzīgu nenoteiktību un satraukumu; mudina Apvienotās Karalistes valdību viest skaidrību par to, kā tā piemēros Izstāšanās līguma 18. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu, jo īpaši attiecībā uz to, ko tā uzskata par "saprātīgu pamatojumu" termiņa neievērošanai;
10. norāda, ka lielāka noteiktība un lielāka drošības sajūta ES-27 pilsoņiem Apvienotajā Karalistē tiktu radīta, ja viņiem izsniegtu fizisku dokumentu, kas apliecinātu viņu tiesības uzturēties Apvienotajā Karalistē pēc pārejas perioda beigām; atkārtoti norāda, ka šāda fiziska apliecinājuma trūkums vēl vairāk palielinās risku, ka ES-27 iedzīvotājus diskriminēs iespējamie darba devēji vai mājokļu izīrētāji, kuri varētu vēlēt izvairīties no papildu administratīvā sloga, ko rada pārbaudes tiešsaistē, vai kļūdaini baidītos par iespēju nonākt nelikumīgā situācijā;
11. turpina paust bažas par ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmas nodrošināto personas apliecību skenēšanas pakalpojumu ierobežoto skaitu, par sniegtās palīdzības ierobežoto ģeogrāfisko izplatību Apvienotajā Karalistē un par palīdzības līmeni gados vecākiem un neaizsargātiem iedzīvotājiem, tostarp tiem, kuriem var būt grūtības rīkoties ar digitālām lietojumprogrammām;
12. pauž bažas par to, kādu ir ierosināts izveidot Izstāšanās līguma 159. pantā paredzēto Apvienotās Karalistes neatkarīgo iestādi; sagaida, ka Apvienotā Karaliste nodrošinās šīs iestādes patiesu neatkarību; šajā sakarībā atgādina, ka iestādei būtu jāstrādā pirmajā dienā pēc pārejas perioda beigām;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

13. no Apvienotās Karalistes valdības sagaida skaidrību jautājumā par Apvienotās Karalistes ES pilsoņu uzturēšanās statusa nostiprināšanas shēmas piemērojamību attiecībā uz ES-27 pilsoņiem Ziemeļīrijā, kuri nav pieprasījuši Apvienotās Karalistes pilsonību saskaņā ar Lielās piektdienas vienošanos;
14. atkārtoti pauž apņemšanos cieši uzraudzīt, kā ES-27 dalībvalstis attiecībā uz to teritorijā dzīvojošo Apvienotās Karalistes pilsoņu tiesībām īsteno Izstāšanās līguma otro daļu, jo īpaši 18. panta 1. un 4. punktu;
15. mudina ES-27 dalībvalstis īstenot pasākumus, ar kuriem radītu juridisko noteiktību ES-27 dzīvojošiem Apvienotās Karalistes pilsoņiem; atgādina par savu nostāju, ka ES-27 vajadzētu īstenot konsekventu un dāsnu pieeju, aizsargājot šajās dalībvalstīs dzīvojošo Apvienotās Karalistes pilsoņu tiesības;
16. aicina Apvienoto Karalisti un ES-27 dalībvalstis pastiprināt centienus, lai palielinātu iedzīvotāju informētību par sekām, ko radīs Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES, un sākt vai pastiprināt mērķtiecīgas informācijas kampaņas, lai informētu visus pilsoņus, uz kuriem attiecas Izstāšanās līgums, par viņu tiesībām un jebkādam iespējamām izmaiņām viņu statusā;

Pilsoņu tiesības turpmākajās ES un Apvienotās Karalistes attiecībās

17. atzinīgi vērtē politiskajā deklarācijā par ES un Apvienotās Karalistes turpmāko attiecību satvaru pausto apņemšanos, proti, šīm attiecībām gan šobrīd, gan nākotnē vajadzētu būt Savienības un Apvienotās Karalistes pilsoņu interesēs;
18. šajā sakarībā pauž nožēlu par Apvienotās Karalistes paziņojumu, ka princips par personu brīvu pārvietošanos starp Savienību un Apvienoto Karalisti vairs netiks piemērots; uzskata, ka ikvienā nolīgumā par turpmākajām attiecībām starp ES un Apvienoto Karalisti būtu jāiekļauj vērienīgi noteikumi par personu pārvietošanos; atkārtoti norāda, ka šīm tiesībām vajadzētu būt samērīgām ar turpmākās sadarbības pakāpi citās jomās; atgādina, ka brīvas pārvietošanās tiesības ir arī tieši saistītas ar trim pārējām brīvībām, kas ir iekšējā tirgus neatņemama sastāvdaļa, un tām ir īpaša nozīme attiecībā uz pakalpojumiem un profesionālo kvalifikāciju;
19. mudina garantēt turpmākas tiesības brīvi pārvietoties visā ES tiem Apvienotās Karalistes pilsoņiem, uz kuriem attiecas Izstāšanās līgums, kā arī tiesības visa mūža garumā atgriezties Apvienotajā Karalistē vai ES tiem pilsoņiem, uz kuriem attiecas Izstāšanās līgums; aicina ES-27 dalībvalstis nodrošināt, ka balsstiesības rezidences vietas valsts vietējās vēlēšanās tiek piešķirtas visiem pilsoņiem, uz kuriem attiecas Izstāšanās līgums;
20. atgādina, ka daudzi Apvienotās Karalistes pilsoņi — gan tie, kas dzīvo Apvienotajā Karalistē, gan tie, kas dzīvo ES-27, — ir stingri iebilduši pret to tiesību zaudēšanu, kuras viņiem pašlaik ir saskaņā ar LESD 20. pantu; ierosina, ka ES-27 varētu pārbaudīt, kā to ierobežot saskaņā ar ES primārajiem tiesību aktiem, vienlaikus pilnībā ievērojot savstarpības, vienlīdzības, simetrijas un nediskriminācijas principu;
21. atgādina, ka 164. pantā minētā Apvienotā komiteja ir atbildīga par Izstāšanās līguma īstenošanu un piemērošanu;
22. uzskata, ka lietderīga būtu Eiropas Parlamenta un Apvienotās Karalistes parlamenta kopīgi īstenota kontrole pār Izstāšanās līguma īstenošanu un piemērošanu un atzinīgi vērtētu kopīgu struktūru izveidi šajā nolūkā;

o

o o

23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Apvienotās Karalistes valdībai.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0007

2018. gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā**Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2019/2125(INI))**

(2021/C 270/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus ANO cilvēktiesību līgumus un instrumentus,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 8., 21. un 23. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 17. un 207. pantu,
- ņemot vērā Globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju, kas tika iesniegta 2016. gada 28. jūnijā,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 20. jūlijā pieņemto Rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2015.–2019. gadam un tā vidusposma novērtējumu, kas publicēts 2017. gada jūnijā,
- ņemot vērā 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā 2013. gada 24. jūnijā pieņemtās ES vadlīnijas lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes jautājumā par nāvessodu, par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē un par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā pārskatītās ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kuras pieņemtas 2019. gada 16. septembrī,
- ņemot vērā 2019. gada 17. jūnijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par drošu dzeramo ūdeni un sanitāriju,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2011. gada 11. maija Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (turpmāk "Stambulas konvencija"), kuru ne visas dalībvalstis ir ratificējušas,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību (CETS Nr. 197) un Konvenciju par bērnu aizsardzību pret seksuālu izmantošanu un seksuālu vardarbību (CETS Nr. 201),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību un Eiropas reģionālo vai minoritāšu valodu hartu,

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā ANO 17 ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM) un Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam,
- ņemot vērā 2015. gada 21. septembra ES Dzimumu līdztiesības rīcības plānu II (*GAP II*) “Dzimumu līdztiesība un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšana sievietēm: meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošana ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā”,
- ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām un abus tās fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā 2007. gada 30. marta ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par to personu tiesībām, kuras pieder pie nacionālām vai etniskām, reliģiskām un lingvistiskām minoritātēm, un Deklarāciju par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām,
- ņemot vērā ANO īpašā referenta jautājumos par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām 2017. gada 8. augusta ziņojumu ANO Cilvēktiesību padomei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 16. jūnija ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par atsevišķu personu, grupu un sabiedrības iestāžu tiesībām un atbildību veicināt un aizsargāt vispārēji atzītas cilvēktiesības un pamatbrīvības, kas pieņemta 1998. gada 9. decembrī,
- ņemot vērā Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*), Pekinas Rīcības platformu un Starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmu, kā arī šo iniciatīvu pārskatīšanas konferenču rezultātus,
- ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres paziņojumu ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas sanāksmē Ņujorkā 2019. gada 15. oktobrī,
- ņemot vērā Jogjakartas principus (par starptautisko cilvēktiesību piemērošanu seksuālās orientācijas un dzimtiskās identitātes jomā), kas pieņemti 2006. gada novembrī, un 10 papildu principus (“plus 10”), kuri pieņemti 2017. gada 10. novembrī,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2019. gada 28. maija lēmumu, ar ko 22. augustu pasludina par ANO Starptautisko dienu reliģijas vai ticības dēļ vardarbībā cietušo piemiņai,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pamatkonvencijas,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2018. gada 10. un 11. decembrī pieņemto globālo paktu par drošu, sakārtotu un likumīgu migrāciju,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2018. gada 17. decembrī apstiprināto Globālo paktu par bēgļiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regulu (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2018. gada 10. oktobra protokolu, ar ko groza Konvenciju par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi,

⁽¹⁾ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

⁽²⁾ OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā Padomes 2018. gada 25. jūnija secinājumus par ES prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 73. sesijā,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 17. jūlija secinājumus par Starptautisko Krimināltiesu, atzīmējot Romas statūtu pieņemšanas 20. gadskārtu,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 26. aprīļa paziņojumu “Cieņpilna dzīve — atkarības no atbalsta vietā stājoties pašpalāvēbai” (COM(2016)0234) un attiecīgos Padomes 2016. gada 12. maija secinājumus par ES pieeju attiecībā uz piespiedu pārvietošanos un attīstību,
- ņemot vērā 2019. gada 14. oktobrī pieņemtos Padomes secinājumus par demokrātiju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un 13 ANO dalībvalstu ārlietu ministru vai pārstāvju 2018. gada 27. septembra kopīgo deklarāciju par iniciatīvu “Cilvēktiesību veiksme stāsti”,
- ņemot vērā ES 2018. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē,
- ņemot vērā 2018. gada 12. decembra rezolūciju par 2017. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽³⁾, kā arī iepriekšējās rezolūcijas par agrākajiem gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Parlamenta 2016. gada 23. novembra rezolūciju par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai ⁽⁴⁾ un 2019. gada 13. marta ieteikumu Padomei un PV/AP izvērtēt turpmākos pasākumus, ko Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) pieņēmis divus gadus pēc EP ziņojuma par ES stratēģisko paziņojumu pret to vērstas trešo personu propagandas apkarošanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 15. janvāra rezolūciju par ES pamatnostādņēm un pilnvarām ES īpašajam sūtnim reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 3. jūlija rezolūciju par pirmiedzīvotāju tiesību pārkāpumiem visā pasaulē, tostarp zemes piesavināšanos ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2019–2024) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 13. februāra rezolūciju par pretreakciju pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā visas 2018. gadā pieņemtās Parlamenta rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem (pazīstamas kā steidzamās rezolūcijas), kas pieņemtas saskaņā ar Reglamenta 144. pantu,
- ņemot vērā Saharova balvu par domas brīvību, ko 2018. gadā piešķīra ukraiņu kinorežisoram Oļegam Sencovam, kas politisku iemeslu dēļ atrodas apcietinājumā Krievijā,

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0515.

⁽⁴⁾ OV C 224, 27.6.2018., 58. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0187.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0013.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0279.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0129.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0111.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0051/2019),
- A. tā kā ES, 2018. gadā atzīmējot Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 70. gadadienu, uzsvēra politisko nozīmi, kas saistīta ar tādas pasaules kārtības izveidi, kuras pamatā ir cilvēktiesību ievērošana, un atkārtoti apliecināja savu nopietno un ciešo apņemšanos veicināt un aizsargāt cilvēktiesības visā pasaulē; tā kā Eiropas Parlaments 2018. gada novembrī pirmo reizi vēsturē rīkoja cilvēktiesību nedēļu, kurā tika uzsvērti kopš Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas sasniegtie starpposma mērķi, kā arī pašreizējās problēmas cilvēktiesību jomā;
- B. tā kā cilvēktiesību ievērošana un to nedalāmības un universāluma aizsardzība, kā arī demokrātisko principu un vērtību, tostarp tiesiskuma, cilvēka cieņas neaizskaramības un vienlīdzības un solidaritātes principa, veicināšana ir ES ētiskā un tiesiskā *acquis* un tās kopējās ārlietu un drošības politikas (KĀDP), kā arī visu tās ārējo darbību stūrakmeņi; tā kā ES būtu jāturpina centieni ieņemt vadošu lomu cilvēktiesību vispārējā veicināšanā un aizsardzībā, tostarp daudzpusējas sadarbības līmenī, un tas jo īpaši būtu panākams, aktīvi un konstruktīvi darbojoties dažādās ANO struktūrās un ievērojot ANO Statūtus, Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un starptautiskās tiesības, kā arī saistības cilvēktiesību jomā un saistības, kas pieņemtas saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un IAM;
- C. tā kā Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, kas ir ANO dalībvalstu universālo vērtību, principu un normu kopums, cilvēktiesību aizsardzība tiek uzskatīta par vienu no labas pārvaldības pamatelementiem; tā kā, ievērojot Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un LES 21. pantu, ES ir uzņēmusies vadošo lomu uz cilvēktiesībām balstītu politiku īstenošanā un pastāvīgi iesaistās cilvēktiesību pārkāpumu novēršanā;
- D. tā kā ES, īstenojot divpusējas un daudzpusējas darbības, 2018. gadā ir turpinājusi atbalstīt cilvēktiesību ievērošanas veicināšanu, jo īpaši stiprinot politisko dialogu ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, tostarp tām, kuras vēlas integrēties Eiropā, un citām reģionālām institūcijām, piemēram, Āfrikas Savienību, un veidojot jaunus starptautiskus nolīgumus, tostarp tirdzniecības un ekonomiskās partnerības; tā kā vērienīgās saistības prasa, lai ES rīkotos konsekventi un rādītu piemēru;
- E. tā kā ar ES rīcībpolitikām ir jānodrošina visneaizsargātāko grupu, piemēram, etnisko, lingvistisko un reliģisko minoritāšu, personu ar invaliditāti, LGBTI kopienas, sieviešu, bērnu, patvēruma meklētāju un migrantu cilvēktiesību aizsardzība; tā kā, godinot ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem, ES ir atzinusi izšķirīgo lomu, kāda cilvēktiesību aizstāvjiem ir demokrātijas un tiesiskuma veicināšanā; tā kā pasaules cilvēktiesību aizstāvju samitā tika izstrādāts rīcības plāns ar cilvēktiesību aizsardzības prioritātēm; tā kā 2018. gadā notika mērķtiecīga vērsšanās pret daudziem cilvēktiesību aizstāvjiem, daudzi no viņiem tika nogalināti un daudzi tika pakļauti uzbrukumiem, draudiem un vajāšanai; tā kā vairākas privātas militāras un drošības struktūras ir bijušas iesaistītas virknē cilvēktiesību pārkāpumu, kuri ir pienācīgi jāizmeklē, saucot pie atbildības vainīgās personas;
- F. tā kā pat šajā desmitgadē mēs esam liecinieki acīmredzamiem ierobežojumiem un uzbrukumiem, kas vērsti pret dzimumu līdztiesību un sieviešu tiesībām starptautiskā līmenī; tā kā seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības balstās cilvēka pamattiesībās un ir būtiski svarīgi cilvēka cieņas aspekti; tā kā vardarbība pret sievietēm un meitenēm ir viens no pasaulē visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem, kas sastopams visos sabiedrības slāņos un ir ievērojams šķērslis dzimumu līdztiesības panākšanai; tā kā visaptverošā un saistošā ES dzimumu līdztiesības stratēģijā — tieši tādā, kādu ir prasījis Parlaments, — ir jāparedz dzimumu līdztiesības aspekta integrēšana visās ES politikas jomās un jāpastiprina gaidāmā ES Dzimumu līdztiesības rīcības plāna III ietekme;
- G. tā kā starptautiskā miera un drošības veicināšana ir daļa no ES *raison d'être*; tā kā ES ir apņēmusies starptautiskajā arēnā rīkoties tās izveidi iedvesmojušo principu vārdā un atbalstot ANO Statūtu un starptautisko tiesību principus;
- H. tā kā vides katastrofas, tostarp globālā sasilšana un mežu iznīcināšana, ir cilvēku darbības rezultāts un izraisa ne tikai to personu cilvēktiesību pārkāpumus, kuras tiek skartas tieši, jo zaudē mājas un dzīves telpu, bet arī visas cilvēces cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā ir svarīgi atzīt saikni starp cilvēktiesībām, veselību un vides aizsardzību; tā kā nodrošināt piekļuvi ūdenim ir ļoti svarīgi, lai novērstu spriedzi atsevišķos reģionos;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- I. tā kā labāka saskaņotība starp ES iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem, kā arī ES ārpolitikas jomām ir sekmīgas un efektīvas ES cilvēktiesību politikas obligāts priekšnoteikums; tā kā cilvēktiesību un demokrātijas atbalstam paredzētas rīcībpolitikas būtu jāiekļauj visās pārējās ES rīcībpolitikās, kurām piemīt ārēja dimensija, tādās kā attīstība, migrācija, drošība, cīņa pret terorismu, sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesība, paplašināšanās un tirdzniecība, jo īpaši īstenojot cilvēktiesību aizsardzības principu; tā kā lielāka konsekvence ļautu ES straujāk reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem to agrīnajos posmos un kļūt par aktīvāku un uzticamāku cilvēktiesību aizstāvi globālā līmenī;
- J. tā kā pāreja uz demokrātiju un tiesiskuma iedibināšana vai konsolidācija daudzās valstīs ir ilgs un smags process, kura veiksmīgai norisei būtisks ir ārējs atbalsts ilgākā laika posmā, tostarp no ES,

Cilvēktiesības un demokrātija: vispārējās tendences un galvenās problēmas

1. pauž dziļas bažas par 2018. gadā visā pasaulē notikušajiem uzbrukumiem demokrātijai un tiesiskumam, kas liecina par autoritārisma kā politiska projekta pastiprināšanos un nozīmē cilvēktiesību ignorēšanu, opozīcijas apspiešanu, tiesiskuma politizēšanu, iepriekš noteiktus vēlēšanu rezultātus, mazākas iespējas darboties pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī ierobežojumus attiecībā uz pulcēšanās brīvību un vārda brīvību; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme, lai elastīgi, laikus un efektīvi atbildētu režīmiem, kuros tiek pārkāptas starptautiskās tiesības, cilvēktiesības un demokrātijas principi;
2. uzskata, ka valstis, kas kļūst par autoritāriem režīmiem, kļūst uzņēmīgākas pret nestabilitāti, konfliktiem, korupciju, vardarbīgu ekstrēmismu un iesaistīšanos ārējos militāros konfliktos; pauž bažas par to, ka joprojām pastāv režīmi, kuri noliedz jebkādas starptautiskajās tiesībās atzītas vispārējās cilvēktiesības; tomēr atzinīgi vērtē to, ka vairākas valstis ir sākušas miera un demokratizācijas procesus, īstenojušas konstitucionālas tiesu sistēmas reformas un kopā ar pilsonisko sabiedrību iesaistījušas atklātās un publiskās debatēs ar mērķi veicināt pamatbrīvības un cilvēktiesības, tostarp nāvēssoda atcelšanu; pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz aizvien lielāko virzību uz nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē, vairākas valstis vēl nav ieviešas moratoriju;
3. uzsver, ka visām valstīm, kas ievēro starptautiski atzītas pamatbrīvības, uzskatot tās par demokrātijas stūrakmeņiem, ir jābūt priekšgalā gan tādas demokrātiskas pārvaldības prakses izplatīšanā, kuras pamatā ir cilvēktiesības un tiesiskums visā pasaulē, gan cilvēktiesību aizsardzībai paredzēto starptautisko likumdošanas instrumentu stiprināšanā; uzsver problēmas, ko rada kaitīgas ietekmes, kuras grauj demokrātisku pārvaldību un cilvēktiesībām būtiskas vērtības, tādējādi apdraudot demokrātisko valstu pozitīvos centienus; pauž dziļas bažas par saiknēm starp autoritāriem režīmiem un populistiskām nacionālistiskām partijām un valdībām; uzskata, ka šādas saiknes mazina uzticību ES centieniem veicināt pamatvērtības;
4. atgādina, ka cilvēktiesībās nevar būt hierarhijas; uzsver, ka ir pilnībā jāievēro un jāaizsargā princips, ka cilvēktiesības ir vispārējas un neatņemamas, nedalāmas, savstarpēji papildinošas un saistītas; uzsver, ka mēģinājumi izmantot atsevišķu grupu tiesības, lai marginalizētu pārējās grupas, ir pilnīgi nepieņemami;
5. uzsver bruņoto konfliktu un militāru uzbrukumu, tostarp etnisko tīrīšanu, postu, kas turpina prasīt civiliedzīvotāju dzīvības un izraisa masveida pārvietošanos, valstīm un nevalstiskajiem dalībniekiem atsakoties no pienākuma ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības; uzsver, ka karadarbībā vai konfliktos iesaistītos reģionos notiek smagi cilvēktiesību pārkāpumi, kuriem ir īpašs raksturs, kuru mērķis ir pazemot cilvēka cieņu un kuri iznīcinoši iedarbojas uz upuriem un vienlaikus degradē vainīgos; kā piemēru uzsver spīdzināšanas un citas nežēlīgas, necilvēcīgas un pazemojošas rīcības, piespiedu pazušanas, nogalināšanas bez tiesas sprieduma, vardarbības un tīšas mērdēšanas badā izmantošanu kā kara ieroci, lai iznīcinātu, destabilizētu un demoralizētu individuus, ģimenes, kopienas un sabiedrības, īpaši bērņus; uzsver sieviešu no etniskām un reliģiskām minoritātēm un jo īpaši konvertītu neaizsargātību pret seksuālu vardarbību; stingri nosoda nāvējošos uzbrukumus slimnīcām, skolām un citiem civiliem objektiem, kas 2018. gadā bruņotu konfliktu laikā ir notikuši daudzviet visā pasaulē; atgādina, ka tiesības uz dzīvību ir nozīmīgas cilvēktiesības un tādēļ nelegāla karadarbība vienmēr ir vienprātīgi jānosoda un pret to ir efektīvi jācīnās;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

6. nosoda vēršanos pret daudzpusējām attiecībām un uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību, jo tas rada nopietnas problēmas cilvēktiesību jomā visā pasaulē; pauž stingru pārliecību, ka pieeja un lēmumi, kas pieņemti, sadarbojoties daudzpusējā sistēmā, jo īpaši ANO struktūrās, un esošās apstiprinātās sarunvešanas struktūras reģionālās organizācijās, tādās kā Eiropas Drošības un sadarbības organizācija (EDSO), ir visefektīvākais veids, kā nodrošināt cilvēces interešu ievērošanu, rast ilgtspējīgus konfliktu risinājumus, pamatojoties uz starptautisko tiesību normām un principiem, ANO Statūtiem un Helsinku Nobeiguma aktu, un sekmēt progresu cilvēktiesību jomā; ir ļoti nobažījies par to, ka dažādās ANO ar cilvēktiesībām saistītās struktūrās, tostarp ANO Cilvēktiesību padomē, darbojas valstis, par kurām ir pierādījumi, ka tās pastrādājušas smagus cilvēktiesību pārkāpumus;

7. pauž nopietnas bažas par to, ka pieaug to slepkavību un gan fizisku uzbrukumu, gan nomelnošanas gadījumu skaits, kā arī to nāvēsoda izmantošanas, vajāšanas, apcietināšanas, aizskaršanas un iebiedēšanas gadījumu skaits, kuros notikusi vēršanās pret cilvēktiesību aizstāvjiem visā pasaulē, jo īpaši žurnālistiem, zinātniekiem, juristiem, politiķiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, tostarp sieviešu tiesību aktīvistiem, vides un zemes aizstāvjiem un reliģisko minoritāšu aizstāvjiem, galvenokārt valstīs ar augstu korupcijas līmeni un sliktu reputāciju tiesiskuma uzturēšanas un tiesu uzraudzības jomā; pauž īpašas bažas par to, ka aizvien biežāk notiek uzbrukumi, kas pastrādāti ārvalstīs, dažos gadījumos pārkāpjot ar diplomātiskām privilēģijām un imunitāti saistītos likumus un normas; prasa nodrošināt tiesiskumu un pārskatatbildību par minētajiem uzbrukumiem visaugstākajā lēmumu pieņemšanas līmenī; norāda, ka visi cilvēktiesību aizstāvji, īpaši sievietes, saskaras ar īpašiem riskiem un viņiem ir vajadzīga pienācīga aizsardzība; nosoda to, ka atsevišķas valdības ir pieņēmušas tiesību aktus, ar ko ierobežo pilsoniskās sabiedrības vai sociālas kustības darbības, tostarp slēdzot NVO vai iesaldējot to līdzekļus; ir dziļi nobažījies par represīvu kiberdrošības un preterorisma tiesību aktu izmantošanu, lai ierobežotu cilvēktiesību aizstāvju darbības;

8. uzsver, ka ir svarīgi veicināt dzimumu līdztiesību un sieviešu un meiteņu tiesības visā pasaulē; uzsver, ka neraugoties uz progresu, sievietes un meitenes joprojām cieš no diskriminācijas un vardarbības; uzsver, ka vairumam sabiedrību joprojām ir grūti nodrošināt sievietēm un meitenēm vienlīdzīgas tiesības saskaņā ar likumu, kā arī vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai, veselības aprūpei, pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai, vienlīdzīgai darba samaksai un politiskai un ekonomiskai pārstāvībai; pauž bažas par pastāvīgo plašo vēršanos pret sieviešu tiesībām un seksuālo un reproduktīvo veselību un ar to saistītajām tiesībām, kā arī par šīs tiesības ierobežojošiem tiesību aktiem daudzviet pasaulē; uzsver, ka sieviešu dzimumorgānu kropļošana un bērnu laulības ir vieni no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem; pauž bažas par to, ka sievietes, kuras izrāda ticību vai pārliecību, ir pakļautas dubultam vajāšanas riskam; atzinīgi vērtē ES un ANO iniciatīvu "Spotlight", kas paredzēta vardarbības pret sievietēm un meitenēm izbeigšanai, un prasa to nostiprināt;

9. uzsver, ka bērnu tiesību ievērošanai un veicināšanai, cīņai pret visu veidu vardarbību, nevērību un sliktu izturēšanos pret bērniem, bērnu tirdzniecību un ekspluatāciju, tostarp piespiedu laulībām un bērnu karavīru rekrutēšanu vai izmantošanu bruņotos konfliktos, kā arī bērnu aprūpes un izglītības nodrošināšanai ir izšķiroša nozīme cilvēces nākotnes veidošanā; šajā sakarībā atbalsta ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 1612 par bērniem un bruņotu konfliktu izveidoto uzraudzības un ziņošanas mehānismu;

10. uzsver, ka ir svarīgi pilnībā ņemt vērā personu ar invaliditāti specifiskās vajadzības; aicina ES iekļaut ārējās darbības un attīstības palīdzības politikā cīņu pret diskrimināciju invaliditātes dēļ, kā arī cīņu par vienlīdzīgu piekļuvi darba tirgum un piekļuvi izglītībai un apmācībai, un veicināt risinājumus, kas personām ar invaliditāti atvieglotu iesaistīšanos sabiedrībā;

11. vērs uzmanību uz vajāšanas un diskriminācijas gadījumiem, kuru pamatā ir etniskā izcelsme, valstspiederība, sociālā šķira, kasta, reliģija, pārliecība, valoda, vecums, dzimums, seksualitāte un dzimtiskā identitāte un kuri joprojām ir plaši izplatīti daudzās valstīs un sabiedrībās; pauž nopietnas bažas par to, ka cilvēki, kas cietuši no šiem cilvēktiesību pārkāpumiem, arvien biežāk saskaras ar neiecietīgu un naidpilnu reakciju; prasa saukt pie atbildības tos, kas vainojami minētajos pārkāpumos;

12. norāda, ka 2018. gadā piespiedu kārtā pārvietoto cilvēku skaits pārsniedza 70 miljonus, no kuriem 26 miljoni bija bēgļi, 41 miljons — iekšzēmē pārvietotas personas un 3,5 miljoni — patvēruma meklētāji⁽¹⁰⁾; norāda arī to, ka pasaulē ir ap 12 miljoniem bezvalstnieku; uzskata, ka kari, konflikti, terorisms, vardarbība, politiskā apspiešana, vajāšana reliģijas vai pārliecības dēļ, nabadzība un ūdens un pārtikas trūkums palielina jaunu konfliktu risku un iedzīvotāju turpmākas pārvietošanas risku; atzīst, ka klimata pārmaiņu ietekme uz vidi, piemēram, ierobežotāka piekļuve drošam dzeramajam ūdenim, var ievērojami palielināt iedzīvotāju pārvietošanos;

⁽¹⁰⁾ UNHCR, ziņojums "Global Trends 2018" ("Globālās tendences 2018. gadā"), 2019. gada 19. jūnijs.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

13. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zudums ir nozīmīgs drauds iedzīvotājiem; atgādina, ka bez veselīgas vides ir apdraudētas cilvēka pamattiesības uz dzīvību, veselību, pārtiku un drošu ūdeni; vēš uzmanību uz vides izpostīšanas ietekmi uz cilvēktiesībām, gan attiecībā uz skartajiem iedzīvotājiem, gan attiecībā uz visas cilvēces tiesībām uz vidi; uzsver, ka valstīm un citiem lēmumu pieņēmējiem ir būtiskas saistības un pienākumi ievērot 2015. gada Parīzes nolīguma mērķus cīnīties pret klimata pārmaiņām, vērsties pret to iedarbību, novērst šo pārmaiņu negatīvo ietekmi uz cilvēktiesībām un veicināt attiecīgu politiku, ievērojot saistības cilvēktiesību jomā; atgādina par valstu saistībām aizsargāt bioloģisko daudzveidību un nodrošināt piekļuvi iedarbīgiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem bioloģiskās daudzveidības zuduma un degradācijas gadījumos; pauz atbalstu jaunajiem starptautiska līmeņa likumdošanas centieniem attiecībā uz noziedzību vides jomā;

14. uzsver, ka vārda un izteiksmes brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms gan tiešsaistē, gan bezsaistē ir noturīgu demokrātisku sabiedrību pamatā; nosoda tādu leģitīmu mērķu kā cīņa pret terorisma, valsts drošība un tiesībaizsardzība izmantošanu vārda brīvības ierobežošanai; nosoda plašsaziņas līdzekļu propagandu un maldinošu informāciju, kas vērstā pret minoritātēm; prasa nodrošināt labākos iespējamais aizsardzības pasākumus pret autoritāru valstu un nevalstisku dalībnieku, piemēram, teroristisku grupējumu, naida runu un radikalizāciju, dezinformācijas kampaņām un naidīgu propagandu, gan ES, gan starptautiskā līmenī izstrādājot tiesisku regulējumu ar mērķi apkarot hibriddraudus, tostarp kiberkaru un informācijas karu, vienlaikus neapdraudot pamattiesības; atgādina, ka plašsaziņas līdzekļos ir jāatspoguļojas dažādu viedokļu plurālismam un šiem plašsaziņas līdzekļiem būtu jāatbalsta un jāievēro nediskriminācijas princips; šajā sakarībā uzsver, ka personām, kas pieder pie minoritātēm, vajadzētu būt tādai pat piekļuvei apraides līdzekļiem kā pārējiem iedzīvotājiem, tostarp viņu dzimtajā valodā;

ES ārpolitikas cilvēktiesību jomā efektivitātes uzlabošana

15. atgādina, ka ES ir apņēmusies cilvēktiesību un demokrātijas jautājumam piešķirt būtisku nozīmi attiecībās ar trešām valstīm; tādēļ uzsver, ka mērķis veicināt cilvēktiesības un demokrātiju visā pasaulē liek šos jautājumus integrēt visās ES politikas jomās, kurām ir ārējā dimensija; aicina ES pildīt šīs saistības un nodrošināt, ka tās iesaistīšanās netīši neveicina autoritāru režīmu stiprināšanu;

16. aicina Komisiju un ES dalībvalstis turpmākajiem pieciem gadiem pieņemt jaunu, vērienīgu, visaptverošu un saistošu rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā; uzstāj, ka jaunajā rīcības plānā ir pienācīgi jāpievēršas visiem cilvēktiesību problēmjaudājumiem, tostarp digitālajām tiesībām, vides tiesībām, vecāka gadagājuma cilvēku tiesībām, sportam un cilvēktiesībām, kā arī migrantu tiesībām; prasa izveidot stingru uzraudzības mehānismu, lai izvērtētu rīcības plāna īstenošanu un ietekmi; aicina dalībvalstis uzņemties lielāku atbildību par šo rīcības plānu un atskaitīties par tā īstenošanu;

17. norāda uz Parlamenta rezolūciju par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem un tā Cilvēktiesību apakškomitejas darba svarīgumu; stingri iesaka Komisijai un EĀDD pastiprināt sadarbību ar Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju, lai tā varētu iesaistīties topošajā rīcības plānā un uzraudzīt tā īstenošanu; aicina EĀDD regulāri ziņot Parlamentam par turpmākajiem pasākumiem, kas veikti saistībā ar visām steidzamajām rezolūcijām un/vai attiecīgajiem ieteikumiem;

18. uzsver, ka tirdzniecība, ES politika šajā jomā un cilvēktiesības var pastiprināt cita citu un tā tam ir jānotiek, un ka darījumu aprindām ir svarīga loma pozitīvu stimulu piedāvāšanā saistībā ar cilvēktiesību, demokrātijas un korporatīvās atbildības veicināšanu; mudina Komisiju un EĀDD starptautiskos nolīgumos efektīvi izmantot cilvēktiesību klauzulas, ne tikai izmantojot politisko dialogu, regulārus progresa novērtējumus un konsultāciju procedūras pēc pieprasījuma, bet arī izveidojot efektīvu mehānismu tādu smagu cilvēktiesību pārkāpumu uzraudzībai, kurus varētu izraisīt uzņēmējdarbība; prasa pienācīgi izpildīt un attiecīgi uzraudzīt cilvēktiesību klauzulas, izmantojot izmērāmus kritērijus un iesaistot Parlamentu, pilsonisko sabiedrību un attiecīgās starptautiskās organizācijas; prasa izveidojot efektīvu un neatkarīgu sūdzību mehānismu iedzīvotāju un ieinteresēto personu grupām, kuras skar cilvēktiesību pārkāpumi; uzsver, ka ES un tās dalībvalstis nedrīkst pieļaut nekādus korporatīvus cilvēktiesību pārkāpumus un negatīvu uzņēmējdarbības ietekmi;

19. atbalsta cilvēktiesību dialogus ar trešām valstīm kā būtisku instrumentu, ar ko veicināt divpusēju iesaisti cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā; atgādina, ka ES pamatnostādņēs cilvēktiesību dialogiem ar trešām valstīm ir izklāstīta virkne kritēriju dialoga sākšanai, kuru vidū ir tādi kritēriji kā valdības vēlme uzlabot situāciju, valdības saistību pakāpe attiecībā uz

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

starptautiskajām cilvēktiesību konvencijām, valdības gatavība sadarboties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas cilvēktiesību procedūrām un mehānismiem, kā arī valdības attieksme pret pilsonisko sabiedrību; aicina EĀDD regulāri izvērtēt ikvienu dialogu, kā tas paredzēts iepriekš minētajās pamatnostādņēs, un nodrošināt, ka gadījumos, kad nav panākts jūtams progress, ES koriģē savus mērķus un pārskata savu pieeju; aicina Komisiju un EĀDD, vairāk iesaistot pilsoniskās sabiedrības grupas un attiecīgas starptautiskās organizācijas, apvienot spēkus, risinot cilvēktiesību un ar tām saistīto pienākumu jautājumus dialogos vai sarunās ar valsti, kas nav ES dalībvalstis, valdībām jebkurā politikas un ekonomikas jomā, lai pastiprinātu cilvēktiesību dialogu ietekmi; iesaka ņemt vērā bažas, kas paustas par cilvēktiesību situāciju minētajās valstīs, un atbilstoši rīkoties, tostarp cilvēktiesību dialogu kontekstā izskatot konkrētus gadījumus; prasa aktīvāk iesaistīt Parlamentu cilvēktiesību dialogu darba kārtību noteikšanā; uzsver, ka cilvēktiesību stratēģijām attiecībā uz konkrētu valsti un to īstenošanas gada ziņojumi ir būtisks instruments konsekventas politikai nodrošināšanai, nosaka galvenās stratēģiskās prioritātes, definē ilgtermiņa un īstermiņa mērķus un izklāsta konkrētas darbības cilvēktiesību veicināšanai; atkārtoti aicina nodrošināt Eiropas Parlamenta deputātu piekļuvi cilvēktiesību stratēģiju attiecībā uz konkrētu valsti saturam; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības seminārus, kas notiek pirms cilvēktiesību dialogiem, un mudina veikt turpmākus pasākumus, ņemot vērā to secinājumus un īpaši iesaistot pilsoniskās sabiedrības organizācijas (PSO);

20. stingri prasa ES konsekventi vērsties pret diskrimināciju, optimāli izmantojot ES cilvēktiesību instrumentus, tostarp risinot dialogus un paužot nosodījumu, atbalstot pilsonisko sabiedrību un kopīgas iniciatīvas ANO līmenī atbilstoši neseno pieņemtajām ES pamatnostādņēm par nediskriminēšanu ārējā darbībā un 2017. gadā publicētajam ANO norādījumam instrumentam par izcelsmē balstītu diskrimināciju;

21. pilnībā atbalsta darbu un pūles, ko ES īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos (ESĪP) iegulda cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā pasaulē; uzsver, ka ESĪP pilnvaras ietver svarīgo mērķi uzlabot ES efektivitāti šajā jomā; aicina ESĪP īstenot pilnvaras, tā palīdzot palielināt ES ieguldījumu demokrātijas stiprināšanā; uzstājīgi prasa pārskatīt ESĪP pilnvaras, paredzot tam pastāvīgu statusu un lielāku pārskatatbildību un piešķirot ESĪP pašiniciatīvas pilnvaras, pienācīgus resursus un iespējas uzrunāt sabiedrību, lai ziņotu par panākumiem, kas gūti, apmeklējot trešās valstis, un lai darītu zināmu ES nostāju cilvēktiesību jautājumos; atkārtoti prasa nodrošināt lielāku pārredzamību attiecībā uz ESĪP darbību un uzdevumiem un uzstāj, lai arī Parlamentam tiktu darīti pieejami ziņojumi, kurus ESĪP regulāri sniedz Padomei; atzinīgi vērtē ESĪP pilnvaru paplašināšanu, iekļaujot tajās atbalsta starptautiskajai kriminālajai tiesvedībai veicināšanu, un sagaida, ka ESĪP šajā jomā būs īpaši aktīvs;

22. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas centienus pastāvīgi pilnveidot ES ierēdņu izpratni par cilvēktiesībām; atzinīgi vērtē to, ka visās ES delegācijās tagad ir cilvēktiesību kontaktpunkti un sadarbības koordinatori cilvēktiesību aizstāvju jautājumos; aicina EĀDD sniegt Parlamentam detalizētu ziņojumu par šī kontaktpunktu tīkla izveides pabeigšanu, lai to novērtētu un nodrošinātu tā saskaņotu īstenošanu visās ES delegācijās; aicina visas ES delegācijas un attiecīgās cilvēktiesību kontaktpersonas konsekventi izpildīt pienākumu tikties ar cilvēktiesību aizstāvjiem, apmeklēt aizturētos aktīvistus, uzraudzīt viņu tiesas procesus un atbalstīt viņu aizsardzību uz vietas;

23. atzīst panākumus, kas gūti saistībā ar ES 2018. gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē procedūru un formātu, taču sagaida, ka Padome un PV/AP vēl vairāk ņems vērā attiecīgajās Parlamenta rezolūcijās un/vai ieteikumos pausto Parlamenta nostāju, lai nodrošinātu, ka ES iestāžu mijiedarbība cilvēktiesību jautājumos kļūst dziļāka un efektīvāka; lūdz Padomi turpināt centienus pabeigt šo gada ziņojumu izstrādi agrākā gada posmā; mudina Padomi nodrošināt, lai nākamais gada ziņojums tiktu pieņemts, pamatojoties uz atbilstošu apspriešanās procesu;

Cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas un aizsardzības risinājumu izstrāde

Demokrātiska pārvaldība un pilsoniskajai sabiedrībai labvēlīga telpa

24. aicina ES un dalībvalstis turpināt cieši uzraudzīt norises, kas visā pasaulē negatīvi ietekmē pārvaldību un pilsoniskās sabiedrības telpu bez izņēmumiem, kā arī, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, sistemātiski reaģēt uz autoritāro valdību vadītām politikas un tiesību aktu izmaiņām, kuru mērķis ir graut demokrātijas pamatprincipos balstītu pārvaldību un

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

mazināt pilsoniskās sabiedrības darbības iespējas; uzskata, ka saistībā ar šo jautājumu būtu jāpastiprina sinerģija starp Komisiju, EĀDD un Parlamentu; atzinīgi vērtē nenovērtējamo palīdzību, ko pilsoniskās sabiedrības organizācijām visā pasaulē sniedz Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR), kas joprojām ir galvenais ES instruments ārējās cilvēktiesību politikas īstenošanai; prasa turpināt palielināt finansējumu pilsoniskajai sabiedrībai un cilvēktiesībām no instrumenta, kas kļūs par EIDHR pēcteci; uzsver, ka 2018. gadā simtiem mierīgo demonstrētāju tika arestēti, piedzīvoja nežēlīgu izturēšanos un patvaļīgu aizturēšanu un bija spiesti maksāt sodus saskaņā ar tiesas procesos nolemtos;

ES pieeja konfliktiem un pārskatbildība par cilvēktiesību pārkāpumiem

25. uzsver saikni starp cilvēktiesību pārkāpumu pieaugumu un plaši izplatīto nesodāmību un pārskatbildības trūkumu valstīs un reģionos, kurus izpostījuši konflikti vai kuru raksturīga iezīme ir politiski motivēta iebiedēšana, diskriminācija, aizskaršana un uzbrukumi, nolaupīšana, vardarbīgas policijas darbības, patvaļīgi aresti un spīdzināšanas gadījumi un nogalināšana; aicina starptautisko sabiedrību atbalstīt pasākumus ar mērķi cīnīties pret nesodāmību un veicināt pārskatbildību, jo īpaši tajos reģionos un valstīs, kur nesodāmības dinamika ir izdevīga tiem, kuriem ir vislielākā atbildība un kuri apspiež cietušos; uzsver arī to, ka konflikti bieži vien īpaši smagi ietekmē minoritātes un marginalizētas grupas;

26. atgādina par savām rezolūcijām, kur nosodīti konkrētie atbildīgie par konfliktiem, no kuriem 2018. gadā cieta simtiem bērnu, kad tika veikti apzināti uzbrukumi civiliedzīvotājiem un humānās palīdzības infrastruktūrām; aicina visas ES dalībvalstis stingri ievērot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu un jo īpaši pārtraukt nodot jebkādas ieročus vai uzraudzības un izlūkošanas iekārtas, ko valdības var izmantot, lai apspiestu cilvēktiesības, sevišķi bruņotu konfliktu apstākļos; uzstāj, ka ir nepieciešama pilnīga pārredzamība un ES dalībvalstu regulāra ziņošana par ieroču nodošanu; atgādina par 2014. gada 27. februāra rezolūciju par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu⁽¹⁾; pauž nopietnas bažas par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, neievērojot starptautisko tiesisko regulējumu; turklāt aicina Komisiju pienācīgi informēt Parlamentu par turpmāku ES līdzekļu izmantošanu jebkādiem pētniecības un izstrādes projektiem, kas saistīti ar bezpilota lidaparātu projektēšanu; mudina AP/PV aizliegt tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kuri ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka iejaukšanās;

27. stingri nosoda visus šausalīgos noziegumus un cilvēktiesību pārkāpumus, kurus veikuši gan valsts, gan nevalstiski rīcībspēki, tostarp pret pilsoņiem, kas miermīlīgi īsteno savas cilvēktiesības; prasa ES un tās dalībvalstīm izmantot visu savu politisko ietekmi, lai novērstu jebkuru rīcību, ko varētu uzskatīt par genocīdu, kara noziegumu vai noziegumu pret cilvēci, efektīvi un saskaņoti reaģētu uz gadījumiem, kad šādi noziegumi notiek, un mobilizētu visus nepieciešamos resursus, lai sauktu pie atbildības visus vainīgos, kā arī palīdzētu upuriem un atbalstītu stabilizācijas un samierināšanas procesus; aicina starptautisko sabiedrību izveidot instrumentus, tādus kā ES agrīnās brīdināšanas sistēma, ar ko līdz minimumam samazināt laiku starp brīdinājumu un reakciju, lai novērstu vardarbīgu konfliktu rašanos, atkārtēšanos vai eskalāciju; aicina EĀDD un Komisiju trešajā ES rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā iekļaut vērienīgu stratēģiju cīņai pret nesodāmību; ļoti iesaka izveidot Eiropas prevencijas, pārskatbildības un nesodāmības apkarošanas novērošanas centru; atkārtoti aicina PV/AP iecelt ES īpašo pārstāvi starptautisko humanitāro tiesību un starptautiskā taisnīguma jomā ar pilnvarām popularizēt, iekļaut un pārstāvēt ES apņemšanos cīnīties pret nesodāmību;

28. atzinīgi vērtē ES centienus veicināt Romas statūtu universālumu 2018. gadā, kad tika atzīmēta to pieņemšanas 20. gadadiena, un atkārtoti apstiprina savu nelokāmo atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai (SKT); norāda, ka starptautiskā tiesību sistēma pašlaik ir pakļauta nopietnam spiedienam; ņemot vērā SKT plašo jurisdikciju, pauž bažas par to, ka no 193 ANO dalībvalstīm tikai 122 ir SKT dalībvalstis un tikai 38 ir ratificējušas Kampalas grozījumu, ar ko SKT tiek piešķirtas pilnvaras saukt pie atbildības par agresijas noziegumu; prasa, lai ES un dalībvalstis mudina visas ANO dalībvalstis ratificēt un piemērot Romas statūtus, un pauž sašutumu par izstāšanos no šiem statūtiem un draudiem izstāties no tiem; aicina arī visus Romas statūtu parakstītājus saskaņot savu rīcību ar SKT un sadarboties ar to; aicina ES un tās dalībvalstis sistemātiski atbalstīt SKT pārbaudes, izmeklēšanas un lēmumus un veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu nesadarbošanos ar SKT; prasa sniegt atbalstu organizācijām, kas vāc, glābā un aizsargā gan digitālus, gan cita veida pierādījumus par noziegumiem, kurus izdarījušas jebkuras konfliktos iesaistītas puses, ar mērķi atvieglot apsūdzības celšanu pret tām starptautiskā līmenī;

⁽¹⁾ OV C 285, 29.8.2017., 110. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

aicina ES dalībvalstis un ES Genocīda apkarošanas tīklu atbalstīt ANO izmeklēšanas grupas centienus savākt, saglabāt un uzglabāt pierādījumus par patlaban notiekošajiem vai tikko pastrādātajiem noziegumiem, lai šie pierādījumi neietu zudībā; aicina Komisiju un EADD izpētīt veidus un iesniegt jaunus instrumentus, lai palīdzētu no starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem cietušajiem piekļūt starptautiskajām tiesām un saņemt tiesisko aizsardzību un atbildību, tostarp palielinot valstu, kas nav ES dalībvalstis, spēju piemērot universālās jurisdikcijas principu savās valsts tiesību sistēmās;

29. atzinīgi vērtē sākotnējās izpētes diskusijas Padomē un aicinājumus tās turpināt saistībā ar iespējām izveidot globālu ES cilvēktiesību sankciju mehānismu, tā saukto Magnitska sarakstu, kas ļautu mērķtiecīgi piemērot sankcijas personām, kuras ir līdzatbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kā to daudzkārt prasījis Parlaments, jo īpaši 2019. gada martā; aicina Padomi paātrināt diskusijas, lai pēc iespējas ātrāk pieņemtu vajadzīgos tiesību aktus, izveidotu šo mehānismu un piešķirtu tam pienācīgu finansējumu; uzsver, ka ir svarīgi, lai šī sistēma atbilstu ES likumības pārbaudes mehānismam; kā ievēribas cienīgu piemēru uzsver arī to, ka dažas ES dalībvalstis ir pieņēmušas tiesību aktus, kas paredz piemērot sankcijas personām, kuras tiek uzskatītas par vainīgām cilvēktiesību pārkāpumos;

30. aicina PV/AP un Padomi pievērst īpašu uzmanību cilvēktiesību situācijai nelegāli okupētās teritorijās; atkārtoti norāda, ka teritorijas vai tās daļas nelikumīga okupācija ir pastāvīgs starptautisko tiesību pārkāpums; uzsver, ka saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām okupācijas spēkiem ir pienākums uzņemties atbildību pret civiliedzīvotājiem; pauž nožēlu par to, ka Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā ir atjaunoti pārstāvji no valsts, kura ir okupējusi citas valsts teritoriju;

Cilvēktiesību aizstāvji

31. uzsver nenovērtējamo un būtisko lomu, ko, riskējot ar savu dzīvību, uzņemas cilvēktiesību aizstāvji, jo īpaši sieviešu cilvēktiesību aizstāvji; uzsver, ka ir nepieciešama stingra ES koordinācija attiecībā uz sadarbību ar trešo valstu iestādēm cilvēktiesību aizstāvju jautājumos; uzsver, ka 2018. gadā tika atzīmēta ANO Deklarācijas par cilvēktiesību aizstāvjiem 20. gadadiena; iesaka stiprināt sadarbību starp ES iestādēm un dalībvalstīm, lai tās varētu sniegt pastāvīgu atbalstu un aizsardzību cilvēktiesību aizstāvjiem; atzinīgi vērtē mehānismu "protectdefenders.eu", kas tika izveidots, lai aizsargātu ļoti apdraudētus cilvēktiesību aizstāvjus, un prasa to pastiprināt;

32. uzsver, ka ir vajadzīga stratēģiska, redzama un uz ietekmi vērsta ES pieeja cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai; aicina Padomi publicēt ikgadējos Ārlietu padomes secinājumus par ES rīcību cilvēktiesību aizstāvju atbalstīšanai un aizsargāšanai ES ārpolitikā; aicina Padomi un Komisiju izveidot koordinētu procedūru vīzu piešķiršanai cilvēktiesību aizstāvjiem un attiecīgā gadījumā atvieglot pagaidu patvēruma iegūšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai pietiekamu finansējumu nākamā kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumenta (NDIC) tematiskajās programmās un nodrošināt, lai tas būtu pieejams tiem, kam tas ir visvairāk nepieciešams un kas ir visvairāk marginalizēti; aicina Komisiju turpmāk pilnībā izmantot šo instrumentu un uzstāj, ka ES deleģācijām un dalībvalstīm būtu jāpalielina savs finansējums un spējas saistībā ar apdraudētu cilvēktiesību aizstāvju ārkārtas aizsardzību un atbalstu; nosoda to, ka joprojām tiek noteikti ceļošanas aizliegumi cilvēktiesību aktīvistiem, kuri vēlas apmeklēt ANO Cilvēktiesību padomes sesijas Ženēvā un citās starptautiskās iestādēs; aicina attiecīgās valdības tos atcelt;

Sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesība

33. stingri atbalsta ES stratēģisko iesaisti dzimumu līdztiesības jomā un tās pašreizējos centienus uzlabot sieviešu un meiteņu stāvokli cilvēktiesību jomā saskaņā ar 2030. gada IAM; uzsver, ka dzimumu līdztiesībai vajadzētu būt būtiskai prioritātei visās ES darba attiecībās, politikas nostādnes un ārējās darbībās, jo saskaņā ar Līgumiem tā ir viens no ES un tās dalībvalstu principiem; prasa ES pēc stratēģiskās iesaistes termiņa beigām pieņemt visaptverošu dzimumu līdztiesības stratēģiju; aicina Komisiju sagatavot un pieņemt paziņojumu par dzimumu līdztiesības rīcības plāna atjaunošanu laikposmam pēc 2020. gada, jo tas ir svarīgs ES instruments sieviešu un meiteņu tiesību veicināšanai visā pasaulē; aicina dalībvalstis apstiprināt Padomes secinājumos iekļauto Dzimumu līdztiesības rīcības plānu III; aicina Komisiju un EADD vēl vairāk veicināt dzimumu līdztiesību un meiteņu un sieviešu iespējas, cieši sadarbojoties ar starptautiskām organizācijām, valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un pilsonisko sabiedrību, lai izstrādātu un īstenotu jaunu tiesisko regulējumu dzimumu līdztiesības jomā;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

34. uzsver satraucošo vardarbības pret sievietēm un meitenēm pieaugumu; nosoda visa veida ar dzimumu saistītu fizisku, seksuālu un psiholoģisku vardarbību; pauž nopietnas bažas par to, ka spīdzināšana seksuālas un ar dzimumu saistītas vardarbības veidā arvien vairāk tiek izmantota kā kara ierocis; atgādina, ka seksuāli noziegumi un ar dzimumu saistīta vardarbība Romas statūtos ir klasificēti kā kara noziegumi, noziegumi pret cilvēci vai darbības, kas ir genocīda vai spīdzināšanas būtiska sastāvdaļa; mudina valstis padarīt stingrākus savus tiesību aktus, lai risinātu šos jautājumus; atkārtoti aicina ES dalībvalstis un Eiropas Padomes dalībvalstis, kuras Stambulas konvenciju vēl nav ratificējušas un īstenojušas, to izdarīt pēc iespējas drīzāk; prasa veikt turpmākus pasākumus, lai izskaustu jebkādu ar dzimumu saistītu vardarbību un pret sievietēm un meitenēm vērstu kaitīgu praksi, piemēram, piespiedu vai agrīnas laulības, sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, seksuālu vardarbību un piespiedu pāriešanu citā reliģijā; atbalsta ES un ANO kopīgās iniciatīvas "Spotlight" turpināšanu; aicina ES delegācijas nodrošināt datu vākšanu par vardarbību pret sievietēm, izstrādāt konkrētām valstīm adresētus ieteikumus un veicināt aizsardzības mehānismus un cietušo atbalsta struktūras;

35. apstiprina, ka piekļuve veselībai ir viens no cilvēktiesību veidiem un ka seksuālā un reproduktīvā veselība un ar to saistītās tiesības balstās cilvēka pamattiesībās un ir būtiski cilvēka cieņas elementi; norāda, ka nepietiekama piekļuve vitāli svarīgām precēm un sociālajiem pakalpojumiem (piemēram, ūdenim, uzturam, veselības aprūpei, izglītībai un sanitārijai), kā arī grūtības piekļūt seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpei ir nepieļaujams cilvēktiesību pārkāpums; nosoda sieviešu seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpumus, tostarp piekļuves liegšanu attiecīgiem pakalpojumiem; uzsver, ka būtu jānodrošina visām sievietēm pienācīga un cenas ziņā pieejama veselības aprūpe, tostarp garīgās veselības aprūpe, piemēram, psiholoģiskais atbalsts, viņu seksuālo un reproduktīvo tiesību vispārēja ievērošana un iespējas tās īstenot un iegūt izglītību, kā arī iespējas brīvi pieņemt atbildīgus lēmumus par savu veselību, tostarp seksuālo un reproduktīvo veselību; norāda, ka šiem pakalpojumiem ir būtiska nozīme sieviešu dzīvību glābšanā un zīdaiņu un bērnu mirstības mazināšanā; uzskata par nepieņemamu to, ka sieviešu un meiteņu seksuālās un reproduktīvās tiesības joprojām ir ideoloģisku cīņu krustpunktā, tostarp daudzpusējos apstākļos; uzsver, ka bruņotos konfliktos cietušām sievietēm un meitenēm ir tiesības saņemt nepieciešamo medicīnisko aprūpi; uzsver sieviešu lomu konfliktu novēršanā un atrisināšanā, miera uzturēšanā, humānajā palīdzībā un pēckonflikta atjaunošanas darbībās, kā arī cilvēktiesību un demokrātisko reformu veicināšanā;

36. aicina ES sadarboties ar citām valstīm, pastiprinot to pasākumus izglītības, veselības aprūpes un sociālo pakalpojumu, datu vākšanas, finansēšanas un programmu izstrādes jomā, lai visā pasaulē labāk novērstu seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību un reaģētu uz to; norāda, ka izglītība ir būtisks instruments, lai apkarotu diskrimināciju un vardarbību pret sievietēm un bērniem; prasa veikt pasākumus, lai atvieglotu sieviešu un meiteņu piekļuvi izglītībai un darba tirgum, un īpašu uzmanību pievērst dzimumu līdzsvaram, aizpildot vadošus amatus uzņēmumos; turklāt prasa iekļaut meiteņu izglītību ES nolīgumos ar jaunattīstības valstīm;

Bērnu tiesības

37. uzsver, ka nepilngadīgie bieži vien ir pakļauti īpašiem vardarbības veidiem, piemēram, bērnu piespiedu laulībai, bērnu prostitūcijai, bērnu kareivju izmantošanai, dzimumorgānu kropļošanai, bērnu darbam un bērnu tirdzniecībai, jo īpaši humanitāro krīžu un bruņotu konfliktu laikā, un tāpēc viņiem ir vajadzīga pastiprināta aizsardzība; vērs īpašu uzmanību uz bērniem bezvalstniekiem un bērniem migrantiem un bērniem bēgļiem; prasa ES sadarboties ar valstīm, kas nav ES dalībvalstis, lai izbeigtu agrīnās, bērnu un piespiedu laulības, nosakot 18 gadus kā minimālo vecumu laulībām, pieprasot abu laulāto vecuma pārbaudi un viņu pilnīgu un brīvu piekrišanu, ieviešot obligātus laulības reģistrācijas ierakstus un nodrošinot šo noteikumu izpildi; prasa izstrādāt jaunas ES iniciatīvas, lai veicinātu un aizsargātu bērnu tiesības, tostarp nepieļautu un apkarotu bērnu ļaunprātīgu izmantošanu visā pasaulē, rehabilitētu un reintegrētu konfliktu skartos bērnus, jo īpaši tos, kas cietuši no ekstrēmistu grupām, un tos, kas cieš no multiplās un krusteniskās diskriminācijas, un nodrošinātu viņiem aizsargātu ģimenē un kopienā balstītu vidi kā dabisku dzīves vidi, kurā būtiska nozīme ir aprūpei un izglītībai; aicina ES aizsākt starptautisku kustību ar mērķi aizstāvēt bērnu tiesības, cita starpā organizējot starptautisku konferenci par bērnu aizsardzību nestabilā vidē; atkārtoti apstiprina steidzamo nepieciešamību globāli ratificēt un efektīvi īstenot ANO Konvenciju par bērna tiesībām un tās fakultatīvos protokolus;

Lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) tiesības

38. nosoda LGBTI patvaļīgu aizturēšanu, spīdzināšanu, vajāšanu un nogalināšanu; norāda, ka vairākās pasaules valstīs LGBTI joprojām tiek vajāti un pakļauti vardarbībai savas seksuālās orientācijas dēļ; pauž nožēlu, ka daudzās valstīs homoseksuālisms joprojām tiek uzskatīts par kriminālnoziegumu un ka dažās no šīm valstīm par homoseksuālismu ir

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

paredzēts nāvessods; uzskata, ka prakse un vardarbības akti, kas vērsti pret personām, pamatojoties uz viņu seksuālo orientāciju, nedrīkst palikt nesodīti un ir jāizskauž; prasa īstenot ES pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai;

Personu ar invaliditāti tiesības

39. atzinīgi vērtē to, ka tiek ratificēta ANO Konvencija par personu ar invaliditāti tiesībām; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi to efektīvi īstenot gan ES dalībvalstīs, gan ES iestādēs; jo īpaši uzsver nediskriminācijas svarīgumu un nepieciešamību pārliecinoši integrēt vispārējās pieejamības principu un nodrošināt visas personu ar invaliditāti tiesības visās attiecīgajās ES politikas jomās, tostarp attīstības politikā; prasa izveidot globālu izcilības centru, lai cilvēkiem ar invaliditāti nodrošinātu nākotnes prasībām atbilstošas prasmes un uzņēmējdarbības prasmes;

Kastu diskriminācijas apkarošana

40. ar lielām bažām norāda uz kastu hierarhijas, kastu diskriminācijas izplatību un sekām un ilgstošajiem šāda veida cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp liegumu piekļūt tiesu sistēmai vai nodarbinātībai, ilgstošu segregāciju, nabadzību un stigmatizāciju, kā arī ar kastām saistītiem šķēršļiem pamattiesību īstenošanā un cilvēces attīstības veicināšanā; atkārtoti aicina izstrādāt ES politiku attiecībā uz kastu diskrimināciju un aicina ES rīkoties, ņemot vērā tās nopietnās bažas par kastu diskrimināciju; prasa pieņemt ES instrumentu kastu diskriminācijas nepieļaušanai un izskaušanai; atkārtoti aicina ES un tās dalībvalstis pastiprināt centienus un atbalstīt iniciatīvas ANO un deleģāciju līmenī, lai izskaustu kastu diskrimināciju; norāda, ka šādās iniciatīvās būtu jāietver īpašu rādītāju, sadalītu datu un īpašu pasākumu veicināšana, lai risinātu kastu diskriminācijas problēmu, īstenojot un uzraugot 2030. gada ilgtspējīgas attīstības mērķus un ievērojot jauno ANO norādījumu instrumentu par izcelsmē balstītu diskrimināciju un atbalstu valstīm;

Pirmiedzīvotāji

41. pauž dziļas bažas par to, ka pirmiedzīvotāju tautas saskaras ar plašu un sistemātisku diskrimināciju un vajāšanu visā pasaulē, tostarp cilvēktiesību aizstāvju patvaļīgu apcietināšanu un nogalināšanu, piespiedu pārvietošanu, zemes sagrābšanu un korporatīviem savu tiesību pārkāpumiem; norāda, ka lielākā daļa pirmiedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa; aicina visas valstis iesaistīt pirmiedzīvotājus lēmumu pieņemšanas procesā attiecībā uz stratēģijām cīņai pret klimata pārmaiņām; aicina dalībvalstis ratificēt SDO Konvencijas Nr. 169 par pirmiedzīvotāju un cilšu tautām noteikumus;

Domas, apziņas un reliģijas vai ticības brīvība

42. vēlreiz apstiprina, ka visā pasaulē ir jāgarantē un bez nosacījumiem jāsaģlabā domas, apziņas, reliģijas vai ticības brīvība (plašāk pazīstama kā reliģijas vai ticības brīvība), tostarp tiesības ticēt vai neticēt, pieņemt teistiskus, neteistiskus, agnostiskus vai ateistiskus uzskatus, kā arī tiesības uz apostāzi un tiesības nepieņemt nekādu reliģiju; mudina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis pastiprināt atbalstu saistībā ar reliģijas vai ticības brīvību un uzsākt dialogu ar valstīm un pilsoniskās sabiedrības un reliģisko, nekonfesionālo, humānistisko un filozofisko grupu un baznīcu, reliģisko asociāciju un kopienu pārstāvjiem, lai novērstu vardarbības aktus, vajāšanu, neiecietību un diskrimināciju pret personām domas, apziņas, filozofisko uzskatu un reliģijas vai ticības dēļ; nosoda tiesību aktus, kas vērsti pret konvertēšanos un zaimošanu un kas efektīvi ierobežo un pat liedz reliģiskajām minoritātēm un ateistiem reliģijas vai ticības brīvību; turklāt mudina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvību;

43. aicina ES un tās dalībvalstis turpināt veidot alianses un stiprināt sadarbību ar daudzām valstīm un reģionālajām organizācijām, lai panāktu pozitīvas izmaiņas reliģijas vai ticības brīvības jomā, jo īpaši konflikta zonās, kur ticīgo grupas, piemēram, kristieši Tuvajos Austrumos, ir visneaizsargātākās; pilnībā atbalsta ES praksi uzņemties vadību saistībā ar tematiskām rezolūcijām ANO Cilvēktiesību padomē un saistībā ar reliģijas vai ticības brīvību — ANO Ģenerālajā asamblejā;

44. atbalsta īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES darbu un centienus; atkārtoti aicina Padomi un Komisiju veikt pārredzamu un visaptverošu novērtējumu par īpašā sūtņa amata efektivitāti un pievienoto vērtību, darot to saistībā ar Komisijas īstenoto šo sūtņu pilnvaru un amata atjaunošanas un nostiprināšanas procesu; uzstāj, ka viņu darbam ir jāpiešķir pienācīgi resursi, lai uzlabotu ES efektivitāti šajā jomā; atgādina Padomei un Komisijai, ka, pastāvīgi apspriežoties

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

ar reliģiskām un filozofiskām organizācijām, ir pienācīgi jāatbalsta īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES institucionālās pilnvaras, spējas un pienākumi, izskatot iespēju noteikt daudzgadu pilnvaru termiņu, kas tiktu katru gadu pārskatīts, un izveidojot darba tīklu visās attiecīgajās ES iestādēs saskaņā ar 2019. gada 15. janvāra rezolūciju par ES pamatnostādņēm un pilnvarām ES īpašajam sūtnim reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus ES;

Vārda brīvība, plašsaziņas līdzekļu brīvība un tiesības uz informāciju

45. asi kritizē un nosoda daudzu žurnālistu, blogeru un trauksmes cēlēju nogalināšanu, nolaupīšanu, apcietināšanu un iebiedēšanu, kā arī pret viņiem vērstos uzbrukumus, tostarp ar fiziskiem un tiesiskiem līdzekļiem, un draudus, ar kuriem viņi saskārušies 2018. gadā; aicina ES darīt visu iespējamo, lai turpmāk nodrošinātu viņu aizsardzību; atgādina, ka vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība veicina plurālisma kultūru un ir būtisks demokrātiskas sabiedrības pamatelements; atgādina, ka žurnālistiem vajadzētu būt iespējai brīvi veikt savu profesionālo darbību, nebaidoties no kriminālvajāšanas vai brīvības atņemšanas; uzsver, ka jebkādi vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības izmantošanas ierobežojumi, piemēram, tiešsaistes satura dzēšana, ir jāpiemēro izņēmuma kārtā, īpašu uzmanību pievēršot nepieciešamības un proporcionālītātes principiem, tiem jābūt paredzētiem tiesību aktos un apstiprinātiem ar tiesas lēmumu;

46. prasa ES, tās dalībvalstīm un jo īpaši ESĪP pašu uzmanību pievērst vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības, neatkarības un plurālisma aizsardzībai visā pasaulē, labāk uzraudzīt visus vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežojumu (gan tiešsaistē, gan bezaistē) veidus, sistemātiski nosodīt šādus ierobežojumus un izmantot visus pieejamos diplomātiskos līdzekļus un instrumentus šādu ierobežojumu izbeigšanai; uzsver, ka ir svarīgi nosodīt un apkarot nauda runu un kūdīšanu uz vardarbību tiešsaistē un bezaistē, jo tas ir tiešs drauds tiesiskumam un vērtībām, ko iemieso cilvēktiesības; atbalsta iniciatīvas, kas palīdz nošķirt viltus ziņas vai propagandas nolūkos veiktu dezinformāciju no informācijas, kura iegūta, veicot patiesu un neatkarīgu žurnālistisko darbu; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ES pamatnostādņu par vārda brīvību tiešsaistē un bezaistē efektīvu un sistemātisku īstenošanu un regulāri uzraudzīt to ietekmi;

Nāvēssods, spīdzināšana un citi nežēlīgas izturēšanās veidi

47. nosoda spīdzināšanas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās un nāvēssoda izmantošanu, kas joprojām tiek pieļauta daudzās valstīs visā pasaulē; pauž satraukumu par tādas notiesāšanas un nāvēssoda izpildes gadījumu skaitu, kuru iemesli neatbilst smagu noziegumu definīcijai un ir pretrunā starptautiskajām tiesībām; aicina valstis, kas vēl nav noteikušas moratoriju nāvēssodam, to nekavējoties izdarīt, tādējādi pavirzoties soli tuvāk tā atcelšanai; prasa ES pastiprināt centienus, lai izskaustu spīdzināšanu un nāvēssodu; prasa ES un tās dalībvalstīm būt īpaši modrām attiecībā pret valstīm, kuras draud atjaunot nāvēssodu tiesību aktos vai praksē; prasa nekavējoties izbeigt globālo tirdzniecību ar precēm, ko izmanto spīdzināšanai un nāvēssoda izpildei;

48. uzskata, ka ir būtiski cīnīties pret jebkādiem spīdzināšanas un nežēlīgas izturēšanās veidiem, tostarp psiholoģisku vardarbību, kas vērsti pret cietumos vai citās ieslodzījuma vietās ieslodzītajām personām, stiprināt centienus panākt attiecīgo starptautisko tiesību ievērošanu šajā jomā un nodrošināt kompensācijas cietušajiem; pauž nopietnas bažas par cietumu stāvokli un ieslodzījuma apstākļiem vairākās valstīs, tostarp par aprūpes un zāļu pieejamību, jo īpaši saistībā ar tādām slimībām kā hepatīts vai HIV; atgādina, ka liegums ieslodzītajiem piekļūt aprūpei un zālēm ir vērtējams kā nežēlīga izturēšanās vai pat spīdzināšana un var tikt uzskatīts par palīdzības nesniegšanu apdraudētai personai; atzinīgi vērtē pārskatītās ES politikas pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm saistībā ar spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu; aicina dalībvalstis visos savos pasākumos un politikas virzienos iekļaut aizsardzības pasākumus pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas izturēšanās veidiem;

49. atzinīgi vērtē ES Spīdzināšanas izskaušanas koordinācijas grupas izveidi 2017. gadā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES tiesību aktu atjaunināšanu, kas prasīta 2018. gada 29. novembra normatīvajā rezolūcijā par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvēssoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai rīcībai vai sodīšanai⁽¹²⁾; uzsver, ka ir svarīgi vēl vairāk stiprināt sadarbību ar ANO mehānismiem, reģionālajām struktūrām un attiecīgajiem dalībniekiem, piemēram, SKT, PSO un cilvēktiesību aizstāvjiem, cīņā pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas izturēšanās veidiem;

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0467.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

50. atkārtoti apstiprina, ka visu uzņēmumu darbībai — neatkarīgi no tā, vai tie darbojas iekšzemē vai pāri robežām, — ir pilnībā jāatbilst starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem; turklāt atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi veicināt korporatīvo sociālo atbildību; uzsver, ka ir svarīgi, lai Eiropas uzņēmumi uzņemtos vadošo lomu, veicinot starptautiskos standartus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; atgādina par uzņēmumu atbildību nodrošināt, ka to darbības un piegādes ķēdes nav iesaistītas cilvēktiesību pārkāpumos, tādos kā piespiedu un bērnu darbs, pamatiedzīvotāju tiesību pārkāpumi, zemes sagrābšana, draudi un uzbrukumos cilvēktiesību aizstāvjiem un vides degradācija;

51. uzsver nepieciešamību izveidot starptautiski saistošu instrumentu, ar kura palīdzību starptautiskajās cilvēktiesībās reglamentēt transnacionālu korporāciju un citu uzņēmumu darbības; prasa izstrādāt tiesību akta priekšlikumu par korporatīvajām cilvēktiesībām un pienācīgu rūpību, lai novērstu pārkāpumus uzņēmumu globālajā darbībā un uzlabotu tiesiskās aizsardzības pieejamību no uzņēmumu pārkāpumiem cietušajām personām; atgādina, ka ir svarīgi visām valstīm īstenot ANO Vadošos principus uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām, un aicina tās ES dalībvalstis, kuras vēl nav pieņēmušas valsts rīcības plānus uzņēmējdarbības tiesību jomā, to izdarīt pēc iespējas drīzāk; mudina ES un tās dalībvalstis konstruktīvi iesaistīties darbā, ko veic ANO starpvaldību darba grupa jautājumos par transnacionālām korporācijām un citiem uzņēmumiem cilvēktiesību kontekstā; uzskata to par nepieciešamu soli cilvēktiesību veicināšanā un aizsardzībā;

52. mudina Komisiju nodrošināt, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) atbalstītie projekti atbilst ES politikas nostādnēm un saistībām cilvēktiesību jomā un ka pastāv pārskatatbildības mehānismi, ko var izmantot personas, lai publiskotu ar EIB un ERAB darbībām saistītos pārkāpumus; uzskata, ka ES iestāžu darba grupa uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jautājumos būtu noderīgs papildu instruments; aicina privāto sektoru, jo īpaši finanšu, apdrošināšanas un transporta uzņēmumus, sniegt savus pakalpojumus humānās palīdzības sniedzējiem, kuri veic atbalsta pasākumus, pilnībā ievērojot atbrīvojumus humānu iemeslu dēļ un ES tiesību aktos paredzētos atbrīvojumus; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota neatkarīga Kanādas ombuda institūcija atbildīgu uzņēmumu jautājumos;

53. pozitīvi vērtē preferenču sistēmu VPS+ kā mehānismu, kura mērķis ir veicināt 27 starptautisko pamatkonvenciju par cilvēktiesībām un darba standartiem efektīvu īstenošanu; atzīst, ka globālās vērtību ķēdes palīdz uzlabot starptautiskos darba, vides un sociālos pamatstandartus un sniedz iespēju panākt ilgtspējīgu progresu, it sevišķi jaunattīstības valstīs un valstīs, kurās klimata pārmaiņas rada lielākus apdraudējumus; uzsver, ka valstīm, kas nav ES dalībvalstis un kas gūst labumu no VPS + preferenču sistēmas, būtu jāaplūcina progress visos cilvēktiesību aspektos; norāda, ka uzlaboti un efektīvi uzraudzības mehānismi varētu palielināt tirdzniecības preferenču sistēmu sviras potenciālu, reaģējot uz cilvēktiesību pārkāpumiem; atbalsta cilvēktiesību nosacījumu klauzulu ieviešanu un īstenošanu starptautiskajos nolīgumos starp ES un valstīm, kas nav ES dalībvalstis, tostarp tirdzniecības un ieguldījumu jomā; aicina Komisiju sistemātiski uzraudzīt šo klauzulu īstenošanu, lai nodrošinātu, ka saņēmējvalstis tās ievēro, un regulāri sniegt Parlamentam ziņojumus par cilvēktiesību ieviešanu partnervalstīs;

Jaunās tehnoloģijas un cilvēktiesības

54. uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt ES stratēģiju ar mērķi panākt, ka tādas jaunas tehnoloģijas kā mākslīgais intelekts kalpo cilvēkiem, un pievērsties cilvēktiesību apdraudējumiem, ko varētu radīt jaunās tehnoloģijas, tostarp dezinformācijai, masveida novērošanai, viltus ziņām, naida runai, valsts sponsorētiem ierobežojumiem un ļaunprātīgai mākslīgā intelekta izmantošanai; turklāt uzsver īpašo apdraudējumu, ko šīs tehnoloģijas varētu radīt, kontrolējot, ierobežojot un kavējot leģitīmas darbības; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pareizo līdzsvaru starp cilvēktiesībām, jo īpaši tiesībām uz privātumu, un citiem leģitīmiem apsvērumiem, tādiem kā drošība vai noziedzības, terorisma un ekstrēmisma apkarošana; pauz bažas par atsevišķu kibernetikas divējāda lietojuma tehnoloģiju arvien plašāku izmantošanu pret cilvēktiesību aktīvistiem, žurnālistiem un politiskajiem oponentiem un juristiem;

55. prasa ES un dalībvalstīm sadarboties ar trešo valstu valdībām, lai izbeigtu represīvu likumdošanas praksi un represīvus tiesību aktus kibernetikas un cīņas pret terorismu jomā; atgādina par pienākumu katru gadu atjaunināt Padomes Regulas (EK) Nr. 428/2009⁽¹³⁾ I pielikumu, kurā uzskaitītas divējāda lietojuma preces, kam nepieciešams apstiprinājums; uzsver, ka ir nepieciešama efektīva digitālā sadarbība starp valdībām, privāto sektoru, pilsonisko sabiedrību,

⁽¹³⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

akadēmiskajām aprindām, tehniskajām kopienām, sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu drošu un iekļaujošu digitālo nākotni visiem saskaņā ar starptautiskajiem aktiem cilvēktiesību jomā;

Migranti un bēgļi

56. uzsver, ka ir steidzami jārisina tādi migrācijas plūsmu pamatcēloņi kā kari, konflikti, vajāšana, autoritāri režīmi, vajāšanas, nelegālās migrācijas tīkli, cilvēku tirdzniecība, kontrabanda, nabadzība, ekonomiskā nevienlīdzība un klimata pārmaiņas un jārod ilgtspējīgi risinājumi, kas pamatojas cilvēktiesību un cieņas principu ievērošanā; uzsver, ka ir jārada likumīgi migrācijas kanāli un ceļi un jāveicina brīvprātīga atgriešanās, kad tas ir iespējams, tostarp saskaņā ar neizraidīšanas principu;

57. prasa pievērsties bēgļu krīzes ārējai dimensijai un cita starpā rast ilgtspējīgus konfliktu risinājumus, veidojot sadarbību un partnerības ar attiecīgajām trešām valstīm; uzskata, ka starptautisko bēgļu un cilvēktiesību tiesību aktu ievērošana ir būtisks sadarbības ar trešām valstīm pamatelements; uzsver, ka atbilstoši globālajiem paktiem par migrāciju un bēgļiem ir jāveic reāli pasākumi, lai uzlabotu bēgļu iespējas pašnodrošināties, paplašinātu piekļuvi trešo valstu risinājumiem, uzlabotu cilvēktiesību stāvokli migrācijas pārvaldībā, jo īpaši izcelsmes vai tranzīta valstīs, un nodrošinātu drošu un cieņpilnu atgriešanos; aicina ES un tās dalībvalstis nodrošināt pilnīgu pārredzamību attiecībā uz politiku sadarbībai ar trešām valstīm un līdzekļu piešķiršanu šīm valstīm sadarbībai migrācijas jomā; uzskata, ka ir svarīgi, lai attīstībai un sadarbībai paredzētie resursi netiktu novirzīti no to mērķiem un lai no tiem labumu negūtu tie, kas ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem; aicina ES atbalstīt UNHCR iniciatīvu līdz 2024. gadam izskaust bezvalstniecību ES iekšienē un ārpus tās;

58. pauž nosodījumu par bēgļu un migrantu nāves gadījumiem un viņu tiesību pārkāpumiem Vidusjūrā; nosoda arī uzbrukumus NVO, kuras palīdz šiem cilvēkiem; aicina ES un tās dalībvalstis palielināt humāno palīdzību piespiedu kārtā pārvietotajām personām; aicina ES un tās dalībvalstis sniegt atbalstu bēgļus uzņemošajām kopienām; uzstāj, ka globālo paktu par migrāciju un bēgļiem īstenošanai tāpēc ir jānotiek saskaņoti ar ANO Programmas 2030. gadam īstenošanu, kā noteikts IAM, un papildus ir jāveic lielāki ieguldījumi jaunattīstības valstīs;

59. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zudums lielā mērā apdraud cilvēktiesības; aicina Komisiju un EĀDD izstrādāt ES stratēģiju veselīgas vides aizsardzībai, cieši sadarbojoties ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, piemēram, UNHCR, kas nesēn ir uzsācis kopīgu stratēģiju ar ANO Vides programmu (UNEP); uzsver — ANO ir aplēsusi, ka līdz 2050. gadam būs ļoti daudz personu, kas pārvietotas vides pārmaiņu dēļ; atgādina par pienākumiem un atbildību, kas jāuzņemas valstīm un citām struktūrām, kuras ir atbildīgas par klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanu un to, lai nepieļautu šo pārmaiņu negatīvu ietekmi uz cilvēktiesībām; atzinīgi vērtē starptautiskos centienus ciešāk saistīt vides jautājumus, dabas katastrofas un klimata pārmaiņas ar cilvēktiesībām; aicina ES aktīvi piedalīties starptautiskajās debatēs par iespējamu normatīvu regulējumu vides un klimata iemeslu dēļ pārvietotu personu aizsardzībai;

Atbalsts demokrātijai

60. uzsver, ka ES būtu jāturpina aktīvi atbalstīt demokrātisku un efektīvu politisko plurālismu cilvēktiesību institūcijās, neatkarīgos plašsaziņas līdzekļos, parlamentos un pilsoniskajā sabiedrībā, kas cenšas veicināt demokratizāciju kontekstuālā veidā, ņemot vērā attiecīgo trešo valstu kultūras un nacionālo situāciju, lai stiprinātu dialogu un partnerību; atgādina, ka cilvēktiesības ir viens no demokratizācijas procesa stūrakmeņiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Demokrātijas fonda (EDF) konsekvēto darbību Rietumbalkānos un ES austrumu un dienvidu kaimiņreģionos, lai veicinātu demokrātiju un pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu; atgādina, ka pieredze un atziņas, kas gūtas pārejas procesā uz demokrātiju, īstenojot paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas pasākumus, varētu palīdzēt apzināt paraugpraksi, kuru varētu izmantot, lai atbalstītu un nostiprinātu citus demokratizācijas procesus visā pasaulē; atgādina, ka ir apliecinājies, ka ES paplašināšanās ir pats efektīvākais instruments demokrātijas, tiesiskuma un cilvēktiesību atbalstam Eiropas kontinentā, tādēļ būtu jāsauglabā iespēja iestāties ES tām valstīm, kuras vēlas pievienoties un ir īstenojušas reformas, kā noteikts LES 49. pantā; mudina ES visos paplašināšanās procesos cieši sekot līdzi to noteikumu īstenošanai, kas aizsargā cilvēktiesības un to cilvēku tiesības, kuri pieder pie minoritātēm;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

61. atzinīgi vērtē Padomes 2019. gada 14. oktobra secinājumus par demokrātiju, uzskatot, ka tas ir sākums ES demokrātijas stiprināšanas pieejas atjaunināšanai un nostiprināšanai; šajā sakarībā uzsver, ka izglītība cilvēktiesību un demokratizācijas jomā ir būtisks instruments šo vērtību konsolidācijai gan ES, gan ārpus tās; uzsver, ka ir svarīgi pieņemt īpašus finansēšanas noteikumus ES demokrātijas atbalsta programmām, ņemot vērā demokrātisko pārmaiņu būtību; uzsver, ka ir jāiegulda pietiekami resursi, lai labāk koordinētu demokrātijas atbalsta programmas un politikas prioritātes; atbalsta centienus nodrošināt šajā jomā sniegtās ES palīdzības pārredzamību; aņemas veicināt demokrātisko procesu lielāku pārredzamību, jo īpaši dažādu nevalstisko dalībnieku rīkotu politisko un tematisko kampaņu finansēšanas pārredzamību;

62. atkārtoti izsaka atzinību par ES pastāvīgo atbalstu vēlēšanu procesiem, kā arī par palīdzības sniegšanu vēlēšanās un atbalstu vietējiem novērotājiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta Parlamenta Demokrātijas atbalsta un vēlēšanu koordinācijas grupas darbu; atgādina, ka ir svarīgi veikt atbilstošus turpmākus pasākumus attiecībā uz vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumiem un ieteikumiem, tādā veidā palielinot to ietekmi un stiprinot ES atbalstu demokrātijas standartiem attiecīgajās valstīs; uzsver nepieciešamību atbalstīt demokrātiju visā vēlēšanu ciklā, izmantojot ilgtermiņa un elastīgas programmas, kas atbilst demokrātisko pārmaiņu būtībai; mudina veikt stingrus turpmākus pasākumus attiecībā uz vēlēšanu procesa laikā pret kandidātiem vērstiem cilvēktiesību pārkāpumiem, jo īpaši saistībā ar kandidātiem, kas pieder pie neaizsargātām grupām vai minoritātēm;

o

o o

63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēkretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 74. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram un ES delegāciju vadītājiem.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0008

Gada ziņojums par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu**Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu (2019/2136(INI))**

(2021/C 270/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) 1975. gada Helsinku Nobeiguma aktu,
- ņemot vērā 1949. gada Ziemeļatlantijas līgumu un 2018. gada 10. jūlija kopīgo deklarāciju par ES un NATO sadarbību,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) deklarāciju par politisko atbildību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada Globālo Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģiju,
- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2017. gada 7. jūnija kopīgo paziņojumu "Stratēģiska pieeja izturētspējai ES ārējās darbības jomā" (JOIN(2017)0021),
- ņemot vērā 2018. gada 17. maija Sofijas deklarāciju un Padomes 2018. gada 26. jūnija un 2019. gada 18. jūnija secinājumus par paplašināšanos un stabilizācijas un asociācijas procesu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembra rezolūciju A/RES70/1 "Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam",
- ņemot vērā ANO Drošības padomes Rezolūciju 1325, ar kuru 2000. gadā izveidoja programmu sievietēm, miera un drošības jomā (SMD programma),
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra ieteikumu Padomei, Komisijai un Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) par Austrumu partnerību, gatavojoties 2017. gada novembra samitam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0054/2019),

⁽¹⁾ OV C 210, 3.8.2010., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2017)0440.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- A. tā kā kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) demokrātiskā kontrole ir Parlamenta uzdevums un pienākums un tam vajadzētu saņemt efektīvus līdzekļus, kas nepieciešami šīs lomas īstenošanai;
- B. tā kā ES ārējā darbība tieši ietekmē tās pilsoņu labklājību gan ES, gan ārpus tās un tās mērķis ir nodrošināt drošību un stabilitāti, vienlaikus veicinot Eiropas vērtības — brīvību, demokrātiju, līdztiesību, tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu; tā kā Eiropas Savienības kā pasaules miera un drošības dalībnieka uzticamība ir atkarīga no tā, kā tā praktiski ievēro savas vērtības, un tādēļ uz vērtībām balstīta ārpolitika ir Savienības pašas interesēs;
- C. tā kā Eiropas Savienība nevar veicināt savas pamatvērtības, ja tās netiek aizsargātas un ievērotas visās tās dalībvalstīs;
- D. tā kā pašlaik mēs redzam, ka tradicionālie partneri zaudē vadošo lomu pasaulē, arvien pieaug spiediens uz daudzpusēju sadarbību un iestādēm, kā arī arvien palielinās reģionālo lielvāru ietekmes demonstrēšana;
- E. tā kā jau kādu laiku pasliktinās Savienības stratēģiskā vide, kas nozīmē to, ka steidzamāk nekā jebkad līdz šim ir nepieciešama spēcīgāka Eiropa, kas īsteno vienotu rīcību tās ārējo attiecību jomā, lai risinātu daudzās problēmas, kas tieši un netieši skar tās dalībvalstu un tās iedzīvotāju drošību; tā kā problēmas, kas ietekmē ES iedzīvotāju drošību, cita starpā ir šādas: bruņoti konflikti pie Eiropas kontinenta austrumu un dienvidu robežām un nestabilas valstis; terorisms — un jo īpaši džihādisms —, kiberuzbrukumi un dezinformācijas kampaņas; ārvalstu intervence Eiropas politiskajos un vēlēšanu procesos; masu iznīcināšanas ieroču izplatīšana un ieroču neizplatīšanas nolīgumu apšaubīšana; reģionālo konfliktu saasināšanās, kas ir izraisījuši iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu un nekontrolētas migrācijas plūsmas; saspīlējumi dalībvalstu energoapgādes jautājumā; konkurence dabas resursu jomā, energoatkarība un energoapgādes drošība; organizētās noziedzības palielināšanās uz robežām un Eiropā; atbrūošanās centieni vājināšana; klimata pārmaiņas;
- F. tā kā džihādisms pašlaik ir viens no galvenajiem apdraudējumiem ES iedzīvotāju drošībai, un tā kā cīņai pret to būtu nepieciešama ātra, stingra un koordinēta rīcība gan iekšzemē, gan ārzemēs;
- G. tā kā neviena dalībvalsts nav spējīga individuāli risināt nevienu no Eiropas kontinentā un tā tuvākajā apkārtnē vērojamajām mūsdienu problēmām; tā kā būtu jāievēro un jāgarantē dalībvalstu vienlīdzības princips ES ārpolitikas un drošības politikas un darbību izstrādē; tā kā būtu jāievēro valstu parlamentu prerogātas to valsts ārpolitikas un drošības politikas jomā; tā kā vērienīgai, uzticamai un efektīvai kopējai ārpolitikai jābūt balstītai uz pienācīgiem finanšu resursiem un savlaicīgu un izlēmīgu ES rīcību; tā kā ES ārpolitikas instrumenti ir jāizmanto konsekventāk un saskaņotāk;
- H. tā kā multilaterālisms ir vienīgā garantija mieram, drošībai un ilgtspējīgai un iekļaujošai attīstībai izteikti polarizētā starptautiskajā vidē; tā kā, apšaubot vai ļaunprātīgi izmantojot vispārējos noteikumus un vērtības, tostarp pamata cilvēktiesības, starptautiskās tiesības un humanitārās tiesības, tiek apdraudēti tā pamati; tā kā multilaterālisms ir pamatā Eiropas Savienības pieejai, ko tā īsteno tās KĀDP, kā noteikts LES;
- I. tā kā pasaulē notiek globāla spēku pārbīde un ģeopolitiskā konkurence ir viena no izteiktākajām ārpolitikas tendencēm, kas prasa ātrus, vienotus un piemērotus reaģēšanas mehānismus un spējas; tā kā pārsvarā ES nav iesaistīta šajā globālajā spēku pārbīdē un ģeopolitiskajā konkurencē sakarā ar to, ka tās dalībvalstu starpā trūkst vienotības;
- J. tā kā jauni valstiski dalībnieki un jaunas ekonomiskās lielvaras cenšas pēc iespējas destabilizēt globālos un reģionālos mērķus un apdraud mieru un stabilitāti Eiropas kaimiņreģionā, un nav paredzams, kā tas ietekmēs ne tikai mieru, bet arī drošību Eiropā un citur pasaulē; tā kā pastāv risks, ka lēmumu pieņemšanas procesā Eiropa varētu tikt atstumta malā, un tādējādi tā nonāks ļoti nelabvēlīgā situācijā; tā kā šī vispārējā rekonfigurācija veicina autokrātisku līderu, vardarbīgu nevalstisko dalībnieku un sabiedrisku protesta kustību rašanos;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- K. tā kā ES drošības vide, kas ir atkarīga no miera un stabilitātes tās kaimiņvalstīs, ir nepastāvīgāka, neparedzamāka, sarežģītāka un pakļauta ārējam spiedienam, kas jau tiek radīts, izmantojot hibrīdkaru, tostarp Krievijas un citu dalībnieku naidīgu propagandu, papildus arvien pieaugošam apdraudējumam, ko rada radikālu teroristu grupējumi, kas neļauj ES īstenot savu suverenitāti un stratēģisko autonomiju; tā kā nestabilitāte un neprognozējamība pie ES robežām un tās tuvējās kaimiņvalstīs rada tiešus draudus kontinenta drošībai; tā ka saikne starp iekšējo un ārējo drošību ir nesaraujama; tā kā šis ārējais spiediens ietver gan fizisku, gan tiešsaistes dimensiju; tā kā dezinformācija un cita veida ārēju spēku īstenošana ārvalstu iejaukšanās rada būtiskus riskus Eiropas suverenitātei un būtiski apdraud Savienības stabilitāti un drošību;
- L. tā kā globālā konflikta galvenie cēloņi ir sociālekonomiskā nevienlīdzība, apspiešana, klimata pārmaiņas un iekļaujošas līdzdalības trūkums; tā kā visas ANO dalībvalstis 2015. gadā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), lai nodrošinātu taisnīgas, atbilstīgas, ilgtspējīgas un iekļaujošas globālās sadarbības ceļvedi;
- M. tā kā klimata pārmaiņu radītās sekas arvien smagāk ietekmē dažādus cilvēku dzīves aspektus, izaugsmes iespējas un pasaules ģeopolitisko kārtību un stabilitāti pasaulē; tā kā tos, kuriem ir mazāk resursu, lai pielāgotos klimata pārmaiņām, to ietekme skars vissmagāk; tā kā ES ārpolitikā lielāka uzmanība būtu jāpievērš daudzpusēju darbību veicināšanai, sadarbojoties konkrētos ar klimatu saistītos jautājumos, veidojot stratēģiskas partnerības un nostiprinot attiecības starp valstiskām struktūrām un nevalstiskā sektora dalībniekiem, tostarp lielākajiem globālā piesārņojuma radītājiem;
- N. tā kā visā pasaulē vērojama cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanās; tā kā visu pasaules reģionu iedzīvotāji meklē Eiropas atbalstu, lai nodrošinātu viņu cilvēktiesību ievērošanu, ja viņu attiecīgās valdības nav spējušas to paveikt;
- O. tā kā ES paplašināšanās politika ir efektīvs Savienības ārpolitikas instruments; tā kā Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) ir nozīmīgs instruments attiecībā uz austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm;
- P. tā kā sagaidāms, ka līdz 2050. gadam vairāk nekā pusi no pasaules iedzīvotāju skaita pieauguma veidos Āfrikas iedzīvotāju skaita pieaugums, kas tiek lēsts 1,3 miljardu apmērā no visas planētas 2,4 miljardu cilvēku lielā pieauguma; tā kā šī pieauguma koncentrācija dažās pasaulē nabadzīgākajās valstīs un klimata pārmaiņu ietekme izraisīs vairākas jaunas problēmas, kas — ja netiks nekavējoties risinātas — radīs ārkārtīgi problemātiskas sekas gan attiecīgajām valstīm, gan Eiropas Savienībai; tā kā nesen sagatavotajā ANO Tirdzniecības un attīstības konferences (UNCTAD) 2019. gada ziņojumā par tirdzniecību un attīstību ir paredzēti papildu 2,5 triljoni ASV dolāru gadā, lai nodrošinātu ANO 2030. gada IAM programmas mērķu īstenošanu;
- Q. tā kā, ņemot vērā svarīgu ieroču kontroles un atbrūošanās nolīgumu neveiksmi, kā arī “jaunās tehnoloģijas”, piemēram, kibertechnoloģiju un autonomos ieročus, ES ārpolitikas un drošības politikā liela vērība būtu jāpievērš jautājumiem saistībā ar atbrūošanos, ieroču kontroli un neizplatīšanu; tā kā Padomes Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP⁽³⁾ ir jāpārskata un jāatjaunina tā, lai kritēriji būtu stingri jāpiemēro un jāīsteno un būtu jāievieš sankciju mehānisms,

Multilaterālisms uzmanības centrā: steidzama nepieciešamība pēc spēcīgākas un vienotas Eiropas

1. atgādina — laikā, kad konkurējošie spēki arvien vairāk apdraud uz noteikumiem balstīto pasaules kārtību, mums, eiropiešiem, gan ES, gan ārpus tās ir jāaizsargā universālas vērtības, noteikumi un principi, jo īpaši multilaterālisms, starptautiskās tiesības, tiesiskums, demokrātija, cilvēktiesību ievērošana, pamatbrīvības, brīva un godīga tirdzniecība, konfliktu nevardarbīga risināšana un kopīgas Eiropas intereses; uzsver — lai saglabātu ticamību, ka Eiropas Savienība ievēro tādas universālas vērtības kā demokrātija, tai ir jārikojas saskaņā ar saviem principiem;

⁽³⁾ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

2. uzsver, ka multilaterālismam ir jābūt vienam no galvenajiem elementiem ES centienos novērst, mazināt un atrisināt konfliktus, balstoties uz starptautisko tiesību normām un principiem, ANO Statūtiem un EDSO 1975. gada Helsinku Nobeiguma aktu, un tas ir vislabākais veids, kā garantēt transnacionālu politisko dialogu, mieru un stabilizētu pasaules kārtību; uzsver stingru pārliecību, ka stratēģiskā vidē, kas ir ievērojami pasliktinājusies, ES un tās dalībvalstīm ir aizvien lielāka atbildība par to, lai sekmētu starptautisko drošību;

3. uzsver, ka multilaterālisms ir ES ārpolitikas un drošības politikas stūrakmens un labākais veids, kā nodrošināt mieru, drošību, cilvēktiesību ievērošanu un labklājību; uzsver, ka šī pieeja sniedz labumu cilvēkiem Eiropā un visā pasaulē; atzīst trīs līmeņu multilaterālisma pieeju, kuras pamatā ir šādi principi: ievērot starptautiskās tiesības un nodrošināt, lai ES rīcība būtu balstīta uz starptautisko tiesību noteikumiem un normām un sadarbību, paplašināt multilaterālismu, nodrošinot jaunu globālo realitāti, kas veicina kolektīvu pieeju un apsver iespēju izmantot ES normatīvās spējas, autonomiju un ietekmi starptautiskajās organizācijās, saglabājot un paplašinot to ietekmi, un pārveidot starptautiskās organizācijas, panākot daudzpusējo organizāciju atbilstību paredzētajam mērķim; turklāt atzīst — lai multilaterālisms būtu efektīvs, saistībā ar to ir jāizskata un jārisina jautājums par varas nevienlīdzību starp valstiskajiem un nevalstiskajiem dalībniekiem; atzinīgi vērtē Savienības veiktos pasākumus, lai sniegtu izšķirošu atbalstu Parīzes nolīgumam, reģionālajiem miera nolīgumiem un attiecībā uz kodolatbrūņošanu;

4. pauž nožēlu par to, ka Amerikas Savienotās Valstis pakāpeniski atsakās no saistībām daudzpusējās pasaules kārtības nodrošināšanā, proti, par to izstāšanos no Parīzes nolīguma, Kopīgā visaptverošā rīcības plāna (KVRP), ANO Cilvēktiesību padomes un UNESCO un par to lēmumu apturēt finansējuma piešķiršanu ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNRWA), un stingri atbalsta to, lai KVRP saglabātu un lai visas tā puses to pilnībā īstenotu kā neatņemamu pasaules daudzpusējās kārtības un ieroču neizplatīšanas režīma daļu un saistībā ar to, lai veicinātu reģionālo drošību Tuvajos Austrumos; noraida to, ka Amerikas Savienotās Valstis vienpusēji un eksteritoriāli piemēro jaunas sankcijas kopš to izstāšanās no KVRP, jo tā ir būtiska iejaukšanās ES likumīgajās ekonomiskajās un ārpolitiskajās interesēs; prasa ES un tās dalībvalstīm stiprināt savu vienotību, atturēšanas spēju un noturību pret trešo valstu sekundārām sankcijām un būt gatavai pieņemt pretpasākumus pret jebkuru valsti, kas kaitē ES likumīgajām interesēm, izmantojot sekundārās sankcijas;

5. pauž nožēlu par to, ka transatlantiskā partnerība saskaras ar daudzām problēmām un traucējumiem, taču tā joprojām ir neaizvietojamais garants drošībai un labklājībai abās Atlantijas okeāna pusēs; pauž nožēlu par ASV pakāpenisko atkāpšanos no daudzpusējās, uz noteikumiem balstītās pasaules kārtības;

6. atkārtoti prasa dalībvalstīm atbalstīt Drošības padomes sastāva un darbības reformas; uzsver, ka ES ir apņēmusies stiprināt ANO starptautisko lomu;

7. prasa veidot spēcīgāku, vienotu, efektīvu, proaktīvu un stratēģiskāku Eiropas Savienību, jo īpaši ņemot vērā to, ka tikko ir sācies jauns Eiropas politiskais cikls un ka ES ārpolitika un drošības politika ir pakļauta pārmaiņām; uzskata, ka neviena dalībvalsts saviem spēkiem vien nevar efektīvi reaģēt uz mūsdienu globālajām problēmām; uzsver, ka ir vajadzīga Eiropas mēroga sadarbība, lai varētu ietekmēt norises pasaules arēnā, — uzdevums, kura īstenošanai nepieciešama vienota pieeja un kuru nebūtu iespējams īstenot, ja ES būtu šķelta; prasa ES pastiprināt centienus, lai aizsargātu intereses un vērtības, vienlaikus apliecinot sevi kā uzticamu starptautisko partneri; uzskata, ka ir svarīgi palielināt ES individuālo efektivitāti un izpildes pilnvaras starptautiskā līmenī, un aicina ES iestādes koncentrēties uz to, lai to darbība būtu vērsta uz iedzīvotājiem, un rīkoties iedzīvotāju interesēs, uzsver, ka Eiropas Savienībai būtu jāinformē par politikas mērķiem, jānosaka prioritātes un uzdevumi, kas nodrošina dialogu ar iedzīvotājiem, koncentrējas uz cilvēkiem, nevis uz procesiem, un sniedz taustāmus rezultātus, nevis palielina birokrātiju; prasa ES, izstrādājot politikas priekšlikumus ar starptautisku dimensiju, uzlabot dialogu ar trešo valstu valstiskiem un nevalstiskiem dalībniekiem, lai ES varētu paust vienotu nostāju;

8. atkārtoti uzsver steidzamo nepieciešamību stiprināt ES izturētspēju un neatkarību, pastiprinot KĀDP, kuras mērķis ir nodrošināt mieru, reģionālo un starptautisko drošību, cilvēktiesības, sociālo taisnīgumu, pamatbrīvības un tiesiskumu ES, tās kaimiņvalstīs un visā pasaulē; uzsver, ka ES uzticamība pasaulē ir atkarīga no tā, vai šos principus aizsargā un ievēro; uzskata, ka šai pastiprinātajai KĀDP vajadzētu būt saskaņotākai, ietverot ne tikai tradicionālo maigo varu, bet arī spēcīgu KDAP, efektīvu sankciju politiku un pārrobežu sadarbību pretterorisma jomā; atkārtoti aicina ātri pieņemt ES cilvēktiesību sankciju mehānismu (t. i., ES paredzētu "Magnitska likuma" versiju), kas ļautu mērķtiecīgi piemērot sankcijas personām, kuras ir līdzatbildīgas par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

9. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāklūst par uzticamu un efektīvu globālo dalībnieku, lai tā varētu uzņemties globālu atbildību, būtisku, proaktīvu un prominentu vadošo lomu starptautiskajā arēnā, un jāizmanto tās politiskās spējas spriest un rīkoties kā ģeopolitiskam spēkam ar nozīmīgu ietekmi, vienlaikus aizsargājot un veicinot LES 21. pantā paredzētos mērķus, tās universālos principus un noteikumus, kā arī tās kopīgās vērtības — sākot no miera un cilvēktiesību aizsardzības — un intereses pasaulē, palīdzot atrisināt konfliktus visā pasaulē un veidojot globālo pārvaldību; atkārtoti apstiprina nepieciešamību nodrošināt ES stratēģisko autonomiju, jo īpaši uzlabotu lēmumu pieņemšanu, spējas un pienācīgas aizsardzības iespējas, kā atzīts ES globālajā stratēģijā, kuru 2018. gada jūnijā atkārtoti apstiprināja 28 valstu un valdību vadītāji un kuras mērķis ir veicināt spējīgāku un neatkarīgāku ES laikā, kad pieaug ģeopolitiskā konkurence;

10. pilnībā atbalsta Komisijas priekšsēdētājas lēmumu pārveidot ES izpildstruktūru par “ģeopolitisku Komisiju”, kura koncentrējas uz to, lai kļūtu par uzticamu ārējo dalībnieku, kas sistemātiski risinās jautājumus ārējo attiecību jomā; atzinīgi vērtē PV/AP apņemšanos koordinēt Komisijas rīcības ārējās dimensijas un uzlabot saikni starp mūsu politikas jomu iekšējiem un ārējiem aspektiem; uzsver, ka tādēļ būtu sagaidāms, ka “ģeopolitiskā Komisija” drīzāk īstenos proaktīvu, nevis reaģējošu pieeju attiecībā uz pasaules mēroga jautājumiem, un nodrošinās to, ka nākamā daudzgadu finanšu shēma (DFS) atspoguļo šīs pilnvaras; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jācenšas kļūt par ietekmīgāku dalībnieku, neskarot tās normatīvās varas statusu; uzsver, ka ģeopolitiskai Komisijai savas intereses ir jāaizsargā, pilnībā ievērojot starptautiskās tiesības un savas vērtības; uzsver, ka ES ir jāsāk dialogs ar visām lielvarām sadarbības un atklātības garā, vienlaikus saglabājot tiesības vajadzības gadījumā atkāpties;

11. atkārtoti apstiprina apņemšanos īstenot ES globālo stratēģiju kā izšķirošu soli pārejā no *ad hoc* krīzes pārvaldības uz integrētu pieeju Eiropas Savienības ārpolitikai; uzskata, ka būtu pienācis laiks un radusies nepieciešamība stratēģiski pārskatīt ES globālo stratēģiju, jo īpaši ņemot vērā dažas no būtiskajām ģeopolitiskajām izmaiņām, kas notikušas kopš tās pieņemšanas (piem., politiskas atšķirības transatlantiskajā partnerībā, jaunu, sevi arvien vairāk apliecināšu lielvaru veidošanās, piemēram, Ķīna, un ārkārtas situācijas pasliktināšanās klimata jomā) un kas būtiski ietekmē Savienības ārpolitikas mērķus un vispārējo drošības politiku; tādēļ aicina PV/AP sākt procesu, lai īstenotu visaptverošu apspriešanos gan ar dalībvalstīm un ES ārpolitikas vadošajiem ekspertiem, kas nepārstāv ES iestādes, gan pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

12. uzskata, ka ES vairāk būtu jāizmanto tirdzniecības un attīstības instrumenti, tādi kā divpusējie nolīgumi un brīvās tirdzniecības nolīgumi, kas noslēgti ar trešām valstīm, par nosacījumu konkrēta nolīguma ratificēšanai izvirzot Parīzes nolīguma parakstīšanu un Eiropas pamatvērtību ievērošanu;

13. turklāt uzskata — lai uzturētu ES ārējo uzticamību, tai cilvēktiesību klauzulu ievērošana būtu jānosaka par galveno principu ES nolīgumos ar trešām valstīm, padarot tās par nosacījumu un piemērojot tās nepieciešamības gadījumā;

14. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāspēj ātrāk un efektīvāk reaģēt uz krīzēm, izmantojot visus tās rīcībā esošos diplomātiskos un ekonomiskos instrumentus, un saistībā ar KDAP jāiekļauj vairāk civilo un militāro misiju; atgādina, ka šajā nolūkā tai būtu jāpievērš lielāka uzmanība konfliktu novēršanai, pievēršoties nestabilitātes pamatcēloņiem un izstrādājot instrumentus to novēršanai; šajā sakarībā atkārtoti pauž nepieciešamību nākamajā DFS būtiski palielināt ES budžeta resursus un vismaz divkārtot līdzekļus konfliktu novēršanai, miera veidošanai un mediācijai; atgādina par ES būtisko lomu demokrātijas veicināšanā Eiropas kaimiņvalstīs, jo īpaši izmantojot Eiropas Demokrātijas fonda atbalsta programmas;

15. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāmaina sava pieeja, no reaģēšanas pārejot uz profilaksi, un to, ka ir svarīgi sadarboties ar līdzīgi domājošiem ES stratēģiskajiem partneriem, jo īpaši ar NATO un jaunattīstības valstīm, lai aizsargātu uz noteikumiem balstīto pasaules kārtību, kuras pamatā ir starptautiskās un humanitārās tiesības un daudzpusēji līgumi; atgādina, ka ES KĀDP ir balstīta uz partnerību un multilaterālismu, kas palīdz apvienot attiecīgos reģionālos un globālos spēkus; uzsver steidzamo nepieciešamību izvērtēt jaunus elastīgus alianses sadarbības veidus, jo īpaši tehnoloģiju plūsmu, tirdzniecības un investīciju uzraudzībā un kontrolē, un rast novatoriskus un iekļaujošus sadarbības mehānismus, attīstot viedu multilaterālismu; prasa apvienot centienus, lai pārveidotu daudzpusējas organizācijas nolūkā nodrošināt to atbilstību paredzētajam mērķim;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

16. veicina tādu ES ārpolitiku, kas vieno ES iestādes un dalībvalstis, lai īstenotu kopēju spēcīgu ES līmeņa ārpolitiku, tādējādi palielinot ES uzticamību; atbalsta ideju, ka šādā politikā būtu pilnībā jāatbalsta PV/AP svarīgā loma; mudina izveidot dalībvalstu *ad hoc* koalīcijas, kuras veicinātu lielāku ES ārējās darbības elastīgumu un labāku reaģētspēju, mazinot spiedienu, ko rada nepieciešamība panākt dalībvalstu vienprātību; mudina atjaunot ciešākas sadarbības iespējas starp PV/AP un ārlietu ministriem, deleģējot šos ministrus rīkoties ES vārdā, lai stiprinātu ES kohēziju un demokrātisko leģitimitāti; prasa ES uzlabot iedzīvotāju informēšanu par tās redzējumu un KĀDP politikas mērķiem;

17. prasa nodrošināt lielāku solidaritāti un ciešāku koordināciju starp ES un dalībvalstīm; atgādina, ka Savienības ārējās politikas nostādnēm ir jābūt saskaņotām savā starpā un ar citām politikas jomām, kam piemīt ārēja dimensija, kā arī tās būtu jākoordinē ar starptautiskajiem partneriem; uzskata, ka dalībvalstu sadarbība ir būtiska ES demokrātijas, kopējo vērtību, brīvības un sociālo un vides standartu aizsargāšanā; uzsver nepieciešamību paplašināt sadarbību starp dalībvalstīm, partnervalstīm un starptautiskām organizācijām; atkārtoti norāda uz LES 24. panta 3. punkta nozīmīgumu, kurā paredzēts, ka dalībvalstīm ir pilnībā uzticības un savstarpējas solidaritātes garā jāatbalsta Savienības ārpolitika un drošības politika un jāatturas no jebkādas rīcības, kas būtu pretrunā Savienības interesēm; uzsver — kā paredzēts Līgumā, ES Ārlietu padome ir forums, kurā valstu ministri iepazīstina ar savu viedokli un vienojas par politikas nostādnēm, un ka, tiklīdz par politiku ir panākta vienošanās, dalībvalstīm ir pilnībā jāatbalsta PV/AP minētās politikas īstenošana, **tostarp arī savā diplomātiskajā darbībā;**

18. uzsver, ka Savienībai būtu pilnībā jāīsteno Lisabonas līguma noteikumi un efektīvāk jāizmanto tās esošie instrumenti; prasa ES rīkoties vienotāk un saskaņotāk, lai uzlabotu savus lēmumu pieņemšanas procesus un kļūtu par efektīvu un uzticamu ārējo dalībnieku, un šajā uzdevumā EĀDD ir centrāla loma;

Eiropas Parlamenta īstenošanās KĀDP pilāra funkcijas stiprināšana

19. uzsver — Eiropas Savienības potenciālu var pilnībā izmantot tikai tad, ja tā pauž vienotu nostāju un rīkojas vienoti un lēmumu pieņemšana no valsts līmeņa pakāpeniski pāriet uz pārvalstisko līmeni, tādējādi pilnībā izmantojot ES Līgumu, iestāžu un to procedūru sniegtās iespējas un vienlaikus rīkojoties pilnīgā saskaņā ar subsidiaritātes principu un ievērojot dalībvalstu kompetences; uzsver, ka Eiropas Savienībai minētā mērķa sasniegšanai būtu jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, tostarp tie, kurus nodrošina parlamentārā diplomātija;

20. šajā sakarībā atkārtoti norāda, ka gadu gaitā Parlaments ir izstrādājis virkni instrumentu un tīklu ārējās darbības jomā, piemēram, apvienotās parlamentārās komitejas un parlamentārās sadarbības komitejas attiecībām ar trešām valstīm, kā arī parlamentu sadarbības delegācijas, *ad hoc* delegācijas un vēlēšanu novērošanas misijas, kas gan atšķiras no tiem, ko izstrādājusi ES izpildvara, gan papildina tos; uzsver Parlamenta uzraudzības un kontroles pilnvaras un to, ka tā ziņojumiem un rezolūcijām pienāktos lielāka uzmanība; uzsver parlamentāro asambleju kā sadarbības un institucionālā dialoga foruma nozīmi un to vērtīgo devumu Eiropas Savienības ārējā darbībā un drošības un aizsardzības jomā; uzsver nepieciešamību stimulēt to darbību un nodrošināt to darba pienācīgu norisi;

21. uzsver ES vēlēšanu novērošanas misiju būtisko nozīmi; uzsver to galveno novērotāju politisko atbildību, kurus izvirza no EP deputātu vidus; tādēļ prasa nodrošināt integrētāku pieeju ES ārpolitikai un drošības politikai, kas ietvertu parlamentāro dimensiju; prasa palielināt iestāžu sadarbību, izstrādājot stratēģijas attiecībā uz trešām valstīm un reģioniem, īpaši uzmanību veltot Rietumbalkānu un Austrumu partnerības valstīm; atgādina par parlamentārās diplomātijas un parlamentāro attiecību nozīmi šo mērķu atbalstīšanā; apstiprina, ka Eiropas Parlamentam ir jābūt lielākai lomai KĀDP un starptautiskajā arēnā; uzsver, ka ES un dalībvalstīm ir jāsadarbojas, lai izstrādātu vispārēju politikas stratēģiju pārorientētai parlamentārajai diplomātijai, kas ietver integrētāku ES ārpolitikas un drošības politikas pieeju, un pielāgotu savu darba pieeju;

22. uzsver, ka ir svarīgi, lai katra KĀDP/KDAP jomā iesaistītā iestāde pārskatītu savas darba metodes un izvērtētu labāko veidu tās saskaņā ar Līgumiem noteikto uzdevumu veikšanai;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

23. prasa uzlabot iestāžu sadarbību, proti, ļaujot Parlamentam savlaicīgi saņemt informāciju, lai tam attiecīgā gadījumā būtu iespēja paust savu viedokli un Komisija un EĀDD pēc iespējas varētu ņemt vērā Parlamenta viedokli; prasa Komisijai un EĀDD īstenot efektīvu un visaptverošu informācijas apmaiņu, lai Parlaments varētu efektīvi un savlaicīgi veikt kontroli, cita starpā KĀDP jomā; atzinīgi vērtē PV/AP apņemšanos efektīvāk un ātrāk informēt un iesaistīt Parlamentu, kā arī apspriesties ar to par KĀDP pamatvirzienu izvēli;

24. prasa pastiprināt Parlamenta lomu ES ārējās darbības uzraudzībā un kontrolē, cita starpā turpinot regulāri apspriesties ar PV/AP, EĀDD un Komisiju; prasa pabeigt sarunas par Parlamenta piekļuvi sensitīvai Padomes informācijai KĀDP un KDAP jomā;

25. norāda — ja/kad notiks *Brexit*, ES izpildvarai būtu jāsniedz Parlamenta Ārlietu komitejai (AFET) kā vadošajai par attiecībām ar trešām valstīm atbildīgajai komitejai visa nepieciešamā informācija, lai tā varētu Parlamenta vārdā kontrolēt sarunu procesu saskaņā ar LESD 218. pantu un savlaicīgi sniegt ieguldījumu turpmākajam(-iem) nolīgumam(-iem) ar Apvienoto Karalisti, kam būs nepieciešama Parlamenta piekrišana; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt Eiropas Savienības un Apvienotās Karalistes turpmāku sadarbību KĀDP un KDAP jomā, un atzīst nepieciešamību rast radošus risinājumus;

26. uzsver ES centienus konsekventi paust atbalstu tādas brīvas un atklātas starptautiskās kārtības saglabāšanai un nostiprināšanai, kuras pamatā ir tiesiskuma ievērošana;

27. prasa pirms Komisijas un EĀDD ar KĀDP saistītas stratēģijas vai paziņojuma pieņemšanas izveidot konsultāciju mehānismu ar Ārlietu komiteju un attiecīgajām struktūrām;

28. prasa atbilstīgi Līgumos paredzētajam īstenot stratēģiskāku pieeju, palielināt saskaņotību, konsekvenci un papildināmību starp ES ārējās finansēšanas instrumentiem un KĀDP, lai Eiropas Savienība varētu risināt pieaugošās drošības un ārpolitikas problēmas; uzsver, ka uzticamas un efektīvas KĀDP pamatā jābūt pietiekamiem finanšu resursiem; prasa nākamajā DFS (2021–2027) paredzēt šādus resursus ES ārējai darbībai un prasa, lai Eiropas Savienība koncentrētu savus resursus uz stratēģisko prioritāšu īstenošanu;

29. ņem vērā Komisijas priekšlikumu lielāko daļu esošo ārējās darbības instrumentu apvienot vienā instrumentā, proti, kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentā (NDICI); atkārtoti norāda, ka ārējās darbības instrumentu apvienošana vienā fondā var radīt sinerģiju, efektivitāti un paātrināt lēmumu pieņemšanas procesu un līdzekļu izmaksu, tomēr tai nevajadzētu novirzīt Savienības finansējumu no tās ilgstošajiem un visaptverošajiem ārpolitikas mērķiem nabadzības izskaušanas, ilgtspējīgas attīstības un cilvēktiesību aizsardzības jomā; atzinīgi vērtē saistībā ar NDICI ierosināto ārējo instrumentu vienkāršoto struktūru; prasa nodrošināt pienācīgu kontroli un līdzsvaru un pietiekamu pārredzamības līmeni, kā arī to, lai Parlaments veiktu stratēģiski politisku ieguldījumu un nodrošinātu regulāru piemērošanas kontroli; uzsver diferenciacijas principa nozīmīgumu palīdzībā tām kaimiņvalstīm, kuras ir uzņēmušās lielākas saistības attiecībā uz Eiropas reformām saskaņā ar principu “vairāk par vairāk” un “mazāk par mazāk”;

30. uzsver, ka nepieciešams palielināt Parlamenta lomu visu ES ārējās darbības instrumentu, tostarp Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta 2021.–2027. gadam (IPA III), izmantošanas pārbaudē un vadībā; uzsver Stabilitātes un miera veicināšanas instrumenta (IcSP) nozīmīgumu, jo īpaši attiecībā uz atbalstu mieram un stabilitātei visā pasaulē; sagaida, ka instrumenti, tostarp Eiropas Miera nodrošināšanas fonds (EPF), laikposmam pēc 2020. gada tiks pieņemti savlaicīgi, lai izvairītos no nevajadzīgas finansējuma nepietiekamības;

31. uzskata, ka konfliktu novēršanai, miera veidošanai un mediācijai, kā arī ieilgušu konfliktu miermīlīgai atrisināšanai, jo īpaši ES tuvākajās kaimiņvalstīs, vajadzētu būt vienai no nākamo gadu prioritātēm; uzsver, ka šāda pieeja nodrošinātu augstu ES pievienotās vērtības līmeni politikas, sociālajā, ekonomikas un drošības jomā; atgādina, ka konfliktu novēršanas un mediācijas darbības palīdz apliecināt ES klātbūtni un tās uzticamību starptautiskā mērogā un ka tām jābūt tādas vispārējās pieejas elementiem, kura ietver drošību, diplomātiju un attīstību; norāda uz nepieciešamību stiprināt tādu Eiropas

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

Savienību, kas ir ietekmīga pasaules mēroga procesu dalībniece, un investēt konfliktu novēršanā un mediācijā; prasa ES arī turpmāk piešķirt prioritāti konfliktu novēršanai un mediācijai; uzsver Parlamenta vērtīgo darbu konfliktu risināšanas jomā un ieguldījumu mediācijas, dialoga un demokrātijas vērtību, tiesiskuma, minoritāšu tiesību un pamattiesību ieviešanas veicināšanas jomā, jo īpaši Rietumbalkānu reģiona, Austrumu partnerības un dienvidu kaimiņreģiona valstīs, un prasa padziļināt starpiestāžu sadarbību mediācijas jomā; atzinīgi vērtē ES pastiprināto lomu konfliktu risināšanā un uzticības veicināšanā esošo saskaņoto sarunu formātu un principu ietvaros vai to atbalstam;

32. atgādina, ka ir svarīgi īstenot spēcīgu EKP, saskaņā ar kuru ES kopīgi ar austrumu un dienvidu partnervalstīm apņemas nodrošināt kopējas sociālās, politiskās un ekonomiskās intereses; uzsver, ka EKP īstenošanā Savienībai var būt stratēģiska loma, lai pastiprinātu ES partneru izturētspēju, kas ir viena no galvenajām prioritātēm, lai novērstu apdraudējumu un sarežģījumus, ar kuriem tie saskaras; atzīst — lai Eiropas Savienība būtu spēcīga pasaules mēroga dalībniece, tai jābūt nozīmīgai dalībniecei kaimiņvalstīs;

33. atgādina, ka mūsdienu demokrātijās ir nepieciešami pilnībā darboties spējīgi likumdošanas varas atzari, un šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt parlamentu darbu gan Rietumbalkānu valstīs, gan kaimiņreģionā;

34. atzīst austrumu kaimiņreģiona stabilitātes nozīmīgumu Savienības stabilitātei un ES pārveidojošo potenciālu attiecībā uz kaimiņu reģioniem un valstīm; atkārtoti pauž atbalstu Austrumu partnerībai (AP), kurai 2019. gadā tika atzīmēta 10. gadadiena; tomēr uzsver, ka AP rezultātu uzlabošanai ir nepieciešams, lai abas puses (gan ES, gan tās partneri) nodrošinātu jaunas iniciatīvas un apņemšanās; mudina veidot aizvien ciešākas attiecības ar AP, tostarp izstrādājot mērķtiecīgas stratēģijas Ukrainai, Gruzijai un Moldovai, un to, lai rūpīgi tiktu ņemtas vērā tādas idejas kā Trio stratēģija 2030 un citas visprogresīvāko ES asociēto Austrumu partnerības valstu idejas; uzsver, ka šādas pieejas pamatā vajadzētu būt principam "vairāk par vairāk" un "mazāk par mazāk" un to vadītu ES iestādes un līdzīgi domājošu ES valstu koalīcija tā dēvētajā Eiropas Trio procesā, koncentrējoties uz reāliem projektiem un programmām, lai ievērotu Berlīnes procesa un Eiropas Ekonomikas zonas integrācijas paraugpraksi; uzskata, ka panākumi, kas gūti, pārveidojot AP valstis, jo īpaši ES asociētās valstis — Ukrainu, Moldovu un Gruziju, var sniegt pozitīvus rezultātus, kas var ietekmēt arī kaimiņos esošās Krievijas sabiedrību;

35. atgādina un uzsver, ka sadarbībai ar AP valstīm un citām ES kaimiņvalstīm ir jābūt KĀDP prioritātei, ņemot vērā ES būtiskās intereses šo valstu attīstībā un demokratizācijā; aicina Komisiju un EĀDD turpināt stiprināt ekonomiskās un savienojamības saites, izmantot tirdzniecības un asociācijas nolīgumus, piekļuvi vienotajam tirgum un ciešākus tiešos personiskos sakarus, tostarp ar vīzu režīma atvieglošanu un liberalizāciju gadījumos, kad ir izpildītas visas prasības; uzsver, ka iepriekš minētais varētu būt stimuls, lai veicinātu demokrātiskas reformas un ES noteikumu un standartu pieņemšanu;

36. atkārtoti norāda uz ES apņemšanos atbalstīt Ukrainas un visu AP valstu suverenitāti, teritoriālo integritāti un politisko neatkarību to starptautiski atzītajās robežās saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, normām un principiem, lai palielinātu atbalstu konflikta skartajiem iedzīvotājiem, iekšzemē pārvietotām personām un bēgļiem un pretotos trešo valstu, jo īpaši Krievijas, īstenotajiem destabilizācijas mēģinājumiem; noraida spēka izmantošanu un draudus izmantot spēku konfliktu risināšanā un atkārtoti pauž savu viedokli par to, ka pašreizējie konflikti visās AP valstīs būtu jāatrisina saskaņā ar starptautiskajām tiesību normām un principiem; joprojām pilnībā atbalsta politiku, kas paredz neatzīt Krimas nelikumīgo aneksiju; stingri uzsver, cik svarīga ir uz starptautiskajām tiesībām balstīta proaktīva nostāja, kas vērsta pret ieilgušiem konfliktiem austrumu kaimiņreģionā; turklāt nosoda pastāvīgo militarizāciju okupētajās Gruzijas teritorijās Abhāzijā un Chinvali reģionā/Dienvidosetijā un aicina Krieviju pildīt savas saistības saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem; uzsver, ka vairāk nekā desmit gadus pēc Krievijas agresijas beigām Gruzijā un pēc tam ar ES starpniecību panāktā pamiera Krievija joprojām klaji pārkāpj dažus pašas paredzētos noteikumus un turpinās "robežu veidošanas" process; prasa nostiprināt Eiropas Savienības Pārraudzības misijas (EUMM) Gruzijā pilnvaras un palielināt tās pamanāmību; mudina Krievijas Federāciju kā okupācijas varu ievērot savas starptautiskās saistības un piešķirt EUMM netraucētu piekļuvi okupētajiem reģioniem;

37. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas priekšsēdētāja ir atkārtoti paudusi apliecinājumu Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvai, un uzsver savu apņemšanos attiecībā uz paplašināšanos, kas joprojām ir svarīga politika un kalpo par ES dzinējspēku; atkārtoti uzsver, ka ES nostājai attiecībā uz paplašināšanos ir jābūt vērienīgai un ticamai;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

38. prasa nodrošināt tādu ticamu ES paplašināšanās stratēģiju Rietumbalkānos, kas ir balstīta uz stingriem un taisnīgiem nosacījumiem saskaņā ar piemērojamajiem Kopenhāgenas kritērijiem un kas ārpolitikas jomā joprojām ir svarīgs instruments, lai veicinātu drošību, uzlabojot Eiropas Savienībai stratēģiski nozīmīga reģiona valstu izturētspēju;

39. atgādina, ka paralēli vispārējai KĀDP ES politika attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm ir vērsta arī uz šo valstu virzību uz pievienošanos; uzsver, ka šis paplašināšanās process ir balstīts uz sasniegumiem un ir atkarīgs no tā, kā valstis ievēro Kopenhāgenas kritērijus un demokrātijas principus, pamatbrīvības, cilvēktiesības un minoritāšu tiesības, uztur tiesiskumu, un no to individuālajiem rezultātiem, lai izpildītu noteiktos kritērijus;

40. uzsver, ka ir svarīgi turpināt reformu procesu saistībā ar transformējošo ietekmi uz kandidātvalstīm; joprojām pauž pilnīgu atbalstu uz ES vērstas reformas un projektus, jo īpaši koncentrējoties uz tiesiskuma un labas pārvaldības turpmāku stiprināšanu, pamattiesību aizsardzību un samierināšanas, labu kaimiņattiecību un reģionālās sadarbības veicināšanu; ar nožēlu norāda uz procesa palēnināšanos;

KĀDP stiprināšana globālo draudu novēršanai

41. prasa stiprināt ES un tās dalībvalstu spēju autonomi rīkoties drošības un aizsardzības jomā; uzsver, ka efektīvas un ciešas partnerības nodrošināšana ar tādām partnerorganizācijām kā ANO un NATO, kā arī ar citām starptautiskām institūcijām, piemēram, ar Āfrikas Savienību un EDSO, ir kļuvusi svarīgāka nekā jebkad iepriekš; uzsver, ka NATO ir ES galvenais drošības partneris; uzsver, cik svarīga ir cieša sadarbība ar NATO visos ar aizsardzību saistītajos jautājumos un tādu drošības problēmu risināšanā, ar kurām saskaras ES un tās kaimiņvalstis, jo īpaši attiecībā uz cīņu pret hibrīddraudiem;

42. atzinīgi vērtē ES centienus stiprināt ES drošību un aizsardzību, lai labāk aizsargātu Savienību un tās iedzīvotājus un veicinātu mieru un stabilitāti kaimiņvalstīs un ārpus tām saskaņā ar 2018. gada 10. jūlija kopīgo deklarāciju par ES un NATO sadarbību;

43. uzsver NATO kā svarīga Eiropas drošības pīlāra lomu un atzinīgi vērtē notiekošo NATO paplašināšanās procesu, kas veicina Eiropas stabilitāti un labklājību;

44. uzskata, ka kvalificēta vairākuma balsošana (QMV) uzlabotu ES ārpolitikas un drošības politikas efektivitāti un paātrinātu lēmumu pieņemšanas procesu; aicina Padomi regulāri izmantot QMV LES 31. panta 2. punktā paredzētajos gadījumos un aicina Padomi sākt šo iniciatīvu, izmantojot pārejas klauzulu, kas ietverta LES 31. panta 3. punktā; mudina Padomi apsvērt iespēju paplašināt QMV izmantojumu, piemērojot to arī citām KĀDP jomām;

45. atbalsta ES notiekošās debates par jauniem formātiem, tādiem kā ES Drošības padome, īstenojot pilnvērtīgu dialogu un sadarbību ar dalībvalstīm, un par ciešākas koordinācijas līdzekļiem ES un starptautiskās instancēs, lai veicinātu lēmumu pieņemšanas procesa efektivitāti drošības politikas jomā;

46. atzinīgi vērtē Komisijas priekšsēdētājas lēmumu piecu gadu laikā izveidot īstenu un funkcionējošu Eiropas aizsardzības savienību un prasa īstenot pārredzamu informācijas apmaiņu ar Parlamentu un dalībvalstīm attiecībā uz aizsardzības savienības izveidi; uzskata, ka šajā sakarībā ES būtu optimāli jāizmanto jau pastāvošie mehānismi un instrumenti, piemēram, pastāvīgā strukturētā sadarbība (PESCO), militārā mobilitāte un Eiropas Aizsardzības fonds (EAF), kura mērķis ir uzlabot valstu un Eiropas spējas un atbalstīt Eiropas aizsardzības rūpniecības efektivitātes palielināšanu; prasa izstrādāt mehānismu visu jauno aizsardzības jomas instrumentu parlamentārai demokrātiskai kontrolei;

47. uzsver nepieciešamību pastāvīgi izvērtēt PESCO un EAF un to, kā tie sekmē KĀDP mērķu sasniegšanu, lai nodrošinātu pienācīgus resursus atbilstīgi PESCO saistībām un efektīvi un saskaņoti īstenotu ES lēmumus, cita starpā izmantojot integrētāku Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu (EDTIB), tā, lai garantētu, ka Savienība joprojām ir atvērta sadarbībai;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

48. atgādina, ka LES 20. panta 2. punktā paredzētā ciešāka sadarbība dalībvalstīm sniedz papildu iespējas attīstīt sadarbību KĀDP jomā, tādēļ to vajadzētu izmantot;

49. atgādina, ka klimata pārmaiņas ietekmē visus cilvēka dzīves aspektus un ka cita starpā tās palielina konfliktu un vardarbības iespējamību; uzsver, ka klimata drošības apsvērumi un vēlme īstenot starptautisko vides pārvaldību būtu jāintegrē ES ārpolitikas jomā;

50. uzsver to, ka ES būtu jāattīsta spējas uzraudzīt ar klimata pārmaiņām saistītos riskus, kam būtu jāietver konflikta kontekstuālā izpratne un krīzes novēršanas politika; šajā sakarībā atzīst, ka klimatadaptācijas un miera veidošanas pasākumu sasaiste uzlabo konfliktu novēršanu; uzsver nepieciešamību izstrādāt visaptverošu un apsteidzošu pieeju klimata pārmaiņām; prasa ES un dalībvalstīm starptautiskajā klimata konferencē īstenot vērienīgu pieeju un pildīt savus pienākumus; šajā sakarībā uzsver klimata diplomātijas nozīmīgumu;

51. uzsver nepieciešamību izstrādāt visaptverošu pieeju klimata pārmaiņām un drošībai atbilstīgi IAM, jo īpaši 13. IAM un 16. IAM, nodrošināt taisnīgas un pietiekamas saskaņā ar Parīzes nolīgumu klimata pārmaiņu ierobežošanai atvēlētā finansējuma plūsmas un saistībā ar pašreizējo *IcSP* un nākamo *NDICI* vēltīt vairāk finansējuma šādām darbībām;

52. uzsver, ka palielinās Arktikas ģeopolitiskā nozīme un ietekme uz drošības situāciju gan ES, gan globālā mērogā; mudina ES strādāt pie saskaņotākas ES iekšpolitikas un ārpolitikas, Arktikas stratēģijas un konkrēta rīcības plāna par ES iesaisti Arktikā, ņemot vērā arī drošības un ģeostratēģisko aspektu; norāda, ka ES var palīdzēt atrisināt iespējamās drošības un ģeostratēģiskās problēmas;

53. prasa palielināt atbalstu ES Jūras drošības stratēģijai, jo kuģošanas brīvība kļūst arvien problemātiskāka gan globālā mērogā, gan kaimiņreģionā; uzsver, ka vienmēr ir jāievēro kuģošanas brīvība un ka pasākumiem ir jābūt vērstiem uz bruņotu konfliktu un militāru incidentu deeskalāciju un novēršanu;

54. pauž nožēlu par to, ka pieaug saspīlējumi un joprojām notiek jūras tiesību un starptautisko jūras tiesību pārkāpumi daudzās pasaules nozīmīgākajās jūras zonās, piemēram, Dienvidķīnas jūrā, Hormuzā, Adenas līcī un Gvinejas līcī; atgādina par nestabilo stāvokli Azovas jūrā; norāda, ka daudzi no šiem saspīlējumiem ir ģeopolitiska rakstura;

55. prasa ES veikt aktīvus pasākumus un apsvērt ierobežojošus pasākumus, reaģējot uz nopietniem kuģošanas brīvības un starptautisko jūras tiesību pārkāpumiem;

56. atgādina, ka efektīvs starptautisks ieroču kontroles, atbrūņošanās un ieroču neizplatīšanas režīms ir pasaules un Eiropas drošības stūrakmens; norāda, ka bezatbildīga ieroču nodošana trešām valstīm apdraud un vājina KĀDP, jo īpaši ES centienus miera, stabilitātes un ilgtspējīgas attīstības jomā; prasa stingri ievērot astoņus kritērijus, kas noteikti Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP par ieroču eksporta kontroli, un izveidot ES līmeņa uzraudzības un kontroles mehānismu šajā jomā; uzsver nepieciešamību pēc tādas aizsardzības rūpniecības, kas nodrošina gaidīto rezultātu, efektīvi izmantojot nodokļu maksātāju līdzekļus, un pēc tādas ES, kas veicina integrētāku aizsardzības preču iekšējo tirgu, kā arī koordinētu politiku pētniecības un attīstības atbalstam aizsardzības jomā; aicina dalībvalstis jautājumu par daudzpusēju kodol-atbrūņošanas noteikt par vienu no ES ārpolitikas un drošības politikas prioritātēm; uzskata, ka ES ir jāturpina centieni, lai saglabātu vienošanos par Irānas kodolprogrammu; mudina PV/AP izmantot visus pieejamos politiskos un diplomātiskos līdzekļus, lai aizsargātu Kopīgo visaptverošo rīcības plānu (KVRP) un jauno līgumu par stratēģisko uzbrukuma ieroču turpmākas samazināšanas un ierobežošanas pasākumiem (jaunais *START* līgums) un uzsāktu saskaņotu un ticamu stratēģiju daudzpusējām sarunām par reģionālās deeskalācijas un uzticības veicināšanas pasākumiem Persijas līcī, iesaistot visus reģiona dalībniekus; uzsver, ka ES spēja veidot diplomātiskās attiecības ar visiem iesaistītajiem dalībniekiem ir būtiska priekšrocība, kas būtu pilnībā jāizmanto šajā nolūkā;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

57. mudina dalībvalstis pilnībā ievērot Padomes Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP par ieroču eksporta kontroli, stingri izpildīt saistības, kas izriet no minētās kopējās nostājas, jo īpaši no 4. kritērija par reģionālo mieru, drošību un stabilitāti saistībā ar to ieroču eksporta uz Turciju politiku, un noteikt ieroču embargo Turcijai pēc tās nelikumīgās invāzijas Sīrijas ziemeļos un tās pretlikumīgajām darbībām Vidusjūras reģiona austrumu daļā un jo īpaši Kipras Republikas ekskluzīvajā ekonomikas zonā un teritoriālajos ūdeņos; atkārtoti pauž savu nostāju par to, ka Kopējā nostāja ir jāpārskata un jāatjaunina tā, lai kritēriji būtu stingri jāpiemēro un jāīsteno un būtu jāievieš sankciju mehānisms; aicina PV/AP izturēties pret šo procedūru ar prioritāti;

58. aicina PV/AP mudināt izstrādāt stratēģiju daudzdimensionālai divpusējai reģionālai sadarbībai ar Latīņamerikas un Karību jūras valstīm drošības un aizsardzības jomā, kurā tiktu atbalstīta kopīga daudzpusēja aizsardzība, sadarbības stiprināšana cīņā pret terorismu un organizēto noziedzību, cīņa pret klimata pārmaiņām un to ietekmi uz sociālo, politisko un ekonomisko stabilitāti, un veicināt dialogu kā līdzekli tam, lai, izmantojot sarunas, rastu miermīlīgu risinājumu politiskiem konfliktiem, kuriem mums nākas būt par lieciniekiem;

59. prasa izpētīt iespēju izveidot jaunu daudzpusējās sadarbības forumu starp Rietumu sabiedrotajiem, t. i., ES, ASV, Japānu, Kanādu, Dienvidkoreju, Austrāliju un Jaunzēlandi, ņemot vērā pieredzi, ko atstājusi Daudzpusējā stratēģiskā eksporta kontroles koordinācijas komiteja (*Coordinating Committee for Multilateral Strategic Export Controls*); uzsver, ka jauna foruma kompetencē būtu jāiekļauj uzraudzība un kontrole tehnoloģiju eksporta, tirdzniecības plūsmu un tādu sensitīvu ieguldījumu jomā, kas tiek veikti problemātiskās valstīs;

60. uzsver, ka nozīmīgu attiecību stiprināšana ar Austrumāzijas un Dienvidaustrumāzijas valstīm ir būtiska gan ES uz noteikumiem balstītai, visaptverošai un ilgtspējīgai savienojamības stratēģijai, gan arī otrādi; tādēļ atbalsta ilgtspēju, uz noteikumiem balstītu pieeju un DFS kā izšķiroši nozīmīgu instrumentu;

61. ņem vērā militāro spēju palielināšanu reģionā un prasa visām iesaistītajām pusēm ievērot kuģošanas brīvību, risināt domstarpības mierīgā ceļā un atturēties no vienpusējām darbībām, kas mainītu *status quo*, tostarp Austrumāzijas un Dienvidāzijas jūrā un Taivānas šaurumā; pauž bažas par to, ka ārvalstu autokrātisku režīmu ieviešana, izmantojot dezinformāciju un kiberuzbrukumus gaidāmajām vispārējām vēlēšanām, apdraud Āzijas demokrātiskās iekārtas un reģionālo stabilitāti; atkārtoti pauž atbalstu Taivānas nozīmīgajai līdzdalībai starptautiskās organizācijās, mehānismos un darbībās;

62. uzsver, ka Komisijai kiberdrošības stratēģija būtu jāintegrē ES digitalizācijas centienos un būtu jāveicina šī iniciatīva visās dalībvalstīs kā daļa no spēcīgas politiskās un ekonomiskās apņemšanās digitālajā inovācijā;

63. aicina PV/AP, Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai novērstu kiberdraudus un hibrīddraudus, ko veido neviennozīmīgas nostājas, šajā nolūkā stiprinot ES un tās dalībvalstu kiberaizsardzības mehānismus un to noturību pret hibrīddraudiem un veidojot kiberneturīgas kritiskās infrastruktūras; šajā sakarībā aicina izstrādāt visaptverošas kopīgas spējas un metodes riska un neaizsargātības analizēšanai; uzsver — lai efektīvi pārvarētu šādas problēmas, ir jāuzlabo koordinācija; atgādina, ka stratēģiskajai komunikācijai un publiskajai diplomācijai būtu jāstiprina ES ģeopolitiskā ietekme un vispārējais tēls pasaulē un jāaizsargā ES intereses;

64. uzsver, ka ārvalstu ieviešana ES lietās ievērojami apdraud ES drošību un stabilitāti; stingri atbalsta Eiropas Savienības stratēģisko komunikācijas spēju palielināšanu; šajā sakarībā prasa arī turpmāk atbalstīt trīs stratēģiskās komunikācijas operatīvās grupas (attiecībā uz austrumiem, dienvidiem un Rietumbalkāniem); tāpēc prasa palielināt atbalstu EĀDD Stratēģiskās komunikācijas nodaļai, ņemot vērā tās nozīmīgo lomu, pārveidojot to par pilnvērtīgu EĀDD struktūrvienību, kuras kompetences jomā ir austrumu un dienvidu kaimiņreģioni un kurai ir atbilstošs personāls un pietiekami budžeta līdzekļi, paredzot iespēju izveidot atsevišķu, īpaši tai paredzētu budžeta posteni;

65. aicina dalībvalstis stiprināt savas spējas un veicināt sadarbību un informācijas apmaiņu, lai nepieļautu, ka valsts un nevalstiskā sektora dalībnieki no trešām valstīm spēj ļaunprātīgi iejaukties ES un dalībvalstu lēmumu pieņemšanā; uzskata, ka ES stratēģiskās komunikācijas spējas varētu palīdzēt sasniegt šo mērķi;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

66. uzsver, ka iejaukšanās vēlēšanās ietilpst plašākā hibrīdkara stratēģijā un ka tādēļ reaģēšana uz to joprojām ir būtisks drošības politikas un ārpolitikas jautājums; aicina PV/AP, Komisiju un dalībvalstis izstrādāt visaptverošu stratēģiju cīņai pret ārvalstu iejaukšanos vēlēšanās un dezinformāciju valstu un Eiropas demokrātiskajos procesos, cita starpā Krievijas valsts sponsorētas propagandas gadījumos;

67. norāda, ka Krievija ir galvenais hibrīddraudu un parastā drošības apdraudējuma avots attiecībā uz ES un tās dalībvalstīm un aktīvi cenšas vājināt Eiropas vienotību, neatkarību, vispārējās vērtības un starptautiskās normas; nemainīgi uzskata, ka, lai gan ar pašreizējo vadību Maskavā nekādas izmaiņas agresīvajā politikā nav gaidāmas, pozitīvās pārmaiņas, veidojot valsti demokrātiskāku un eiropēiskāku, varētu būt iespējamās tālākā nākotnē; tādēļ prasa pastiprināt centienus, lai stiprinātu ES un tās dalībvalstu noturību un lai izveidotu ilgtermiņa ES stratēģiju attiecībā uz Krieviju, kuras pamatā ir trīs pīlāri — atturēšana, ierobežošana un pārveide;

68. aicina Padomi papildināt ES cilvēktiesību un ārpolitikas instrumentu kopumu ar globāla Magnītska likuma veida sankciju režīmu, lai pastiprinātu jau esošo, ļaujot noteikt aktīvu iesaldēšanu un vīzu aizliegumus personām, kas iesaistītas smagos cilvēktiesību pārkāpumos;

69. uzsver nepieciešamību izmantot ES konkurences priekšrocību, lai ES varētu ātri ieņemt stratēģisku pozīciju starptautiskajā sacensībā jauno tehnoloģiju, informācijas, aizsardzības, atjaunojamās enerģijas nozares, 5G izvēršanas, Eiropas augstas veiktspējas datošanas kopuzņēmuma (kopuzņēmums *EuroHPC*) ekosistēmas jomā un attiecībā uz ES neatkarīgu, uzticamu un rentablu piekļuvi kosmosam, lai novērstu to, ka ES kļūst atkarīga no ārpus Eiropas esošu trešo valstu tehnoloģiskajiem un digitālajiem gigantiem; uzsver, ka uzticamas mākslīgā intelekta tehnoloģijas attīstība ir būtiska, lai nodrošinātu ES stratēģisko autonomiju, jo īpaši lēmumu pieņemšanas un spēju jomā; tādēļ aicina Savienību ne tikai turpināt, bet arī palielināt ieguldījumus šajā jomā;

70. atzīst KDAP civilo un militāro misiju būtisko lomu un norāda, ka minētās misijas būtu jānodrošina ar materiālajiem resursiem un cilvēkresursiem, kas nepieciešami miera uzturēšanai, konfliktu novēršanai, starptautiskās drošības uzlabošanai un Eiropas identitātes un ES stratēģiskās autonomijas stiprināšanai; pauž nožēlu par to, ka šo KDAP misiju un operāciju efektivitāti apdraud ilgstoši strukturāli trūkumi, ļoti lielā atšķirība dalībvalstu iemaksu ziņā un tās pilnvarojuma ierobežojumi;

71. uzskata, ka ES vēl nav pienācīgi izmantojusi tās bagātīgos resursus KDAP jomā; aicina PV/AP, Komisiju un dalībvalstis pastiprināt savus centienus KĀDP sadarbības jomā, lai palielinātu KDAP civilo un militāro misiju stabilitāti, uzlabotu to darbības spēju, palielinot elastīgumu, palielinātu efektivitāti un lietderīgumu uz vietas un paplašinātu, racionalizētu un precizētu to pilnvaras; uzskata, ka tādi jauni instrumenti kā Eiropas Miera nodrošināšanas fonds varētu veicināt solidaritāti un sloga sadalījumu starp dalībvalstīm attiecībā uz ieguldījumu KDAP operācijās un varētu kopumā palīdzēt palielināt ES ārējās darbības efektivitāti;

72. atgādina, ka iekļaujoša pieeja konfliktu novēršanai, mazināšanai un atrisināšanai ir ļoti svarīga ilgtermiņa darbības nodrošināšanai un atgādina, ka konfliktu risināšana noris veiksmīgāk, ja šajā procesā tiek ievērota dzimumu paritāte un līdztiesība; prasa palielināt šādās misijās sieviešu līdzdalību un iecelšanu vadošos amatos, tostarp lēmumu pieņemšanā un sarunās; uzsver, ka KDAP misijās un operācijās būtu sistemātiskāk jāintegrē dzimumu perspektīva un būtu aktīvi jāveicina tas, ka tiek īstenota ANO Drošības padomes Rezolūcija 1325 par sievietēm, mieru un drošību, kā arī ar to saistītās turpmākās rezolūcijas par sievietēm, mieru un drošību un ANO Drošības padomes Rezolūcija 2250 (2015) par jaunatni, mieru un drošību; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt sievietes, jauniešus, cilvēktiesību aizstāvjus un reliģisko, etnisko un citu minoritāšu integrāciju visās tās ar konfliktu pārvaldību saistītajās darbībās;

73. prasa ES ārējās darbības stratēģiskajos un operatīvajos aspektos efektīvi integrēt dzimumu līdztiesību un minoritāšu tiesības, kas varētu ietvert mērķtiecīgu plānošanu jaunajā *NDICI* finanšu instrumentā; atzinīgi vērtē PV/AP apņemšanos līdz savu pilnvaru termiņa beigām sasniegt mērķi — 40 % sieviešu vadošos amatos un delegāciju vadītāju amatā; aicina EĀDD regulāri sniegt Parlamentam aktualizētu informāciju par minēto saistību izpildi;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

74. uzsver, ka gan Eiropā, gan ārpus tās joprojām pastāv terorisma draudi; pauž stingru pārliecību, ka cīņai pret terorismu turpmākajos gados joprojām vajadzētu būt vienai no ES prioritātēm; aicina jauno Komisiju iesniegt ES rīcības plānu pret terorismu;

75. uzsver, ka ir svarīgi Eiropas Savienībā stiprināt un garantēt sadarbību izlūkošanas jomā, ņemot vērā to, ka terorisms apdraud mūsu Eiropas pamatvērtības un mūsu drošību un ka tā apkarošanai ir nepieciešama daudzdimensionāla pieeja, kas paredz visu dalībvalstu, kā arī trešo valstu robežsardzes, policijas, tiesu un izlūkošanas dienestu iesaistīšanu;

o

o o

76. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomes priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstīm.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0009

Gada ziņojums par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu

Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2019/2135(INI))

(2021/C 270/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD),
- ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 20. decembra, 2015. gada 26. jūnija, 2016. gada 15. decembra, 2017. gada 22. jūnija, 2018. gada 28. jūnija, 2018. gada 14. decembra un 2019. gada 20. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. novembra, 2014. gada 18. novembra, 2015. gada 18. maija, 2016. gada 27. jūnija, 2016. gada 14. novembra, 2017. gada 18. maija, 2017. gada 17. jūlija, 2018. gada 25. jūnija un 2019. gada 17. jūnija secinājumus par kopējo drošības un aizsardzības politiku,
- ņemot vērā dokumentu "Kopīgs redzējums, kopīga rīcība — stiprāka Eiropa. Globāla Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģija", ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza Komisijas priekšsēdētāja vietniece / Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP),
- ņemot vērā Eiropadomes un Komisijas priekšsēdētāju un NATO ģenerālsēkretāra 2016. gada 8. jūlija un 2018. gada 10. jūlija kopīgos paziņojumus,
- ņemot vērā kopējo 42 priekšlikumu kopumu, ko 2016. gada 6. decembrī apstiprināja Eiropas Savienības Padome un Ziemeļatlantijas Padome, un 2017. gada 14. jūnija un 5. decembra progresa ziņojumus par to īstenošanu, un jauno 32 priekšlikumu kopumu, ko abas Padomes apstiprināja 2017. gada 5. decembrī,
- ņemot vērā 2017. gada 7. jūnija pārdomu dokumentu par Eiropas aizsardzības nākotni (COM(2017)0315),
- ņemot vērā 2013. gada 12. septembra rezolūciju par ES militārajām struktūrām — pašreizējais stāvoklis un turpmākās perspektīvas ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas 1975. gada 1. augusta Helsinku Nobeiguma aktu,
- ņemot vērā 2017. gada 12. septembra rezolūciju par Eiropas Kosmosa stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2017. gada 15. novembra ieteikumus Padomei, Komisijai un EĀDD par Austrumu partnerību, gatavojoties 2017. gada novembra samitam ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 22. novembra rezolūciju par Eiropas aizsardzības savienību ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV C 93, 9.3.2016., 144. lpp.

⁽²⁾ OV C 337, 20.9.2018., 11. lpp.

⁽³⁾ OV C 356, 4.10.2018., 130. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 224, 27.6.2018., 18. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā 2017. gada 16. marta rezolūciju par kopējas drošības un aizsardzības politikas konstitucionālajām, juridiskajām un institucionālajām sekām: Lisabonas līguma sniegtās iespējas ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 5. jūlija rezolūciju par pilnvarojumu dialogam par 2018. gada budžeta projektu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 11. decembra rezolūciju par militāro mobilitāti ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES) 2018/1092, ar ko izveido Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu, lai atbalstītu Savienības aizsardzības rūpniecības konkurētspēju un inovētspēju ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 18. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Aizsardzības fondu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 23. novembra rezolūciju par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (pamatojoties uz Padomes gada ziņojumu Eiropas Parlamentam par kopējo ārpolitiku un drošības politiku) ⁽¹⁰⁾, 2017. gada 13. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu ⁽¹¹⁾ un 2018. gada 12. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā īstenošanas plānu drošības un aizsardzības jomā, ko PV/AP iesniedza 2016. gada 14. novembrī,
- ņemot vērā 2018. gada 13. jūnija rezolūciju par ES un NATO attiecībām ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 30. novembra paziņojumu “Eiropas Aizsardzības rīcības plāns” (COM(2016)0950),
- ņemot vērā jauno aizsardzības tiesību aktu kopumu, ar ko Komisija 2017. gada 7. jūnijā iepazīstināja paziņojumā presei “Eiropa, kas aizsargā: Komisija sāk debates par virzību uz drošības un aizsardzības savienību”,
- ņemot vērā 2016. gada 14. decembra rezolūciju par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu ⁽¹⁴⁾, 2017. gada 13. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu ⁽¹⁵⁾ un 2018. gada 12. decembra rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā to, ka Krievija iebruka Krimā un to nelikumīgi anektēja,
- ņemot vērā Līgumu par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem (*INF*), Krievijas atkārtotos pārkāpumus, tostarp no zemes palaižamu spārnoto raķešu 9M729 sistēmu izstrādi un izvietojumu, un Amerikas Savienoto Valstu un Krievijas izstāšanos no Līguma,
- ņemot vērā to, ka Krievija ir pārkāpusi dalībvalstu gaisa telpas un jūras robežas,

⁽⁵⁾ OV C 263, 25.7.2018., 125. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 334, 19.9.2018., 253. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ OV L 200, 7.8.2018., 30. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ OV C 224, 27.6.2018., 50. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 369, 11.10.2018., 36. lpp.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ OV C 238, 6.7.2018., 89. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 369, 11.10.2018., 47. lpp.

⁽¹⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0513.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- ņemot vērā to, ka palielinās Ķīnas ekonomiskā un militārā klātbūtne Vidusjūras reģiona un Āfrikas valstīs,
- ņemot vērā vietēja un ārvalstu terorisma draudus, ko galvenokārt rada tādi grupējumi kā *ISIS* un *Al Qaeda*,
- ņemot vērā jaunās tehnoloģijas, piemēram, mākslīgo intelektu, kosmosa spējas un kvantu skaitļošanu, kas cilvēcei rada jaunas iespējas, bet arī jaunus izaicinājumus aizsardzības un ārpolitikas jomā, kuru dēļ ir vajadzīga skaidra stratēģija un vienprātība sabiedroto starpā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 24. jūnija spriedumu lietā C-658/11 Eiropas Parlaments (kuru atbalstīja Komisija) pret Eiropas Savienības Padomi⁽¹⁷⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 28. martā publicēto Savienības Rīcības plānu par militāro mobilitāti,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 18. septembrī pieņemtos secinājumus “ANO un ES Miera operāciju un krīzes pārvarēšanas stratēģiskās partnerības stiprināšana: 2019.–2021. gada prioritātes”,
- ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas atzinumu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0052/2019),

Ilgtermiņā neskaidra un neprognozējama drošības vide

1. ņem vērā to, ka pastāvīgi pasliktinās Savienības drošības vide un Savienībai nākas saskarties ar virkni problēmu, kas tieši vai netieši ietekmē dalībvalstu un tās iedzīvotāju drošību: bruņoti konflikti un nestabilas valstis Eiropas kontinentā un tā apkārtnē, kas izraisa iedzīvotāju masveida pārvietošanu un cilvēktiesību pārkāpumus, kurus veicina transnacionāli organizētās noziedzības tīkli, džihādistu terorisms, kiberuzbrukumi, hibrīddraudi un karš pret Eiropas valstīm, atbrūošāns centieni un starptautisko ieroču kontroles režīmu vājināšanās, aizvien lielāks dabas resursu apdraudējums, energoapgādes nedrošība un klimata pārmaiņas;
2. uzskata, ka nestabilitāte un neprognozējamība pie Savienības robežām, tās tuvējos kaimiņreģionos (Ziemeļāfrika, Tuvie Austrumi, Kaukāza reģions, Balkānu reģions, Vidusjūras reģiona austrumu daļa, Krievijas agresija pret Ukrainu un Gruziju u. c.) un tālākos kaimiņreģionos (Sāhela, Āfrikas rags u. c.) gan tieši, gan netieši apdraud kontinenta drošību; uzsver nesaraudamo saikni starp iekšējo un ārējo drošību; atzīst, ka aktīva iesaistīšanās kaimiņreģionos ir Eiropas Savienības interesēs;
3. norāda, ka daži pasaules mēroga dalībnieki (Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna, Krievija) un aizvien lielāks skaits reģionālo dalībnieku (Turcija, Irāna, Saūda Arābija u. c.) ir sākuši apliecināt savu varu, apvienojot vienpusēju diplomātisko nostāju ieņemšanu, sabiedroto maiņu, galvenokārt hibrīda rakstura destabilizējošas darbības un militāro spēju palielināšanu;
4. uzsver, ka palielinās Arktikas ģeopolitiskā nozīme un ietekme uz drošības situāciju Eiropas Savienībā un pasaulē; mudina ES strādāt pie saskaņotākas iekšpolitikas un ārpolitikas, Arktikas stratēģijas un konkrēta rīcības plāna par ES iesaisti Arktikā, ņemot vērā arī drošības un ģeostratēģisko aspektu; norāda, ka ES var palīdzēt atrisināt iespējamās drošības un ģeostratēģiskās problēmas;
5. pauž nopietnas bažas par Turcijas kopumā destabilizējošo izturēšanos, tostarp nelikumīgām darbībām Kipras ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā (EEZ) / kontinentālajā šelfā, kas pārkāpj starptautiskās tiesības, grauj labas kaimiņattiecības un apdraud mieru un stabilitāti jau tā nestabilajā reģionā;

⁽¹⁷⁾ Tiesas (virspalātas) 2014. gada 24. jūnija spriedums lietā C-658/11, *Eiropas Parlaments pret Eiropas Savienības Padomi*, ECLI:EU:C:2014:2025.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

6. pauž nožēlu, ka šajā situācijā daži no minētajiem dalībniekiem tīši apiet vai mēģina iznīcināt daudzpusējus mehānismus, ANO Statūtu principus un attiecīgo starptautisko tiesību noteikumus, kas ir būtiski miera uzturēšanai; norāda, ka tie var kļūt par tiešu draudu ES drošībai un apdraudēt iedibinātās divpusējās attiecības starp ES un partnervalstīm;

7. uzsver, ka centienos vērsties pret kodolieroču izplatīšanas draudiem svarīga nozīme ir ES un iesaistīto pušu daudzpusējām sarunām; mudina ievērot kodoltehnoloģiju jomā noslēgtos līgumus; turklāt mudina atbalstīt to, ka tiek noslēgts jauns līgums, ar kuru tiktu aizstāts Līgums par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem (INF), un 2020. gadā atjaunot Kodolieroču neizplatīšanas līgumu (KNL);

8. uzsver, ka nozīmīgu attiecību stiprināšana ar Austrumāzijas un Dienvidaustrumāzijas valstīm ir būtiska uz noteikumiem balstītai, visaptverošai un ilgtspējīgai ES savienojamības stratēģijai; ņem vērā militāro spēju palielināšanu reģionā un aicina visas iesaistītās puses ievērot kuģošanas brīvību, risināt domstarpības mierīgā ceļā un atturēties no viļņojošām darbībām, kas mainītu *status quo*, tostarp Austrumāzijas un Dienvidķīnas jūrā un Taivānas šaurumā; pauž bažas par to, ka autokrātisku ārvalstu režīmu iejaukšanās, izmantojot dezinformāciju un kibernetiskus uzbrukumus gaidāmajām vispārējām vēlēšanām, apdraud Āzijas demokrātiskās iekārtas un reģionālo stabilitāti; atkārtoti pauž atbalstu Taivānas nozīmīgajai līdzdalībai starptautiskās organizācijās, mehānismos un darbībās;

9. pauž bažas par Krievijas darbībām un politiku, kas turpina destabilizēt un mainīt drošības vidi; uzsver, ka joprojām turpinās Krievijas okupācija Ukrainas austrumu daļā, Minskas vienošanās nav īstenotas un turpinās Krimas un Donbasa nelikumīgā aneksija un militarizācija; pauž bažas par to, ka Eiropā joprojām saglabājas Krievijas uzturēti iesaldētie konflikti (Moldovā, Gruzijā); uzsver nepieciešamību paust vienotu nostāju attiecībā uz ES politiku minētajā jautājumā;

10. joprojām nosoda Krievijas militāro intervenci Krimas pussalā un tās nelikumīgo aneksiju; pauž atbalstu Ukrainas neatkarībai, suverenitātei un teritoriālajai integritātei;

11. atgādina, ka ir svarīgi nodrošināt ES politikas saskaņotību attiecībā uz situācijām, kad notiek teritorijas okupācija vai aneksija;

12. norāda, ka Savienība ir rīkojusies pārāk lēni, lai reaģētu un politiski, diplomātiski un militāri pielāgotos jaunām krīzēm un šai jaunajai starptautiskajai situācijai; uzskata, ka nepietiekamas investīcijas, spēju nepietiekamība un sadarbības trūkums, kā arī galvenokārt politiska nevēlēšanās īstenot stingros noteikumus, kas paredzēti Eiropas līgumos, un dažādie dalībvalstu savstarpējās sadarbības formāti konkrēti aizsardzības jomā mazina Savienības spēju uzņemties izšķirošu lomu ārējo krīžu risināšanā un pilnībā izmantot savu potenciālu; turklāt atzīst un uzsver, ka neviena valsts nespēj viena pati atrisināt Eiropas kontinentā un tā tuvākajā apkārtnē vērojamas drošības problēmas; aicina Eiropadomi par politisku prioritāti noteikt kvalificēta vairākuma balsošanu Padomē kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā gadījumos, kad tas ir atļauts LES; aicina dalībvalstis izstrādāt efektīvu integrētu pieeju krīžu un konfliktu risināšanai, kurā pēc iespējas labāk un līdzsvarotāk apvienoti civilie un militārie līdzekļi; uzskata, ka Savienības spēja pienācīgi reaģēt uz jaunām krīzēm un konfliktiem ir atkarīga arī no lēmumu pieņemšanas ātruma; norāda, ka mērķtiecīgi ierobežojoši pasākumi var būt efektīvi instrumenti, taču uzsver, ka tiem nevajadzētu ietekmēt nevainīgus cilvēkus un vajadzētu būt saskaņā ar ANO Statūtu un kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) principiem;

13. atzīnīgi vērtē to, ka ir notikusi kopīgu drošības interešu apzināšanās un pieaugusi Eiropas Savienības dalībvalstu, kā arī citu Eiropas valstu un Eiropas iestāžu politiskā griba savas drošības nolūkos rīkoties kolektīvi, piešķirot vairāk līdzekļu preventīvākām, ātrākām un efektīvākām autonomām darbībām; norāda, ka tikai ar kolektīvas pieejas palīdzību ES var kļūt spēcīgāka un spēt uzņemties lielāku atbildību par savu drošību un aizsardzību;

14. uzsver, ka šos problēmjautājumus ir labāk risināt kopā, nevis katrai valstij atsevišķi; uzskata, ka ir svarīgi, lai ES uz šiem jautājumiem reaģētu strauji, konsekventi, efektīvi, vienoti un saskaņojot savu darbību ar sabiedrotajiem, partneriem un citām starptautiskajām organizācijām;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

15. pauž pārliecību, ka Savienības drošības problēmas ir jārisina, galvenokārt pamatojoties uz stratēģiskās autonomijas un spēju definēšanu un stiprināšanu un lielāku spēju strādāt stratēģiskā partnerībā ar citiem;

16. uzsver, ka ES un NATO stratēģiskajai partnerībai ir ļoti būtiska nozīme ES un tās kaimiņvalstu drošības apdraudējumu novēršanā; uzsver, ka ES stratēģiskā autonomija nekonkurē ar NATO un neapdraud pašreiz Eiropā izveidoto drošības arhitektūru; uzsver, ka spēcīgāka Eiropa stiprina NATO un ļauj ES veiksmīgāk risināt globālas problēmas kopā ar NATO;

17. atzinīgi vērtē pēdējos piecos gados gūtos panākumus KDAP stiprināšanā un aicina Padomi un Komisiju turpināt attīstīt Savienības spēju darboties kā pasaules mēroga partnerim, pārstāvēt Eiropas pilsoņu intereses un darbojoties kā pozitīvam spēkam starptautiskajās attiecībās;

18. atzinīgi vērtē un atbalsta operāciju "Atlantic Resolve" un NATO pastiprinātu pirmrindas klātbūtni Eiropas kontinentā un atzīst NATO spēku nozīmi centienos atturēt Krieviju no turpmākas agresijas un sniegt nozīmīgu atbalstu konflikta gadījumā;

19. atzinīgi vērtē Eiropas iesaistīšanos operācijā "Resolute Support" Afganistānā un šīs operācijas atbalstīšanu; turklāt atzīst šīs misijas nozīmi Afganistānas un reģiona stabilitātei un drošībai;

Nepieciešamība attīstīt un stiprināt Eiropas stratēģisko autonomiju

20. norāda, ka mērķis panākt Eiropas stratēģisko autonomiju pirmo reizi tika izvirzīts Eiropadomes 2013. gada 19. un 20. decembra secinājumos un pirmo reizi atzīts Globālajā Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā, ar kuru PV/AP nāca klajā 2016. gada 28. jūnijā un kurā Eiropas stratēģiskā autonomija tika noteikta kā ilgtermiņa mērķis un tika aicināts pakāpeniski sinhronizēt un savstarpēji pielāgot valstu aizsardzības plānošanas ciklus un spēju attīstības praksi;

21. uzskata, ka Eiropas stratēģiskās autonomijas princips ir balstīts uz Savienības spēju stiprināt savu brīvību novērtēt autonomu operatīvo spēju, ko veido uzticami militārie spēki, rūpniecisko spēju saražot militārajiem spēkiem nepieciešamo ekipējumu un politisko spēju pieņemt lēmumus, ja apstākļi to prasa, un atspoguļo mērķi uzņemties lielāku atbildību par Eiropas drošību, lai aizstāvētu savas intereses un vērtības kopā ar partneriem, kad tas ir iespējams, un vienatnē, kad tas ir nepieciešams; uzsver, ka enerģētiskā drošība ir svarīga stratēģiskās autonomijas sasniegšanā; pauž stingru pārliecību, ka Eiropas stratēģiskajai autonomijai būtu jāietver spēja izvietot militāros spēkus ES perifērijā;

22. tādēļ uzskata, ka Eiropas stratēģiskās autonomijas pamatā, pirmkārt, ir Savienības spēja novērtēt krīzes situāciju un pieņemt autonomu lēmumu, kas neizbēgami ietver neatkarīgu un efektīvu lēmumu pieņemšanas procesu, novērtēšanai nepieciešamo līdzekļu pieejamību un analīzes un rīcības brīvību; turklāt uzskata, ka Eiropas stratēģiskā autonomija ir balstīta uz Savienības spēju rīkoties pašai, kad tiek skartas tās intereses (operāciju norises vietās, ko ES dalībvalstis uzskata par prioritārām), vai jau pastāvošas sadarbības mehānisma satvarā; uzsver, ka Eiropas stratēģiskā autonomija ir daļa no daudzpusējās sistēmas, kurā tiek ievērotas ANO satvarā noteiktās saistības, un tiek papildinātas un stiprinātas alianses un partnerības, kam ir pievienojusies lielākā daļa dalībvalstu; uzsver, ka stratēģiskā autonomija nenozīmē to, ka Savienībai sistemātiski visur un vienmēr būtu jārikojas vienai;

23. uzskata, ka Eiropas stratēģiskās autonomijas apliecināšana ir atkarīga no vispusīgas KĀDP izveides, ko atbalsta Eiropas aizsardzības sadarbība tehnoloģiju, spēju, rūpniecības un darbības jomās; uzskata, ka tikai praktiska un elastīga sadarbība, kas balstīta uz pragmatiskām iniciatīvām, ļaus pakāpeniski pārvarēt grūtības, ieviest patiesu kopīgu stratēģisko kultūru un veidot kopīgus galvenajiem ES drošības un aizsardzības jautājumiem pielāgotus risinājumus;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

24. uzsver — lai palielinātu ES stratēģisko autonomiju, dalībvalstīm jāpalielina aizsardzības izdevumi un jācenšas sasniegt 2 % no IKP mērķi; uzskata, ka dalībvalstīm un ES ir steidzami jāpalielina investīcijas drošībā un aizsardzībā un ka solidaritātei un sadarbībai aizsardzības jomā būtu jāklūst par normu;

25. uzsver, ka Eiropas stratēģisko autonomiju var panākt tikai tad, ja dalībvalstis izrāda politisko gribu, saliedētību un solidaritāti, kas jo īpaši izpaužas kā nepieciešamība par prioritāti noteikt iepirkumu Eiropas spēju nodrošināšanai, kad ekipējums atbilst visaugstākajiem standartiem, ir faktiski pieejams un konkurētspējīgs, lai nodrošinātu vienlaicīgu savstarpēju piekļuvi lielākoties slēgtiem aizsardzības tirgiem;

26. uzskata, ka Eiropas stratēģiskā autonomija ir leģitīms un nepieciešams mērķis un tam joprojām ir jābūt KĀDP un Eiropas aizsardzības politikas prioritāram mērķim; uzsver, ka stratēģiskās autonomijas konkrēta un operatīva ieviešana ir gan ES, gan tās dalībvalstu atbildība;

Reāla progresā konsolidācija Eiropas stratēģiskās autonomijas sasniegšanas nolūkos

27. norāda, ka Eiropas stratēģiskajai autonomijai ir jāizpaužas kā praktiski īstenotiem pasākumiem ārpolitikas un drošības politikas, rūpniecības, spēju attīstības (kopīgas programmas, investīcijas aizsardzības tehnoloģijās) un operatīvajā jomā (darbību finansēšana, partneru spēju veidošana, spēja plānot un īstenot misijas);

28. uzskata, ka ir lietderīgi īstenot ierobežojošu ieroču eksporta politiku attiecībā uz visu veidu ieročiem, tostarp divējāda lietojuma precēm; mudina dalībvalstis ievērot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu; atkārtoti norāda, ka visām dalībvalstīm ir stingri jāpiemēro noteikumi, kas paredzēti Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP⁽¹⁸⁾ par ieroču eksportu, tostarp stingri piemērojot otro kritēriju par cilvēktiesību ievērošanu galamērķa valstī;

KDAP misijas un operācijas

29. uzskata, ka Eiropas aizsardzība lielā mērā ir balstīta uz Savienības spēju un dalībvalstu politisko gribu ticami veikt militāru intervenci ārējās operāciju norises vietās; uzskata, ka Savienības rīcībā ir ievērojami cilvēku, finanšu, tehniskie un militārie resursi, kas tai nodrošina unikālu spēju veikt militārās un civilās operācijas un ātri un preventīvi reaģēt uz iespējamām turpmākām drošības problēmām, piemēram, īstenojot aktīvas miera uzturēšanas misijas;

30. uzsver, ka kopš ES globālās stratēģijas pieņemšanas 2016. gadā ir palielinājies reģionālo un vietējo konfliktu skaits, jo īpaši Savienības tuvākajos kaimiņreģionos, un tas rada daudzas problēmas Savienības drošībai, jo šiem konfliktiem bieži vien ir plašāka ietekme; šajā sakarībā uzskata, ka Savienībai būtu jāklūst par spēcīgāku dalībnieku krīzes pārvarēšanas, konfliktu risināšanas un miera uzturēšanas jomā, kad vien iespējams saskaņojot to ar citām reģionālām un starptautiskām organizācijām, piemēram, ANO un Āfrikas Savienību, saskaņā ar tās apņemšanos virzīties uz multilaterālismu, bet arī rīkojoties patstāvīgi, ja tas nepieciešams attiecīgajā situācijā;

31. mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis ieviest vairāk uz nākotni vērstu pieeju spēju plānošanai un attīstībai un paredzēt turpmākās vajadzības spēcīgai ES reakcijai uz krīzēm un konfliktiem;

32. norāda, ka Savienība šobrīd ir nodrošinājusi savu klātbūtni trijos kontinentos, kuros ir izvietotas sešpadsmit civilās vai militārās misijas (desmit civilās un sešas militārās misijas, no kurām trīs misijas ir ar izpildu mandātu un trīs misijas — bez izpildu mandāta); atzīst šo misiju ieguldījumu miera, starptautiskās drošības un stabilitātes nodrošināšanā; uzsver, ka papildus to īstenošanai ir jāpārveido izvēlētie Lisabonas līgumā paredzētie un pēdējos gados ieviestie instrumenti, kuru mērķis ir efektivitātes veicināšana un ES pilsoņu drošības stiprināšana; atbalsta to, ka ir jāpanāk KDAP misiju lielāka efektivitāte, sasniedzot 70 % mērķi attiecībā uz norīkoto personālu, un aicina dalībvalstis nodrošināt lielāku ieguldījumu;

⁽¹⁸⁾ Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli (OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.).

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

33. atzinīgi vērtē Eiropas Revīzijas palātas iesaisti KDAP misiju un operāciju revīzijā un mudina to izstrādāt īpašos ziņojumus arī par citām misijām un operācijām;

34. mudina dalībvalstis un Eiropas struktūras noteikt par prioritāti un saglabāt augsta līmeņa iesaisti Āfrikā; tādēļ atzinīgi vērtē Padomes 2018. gada jūlija lēmumu pagarināt ES KDAP militārās apmācības misijas Centrālāfrikas Republikā (*EUTM RCA*) pilnvaru termiņu par diviem gadiem un Padomes nodomu papildus militārajam elementam uzsākt civilu misiju; norāda, ka šī nesenā notikumu attīstība ir pozitīvs apliecinājums tam, ka dalībvalstis atjauno savu iesaisti, bet uzsver, ka drošības un cilvēktiesību stāvoklis šajās valstīs joprojām ir problemātisks;

35. uzsver Savienības vispusīgo iesaisti Sāhelā un Āfrikas raga reģionā, izmantojot sešas civilās misijas (*EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia*) un militārās misijas (*EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta*); atzinīgi vērtē un atbalsta centienus reģionalizēt civilo misiju darbību Sāhelā, ņemot vērā to, ka tajā valdošās drošības problēmas pārsniedz to valstu robežas, kurās ir izvietotas Eiropas misijas; turklāt atzinīgi vērtē ES atbalstu Sāhelas G5 operācijai; šajā sakarībā pauž kritiku par to, ka EĀDD nav noteicis piemērotus rādītājus, lai uzraudzītu *EUCAP Niger* un *EUCAP Mali* misiju rezultātus, un ka misijas darbību uzraudzība un novērtēšana nebija pietiekama un vērsta uz šo misiju seku izvērtēšanu;

36. pauž nopietnas bažas par virkni Mali drošības spēku izdarītu ļoti nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu, kurus izmeklējusi un par kuriem ziņojusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Stabilizācijas misija Mali (*MINUSMA*) un kuri saskaņā ar humanitārajām tiesībām var tikt atzīti par kara noziegumiem; mudina PV/AP nodrošināt, lai ES partneri papildus juridiski saistošiem ES noteikumiem stingri ievērotu starptautiskās humanitārās tiesības un cilvēktiesības un lai saistībā ar minētajiem gadījumiem nekavējoties tiktu uzsākta tiesvedība; aicina EĀDD steidzami ziņot Parlamentam par šiem gadījumiem;

37. pauž bažas par situācijas pasliktināšanos Burkinafaso un tās ģeopolitiskajām sekām Sāhelas reģionā un rietumos, kuras var izmantot kā pamatojumu civilo un/vai militāro misiju nosūtīšanai, lai stiprinātu drošības sektora pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu un iedzīvotāju uzticības atjaunošanu drošības spēkiem;

38. atkārtoti norāda uz Rietumbalkānu stratēģisko nozīmi ES drošības un stabilitātes garantēšanā; uzsver nepieciešamību uzlabot ES iesaisti, integrāciju un koordināciju reģionā, tostarp piešķirot ES KDAP misijām attiecīgas pilnvaras; atkārtoti norāda, ka ES politika attiecībā uz Rietumbalkāniem ir vērsta uz to, lai palīdzētu reģiona valstīm pielāgoties ES *acquis* un virzīties uz pievienošanos ES, tādējādi palielinot Eiropas kā vienota veseluma miera un stabilitātes pārvaldību;

39. atkārtoti norāda uz Austrumeiropas un Rietumbalkānu stratēģisko nozīmi ES stabilitātes un drošības garantēšanā un uzsver to, ka attiecībā uz šiem reģioniem ir jākoncentrē un jāpaplašina ES politiskās saistības, tostarp spēcīgu ES KDAP misiju mandātu;

40. uzsver operācijas *EUFOR Althea* būtisko nozīmi Bosnijā un Hercegovinā, lai nodrošinātu turpmāku attīstību un uzturētu mieru un drošību valstī un reģionā; atzinīgi vērtē Padomes 2019. gada oktobra secinājumus, kas atbalsta Eiropas militāro spēku klātbūtnes saglabāšanu Bosnijā un Hercegovinā;

41. aicina ātri un efektīvi īstenot paktu par civilajām misijām, ko Padome un dalībvalstis pieņēma 2018. gada novembrī, lai stiprinātu KDAP civilos resursus un tādējādi panāktu, ka darbinieku skaits tiek palielināts līdz apmēram, par ko panākta vienošanās, un padarītu misijas elastīgākas un operatīvākas, nodrošinot, ka Savienības rīcība uz vietas ir efektīva un lietderīga; mudina dalībvalstis veikt nopietnu ikgadēju pārskatīšanu, kas palīdzētu izvērtēt Civilās KDAP pakta īstenošanā panākto progresu un varētu sniegt atbalstu civilās KDAP misiju turpmākai profesionalizācijai laikā pēc 2023. gada, tostarp paredzot pasākumus, ar kuriem tiek nodrošināta visu iesaistīto dalībnieku pārskatatbildība par misijas sasniegumiem; aicina dalībvalstis, īstenojot izmēģinājuma projektu, pēc iespējas drīzāk praksē pārbaudīt jaunizveidoto specializēto komandu koncepciju, izmantojot šīs komandas kā iespēju uz ierobežotu laiku darīt pieejamas specializētas spējas un novērst spēju trūkumu, kā arī izvērtēt pirmajās misiju izvietojšanās gūto pieredzi;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

42. uzsver, ka pašlaik ES kaimiņvalstīs, konkrētāk — Āfrikā un Tuvajos Austrumos, Rietumbalkānos un Austrumeiropā, ir izvietotas 10 civilās KDAP misijas ar augstu pievienoto vērtību miera un drošības ziņā;
43. uzsver, ka pēc tam, kad būs īstenots Civilās KDAP pakts, nevajadzētu pārtraukt civilās KDAP stiprināšanu;
44. tomēr norāda, ka KDAP misiju un operāciju efektivitāti parasti kavē pastāvīgs strukturāls vājums un aizvien lielāka dalībvalstu un Eiropas iestāžu nevēlēšanās stiprināt šīs misijas un operācijas, piešķirot tām vairāk cilvēkresursu un paplašinot to mandātu, un prasa ieviest vienotu Eiropas risinājumu, lai šos jautājumus risinātu; norāda arī, ka KDAP militārās operācijas arvien biežāk ir vērstas uz bruņoto spēku apmācību (*EUTM*) un tām netiek piešķirts izpildu mandāts, un, atzīstot to, ka *EUTM* personāls veic vērtīgu darbu, norāda, ka ierobežotās apmācības un ekipējuma trūkuma dēļ izveidotās vienības nespēj pienācīgi darboties un nav spējīgas apturēt bruņotas sacelšanās un džihādistu terorisma izplatību;
45. pauž nožēlu par to, ka nepieciešamība rast kopīgu politisko gribu nozīmē to, ka lēmumu pieņemšanas un īstenošanas procesu ilguma amplitūda ir ārkārtīgi plaša; norāda, ka pēdējā laikā izpildu mandāts tiek piešķirts ļoti nelielam skaitam militāro operāciju, jo lēmumu pieņemšanas procesi nevar aizstāt trūkstošo politisko gribu, un šajā sakarībā aicina dalībvalstis, saskaroties ar krīzi, rast politisko gribu, kas nepieciešama, lai aktīvi izmantotu KDAP struktūras un procedūras tā, ka ir iespējams ātrāk, elastīgāk un saskaņotāk izvietot misijas; aicina PV/AP izskaidrot Parlamentam, uz kādiem apsvērumiem ir balstīta mini misiju — nepārprotami jauna krīžu pārvarēšanas instrumenta — sākšana saskaņā ar LES 28. pantu;
46. uzsver to, ka administratīvo un budžeta procedūru neelastīguma dēļ ārkārtīgi cieš darbinieki, kas ir nosūtīti uz vietas;
47. uzsver nepieciešamību regulāri novērtēt misijas un operācijas, lai uzlabotu to efektivitāti; aicina EĀDD un Komisiju noteikt attiecīgajām operācijām atbilstošus mandātus, budžetu, spēka lietošanas pilnvaras un darbības procedūras un izstrādāt izejas stratēģiju; šajā sakarībā prasa regulārāk apmainīties ar informāciju un apspriesties ar attiecīgajām Parlamenta komitejām pirms un pēc misijām, kā arī to laikā, un aicina šīs komitejas, plānojot savus darba braucienus un delegāciju nosūtīšanu, koncentrēties uz teritorijām, kurās tiek īstenotas KDAP misijas un operācijas; prasa, lai attiecībā uz KDAP tiktu pastiprināta Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu loma un tādējādi tiktu garantēta KDAP un tās budžeta parlamentārā uzraudzība;
48. uzsver, ka ir svarīgi organizēt un īstenot Eiropas bruņoto spēku kopīgas mācības un apmācību, kā arī ES un NATO paralēlas un saskaņotas mācības, tādējādi veicinot organizatorisku, procedurālu un tehnisku sadarbību un militāro mobilitāti, lai labāk sagatavotos misijām, nodrošinātu papildināmību, izvairītos no nelietderīgas dublēšanās un novērstu dažādus gan tradicionālus, gan arī netradicionālus apdraudējumus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas jauno virsnieku apmaiņas programmas ierosmi (militārās jomas “Erasmus” (*EMILYO*)), kuru organizē Eiropas Drošības un aizsardzības koledža un kuras mērķis ir radīt valstu militārās izglītības un apmācības iestādēm iespējas veikt kvantitatīvu un kvalitatīvu zināšanu un zinātības apmaiņu; atzinīgi vērtē konstatējumu, ka drošība nav iespējama bez sieviešu līdzdalības, un uzsver, ka ir svarīgi, lai sievietes piedalītos sarunās un misijās;
49. uzsver, ka valstīs, kurās ES veic intervences, pastāvīgi trūkst bruņoto spēku ekipējuma un tas kavē mācību misijām gūt panākumus; norāda uz grūtībām pieņemamā termiņā nodrošināt atbilstīgu ekipējumu, jo īpaši publiskā iepirkuma procedūru smagnējības dēļ; uzskata, ka nebūs iespējams savlaicīgi sasniegt pozitīvus rezultātus trešo valstu bruņotajiem spēkiem nodrošinātas apmācības un konsultāciju jomā, ja nav iespējams šos centienus papildināt ar lietderīgām un koordinētām ekipējuma nodrošināšanas programmām; atzinīgi vērtē iniciatīvu par spēju veidošanu drošības un attīstības jomā (*CBSD*), kuras rezultātā 2017. gadā tika pārskatīts Stabilitātes un miera veicināšanas instruments (*ICSP+*), lai finansētu apmācību un nenāvējoša ekipējuma piegādi trešo valstu bruņotajiem spēkiem; norāda, ka līdz šim ir īstenoti trīs projekti — Mali, Centrālāfrikas Republikā un Burkinafaso; uzsver vietējo iedzīvotāju lielo pieprasījumu pēc atbalsta apmācības un ekipējuma nodrošināšanas jomā;
50. aicina ES novērst pastāvīgos un pieaugošos draudus kultūras mantojuma aizsardzībai un saglabāšanai un apkarot kultūras priekšmetu kontrabandu, jo īpaši konfliktu zonās; norāda, ka, atņemot sabiedrībai tās kultūras mantojumu un vēsturiskās saknes, tā tiek padarīta neaizsargātāka pret radikalizāciju un uzņēmīgāka pret globālām džihādistu ideoloģijām; aicina ES izstrādāt plašu stratēģiju šādu draudu novēršanai;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

51. pauž nožēlu par spēku veidošanas problēmu, kas jo īpaši vērojama saistībā ar militāru misiju sākšanu; uzsver, ka *EUTM Somalia* ir grūtības atrast nepieciešamos spēkus; norāda, ka pēdējā vispārējā spēku formēšanas konferencē 2019. gada 4. jūnijā tika norādīts uz iespēju, ka misija varētu neizdoties personāla trūkuma dēļ; norāda, ka pašreiz notiekošajās Savienības militārajās operācijās vidēji ir iesaistījušās tikai apmēram ducis dalībvalstu; uzsver, ka uz vietas esošā personāla kompetence, profesionalitāte un pašreizējā pieredze ir galvenie misijas panākumu elementi; aicina dalībvalstis stingrāk apņemties nodrošināt misijās nosūtīto darbinieku kvalifikāciju un aizpildīt vairāk misijām piešķirto amata vietas;

52. aicina Padomi paskaidrot, kāpēc dažas misijas turpina darboties, pat ja tās jau ir sasniegušas savu ierobežoto militāro vai civilo mērķi; uzskata, ka visas pastāvošās misijas būtu jāizvērtē, lai noteiktu, kuras no tām vēl ir aktuālas; uzskata, ka Savienībai būtu jākoncentrē savi centieni uz misijām, kurās tā var nodrošināt visaugstāko pievienoto vērtību; atbalsta to, ka tiek noteikti un ievēroti objektīvi kritēriji, ar kuriem tiek izmērīta šī pievienotā vērtība un saskaņā ar kuriem tiek lemts par misijas turpināšanu;

53. ņem vērā 2019. gada 26. septembra lēmumu par sešiem mēnešiem — līdz 2020. gada 31. martam — pagarināt ES jūras operāciju Vidusjūrā (*EUNAVFOR MED* operācija *Sophia*); pauž dziļu nožēlu par to, ka joprojām ir iesaldēts lēmums par kuģu klātbūtni; uzsver, ka šajā jautājumā ir steidzami jāpanāk dalībvalstu vienošanās, un prasa atjaunot jūras spēku klātbūtni un ļaut tiem pilnībā īstenot to mandātu;

54. uzskata, ka jautājums par KDAP misiju un operāciju finansēšanu ir būtisks šīs politikas ilgtspējības nodrošināšanai; uzsver, ka ir svarīgi pārskatīt mehānismu *Athena*, lai padarītu KDAP militāro operāciju un misiju finansēšanas mehānismu efektīvāku; šajā sakarībā piekrīt Komisijas atbalstītajam PV/AP priekšlikumam izveidot Eiropas Miera nodrošināšanas fondu, no kura tiktu segta daļa ES aizsardzības pasākumu izmaksu, tostarp KDAP militāro operāciju kopējo izmaksu un izmaksu, kas saistītas ar partneru militāro spēju veidošanu; pauž cerību, ka dalībvalstis ātri panāks vienošanos un šo instrumentu varēs ieviest; uzsver to, ka ir svarīgi nodrošināt lielāku Savienības finanšu noteikumu elastību, lai uzlabotu spēju reaģēt uz krīzēm, un veicināt Lisabonas līguma noteikumu īstenošanu; aicina dalībvalstis un Komisiju apsvērt iespēju izveidot elastīgu mehānismu, lai palīdzētu dalībvalstīm, kuras vēlas piedalīties KDAP misijā, segt izmaksas, tādējādi veicinot to lēmumu sākt vai stiprināt misiju; norāda, ka šis instruments pilnībā atbilstu Savienības stratēģiskās autonomijas mērķiem darbības jomā;

55. aicina PV/AP regulāri apspriesties ar Eiropas Parlamentu par visiem kopējās drošības un aizsardzības politikas aspektiem un pamatizvēlēm, kas tiek izdarītas saistībā ar šo politikas jomu; šajā sakarībā uzskata, ka ar Parlamentu būtu iepriekš jāapsprīdza par KDAP misiju stratēģisko plānošanu, izmaiņām to mandātos un iespējām tās pabeigt;

56. atbalsta Militārās plānošanas un īstenošanas centra (MPĪC) izveidi misijām ar izpildu mandātu, lai nodrošinātu visu militāro KDAP operāciju īstenošanu; prasa nodrošināt MPĪC un Civilās plānošanas un īstenošanas centra ciešāku sadarbību; vērš uzmanību uz rekrutēšanas un resursu nodrošināšanas problēmām, kas ir jāatrisina, lai nodrošinātu pilnīgu MPĪC efektivitāti; aicina EĀDD pārveidot MPĪC no virtuālas struktūras, kurā viena persona aizpilda vairākas štata vietas, par spēcīgu militāro struktūru, kas var plānot un īstenot visa veida militārās operācijas, kas paredzētas LES 43. panta 1. punktā;

57. norāda uz neveiksmēm saistībā ar Savienības kaujas grupu projektu, kuras kopš to izveides 2007. gadā tā arī līdz šim nekur nav nosūtītas un ir izmantotas tikai, lai pārveidotu Eiropas bruņotos spēkus, jo īpaši tādēļ, ka dalībvalstis šajā jautājumā izturas atturīgi, to darbības īstenošana un finansēšana ir sarežģīta un ir pretrunā ar sākotnējo mērķi nodrošināt ātrumu un efektivitāti; uzskata, ka ES kaujas grupu sistēma būtu jāpārstrukturē, politiski jāpilnveido un tai būtu jāpiešķir pietiekams finansējums, lai padarītu to funkcionālu, izmantojamu, ātru un efektīvu; prasa, pamatojoties uz gūto pieredzi, atkārtoti izvērtēt kaujas grupu projektu un radīt jaunu stimulu tā īstenošanai;

58. norāda, ka savstarpējās palīdzības klauzula (LES 42. panta 7. punkts), kas vienreiz jau ir aktivizēta, jo īpaši reaģējot uz bruņotu uzbrukumu dalībvalsts teritorijā, liecina par solidaritāti starp dalībvalstīm; tomēr norāda, ka nav skaidri definēti ne nosacījumi šī panta piemērošanai, ne nepieciešamās palīdzības noteikumi; prasa izstrādāt precīzas pamatnostādnes, lai nodrošinātu skaidri definētu satvaru šā instrumenta turpmākai aktivizēšanai un operatīvākai īstenošanai, vairāk apspriest pieredzi, kas gūta šīs juridiskās klauzulas piemērošanā, un veikt kopīgus centienus, lai precizētu tās darbības jomu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

59. atgādina, ka solidaritātes klauzula (LESD 222. pants) arī paredz Savienībai un dalībvalstīm iespēju sniegt palīdzību dalībvalstij, kas ir cietusi teroristu uzbrukumā vai arī dabas vai cilvēku izraisītas katastrofā; atgādina, ka ES 2013. gada kibernetikas stratēģijā ir sacīts, ka "īpaši smags kibercidents vai uzbrukums varētu būt par pamatu tam, ka dalībvalsts piemēro ES solidaritātes klauzulu (Līguma par Eiropas Savienības darbību 222. pants)"; atgādina, ka Padomes Lēmumā 2014/415/ES par kārtību, kādā Savienība īsteno solidaritātes klauzulu ir noteikts, ka ar solidaritātes klauzulu Savienība tiek aicināta mobilizēt visus tās rīcībā esošos instrumentus, tostarp KDAP satvarā izveidotās struktūras; aicina dalībvalstis apsvērt solidaritātes klauzulas turpmākas aktivizēšanas iespēju;

60. pauž pārliecību, ka KDAP misiju un operāciju īstenošana ir jāpapildina ar elastīgiem instrumentiem, lai veicinātu Savienības un tās dalībvalstu spēju nodrošināt Eiropas stratēģisko autonomiju, tādējādi veicinot Eiropas kontinenta stabilitāti; šajā sakarībā uzsver tādu modulāru, daudzfunkcionālu un patiesi funkcionējošu vadības struktūru kā Eirokorpuss efektivitāti; norāda, ka šīs vadības struktūras misijas ir veiksmīgi paplašinātas un diversificētas: laikā no 2015. gada līdz 2018. gadam Savienības mācību misiju ietvaros Eirokorpuss tika četras reizes izmantots Mali un Centrālāfrikas Republikā (EUTM Mali un EUTM RCA); aicina dalībvalstis un Komisiju ņemt vērā šo elastīgās un operatīvās sadarbības piemēru, kas jau ir pierādījis savu lietderību un efektivitāti;

61. sagaida, ka Savienība efektīvi izmantos visus pašreizējos KĀDP un KDAP politiskos instrumentus tādās jomās kā diplomātija, sadarbība, attīstība, humānā palīdzība, konfliktu pārvarēšana un miera uzturēšana; uzsver, ka KDAP militārie un civilie instrumenti nekādā gadījumā nevar būt vienīgais risinājums drošības jautājumiem un ka vienmēr būtu jāpieņem integrēta pieeja; uzskata, ka tikai visu šo instrumentu izmantošana, pamatojoties uz minēto integrēto pieeju, nodrošinās nepieciešamo elastību, lai efektīvi sasniegtu visvērienīgākos drošības mērķus;

62. atgādina, ka konflikta risināšana ir guvusi lielākus panākumus, ja visā procesā tiek ievērota dzimumu paritāte un līdztiesība; prasa palielināt sieviešu līdzdalību un sieviešu skaitu šādu misiju vadošos amatos, sistemātiskāk integrēt dzimumu līdztiesības aspektu KDAP misijās un aktīvi piedalīties ANO Drošības padomes Rezolūcijas Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanā; aicina EĀDD un dalībvalstis veikt vērienīgus pasākumus, lai palielinātu sieviešu pārstāvību starptautisko ekspertu vidū visos KDAP misiju un operāciju līmeņos, iespējams, izmantojot īpašu rīcības plānu, mērķtiecīgus stimulus un karjeras plānošanu sievietēm vai rekrutēšanas mehānismus, kas nodrošina sieviešu labāku pārstāvību;

63. aicina PV/AP regulāri apspriesties ar Parlamentu par steidzamiem jautājumiem, kas saistīti ar KDAP īstenošanu; uzskata, ka PV/AP vai attiecīgai EĀDD amatpersonai, kuras tiešā uzraudzībā ir KDAP vadības struktūras un kura ir iesaistīta pašreizējo civilo un militāro operāciju izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā, būtu nekavējoties jāinformē Parlaments par svarīgām izmaiņām jebkādu šādu operāciju struktūrā, jo īpaši attiecībā uz to vispārējo būtību, mandātu, ilgumu vai agru beigšanu;

64. uzsver sieviešu būtisko un aizvien lielāko nozīmi miera uzturēšanas misijās un drošības un aizsardzības politikā un aicina PV/AP sākt dialogu ar Parlamentu par ieviešamajiem instrumentiem un veicamajām darbībām;

65. uzsver nepieciešamību turpināt KDAP parlamentārās demokrātiskās būtības un dimensijas pilnveidi; uzskata, ka efektīvai KDAP, kas atbilst 21. gadsimta drošības problēmām, ir jātiek apvienotai ar stingru parlamentāro uzraudzību un augstiem pārredzamības standartiem gan valstu, gan ES līmenī; uzskata, ka KDAP parlamentārās dimensijas stiprināšana atbilst ES pilsoņu prasībām pēc drošības, miera un dalībvalstu ciešākas sadarbības drošības un aizsardzības jomā;

Spējas un rūpniecība

66. uzsver, ka, cenšoties panākt Eiropas stratēģisko autonomiju, ir noteikti jābalstās uz dalībvalstu spēju un aizsardzības budžetu palielināšanu, kā arī uz Eiropas aizsardzības tehniskā un rūpnieciskā pamata stiprināšanu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

67. norāda, ka aizsardzības un kosmosa rūpniecībā ir vērojama nepieredzēta pasaules līmeņa konkurence, lielas tehnoloģiskas izmaiņas un progresīvu tehnoloģiju (robotika, mākslīgais intelekts, kibertechnoloģija u. c.) parādīšanās;

68. atzinīgi vērtē to, ka ir notikušas būtiskas izmaiņas un tendence samazināt aizsardzības budžetus ir pavērsusies pretējā virzienā; šajā sakarībā aicina dalībvalstis gudri investēt papildu līdzekļus sadarbības programmās; uzskata, ka tas būtu jāatbalsta un jāveicina Savienības līmenī; mudina dalībvalstis palielināt aizsardzības izdevumus līdz 2 % no IKP;

69. atzinīgi vērtē ES iestāžu un dalībvalstu nesenos centienus, kas veikti pēc tam, kad tika publicēta ES globālā stratēģija, lai no jauna stimulētu jau pastāvošo KDAP instrumentu izmantošanu un pilnībā īstenotu Lisabonas līguma noteikumus; uzsver, ka šīs daudzsološās ieceres tagad ir jānostiprina un ir jāveic konkrēti pasākumi, lai, šīs ieceres īstenojot, efektīvi veicinātu Eiropas kontinenta un tā tuvākās apkaimes drošību;

70. ar gandarījumu ņem vērā Komisijas 2018. gada 2. maija priekšlikumu nākamajā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) izveidot sadarbībai aizsardzības jomā paredzētu budžeta pozīciju un piešķirt tai 13 miljardus EUR, tādējādi atbalstot kopīgu pētniecību aizsardzības jomā un kopīgu spēju attīstību; norāda, ka šis priekšlikums, kas atspoguļo vēl nepieredzētu Komisijas apņemšanos, joprojām ir atkarīgs no dalībvalstu vienprātīgas vienošanās par nākamo DFS un pēc tam — no tās apstiprināšanas Eiropas Parlamentā;

71. atzinīgi vērtē Komisijas 2017. gada jūnija priekšlikumu izveidot Eiropas Aizsardzības fondu (EAF), kas koordinētu, papildinātu un palielinātu valstu investīcijas aizsardzībā, veicinātu dalībvalstu sadarbību mūsdienīgu un sadarbībspējīgu aizsardzības tehnoloģiju un ekipējuma izstrādē un atbalstītu novatorisku un konkurētspējīgu aizsardzības rūpniecību visā Savienībā, tostarp pārrobežu MVU darbību; norāda, ka šis priekšlikums ir pirmā iniciatīva, kurai Kopienas līdzekļus izmanto, lai sniegtu tiešu atbalstu kopīgiem sadarbībā īstenotiem ES aizsardzības projektiem; atzīst, ka tas ir nozīmīgs sasniegums Eiropas aizsardzībā gan politiskā ziņā, gan rūpniecības aspektā; norāda, ka no EAF varētu finansēt pētniecību un izstrādi tādiem strukturāliem projektiem, kuru satvarā tiek veidota turpmākā Eiropas kaujas gaisa kuģu sistēma, tanki, kravas gaisa kuģi vai Eiropas pretraķešu aizsardzības spēja, kā arī maza un vidēja mēroga projektiem, kuru satvarā tiek izstrādāti inovatīvi, uz nākotni orientēti aizsardzības risinājumi; atzinīgi vērtē sagatavošanas darbības 2019. gada darba programmu, kas paredz atvēlēt 25 miljonus EUR pētījumiem par elektromagnētiskā spektra dominējošo stāvokli un jaunajām revolucionārajām tehnoloģijām aizsardzības jomā — divām jomām, kas ir svarīgas, lai ilgtermiņā saglabātu Eiropas tehnoloģisko neatkarību; atzinīgi vērtē arī to, ka Komisija 2019. gada martā pieņēma pirmo Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu (EDIDP), kas kopējai aizsardzības spēju attīstībai laikposmā no 2019. gada līdz 2020. gadam paredz līdzfinansējumu 500 miljonu EUR apmērā, un ka 2019. gadā tika publicēti deviņi uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus, tostarp attiecībā uz *Eurodrone*, kas ir Eiropas stratēģiskajai autonomijai svarīga spēja; uzsver, ka 2020. gadā sekos vēl 12 uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus un tie attieksies uz prioritāriem jautājumiem visās jomās (gaisa, zemes, jūras, kibernetikas un kosmosa jomā); norāda uz saikni starp lēmumiem par iepirkumu, ko dalībvalstis pieņem šobrīd, un rūpnieciskās un tehnoloģiskās sadarbības perspektīvām EAF satvarā;

72. atzinīgi vērtē pastāvīgās strukturētās sadarbības (PESCO) efektīvu īstenošanu kā svarīgu soli virzībā uz dalībvalstu ciešāku sadarbību drošības un aizsardzības jomā; uzsver, ka šis noteikums, kas ieviests 2009. gadā ar Lisabonas līgumu (LES 46. pants), ir juridiski saistošs un ietver vērienīgu saistību kopumu, kas ļauj Eiropas valstīm, kuras to vēlas, panākt straujāku progresu kopēju aizsardzības projektu īstenošanā; atzīst PESCO iespējamo nozīmi Eiropas pieprasījuma strukturēšanā; norāda, ka ievērojams skaits projektu, kas ir tiesīgi saņemt EDIDP līdzekļus, tiek izstrādāti PESCO satvarā un var gūt labumu arī no augstākām dotāciju līkēm; atbalsta to, ka PESCO projektiem un EAF vajadzētu būt pilnībā saskaņotiem;

73. uzsver — lai stiprinātu dalībvalstu aizsardzības spējas un optimizētu to budžeta izdevumus šajā jomā, ir būtiski saskaņot PESCO ar 2017. gadā sāktu koordinēto ikgadējo pārskatu par aizsardzību (CARD) un EAF; atkārtoti kritizē to, ka pasākumi līdz šim nav tikuši izstrādāti, stratēģiski balstoties uz aizsardzības politikas apsvērumiem; šajā sakarībā aicina Padomi un Komisiju kopā ar Eiropas Parlamentu starpiestāžu nolīguma formātā izstrādāt ES balto grāmatu par drošību un aizsardzību un stratēģijas dokumentu par aizsardzības rūpniecību laikposmam no 2021. gada līdz 2027. gadam; uzsver, ka jaunie projekti būtu jāiekļauj Spēju attīstības plānā (CDP), kas veicinās dalībvalstu sadarbību, lai Eiropas Aizsardzības aģentūras satvarā novērstu spēju nepietiekamību; uzskata, ka ar CARD būtu efektīvi jāveicina valstu bruņoto spēku investīciju un spēju saskaņošana un papildināmības nodrošināšana, tādējādi garantējot Savienības stratēģisko un darbības autonomiju un ļaujot dalībvalstīm efektīvāk investēt līdzekļus aizsardzībā;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

74. atzinīgi vērtē pilnīgu koordināciju starp Eiropas Aizsardzības aģentūras izstrādāto spēju veidošanas plānu un līdz šim īstenoto spēju plānošanu, kas apliecina, ka starp NATO sastāvā esošo Eiropas valstu bruņotajiem spēkiem pastāv plaša sadarbība;

75. uzsver militārās mobilitātes nozīmi; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu nākamajā DFS piešķirt 6,5 miljardus EUR militārās mobilitātes projektiem; uzsver, ka militārās mobilitātes jomā ir jāpanāk progress, kas atbilst gan ES, gan NATO interesēm; pauž gandarījumu, ka šis projekts ir iekļauts PESCO; uzsver, ka militārās mobilitātes jomā pastāv divas problēmas: procedūru racionalizēšana un infrastruktūras paplašināšana; norāda, ka ES dalībvalstu kolektīvā drošība un aizsardzība, kā arī spēja iesaistīties krīzes situācijās ārvalstīs ir būtiski atkarīga no spējas brīvi un ātri pārvietot sabiedroto karaspēku, civilo krīžu pārvarēšanas personālu, materiālus un ekipējumu visu dalībvalstu teritorijā un ārpus ES robežām; uzsver, ka militārā mobilitāte ir stratēģisks instruments, kas ļaus ES efektīvi īstenot savas drošības un aizsardzības intereses, papildinot citu organizāciju, piemēram, NATO, darbu;

76. vēlas noskaidrot, kādēļ tik lēni ir sākti 34 PESCO projektu īstenošana un kādēļ kavējas 13 trešā posma projektu īstenošanas sākšana, ņemot vērā to, ka līdz šim neviens no tiem nav sākts, un uzsver, ka ir nepieciešami konkrēti projektu īstenošanas termiņi un skaidrāks pārskats par to, kādi būs to galaprodukti; norāda, ka 2019. gadā tikai četri projekti sasniegs savas sākotnējās darbības spējas; norāda, ka daži projekti trūkst vērienīguma un mēroga un tādējādi netiek novērstas visredzamākās spēju nepilnības; tas jo īpaši vērojams starp pirmā posma projektiem, kas galvenokārt ir spēju projekti, kuros iesaistīts pēc iespējas lielāks skaits dalībvalstu; aicina PV/AP nekavējoties informēt Parlamentu par to, kuri PESCO projekti izbeidzami pirms termiņa un kādēļ tas būtu jādarā; norāda, ka vēlme iesaistīties PESCO projektos nedrīkstētu vājināt iesaistīto dalībvalstu centienu augsto līmeni; uzskata, ka trešo valstu un trešo valstu struktūru līdzdalība PESCO būtu jāpakļauj stingriem nosacījumiem, kuri tiek piemēroti jau no paša sākuma un kuru pamatā ir iedibināts un efektīvs savstarpīgums; šajā sakarībā vērš uzmanību uz Eiropas Parlamenta tiesībām, kas izriet no Eiropas Savienības Tiesas sprieduma lietā C-658/11; aicina dalībvalstis iesniegt projektus ar stratēģisku Eiropas dimensiju, tādējādi stiprinot Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu (EDTIB), lai tieši reaģētu uz Eiropas bruņoto spēku operatīvajām vajadzībām;

77. aicina Padomi pieņemt Parlamenta nostāju attiecībā uz 5. pantu gaidāmajā EAF izveides regulā; uzsver nepieciešamību nekavējoties pabeigt EAF izveidi; norāda, ka šis instruments vēl nav galīgi apstiprināts — 2019. gada aprīlī tika panākta tikai daļēja un politiska vienošanās; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt Parlamenta nostāju attiecībā uz EAF piešķirto summu, trešo valstu līdzdalību un atbilstīgas intelektuālā īpašuma politikas ieviešanu saistībā ar drošību un aizsardzību, lai aizsargātu pētniecības rezultātus; atgādina, ka Eiropas aizsardzības tirgus ir pārsteidzoši atvērts trešo valstu pakalpojumu sniedzējiem; atkārtoti norāda, ka EAF nekādā gadījumā nevar sajaukt ar jebkāda veida protekcionisma instrumentu; aicina Eiropas Savienības sabiedrotās valstis apsvērt savstarpēju ieroču tirgus atvēršanu; šajā sakarībā atgādina, ka aizsardzības pētniecība ir ārkārtīgi jutīgs un stratēģisks jautājums gan rūpniecības konkurētspējas, gan Savienības stratēģiskās autonomijas ziņā; aicina ņemt vērā sākotnējo pieredzi, kas gūta, īstenojot EDIDP (jo īpaši saistībā ar atkāpju piemērošanu atbalsttiesīgiem subjektiem), kā arī izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību aizsardzības pētniecībai; aicina dalībvalstis — tā kā tās ir aizsardzības rūpniecības produktu galalietotāji — pilnībā iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesā, lai nodrošinātu, ka iekļautās programmas atbilst KDAP un dalībvalstu stratēģiskajām vajadzībām; uzskata, ka EAF panākumi būs atkarīgi no tā spējas ņemt vērā iesaistīto valstu aizsardzības īpatnības, popularizēt aizsardzības materiālus, kas var tikt izvietoti, un nodrošināt pietiekamus budžeta resursus, vienlaikus nodrošinot to, ka netiek dublētās rūpnieciskās prasmes, tiek papildinātas valsts aizsardzības investīcijas un sadarbība nekļūst pārāk sarežģīta un tiek balstīta uz ES bruņojuma un militārā ekipējuma kopīgu standartizāciju un sadarbību; uzskata, ka Eiropas aizsardzības rūpniecības veidošana, reglamentējot to, kā trešās puses, kas neatrodas ES, kontrolētas struktūras var piekļūt fonda finansētiem projektiem, pilnībā atbilst Eiropas stratēģiskās autonomijas mērķiem un nav pretrunā ES un tās dalībvalstu drošības un aizsardzības interesēm;

78. pauž cerību, ka lēmumi par trešo personu līdzdalību PESCO projektos nekādā gadījumā neliek apšaubīt nosacījumus, par kuriem panākta vienošanās sarunās par EAF un EDIDP, jo, finansējot šīs programmas, tiek akcentēta Eiropas pievienotā vērtība, kuru tās nodrošina;

79. uzsver, ka kosmosa nozare Eiropai ir stratēģiski svarīga, uzskata, ka vērienīga kosmosa politika var efektīvi veicināt KDAP stiprināšanu un uzsver nepieciešamību panākt progresu, izstrādājot tehnoloģijas, kas spēj nodrošināt Eiropas stratēģisko autonomiju un var tikt izmantotas gan civilām, gan militārām vajadzībām; atzinīgi vērtē to, ka nolūkā veicināt

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

ES vadošo lomu kosmosa jomā nākamajā DFS ir iekļauts Komisijas priekšlikums regulai, ar ko izveido Savienības kosmosa programmu un Eiropas Savienības kosmosa programmas aģentūru; atkārtoti ierosina piešķirt programmai finansējumu līdz pat 16,9 miljardu EUR apmērā; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts ES satelītu pakalpojumu jomā (*Galileo*, *Copernicus*, *EGNOS*); uzsver — ja Savienība vēlas lēmumu pieņemšanas un darbības autonomiju, tai ir nepieciešami pienācīgi satelītresursi tādās jomās kā satelītattēli, izlūkdatu vākšana, sakari un kosmosa uzraudzība; uzsver to, cik svarīga ES ir autonoma pieeja kosmosam; uzskata, ka būtu jāpanāk ar kosmosu saistītu pakalpojumu pilnīga darbības spēja, lai atbalstītu KDAP misijas un operācijas, nodrošinot augstas izšķirtspējas satelītattēlus; uzsver, ka ar EAF starpniecību ir jāfinansē rūpniecības projekti, kuriem ir kosmosa dimensija un kuros Savienība var radīt patiesu pievienoto vērtību;

80. uzsver, ka satelītsakari ir ļoti svarīgi aizsardzībai, drošībai, humānajai palīdzībai, ārkārtas reaģēšanas pasākumiem un diplomātiskajai komunikācijai un tie ir svarīgs civilo misiju un militāro operāciju elements; atzinīgi vērtē jauno valdības satelītsakaru (*GOVSATCOM*) iniciatīvu, kas būtiski stiprinās Savienības stratēģisko autonomiju, nodrošinot dalībvalstīm garantētu piekļuvi drošiem satelītsakariem;

81. prasa steidzami analizēt iespējas Eiropas Savienības Satelītcentra ģeotelpiskās spējas izmantot civilām vajadzībām; uzskata, ka papildus drošības nolūkiem ES satelītresursi būtu jāizmanto, lai palīdzētu ES un dalībvalstīm uzraudzīt darbības, kas saistītas ar migrāciju, lauksaimniecību, mežu apsaimniekošanu, dabas resursu meklēšanu, robežu drošību, aisbergu stāvokli un vēl daudz ko citu;

82. uzsver, ka kosmosa infrastruktūra ir neaizsargāta pret interferenci, uzbrukumiem un veselu virkni citu apdraudējumu, cita starpā sadursmēm ar kosmosa atkritumiem un citiem satelītiem; atkārtoti norāda, ka ir svarīgi garantēt kritiskās infrastruktūras un sakaru drošību, kā arī izstrādāt noturīgas tehnoloģijas; uzskata, ka ir jāveido spējas novērst jaunus ar kosmosu saistītus apdraudējuma veidus, un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, īstenojot kosmosa programmu, nostiprināt pašlaik ieviestos Zemei tuvo kosmisko objektu novērošanas un uzraudzības pakalpojumus;

83. uzsver, ka patlaban aizvien lielāks kļūst to lielvaru skaits, kurām kosmosā ir militāras spējas; norāda, ka starptautiskajās tiesībās ir noteikts princips pret bruņošanas kosmosā; tomēr atzīmē, ka atsevišķas valstis šo principu ir pārkāpušas, nākot klajā ar likumdošanas priekšlikumiem par pilnībā bruņotu kosmosa spēku izveidi un kosmosu definējot kā iespējama bruņota konflikta vietu; uzskata, ka Savienībai ir jānosoda šī tendence bruņoties kosmosā un jānosoda arī centieni izvietot kosmosā atbaidīšanas ierīces, kas izstrādātas, lai nopietni vājinātu pretinieku spējas darboties kosmosā, jo šāds notikumu pavērsiens liecina par stratēģiski nestabilu situāciju;

84. uzskata, ka topošajam Komisijas Aizsardzības rūpniecības un kosmosa ģenerāldirektorātam būtu jāizvērtē sinerģija, kas veidojas starp Eiropas kosmosa programmām un 2016. gada novembra Eiropas Aizsardzības rīcības plānu, lai nodrošinātu vispārēju konsekvenci šajā stratēģiskajā jomā;

85. pauž pārliecību, ka būtiska Savienības interese ir izveidot drošu un atvērtu jūras vidi, kas ļautu gan brīvi pārvadāt preces, gan brīvi pārvietoties cilvēkiem; uzsver, ka kuģošanas brīvība ir absolūta prioritāte un to nedrīkst mazināt; norāda, ka lielāko daļu stratēģisko resursu, kritisko infrastruktūru un spēju kontrolē dalībvalstis un ka to vēlme uzlabot sadarbību ir ļoti būtiska Eiropas drošībai; atkārtoti apstiprina Savienības kā globālas jūras drošības veicinātājas nozīmi un uzsver, ka ir svarīgi veidot attiecīgās militārās un civilās spējas; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka 2018. gada jūnijā tika pieņemts pārskatītais ES Jūras drošības stratēģijas rīcības plāns;

86. uzskata, ka Savienība un tās dalībvalstis saskaras ar vēl nepieredzētu apdraudējumu, ko rada kiberuzbrukumi, kibernetizācija un terorisms, ko pastrādā gan valsts, gan nevalstiskā sektora dalībnieki; uzsver, ka kiberincidentiem bieži vien ir kāds pārrobežu elements un tāpēc tie skar vairāk nekā vienu ES dalībvalsti; uzskata, ka veids, kādā tiek īstenoti kiberuzbrukumi, padara tos par apdraudējumu, uz ko jāreaģē Savienības līmenī, tostarp ar vienotām analītiskā atbalsta spējām; mudina dalībvalstis sniegt savstarpēju palīdzību gadījumā, ja pret kādu dalībvalsti tiek īstenots kiberuzbrukums;

87. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai ES un NATO ne tikai turpinātu apmainīties ar izlūkdatiem, bet to darītu vēl aktīvāk, lai būtu iespējams oficiāli konstatēt, no kurienes nācis kiberuzbrukums, un līdz ar to būtu iespējams noteikt ierobežojošas sankcijas pret tiem, kas par kiberuzbrukumiem ir atbildīgi; uzskata, ka ir jāsaģlabā aktīva ES un NATO mijiedarbība kiberdrošības un aizsardzības jomā, piedaloties kibermācībās un kopīgā apmācībā;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

88. prasa nodrošināt stabilu finansējuma avotu EĀDD Stratēģiskās komunikācijas nodaļai, ievērojamo līdzekļu apjomu atvēlot Austrumu Stratēģiskās komunikācijas operatīvajai grupai;

89. mudina EĀDD un Padomi pastiprināt pastāvīgos kibernetikas drošības uzlabošanas centienus, jo īpaši saistībā ar KDAP misijām, cita starpā veicot pasākumus gan ES, gan dalībvalstu līmenī, lai mazinātu draudus KDAP, piemēram, palielinot noturību ar izglītību, apmācību un mācībām un racionalizējot ES kibernetikas drošības izglītības un apmācības vidi;

90. atzinīgi vērtē centienus stiprināt Savienības spēju cīnīties pret hibrīddraudiem, ko veido neviennozīmīgas nostājas, tiešs un netiešs spiediens un militāru un nemilitāru spēju kombinācijas un kas ir daļa no nepārtrauktas Savienības iekšējās un ārējās drošības problēmu risināšanas; ņem vērā diskusijas par savstarpējās palīdzības klauzulas piemērošanu attiecībā uz hibrīddraudiem, lai nodrošinātu Savienībai iespēju reaģēt efektīvi un kopīgiem spēkiem;

91. atzīst kibernetikas drošības un automatizētās kibernetikas drošības spēju pieaugošo nozīmi; uzsver, ka tas apdraud dalībvalstis un ES iestādes; mudina visas ES iestādes un dalībvalstis turpināt uzlabot savas kibernetikas drošības un automatizētās kibernetikas drošības; mudina arī turpmāk sadarboties šo tehnoloģisko sasniegumu jomā;

92. atzīst to, ka mākslīgais intelekts ieņem aizvien ievērojamāku vietu Eiropas aizsardzībā; jo īpaši norāda uz daudzajām militārajām lietojumprogrammām, kas balstītas uz mākslīgo intelektu un ļauj pārvaldīt un stimulēt operatīvo vidi, palīdzēt lēmumu pieņemšanas procesā, konstatēt draudus un apstrādāt savāktos izlūkdatus; uzsver, ka uzticama mākslīgā intelekta izstrāde aizsardzības jomā ir neatsverama tehnoloģija, ar ko spēju un darbības jomās nodrošināt Eiropas stratēģisko autonomiju; aicina Savienību ne tikai turpināt veikt, bet arī palielināt investīcijas šajā jomā un jo īpaši revolucionāro tehnoloģiju jomā, izmantojot jau pastāvošus instrumentus (Eiropas Aizsardzības fondu, Eiropas Inovācijas padomi, nākamo programmu "Apvārsnis Eiropa", programmu "Digitālā Eiropa"); aicina Savienību aktīvi piedalīties autonomu letālu ieroču sistēmu vispārējā regulējuma izstrādē;

93. norāda, ka jaunās tehnoloģijas, tostarp mākslīgais intelekts, kas tiek izmantotas ieroču sistēmās, ir jāizstrādā un jāpielieto, ievērojot atbildīgas inovācijas principus un ētikas principus, piemēram, par atbildības uzņemšanos un par starptautisko tiesību aktu izpildi; uzsver, ka, ņemot vērā to, cik ļoti pretrunīga ir pilnībā autonomu ieroču sistēmu koncepcija, ES ir jāizpēta mākslīgā intelekta iespēju potenciāls un vienlaikus jāgarantē, ka pilnībā tiek ievērotas cilvēktiesības un starptautiskās tiesības;

94. norāda, ka Eiropas 2019. gada ziņojums par terorisma situāciju un tendencēm ES liecina — 2018. gadā bija vērojams ķīmisko, bioloģisko, radioloģisko un nukleāro (CBRN) teroristu propagandas, pamācību un draudu vispārējs pieaugums un ir kļuvis vieglāk brīvi iegūt zināšanas par to, kā izmantot CBRN ieročus; šajā sakarībā uzsver, ka Eiropā ir jāpalielina drošība pret CBRN apdraudējumu;

95. apzinās, ka jaunas spējas pavērs jaunas iespējas vienībām operāciju zonās tīrskata režīmā sadarboties digitālajā telpā un nodrošināt sev aizsardzību tuvu reāllaikam, jo īpaši tad, ja 5G tiek apvienota ar citām inovācijām, tādām kā aizsardzība ar mākoņa tehnoloģiju un virsskaņas aizsardzības sistēmas;

96. uzsver — tā kā ķīmisko ieroču izplatīšanas un izmantošanas risks nopietni apdraud starptautisko mieru un drošību, ES arī turpmāk ir stingri un konsekventi jāatbalsta Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācija (OPCW) gan politiski, gan finansiāli, palīdzot tai īstenot pilnvaras, un jāvairo sava noturība pret hibrīddraudiem un ar CBRN ieroču izmantošanu saistīto apdraudējumu;

97. konstatē, ka sadarbības spēju jomā joprojām ir pārāk agrīnā posmā, lai Savienība un tās dalībvalstis varētu gūt labumu no konkrētiem ilgstošas un intensīvas sadarbības rezultātiem; pauž pārliecību, ka Eiropas mērķu īstenošana praksē ir ilgtermiņa process, kura pamatā ir dalībvalstu nepārtraukta politiskā griba; uzsver to, ka ir nepieciešama ar pielāgojamiem un modulāriem instrumentiem īstenojama elastīga sadarbība, kas veicina stratēģisko kultūru tuvināšanu un sadarbību starp brīvprātīgiem partneriem, kuriem ir vajadzīgās spējas; prasa veidot *ad hoc* sadarbību vai izmantot tādas savstarpējās izmantošanas mehānismus kā Eiropas Gaisa transporta pavēlniecība (EATC), kas jau ir pierādījusi savu efektivitāti, un atbalsta šādu darbību paplašināšanu, aptverot citas jomas (helikopteru izmantošana, medicīniskais atbalsts);

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

98. ņemot vērā to, kāda ir sieviešu nozīme kara apstākļos, pēckonflikta stabilizācijas posmā un miera veidošanas procesos, uzsver nepieciešamību ES KDAP darbībās integrēt dzimumu līdztiesības aspektu; uzsver — ir jārisina jautājums par to, ka ar dzimumu saistīta vardarbība konfliktu reģionos tiek izmantota kā kara ierocis; uzsver, ka sievietes no kara cieš krietni smagāk nekā vīrieši; aicina ES un tās starptautiskos partnerus aktīvi iesaistīt sievietes miera veidošanas un stabilizācijas procesos un risināt tieši sievietēm nepieciešamās drošības jautājumus;

99. ņem vērā kosmosa drošības un satelītu augošo nozīmi; uzsver Eiropas Savienības Satelītcentra darbības nozīmi un prasa šai aģentūrai veikt analīzi un ziņot par ES un dalībvalstu satelītu drošību un/vai to neaizsargātību pret kosmosa atkritumiem, kiberuzbrukumiem un tiešiem raķešu uzbrukumiem;

Sadarbība aizsardzības jomā un partnerības KDAP satvarā

100. uzsver, ka mērķis panākt Eiropas stratēģisko autonomiju ir balstīts uz eiropiešu spējām aizstāvēt savas intereses, darbojoties vai nu neatkarīgi, vai, vēlams, institucionālas sadarbības satvarā (NATO, ANO);

101. uzskata, ka daudzpusējās attiecības ir drošībai un aizsardzībai izšķirošas nozīmes faktors, un uzsver, ka par efektīvu un uzticamu dalībnieku drošības procesos ES kļūs tikai tad, ja rīkosies, balstoties uz ilgtspējīgu sadarbību un stratēģisku partnerību ar valstīm un organizācijām, kurām ir tādas pašas vērtības kā Savienībai; turklāt atzinīgi vērtē KDAP partneru ieguldījumu Savienības misijās un operācijās;

102. uzsver, ka partnerattiecības un sadarbība ar valstīm un organizācijām, kurām ir tādas pašas vērtības kā ES, nodrošina efektīvāku KDAP; atzinīgi vērtē KDAP partneru ieguldījumus ES misijās un operācijās, kas pašlaik tiek īstenotas un kas veicina mieru, reģionālo drošību un stabilitāti;

103. uzsver, ka stratēģiskā vide un faktori, kas apdraud mieru un drošību, ES un Apvienotajai Karalistei arī pēc *Brexit* būs vieni un tie paši, un tādēļ uzskata, ka ir būtiski saglabāt stabilitu, ciešu un privileģētu Savienības un Apvienotās Karalistes sadarbību aizsardzības un drošības jomā pēc *Brexit*; uzsver, ka sadarbība ar Apvienoto Karalisti dos Savienībai iespēju sasniegt visaugstāko līmeni spēju un darbības jomās; uzskata, ka būtu jānoraida tāda sadarbība aizsardzības jomā, no kuras tiktu sistemātiski izslēgta Apvienotā Karaliste; ierosina noslēgt aizsardzības un drošības nolīgumu ar Apvienoto Karalisti, kas ļautu šai valstij pēc iespējas vairāk piedalīties ES instrumentos;

104. vērš uzmanību uz NATO būtisko lomu kolektīvajā aizsardzībā, kā skaidri atzīts Līgumā par Eiropas Savienības darbību; pauž pārliecību par to, ka ES un NATO stratēģiskā partnerība ir būtiska, lai risinātu drošības problēmas, ar kurām saskaras Eiropa un tās kaimiņvalstis; uzskata, ka ES un NATO sadarbībai vajadzētu būt savstarpēji pastiprinošai, tajā pilnībā jāņem vērā abu iestāžu īpašās iezīmes un uzdevumi un jāturpina pilnībā ievērot iekļautības un savstarpīguma principus, kā arī abu organizāciju lēmumu pieņemšanas autonomiju, jo īpaši gadījumos, kad tiek skartas kopīgās vai ES intereses; atzinīgi vērtē ES un NATO sadarbību "Defender Europe 2020" mācību laikā un uzskata šīs mācības par reālu iespēju ne vien pārbaudīt Eiropas spēju reaģēt uz agresijas aktiem, bet arī izvērtēt norises un uzlabojumus robežu šķērsošanas un militārās mobilitātes kontekstā;

105. atzīmē, ka ES un ANO partnerība ir svarīga starptautisko konfliktu risināšanai un miera veidošanas darbībām; aicina abas organizācijas vēl vairāk koordinēt centienus teritorijās, kurās tās izvietojas svarīgas civiļas un militārās misijas, lai izvairītos no darbību dublēšanās un palielinātu sinerģiju;

106. uzsver, ka Savienībai ir svarīgi sadarboties ar citām starptautiskām struktūrām, jo īpaši Āfrikas Savienību un Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju (EDSO); uzskata, ka Savienībai arī būtu jāpastiprina dialogs un sadarbība ar trešām valstīm, kuras atbalsta ES vērtības un stratēģiskās prioritātes, un reģionu un apakšreģionu organizācijām;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

107. paralēli institucionālai sadarbībai un partnerībām atbalsta to, ka tiek apvienoti dažādi elastīgi, daudzpusīgi, atvērti un vienlaikus operatīvi, vērienīgi un prasīgi sadarbības formāti gan ES, NATO un ANO struktūru satvarā, gan ārpus tām, jo tas varētu veicināt kopīgu saistību uzņemšanos operāciju īstenošanā un tādējādi stiprināt Savienības darbības mērķus; šajā sakarībā uzsver, ka tādi sadarbības piemēri kā Eiropas intervences iniciatīva, Ziemeļvalstu aizsardzības sadarbība (NORDEFECO), Višegradas grupa un aizvien pieaugošā Vācijas un Nīderlandes bruņoto spēku integrācija atspoguļo šo tendenci veidot dalībvalstu ciešāku militāro sadarbību;

108. atzīst, ka politiskajai un ekonomiskajai stabilitātei, kā arī militārajām spējām un sadarbībai Subsahāras Āfrikā ir būtiska nozīme, lai mazinātu džihādistu aktivitātes palielināšanos un migrācijas krīzes un cīņos pret ekstrēmisma izplatīšanos un ietekmi;

109. atzīst un atbalsta ES robežu palīdzības misiju (EUBAM) Lībijā, kura palīdzējusi īstenot pāreju uz demokrātiju, nodrošinājusi apmācību un konsultācijas robežu drošības jomā un strādājusi pie tā, lai veidotu Lībijas robežu drošību uz sauszemes, gaisā un jūrā;

110. prasa ES pieturēties pie savām Ceturtajā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē paustajām saistībām atbalstīt ekonomisko un politisko stabilitāti un Āfrikas rezerves spēku spējas;

111. mudina dalībvalstis turpināt sadarbību ar Āfrikas Savienību un pildīt līdz šim uzņemtās saistības;

112. atzīst polārā loka augošo nozīmi no politiskā, ekonomiskā, vides, drošības un stratēģiskā viedokļa; mudina dalībvalstis turpināt sadarbību ar Arktikas Padomi visos jautājumos, kas skar ES intereses, un formulēt vispusīgu stratēģiju attiecībā uz šo reģionu;

Institucionālā struktūra

113. uzskata, ka progress Eiropas aizsardzības jomā pavērs ceļu svarīgām strukturālām izmaiņām; atzinīgi vērtē paziņojumu par Komisijas Aizsardzības rūpniecības un kosmosa ģenerāldirektorāta izveidi un to, ka tas ir iekļauts iekšējā tirgus komisāra atbildības jomā; atzinīgi vērtē to, ka šis jaunais ģenerāldirektorāts būs atbildīgs par to, lai atbalstītu, koordinētu un papildinātu dalībvalstu darbības Eiropas aizsardzības jomā un tādējādi palīdzēs stiprināt Eiropas stratēģisko autonomiju; norāda, ka ir noteikti tā pieci galvenie uzdevumi (EAF īstenošana un kontrole, atvērta un konkurētspējīga Eiropas aizsardzības ekipējuma tirgus izveide, militārās mobilitātes rīcības plāna īstenošana, spēcīgas un inovatīvas kosmosa nozares stiprināšana, turpmākās kosmosa programmas īstenošana); aicina Komisiju sniegt detalizētāku pārskatu par jaunā ģenerāldirektorāta lomu un pienākumiem; mudina Komisiju nākt klajā ar plānu, kurā būtu izklāstīts, kā tas koordinēs savu darbu ar citām aizsardzības politikas struktūrām, kurām ir citi pienākumi (EAA, EĀDD u. c.), lai maksimāli efektīvi izmantotu pieejamos resursus un nodrošinātu efektīvu sadarbību;

114. aņņemas nodrošināt ciešu parlamentāro uzraudzību un kontroli attiecībā uz Eiropas aizsardzības misijām, instrumentiem un iniciatīvām; aicina PV/AP, Padomi un attiecīgās Eiropas struktūras regulāri ziņot Drošības un aizsardzības apakškomitejai par savu pilnvaru īstenošanu;

115. aicina kā neiztrūkstošu papildinājumu 2016. gada globālajai stratēģijai izstrādāt Eiropas aizsardzības stratēģiju, tādējādi veidojot jauno instrumentu un līdzekļu efektīvai īstenošanai nepieciešamo vadības un plānošanas satvaru;

116. uzsver, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt ES iedzīvotājiem atbalstu, kas ir ES aizsardzības politikas mērķu pamatā, vienlaikus respektējot arī militārās neitralitātes tradīcijas vairākās dalībvalstīs; uzsver, ka saskaņā ar jaunākajām sabiedriskās domas aptaujām trīs ceturtdaļas ES iedzīvotāju atbalsta dalībvalstu ciešāku sadarbību drošības un aizsardzības jomā, tādējādi atbalstot dalībvalstu kopēju aizsardzības un drošības politiku, un šāds īpatsvars, kas pārsniedz 70 % līmeni, ir saglabājies kopš 2004. gada;

117. prasa veikt progresīvus pasākumus nolūkā izveidot kopēju aizsardzības politiku (LES 42. panta 2. punkts) un galu galā kopēju aizsardzību, vienlaikus stiprinot arī konfliktu novēršanas un risināšanas pieejas, tostarp palielinot finanšu un administratīvos resursus un cilvēkresursus, kas paredzēti mediācijai, dialogam, samierināšanai, miera veidošanai un tūlītējai reaģēšanai krīzes situācijās;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

118. uzskata, ka ES baltā grāmata par drošību un aizsardzību būtu svarīgs stratēģisks instruments, kas palīdzētu stiprināt ES aizsardzības politikas pārvaldību, un, pakāpeniski veidojot Eiropas aizsardzības savienību, tas nodrošinātu stratēģisku ilgtermiņa plānošanu un ļautu pakāpeniski sinhronizēt aizsardzības ciklus visās dalībvalstīs; aicina Padomi un PV/AP izstrādāt šādu instrumentu, lai cita starpā tajā iekļautu DFS plānošanu un par turpmāku mērķi noteiktu konsekvences nodrošināšanu starp ES globālās stratēģijas īstenošanas plānu drošības un aizsardzības jomā, CARD un PESCO;

119. atgādina par LES 44. pantu, kurā paredzēti papildu elastības noteikumi un iespēja uzticēt krīzes pārvarēšanas uzdevumu dalībvalstu grupai, kas šādus uzdevumus veiktu ES vārdā un Politikas un drošības komitejas un EĀDD politiskā kontrolē un stratēģiskā vadībā;

120. uzsver, ka gaidāmajā konferencē par Eiropas nākotni būtu jāiekļauj pārdomas par topošo Eiropas aizsardzības savienību un jo īpaši par nepieciešamību izveidot Eiropas intervences spēkus, kuriem būtu pietiekami efektīvas aizsardzības spējas, lai iesaistītos miera uzturēšanā un konfliktu novēršanā un stiprinātu starptautisko drošību saskaņā ar ANO Statūtiem un LES 43. panta 1. punktā noteiktajiem uzdevumiem;

121. brīdina par institucionālo dalībnieku daudzveidību un pārklāšanos ES aizsardzības vidē; aicina visas ieinteresētās personas apsvērt, kā šo vidi varētu uzlabot, lai padarītu to iedzīvotājiem saprotamāku, institucionāli loģiskāku, saskaņotāku un efektīvāku;

122. aicina pārdomāt to, kādai vajadzētu būt Eiropas Aizsardzības aģentūras lomai ES kopējās aizsardzības politikas pakāpeniskā veidošanā;

o

o o

123. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, par iekšējo tirgu atbildīgajam komisāram, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, kosmosa, drošības un aizsardzības jomā strādājošām ES aģentūrām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0010

Eiropas Parlamenta nostāja attiecībā uz konferenci par Eiropas nākotni**Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūcija par Eiropas Parlamenta nostāju attiecībā uz konferenci par Eiropas nākotni (2019/2990(RSP))**

(2021/C 270/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības darbības uzlabošanu, izmantojot Lisabonas līguma piedāvāto potenciālu ⁽¹⁾, 2017. gada 16. februāra rezolūciju par Eiropas Savienības pašreizējās institucionālās struktūras iespējamo attīstību un korekcijām ⁽²⁾, 2017. gada 16. februāra rezolūciju par eurozonas budžeta kapacitāti ⁽³⁾ un 2019. gada 13. februāra rezolūciju par stāvokli sarunās par Eiropas nākotni ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātes Urzulas von der Leienas 2019. gada 16. jūlija priekšlikumu politisko pamatnostādņu nākamajai Eiropas Komisijai 2019.-2024. pilnvaru termiņā ietvaros un konferences par Eiropas nākotni ("Konference") organizēšanu,
 - ņemot vērā 2019. gada 12. decembra Eiropadomes secinājumus par vispārējo pieeju konferencē par Eiropas nākotni,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas 2019. gada 9. decembra atzinumu vēstules veidā par konferences par Eiropas nākotni organizēšanu,
 - ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences darba grupas 2019. gada 19. decembra sanāksmes par konferenci par Eiropas nākotni rezultātus,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā vēlēšanu aktivitāte 2019. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās palielinājās, apliecinot pilsoņu iesaistīšanos un interesi par Eiropas integrācijas procesu, kā arī cerību, ka Eiropa risinās savas pašreizējās un turpmākās problēmas;
- B. tā kā ir jārisina gan iekšējās, gan ārējās problēmas, ar kurām saskaras Eiropa, kā arī jaunās sociālās un starptautiskās problēmas, kas nebija pilnībā paredzētas Lisabonas līguma pieņemšanas laikā; tā kā daudzās būtiskās krīzes, kuras Savienība ir piedzīvojusi, liecina, ka vairākās pārvaldības jomās ir nepieciešami reformu procesi;
- C. tā kā Eiropas integrācijas princips kopš Eiropas Ekonomikas kopienas izveides 1957. gadā, ko katrā secīgas integrācijas un līgumu izmaiņu kārtā atkārtoti apstiprināja visi valstu un valdību vadītāji, kā arī visu dalībvalstu parlamentu, vienmēr ir bijis "arvien ciešākas Eiropas tautu savienības" izveide;
- D. tā kā pastāv vienprātība par to, ka konferences par Eiropas nākotni pilnvarām vajadzētu būt procesam, kura ilgums ir divi gadi un kura darbu vēlams sākt Šūmaņa dienā 2020. gada 9. maijā (Šūmaņa deklarācijas 70. gadadienā), lai to pabeigtu līdz 2022. gada vasarai;

⁽¹⁾ OV C 252, 18.7.2018., 215. lpp.

⁽²⁾ OV C 252, 18.7.2018., 201. lpp.

⁽³⁾ OV C 252, 18.7.2018., 235. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0098.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- E. tā kā šim konferences procesam vajadzētu būt iespējai cieši iesaistīt ES pilsoņus augšupējā pasākumā, kurā viņi tiek uzklautīti un viņu viedoklis dod ieguldījumu debatēs par Eiropas nākotni;
- F. tā kā Eiropas Parlaments ir vienīgā ES iestāde, ko tieši ievēlē ES pilsoņi, un tam vajadzētu uzņemties vadošo lomu šajā konferences procesā,

Konferences mērķis un darbības joma

1. atzinīgi vērtē priekšlikumu rīkot konferenci par Eiropas nākotni un uzskata, ka 10 gadi pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir piemērots laiks, lai ES pilsoņiem dotu jaunu iespēju spēcīgi diskutēt par Eiropas nākotni nolūkā veidot Savienību, kurā mēs vēlamies dzīvot kopā;
2. uzskata, ka konference ir iespēja noteikt, ko ES dara labi un kādi jauni pasākumi tai ir jāveic labāk, lai palielinātu tās spēju rīkoties un padarītu to demokrātiskāku; uzskata, ka tās mērķim vajadzētu būt augšupējas pieejas pieņemšanai, lai tiešā veidā iesaistītu pilsoņus jēgpilnā dialogā, un uzskata, ka ilgtermiņā būtu jāparedz pastāvīgs mehānisms pilsoņu iesaistīšanai Eiropas nākotnes veidošanā;
3. uzskata, ka pirms konferences procesa uzsākšanas būtu jāuzsāk uzklautīšanas posms, lai iedzīvotāji no visas Eiropas Savienības varētu paust savas idejas, izteikt ierosinājumus un ierosināt savu redzējumu par to, ko viņiem nozīmē Eiropa; ierosina, ka metodoloģijai, ko izmanto, lai apkopotu un apstrādātu iedzīvotāju ieguldījumu, jābūt vienotai un konsekventai visās dalībvalstīs un ES līmenī;
4. uzskata, ka pilsoņu līdzdalība konferences procesā būtu jāorganizē tā, lai tiktu pilnībā pārstāvēta mūsu sabiedrības daudzveidība; uzskata, ka apspriešanās būtu jāorganizē, izmantojot visefektīvākās, inovatīvākās un piemērotākās platformas, tostarp tiešsaistes rīkus, un tai būtu jāvērsas pie visām ES daļām, lai nodrošinātu, ka ikviens iedzīvotājs var paust savu viedokli konferences darbā; uzskata, ka jauniešu līdzdalības nodrošināšana būs būtiska konferences ilgtermiņa ietekmē;
5. uzsver, ka konferences procesam vajadzētu būt atklātam un pārredzamam procesam, kurā tiek izmantota iekļaujoša, līdzdalīga un līdzsvarota pieeja iedzīvotājiem un ieinteresētajām personām; uzsver, ka iedzīvotāju, organizētas pilsoniskās sabiedrības un dažādu ieinteresēto personu iesaistīšanai Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī vajadzētu būt šā novatoriskā un pirmreizīgā procesa galvenajam elementam;
6. ierosina, ka konferencei vajadzētu būt procesam, ko vada dažādas struktūras ar noteiktiem / *ad hoc* pienākumiem, tostarp institucionālas struktūras un iedzīvotāju tieša iesaistīšana;
7. ierosina, ka konferences plenārsēdei būtu jānodrošina atklāts forums diskusijām starp dažādiem dalībniekiem bez iepriekš noteikta iznākuma, vienlaikus iekļaujot pilsoņu agoru ieguldījumu un neierobežojot darbības jomu ar iepriekš noteiktām politikas jomām vai integrācijas metodēm; ierosina, ka varētu maksimāli tikt noteiktas iepriekš definētas, bet neizmeļošas politikas prioritātes, piemēram:

- Eiropas vērtības, pamattiesības un brīvības,
- ES demokrātiskie un institucionālie aspekti,
- vides problēmas un klimata krīze,
- sociālais taisnīgums un vienlīdzība,
- ekonomikas un nodarbinātības jautājumi, tostarp nodokļi,
- digitālā pārveide,
- drošība un ES loma pasaulē;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

uzsver, ka šis ir neizsmeljošs politikas virzienu kopums, kas varētu kalpot kā norādes konferencei; ierosina izmantot īpašas Eiroparometra aptaujas, lai atbalstītu darba kārtības noteikšanu un debates saistībā ar konferences procesu;

8. uzskata, ka konferencei būtu jāizvērtē iniciatīvas, kas tika izmantotas, gatavojoties 2019. gada vēlēšanām; uzskata — lai savlaicīgi sagatavotos nākamajām Eiropas vēlēšanām 2024. gadā, konferences procesā būtu jāņem vērā darbs pie tādiem jautājumiem kā vadošo kandidātu sistēma un transnacionālie saraksti, ņemot vērā spēkā esošos termiņus un strādājot ar visiem pieejamajiem starpiestāžu, politiskajiem un likumdošanas instrumentiem;

Konferences procesa organizācija, sastāvs un pārvaldība

9. ierosina konferenci veidot no dažādām struktūrām ar dažādiem pienākumiem, tās būtu, piemēram: konferences plenārsēde, pilsoņu agoras, jauniešu agoras, vadības komiteja un izpildu koordinācijas padome; prasa, lai visās struktūrās visos konferences līmeņos būtu ievērots dzimumu līdzsvars;

10. ierosina, ka visā konferences procesā būtu jāriko vairākas tematiskas pilsoņu agoras, kas atspoguļo politikas prioritātes, un ka to sastāvā vajadzētu būt ne vairāk kā 200-300 pilsoņiem, no kuriem vismaz trīs būtu no katras dalībvalsts, aprēķinot saskaņā ar regresīvās proporcionalitātes principu; uzsver, ka tām būtu jānotiek dažādās vietās visā Savienībā un jābūt reprezentatīvām (ģeogrāfijas, dzimuma, vecuma, sociālekonomiskās izcelsmes un/vai izglītības līmeņa ziņā);

11. turklāt ierosina, ka iesaistīto pilsoņu atlasi pēc nejaušības principa no visiem ES pilsoņiem veic neatkarīgas iestādes dalībvalstīs saskaņā ar augstāk minētajiem kritērijiem un ka tiek noteikti kritēriji, lai garantētu, ka ievēlētie politiķi, augstākā līmeņa valdības pārstāvji un profesionālo interešu pārstāvji nevar piedalīties pilsoņu agorās; prasa, lai pilsoņu agorās būtu dažādi dalībnieki dažādās vietās, tā kā katrā atsevišķajā tematiskajā pilsoņu agorā jābūt vieniem un tiem pašiem dalībniekiem katrā tās sanāksmē, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekvenci; uzstāj, ka katrai tematiskajai pilsoņu agorai ir jāriko vismaz divas sanāksmes, lai sniegtu ieguldījumu konferences plenārsēdē un saņemtu vispārējas atsauksmes par apspriedēm citā sanāksmē dialoga veidā; uzsver, ka pilsoņu agorām būtu jācenšas panākt vienprātīgu vienošanos un, ja tas nav iespējams, var paust mazākuma viedokli;

12. ierosina papildus pilsoņu agorai rīkot vismaz divas jauniešu agoras: vienu konferences sākumā un otru beigu daļā, jo jaunieši ir pelnījuši paši savu forumu, tāpēc ka jaunās paaudzes ir Eiropas nākotne un tieši viņus visvairāk skars jebkurš šodien pieņemts lēmums par ES turpmāko virzību; aicina noteikt, ka dalībnieku vecums ir no 16 līdz 25 gadiem un ka atlases, lieluma, statusa un darba metožu pamatā ir tie paši kritēriji, ko izmanto pilsoņu agorai;

13. prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visiem iedzīvotājiem (tostarp jauniešiem), kas piedalās konferences procesā, tiek sniegta palīdzība, atlīdzinot viņu ceļa un uzturēšanās izdevumus un vajadzības gadījumā organizējot atļautus atvaļinājumus prombūtnes laikā no viņu darba vietas un kompensāciju par sociālajām izmaksām (piem., negūtīe ienākumi, dienas aprūpe un īpaši nosacījumi personām ar invaliditāti);

14. aicina konferences plenārsēdes sastāvā iekļaut:

— Eiropas Parlamentu, kas pārstāv Savienības pilsoņus, ne vairāk kā 135 locekļu sastāvā,

— Padomi, kas pārstāv dalībvalstis, 27 locekļu sastāvā,

— valstu parlamentus, sastāvā iekļaujot no diviem līdz četriem deputātiem no katras dalībvalsts parlamenta,

— Eiropas Komisiju, ko pārstāv trīs attiecīgie komisāri,

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

- Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju, no katras iekļaujot sastāvā četrus locekļus,
- ES līmeņa sociālos partnerus, iekļaujot sastāvā divus locekļus no **katras puses**;

15. uzsver, ka, lai nodrošinātu atgriezenisko saiti, tematisko pilsoņu un jauniešu agoras pārstāvji tiks aicināti uz konferences plenārsēdi, lai iepazīstinātu ar saviem secinājumiem un tos apspriestu, lai tos varētu ņemt vērā, apspriežot konferences plenārsēdē;

16. uzstāj, ka Padomei ir jābūt pārstāvētai ministru līmenī un ka Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu pārstāvjiem būtu jānodrošina līdzsvarota politiskā pārstāvība, kas atspoguļo to attiecīgo daudzveidību; uzsver, ka konferences institucionālās puses piedalīsies kā līdzvērtīgi partneri un ka tiks nodrošināta stingra paritāte starp Eiropas Parlamentu, no vienas puses, un Padomi un valstu parlamentiem, no otras puses; uzstāj, ka ir jāpanāk vienprātība par konferences plenārsēdes ieteikumiem vai vismaz par to, ka šie ieteikumi atspoguļo katras no trijām ES iestādēm un pārstāvju no valstu parlamentiem vairākuma viedokli;

17. ierosina rīkot konferences plenārsēdi Eiropas Parlamentā vismaz divas reizes pusgadā; ierosina konferences pirmajā sanāksmē pieņemt darba plānu un pēc katras konferences plenārsēdes konferences dalībniekiem un plašai sabiedrībai darīt pieejamu plenārsēdes ziņojumu ar secinājumiem un darba grupu ziņojumiem; uzskata, ka konferences noslēguma plenārsēdē būtu jāpieņem galīgie secinājumi, kuros apkopoti konferences procesa rezultāti kopumā;

18. uzsver nepieciešamību sniegt atbalstu sagatavošanas sesijās un no vispārātzītu un pieredzējušu pilsoniskās sabiedrības organizāciju puses un citiem ekspertiem; atzīst NVO, universitāšu, pētniecības centru un ideju laboratoriju pieredzes nozīmi visā Eiropā un aicina tās atbalstīt konferences procesu dažādos līmeņos un sniegt atbalstu dažādajām struktūrām;

19. uzskata, ka konferencē būtu jāmeklē veidi, kā iesaistīt ES kandidātvalstu pārstāvjus diskusijās par Eiropas nākotni;

20. uzskata, ka būtu jānodrošina triju galveno ES iestāžu augsta līmeņa patronāža, proti, to visaugstākajā līmenī pildītu Eiropas Parlamenta, Eiropadomes un Eiropas Komisijas priekšsēdētāji; uzskata, ka šai augsta līmeņa patronāžai būtu jāgarantē process un jānodrošina tā pārraudzība, kā arī jāiniciē konferences process;

21. uzskata — lai nodrošinātu efektīvu procesa vadību kopumā un attiecībā uz visām attiecīgajām struktūrām, Konferences procesa pārvaldība būtu jānodrošina vadības komitejai un izpildu koordinācijas padomei;

22. ierosina, lai vadības komitejas sastāvu veidotu:

- Parlamenta pārstāvji (pārstāvētas visas politiskās grupas, kā arī Konstitucionālo jautājumu komitejas pārstāvis un Eiropas Parlamenta Prezidija pārstāvis),
- Padomes pārstāvji (ES prezidentvalstis),
- Komisijas pārstāvji (trīs atbildīgie komisāri);

prasa, lai vadības komitejas sastāvs nodrošinātu politisko un institucionālo līdzsvaru un lai visas vadības komitejas daļas būtu vienlīdz nozīmīgas;

23. uzskata, ka vadības komitejai vajadzētu būt atbildīgai par konferences plenārsēžu sagatavošanu (darba kārtību, plenārsēžu ziņojumu un secinājumu sagatavošana), kā arī par pilsoņu un jauniešu agorām un par konferences procesa uzraudzību un organizēšanu;

24. turklāt ierosina, lai izpildu koordinācijas padomes sastāvu veidotu trīs galvenās ES iestādes Parlamenta vadībā; uzstāj, ka izpildu koordinācijas padomes locekļiem ir jābūt vadības komitejā; iesaka, lai padome būtu atbildīga par konferences procesa ikdienas pārvaldību, jo īpaši par konferences, darba grupu, pilsoņu agoru un citu vadības komitejas noteiktu iniciatīvu praktisko organizēšanu;

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

25. ierosina konferences procesā iesaistīt sekretariātu, kura locekļi būtu jāizraugās no trim galvenajām ES iestādēm;

Konferences procesa komunikācija un politiskais memorands

26. uzskata, ka komunikācija ar pilsoņiem, pilsoņu līdzdalība konferences procesā, kā arī konferences darbs un rezultāti ir ārkārtīgi svarīgi; uzsver, ka visi esošie un jaunie digitālās un fiziskās līdzdalības komunikācijas instrumenti būtu jākoordinē starp trim iestādēm, sākot ar pašreizējiem Parlamenta resursiem un Eiropas Parlamenta sadarbības birojiem (EPLD), lai iedzīvotāji varētu sekot līdzi konferences procesam visā tās laikā un sekot līdzi tās norisei, tiklīdz ir sākušās plenārsēdes un pilsoņu un jauniešu agoras;

27. uzskata, ka visas konferences sanāksmes (tostarp plenārsēdes un pilsoņu un jauniešu agora) būtu jātraumē tīmeklī un jādara pieejamas sabiedrībai; uzstāj, ka visi dokumenti, kas attiecas uz konferenci, tostarp ieinteresēto personu ieguldījums, būtu jāpublicē un ka visām procedūrām būtu jānotiek Savienības oficiālajās valodās;

28. uzskata, ka Parlamentam, Komisijai un Padomei saprašanās memorandā būtu kopīgi jāvienojas par konferences procesu, tā koncepciju, struktūru, grafiku un darbības jomu;

Rezultāts

29. aicina konferencē izstrādāt konkrētus ieteikumus, kas iestādēm būs jāņem vērā un jāpārvērš rīcībā, lai attaisnotu iedzīvotāju un ieinteresēto personu cerības pēc divu gadu procesa un debatēm;

30. prasa, lai visi konferences dalībnieki paustu vispārēju atbildību nodrošināt pienācīgus turpmākos pasākumus saistībā ar konferences rezultātiem, katrs saskaņā ar savu attiecīgo lomu un kompetenci;

31. aicina nekavējoties veikt patiesus turpmākus pasākumus pēc konferences, iesniedzot tiesību aktu priekšlikumus, ierosinot līguma grozījumus vai citādi; aicina abas pārējās iestādes uzņemties tādas pašas saistības;

o

o o

32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētājam, Eiropadomes priekšsēdētājam un pašreizējai Padomes prezidentvalstij.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0011

Burundi, jo īpaši vārda brīvība

Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Burundi, jo īpaši vārda brīvību (2020/2502(RSP))

(2021/C 270/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Burundi, jo īpaši 2015. gada 9. jūlija ⁽¹⁾, 2015. gada 17. decembra ⁽²⁾, 2017. gada 19. janvāra ⁽³⁾, 2017. gada 6. jūlija ⁽⁴⁾ un 2018. gada 5. jūlija ⁽⁵⁾ rezolūcijas,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 30. oktobra lēmumu par 2019. gada rīcības programmas Burundi Republikai finansēšanu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka / Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2019. gada 29. novembra paziņojumu ES vārdā par ar dažu trešo valstu pievienošanas ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Burundi,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2017. gada 23. februāra, 2018. gada 25. janvāra un 2019. gada 24. oktobra ziņojumu par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes izmeklēšanas komisijas 2019. gada septembra ziņojumu par Burundi,
- ņemot vērā 2019. gada 9. decembra vēstuli, kuru parakstījuši 39 Eiropas Parlamenta deputāti un kurā prasīts atbrīvot žurnālistus no Burundi ziņu izdevuma *Iwacu*,
- ņemot vērā PV/AP 2019. gada 10. decembra paziņojumu ES vārdā par cilvēktiesību dienu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2015. gada 12. novembra rezolūciju Nr. 2248 un 2016. gada 29. jūlija rezolūciju Nr. 2303 par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā ANO Izmeklēšanas komisijas Burundi jautājumā ANO Cilvēktiesību padomes 2017. gada 15. jūnija sanāksmē izklāstīto ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2017. gada 13. marta paziņojumu presei par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā ANO neatkarīgo izmeklēšanas ziņojumu par Burundi (UNIIB), kas publicēts 2016. gada 20. septembrī,
- ņemot vērā 2000. gada 28. augusta Arušas Miera un samierināšanās nolīgumu attiecībā uz Burundi (Arušas nolīgums),
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2015. gada 13. jūnija augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto deklarāciju par Burundi,

⁽¹⁾ OV C 265, 11.8.2017., 137. lpp.

⁽²⁾ OV C 399, 24.11.2017., 190. lpp.

⁽³⁾ OV C 242, 10.7.2018., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 334, 19.9.2018., 146. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0305.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2017. gada 29. septembra rezolūciju Nr. 36/19 par izmeklēšanas komisijas Burundi jautājumā pilnvaru pagarināšanu,
 - ņemot vērā Padomes 2015. gada 1. oktobra Regulu (ES) 2015/1755⁽⁶⁾, kā arī Padomes 2015. gada 1. oktobra Lēmumu (KĀDP) 2015/1763⁽⁷⁾, 2016. gada 29. septembra lēmumu (KĀDP) 2016/1745⁽⁸⁾ un 2019. gada 24. oktobra Lēmumu (KĀDP) 2019/1788⁽⁹⁾ par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Burundi,
 - ņemot vērā PV/AP 2018. gada 8. maija paziņojumu Eiropas Savienības vārdā par stāvokli Burundi pirms konstitucionālā referenduma,
 - ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū parakstīto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem (ĀKK), no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums),
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, kuru pieņēma 1981. gada 27. jūnijā, kura stājās spēkā 1986. gada 21. oktobrī un kuru ratificēja Burundi,
 - ņemot vērā Padomes 2016. gada 14. marta Lēmumu (ES) 2016/394 par to, lai beigtu apspriežu procedūru ar Burundi Republiku saskaņā ar Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, 96. pantu⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā organizācijas *Human Rights Watch* 2019. gada ziņojuma par stāvokli pasaulē sadaļu par Burundi,
 - ņemot vērā organizācijas “Reportieri bez robežām” 2019. gada pasaules preses brīvības indeksu,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2015. gada prezidenta vēlēšanas Burundi izraisīja pilsoņu nemierus, Apvienoto Nāciju Organizācijas vēlēšanu novērošanas misija Burundi uzskatīja, ka vēlēšanās pastāvēja būtiski šķēršļi efektīvai balsstiesību izmantošanai, un opozīcija tās boikotēja;
- B. tā kā neatkarīgās radiostacijas joprojām ir slēgtas, desmitiem žurnālistu joprojām nav spējīgi atgriezties no pašizvēlētas piespiedu trimdas un tiem, kuri ir palikuši, ir grūti brīvi strādāt, bieži vien drošības spēku vajāšanas dēļ, ko veicina oficiāla retorika nepakļāvīgos plašsaziņas līdzekļus pasludināt par valsts ienaidniekiem;
- C. tā kā stāvoklis Burundi joprojām ir satraucošs, jo tiek ziņots par daudziem pilsonisko un politisko pamatbrīvību pārkāpumiem, un vienlaikus cenu kāpumam ir negatīva ietekme uz ekonomiskajām un sociāli kulturālajām tiesībām, piemēram, tiesībām uz pienācīgu dzīves līmeni, tiesībām uz izglītību, tiesībām uz pienācīgu pārtiku un brīvību no bada, sieviešu tiesībām, tiesībām uz darbu un arodbiedrību tiesībām;
- D. tā kā strupceļš virzībā uz politisku risinājumu Burundi ar iekšēja dialoga starpniecību nopietni apdraud 2020. gada maijā paredzēto vēlēšanu rīkošanu; tā kā bez jēgpilna politiskā dialoga šīs vēlēšanas var vēl vairāk nostiprināt Burundi ieslīgšanu autoritārisma; tā kā joprojām pastāv neskaidrība par visu ieinteresēto personu līdzdalību procesā, jo politiskā telpa sarūk un ir jārada apstākļi, kas ļauj rīkot mierīgas, pārredzamas un ticamas vēlēšanas;

⁽⁶⁾ OV L 257, 2.10.2015., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 257, 2.10.2015., 37. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 264, 30.9.2016., 29. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 272, 25.10.2019., 147. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 73, 18.3.2016., 90. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- E. tā kā ANO Cilvēktiesību padomes pilnvarotā izmeklēšanas komisija Burundi jautājumā (COIB) savā 2019. gada 4. septembra ziņojumā uzsvēra, ka dažus mēnešus pirms 2020. gada prezidenta un parlamenta vēlēšanām valdība bailes un pret tiem, kuri iestājās pret valdošo CNDD-FDD partiju, tika vērsta iebiedēšana, un, lai gan spriedze turpināja pieaugt, tuvojoties 2019. gada maija vēlēšanām, vietējās iestādes un valdošās partijas bēdīgi slavenās jauniešu līgas (*Imbonerakure*) locekļi turpināja īstenot politiski motivētu vardarbību un nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus; tā kā, lai gan COIB ir atkārtoti izteikusi lūgumus, Burundi valdība ir atteikusies ar to sadarboties;
- F. tā kā ANO Cilvēktiesību birojs Burundi, kas sadarbojās ar Burundi valdību miera veidošanas, drošības sektora reformas un tieslietu sektora reformas jomā un palīdzēja veidot iestāžu un pilsoniskās sabiedrības spējas cilvēktiesību jautājumos, tika slēgts 2019. gada martā Burundi valdības uzstājības dēļ, kura jau 2016. gada oktobrī apturēja visu veidu sadarbību ar šo biroju;
- G. tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas aplēsēm Burundi ekonomikas izaugsme 2019. gadā bija 1,8 % salīdzinājumā ar 1,7 % 2018. gadā; tā kā kopējais valsts budžets 2019.–2020. gadā uzrāda deficītu 189,3 miljardu FBu apmērā (14,26 % salīdzinājumā ar 163,5 miljardu FBu deficītu 2018.–2019. gadā; tā kā saskaņā ar UNHCR datiem 2019. gada 30. septembrī 369 517 Burundi bēgļi atradās kaimiņvalstīs; tā kā kopš 2017. gada septembra Burundi brīvprātīgi ir atgriezušies 78 000 bēgļu; tā kā kopš 2019. gada 28. februāra iekšzemē tika pārvietoti 130 562 Burundi iedzīvotāji;
- H. tā kā organizācijas “Reportieri bez robežām” 2019. gada pasaules preses brīvības indeksā Burundi ieņēma 159. vietu no 180 valstīm; tā kā viedokļa paušanas brīvība un vārda brīvība ir būtiski svarīgas, lai nodrošinātu brīvas un uz informāciju balstītas vēlēšanas; tā kā brīva, neatkarīga un objektīva žurnālistika izriet no cilvēka pamattiesībām uz vārda brīvību; tā kā valsts kontrolētie tradicionālie plašsaziņas līdzekļi, piemēram, radio un laikraksti, joprojām ir galvenie informācijas avoti; tā kā ir jāstiprina plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes un piekļuve internetam un sociālajiem plašsaziņas līdzekļiem, lai nodrošinātu pieeju informācijai un stiprinātu sociālo un politisko stabilitāti un dialogu, tādējādi nodrošinot brīvas, uz informāciju balstītas un taisnīgas vēlēšanas;
- I. tā kā Burundi ir viena no pasaules nabadzīgākajām valstīm, kurā 74,7 % iedzīvotāju dzīvo nabadzībā, un tautas attīstības indeksā tā ierindojas 185. vietā no 189 valstīm; tā kā vairāk nekā 50 % Burundi iedzīvotāju cieš no hroniska pārtikas trūkuma, gandrīz puse iedzīvotāju ir jaunāki par 15 gadiem un 2019. gadā vien vairāk nekā astoņi miljoni cilvēku saslīma ar malāriju, no kuriem 3000 mira no šīs slimības; tā kā nabadzība, nekvalitatīvi sabiedriskie pakalpojumi, augsts jauniešu bezdarba līmenis un iespēju trūkums valstī turpina izraisīt vardarbību;
- J. tā kā 2018. gada 27. septembrī Burundi Nacionālā drošības padome paziņoja par starptautisko nevalstisko organizāciju (NVO) darbības apturēšanu uz trim mēnešiem, tādējādi nopietni kavējot aptuveni 130 starptautisko NVO darbību, no kurām dažas sniedz palīdzību dzīvības glābšanā;
- K. tā kā 2019. gada 18. jūlijā valdība pieņēma divus dekrētus, ar ko izveido ministriju līmeņa uzraudzības un novērtēšanas komiteju attiecībā uz starptautiskām NVO, kas darbojas Burundi;
- L. tā kā valdība ir atteikusies atzīt jebkādas cilvēktiesību pārkāpumus kopš Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (OHCHR) slēgšanas Burundi 2019. gada 28. februārī un nav izrādījusi nekādu apņemšanos turpināt jebkādu sadarbību ar šo biroju; tā kā COIB pašlaik ir vienīgais neatkarīgais starptautiskais mehānisms, kas izmeklē Burundi izdarītos cilvēktiesību pārkāpumus;
- M. tā kā Burundi iestādes ir turpinājušas pilnībā un sistemātiski liegt COIB iespējas veikt tās darbu un ir atteikušās ļaut tai iekļūt valstī, uzskatot to par politiski neobjektīvu, bet nav sniegušas nekādus pierādījumus, lai pamatotu savas apsūdzības;
- N. tā kā 2017. gada oktobrī Burundi izstājās no Romas statūtiem, ar ko izveido Starptautisko Krimināltiesu; tā kā, neraugoties uz starptautiskās sabiedrības aicinājumiem sākt procedūru, lai vēlreiz pievienotos Romas statūtiem, Burundi valdība nav veikusi nekādus pasākumus;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- O. tā kā Tanzānija un Burundi 2019. gadā parakstīja vienošanos līdz 2019. gada 31. decembrim brīvprātīgi vai piespiedu kārtā nosūtīt Tanzānijā atrodošos 180 000 Burundi bēgļus atpakaļ uz to izcelsmes valsti; tā kā 2019. gada augustā UNHCR ziņoja, ka apstākļi Burundi neveicina bēgļu atgriešanu, jo lielākā daļa cilvēktiesību pārkāpumos cietuši ir personas, kas atgriežas;
- P. tā kā 2019. gada 30. decembrī Burundi prokurors lūdza piespried 15 gadu cietumsodu četriem *Iwacu* preses grupas žurnālistiem *Christine Kamikazi*, *Agnès Ndirubusa*, *Térence Mpozenzi*, *Egide Harerimana* un viņu šoferim *Adolphe Masabarakiza*, kuri 2019. gada 22. oktobrī tika arestēti *Musigati* komūnā, *Bubanza* provincē un gatavoja reportāžu par sadursmēm starp nemierniekiem un valdības iekšējiem spēkiem Burundi ziemeļaustrumos, apsūdzot viņus par līdzdalību valsts iekšējās drošības apdraudēšanā;
- Q. tā kā *Iwacu* reportieris *Jean Bigirimana* atrodas bezvēsts prombūtnē kopš 2016. gada 22. jūlija un saskaņā ar pieejamo informāciju pēdējo reizi tika redzēts, kad viņu apcietināja Valsts izlūkošanas dienesta (SNR) locekļi *Muravya*, 45 km uz austrumiem no galvaspilsētas Budžumburas; tā kā Burundi varas iestādes nekad nav sniegušas informāciju par viņa pazušanu;
- R. tā kā 2015. gada 13. oktobrī viņu mājā Budžumburā tika nogalināts žurnālists *Christophe Nkezabahizi* un viņa sieva, kā arī divi bērni; tā kā varas iestādes nav pielikušas patiesas pūles, lai izmeklētu šo vardarbīgo noziegumu un sauktu vainīgos pie atbildības;
- S. tā kā Burundi konstitūcijas 31. pantā ir garantēta vārda brīvība, tostarp preses brīvība; tā kā Burundi ir pievienojusies arī Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartai, kas garantē katra Burundi pilsoņa tiesības saņemt un izplatīt informāciju; tā kā Burundi valdībai ir pienākums veicināt un aizsargāt tiesības uz vārda un biedrošanās brīvību, kas noteiktas Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kuram Burundi ir pievienojusies;
- T. tā kā pilsoniskās sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu telpa pēdējos gados ir kļuvusi daudz ierobežotāka un daudzi pilsoniskās sabiedrības aktīvisti un neatkarīgie žurnālisti joprojām atrodas trimdā; tā kā daudzi no tiem, kuri ir palikuši Burundi, tiek iebiedēti, aizturēti vai tiesāti, pamatojoties uz safabricētām apsūdzībām;
- U. tā kā valdība un valdošās partijas jaunatnes spārna *Imbonerakure* locekļi organizēja valsts mēroga kampaņu, kuras mērķis bija no iedzīvotājiem iekasēt "brīvprātīgas" iemaksas, lai palīdzētu finansēt 2020. gada vēlēšanas; tā kā *Human Rights Watch* 2019. gada 6. decembra ziņojumā tika konstatēts, ka šajā nolūkā *Imbonerakure* locekļi un pašvaldību amatpersonas bieži izmanto vardarbību un iebiedēšanu, pārvietošanās iespēju ierobežojumus un ierobežotu piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem, kā arī piekauj tos, kuri nepakļaujas;
- V. tā kā organizācijas *Action by Christians for the Abolition of Torture (ACAT)* loceklim un cilvēktiesību aktīvistam *Germain Rukukuki* 2019. gada aprīlī tika piespriests 32 gadu cietumsods, pamatojoties uz apsūdzībām par sacelšanos un valsts drošības apdraudēšanu, piedalīšanos nemiernieku kustībā un uzbrukumiem valsts vadītājam; tā kā 2018. gada augustā Cilvēktiesību un apcietināto personu aizsardzības asociācijas (*APRODH*) novērotājam *Nestor Nibitanga* tika piespriests piecu gadu cietumsods par valsts drošības apdraudēšanu;
- W. tā kā *BBC* un *Voice of America (VOA)* ir liegtas apraides iespējas Burundi kopš 2019. gada maija, kad sākotnēji uz sešiem mēnešiem tika apturētas to licences, kā tolaik ziņoja Žurnālistu aizsardzības komiteja; tā kā 2019. gada 29. martā Burundi plašsaziņas līdzekļu regulators — Valsts komunikācijas padome (*CNC*) — paziņoja, ka ir anulējusi *BBC* darbības licenci un atjaunojusi *VOA* darbības apturēšanu; tā kā *CNC* arī aizliedza visiem Burundi žurnālistiem tieši vai netieši sniegt informāciju, ko varētu pārraidīt vai nu *BBC*, vai *VOA*;
- X. tā kā 2019. gada 24. oktobrī Padome līdz 2020. gada 24. oktobrim pagarināja ES ierobežojošos pasākumus pret Burundi;
- Y. tā kā šie pasākumi aptver iecelšanas aizliegumu ES un aktīvu iesaldēšanu četriem cilvēkiem, kuru darbības tika novērtētas kā tādas, kas kaitē demokrātijai vai traucē rast politisku risinājumu krīzei Burundi;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- Z. tā kā Austrumāfrikas valstu kopiena (EAC) joprojām kavējas īstenot pasākumus, lai ar starpniecības palīdzību rastu risinājumu politiskajai krīzei, ko izraisīja prezidenta 2015. gada lēmums kandidēt uz trešo pilnvaru termiņu; tā kā prezidents *Pierre Nkurunziza* vairākkārt ir atkārtojis, ka nekandidēs uz nākamo pilnvaru termiņu, bet valdošajai partijai vēl ir jāieceļ savs kandidāts nākamajām prezidenta vēlēšanām,
1. stingri nosoda pašreizējos vārda brīvības ierobežojumus Burundi, tostarp plašākus sabiedrības brīvību ierobežojumu kopumus, kā arī plaša mēroga cilvēktiesību pārkāpumus, žurnālistu iebiedēšanu un patvaļīgu apcietināšanu un apraides aizliegumus, kas ir pastiprinājuši baiļu gaisotni, kurā atrodas Burundi plašsaziņas līdzekļi, palielinājuši ziņošanas ierobežojumus un kavējuši pienācīgu atspoguļojumu, jo īpaši pirms 2020. gada vēlēšanām;
 2. joprojām pauž dziļas bažas par cilvēktiesību stāvokli Burundi, kas apdraud ikvienu samierināšanas, miera un tiesiskuma iniciatīvu, jo īpaši par to, ka joprojām turpinās patvaļīgi aresti un nāvēssodu izpilde bez tiesas sprieduma;
 3. pauž dziļu nosodījumu par cilvēktiesību situācijas pastāvīgo pasliktināšanos valstī, jo īpaši attiecībā uz reāliem un aizdomās turētiem opozīcijas atbalstītājiem, tostarp Burundi iedzīvotājiem, kuri atgriežas no ārvalstīm; atgādina, ka Burundi ir saistoša Kotonū nolīguma cilvēktiesību klauzula; mudina Burundi iestādes nekavējoties mainīt šo pārkāpumu izdarīšanas tendenci un ievērot valsts saistības cilvēktiesību jomā, tostarp tās, kas noteiktas Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartā, ICCPR un citos starptautiskos mehānismos, ko valdība ir ratificējusi;
 4. atgādina Burundi valdībai, ka nosacījumi iekļaujošu, uzticamu, mierīgu un pārredzamu vēlēšanu rīkošanai ietver tiesības uz vārda brīvību, piekļuvi informācijai, preses brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un brīvas telpas pastāvēšanu, kurā cilvēktiesību aizstāvji var paust savu viedokli bez iebiedēšanas vai bailēm no represijām; tādēļ mudina Burundi iestādes atcelt pasākumus, kas ierobežo vai kavē pilsoniskās sabiedrības darbu un ierobežo piekļuvi neatkarīgiem tradicionāliem un moderniem plašsaziņas līdzekļiem un to brīvību;
 5. aicina Burundi iestādes atcelt apsūdzības pret nesen apcietinātajiem *Iwacu* žurnālistiem un visiem pārējiem žurnālistiem, kas arestēti par pamattiesību īstenošanu, un nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot viņus;
 6. uzsver pilsoniskās sabiedrības un žurnālistu būtisko nozīmi demokrātiskā sabiedrībā, jo īpaši saistībā ar gaidāmajām vēlēšanām, un aicina Burundi iestādes pārtraukt žurnālistu, cilvēktiesību aktīvistu un opozīcijas pārstāvju iebiedēšanu, vajāšanu un patvaļīgu apcietināšanu; turklāt aicina iestādes ļaut cilvēktiesību aktīvistiem un žurnālistiem netraucēti veikt viņu likumīgo pienākumu izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus un ziņot par tiem;
 7. ar lielām bažām norāda uz to, ka pieaug iekšzemē pārvietoto personu skaits no Burundi un kaimiņvalstīm; aicina ES palielināt finansējumu un citus humanās palīdzības pasākumus Burundi iedzīvotājiem, kuri ir pārvietotas personas vai bēgļi;
 8. aicina Burundi iestādes izbeigt izdzīvotāju izstumšanu un nodrošināt, lai nevienam cilvēkam nebūtu liegta piekļuve sabiedriskajiem pakalpojumiem, piemēram, veselības aprūpei, pārtikai, ūdenim un izglītībai, kā arī ļaut humanās palīdzības sniedzējiem darboties neatkarīgi un sniegt palīdzību atbilstoši pienākumam apmierināt vissteidzamākās vajadzības;
 9. uzsver, ka ticamu vēlēšanu nodrošināšanai ir nepieciešami ievērojami uzlabojumi politiskajā un cilvēktiesību situācijā, jo īpaši attiecībā uz tādām pamatbrīvībām kā vārda brīvība, preses brīvība, biedrošanās un pulcēšanās brīvība, kā arī ir jāpanāk progress izlīguma jomā; aicina Burundi valdību nodrošināt, ka šo tiesību pārkāpumi tiek objektīvi izmeklēti un vainīgie tiek saukti pie atbildības starptautiskajiem standartiem atbilstošā tiesā;
 10. mudina iestādes veikt rūpīgu un pārredzamu izmeklēšanu, lai taisnīgā un ticamā tiesas procesā sauktu pie atbildības visus, kas, iespējams, vainojami par slepkavībām, pazušanām, izspiešanu, piekaušanu, patvaļīgiem arestiem, draudiem, vajāšanu vai cita veida ļaunprātībām; pauž nopietnas bažas par to, ka vēl arvien nav sodīti organizācijas *Imbonerakure* veikto cilvēktiesību pārkāpumu izdarītāji; mudina Burundi iestādes sākt neatkarīgu izmeklēšanu par žurnālista *Jean Bigirimana* pazušanu, par kuru nav ziņu kopš 2016. gada 22. jūlija, un par žurnālista *Christophe Nkezabahzi* lietu, kuru kopā ar sievu un diviem bērniem noslepkavoja 2015. gada 13. oktobrī;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

11. atzīst reģiona dalībnieku, proti, Austrumāfrikas kopienas un Āfrikas Savienības (AS), būtisko lomu Burundi politiskās krīzes ilgtspējīga risinājuma meklējumos un uzsver nepieciešamību pēc aktīvākas pieejas un lielākiem centieniem, lai izbeigtu krīzi un aizsargātu Burundi iedzīvotājus un arī lai nepieļautu turpmāku stāvokļa saasināšanos šajā reģionā; aicina AS steidzami nosūtīt savus cilvēktiesību novērotājus uz Burundi un nodrošināt, lai viņiem visā valstī būtu neierobežotas iespējas savu pilnvaru īstenošanai;
12. pauž nožēlu par strupceļu Arušanas nolīguma īstenošanā un mudina nolīguma garantētājus censties panākt izlīgumu; pauž apņemšanos turpināt sekmēt Burundi iekšējo dialogu; aicina PV/AP atbalstīt Austrumāfrikas kopienu Burundi iekšējā dialoga veicināšanā; mudina visus šā dialoga dalībniekus konstruktīvi sadarboties un ļaut netraucēti piedalīties opozīcijai, cilvēktiesību un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;
13. mudina Burundi atgriezties pie reģionālās un starptautiskās sabiedrības darba kārtības, lai vienotos par kompromisu ANO un AS līmenī pieņemto lēmumu ieviešanā, proti, īstenotu Rezolūciju 2303, parakstītu saprašanās memorandu ar AS novērotājiem un atsāktu sadarbību ar OHCHR;
14. pauž nožēlu par to, ka Burundi joprojām atsakās sadarboties ar ANO Izmeklēšanas komisiju un dot piekrišanu Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja vietējās pārstāvniecības darbības atsākšanai;
15. aicina ANO turpināt objektīvu izmeklēšanu par visiem iespējamiem cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem, ieskaitot tiem, kurus veikuši valsts struktūru pārstāvji un *Imbonerakure* jauniešu līga, un pienācīgi saukt pie atbildības vainīgos; uzsver, ka noziedznieki un slepkavas ir jāsauc pie atbildības neatkarīgi no tā, kuram grupējumam viņi pieder, un ka jānodrošina pienācīga tiesiskā aizsardzība Burundi notikušo smago cilvēktiesību pārkāpumu upuriem un cietušajiem;
16. mudina ES dalībvalstis sniegt elastīgu un tiešu finansiālu atbalstu pilsoniskās sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu organizācijām, tostarp sieviešu organizācijām, kas joprojām darbojas šajā jomā, kā arī trimdā strādājošām organizācijām, jo īpaši tām, kas veicina un aizsargā politiskās, pilsoniskās, ekonomiskās, sociālās un plašsaziņas līdzekļu tiesības;
17. aicina ES un ES dalībvalstu diplomātus Burundi nodrošināt ES pamatnostādņu par cilvēktiesību aizstāvjiem pilnīgu īstenošanu, tostarp piedaloties visu Burundi žurnālistu, jo īpaši *Iwacu* žurnālistu, kā arī politiedzīvīto un cilvēktiesību aizstāvju tiesas sēdēs, un apmeklējot cilvēktiesību aizstāvjus, aktīvistus un žurnālistus cietumā;
18. aicina paplašināt ES mērķtiecīgās sankcijas un mudina arī ANO Drošības padomi noteikt mērķtiecīgas sankcijas, ieskaitot ceļošanas aizliegumus un līdzekļu iesaldēšanu, pret personām, kuras ir atbildīgas par nopietno cilvēktiesību pārkāpumu turpināšanos Burundi; aicina PV/AP steidzami sagatavot paplašinātu to personu sarakstu, kuras ir atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumu plānošanu, organizēšanu un izpildi, lai šos cilvēkus iekļautu to Burundi amatpersonu sarakstā, kurām jau piemēro ES sankcijas;
19. pauž dziļu nožēlu par to, ka Burundi nav veikusi nekādus pasākumus, lai atkal pievienotos Romas statūtiem; mudina Burundi valdību nekavējoties uzsākt šādu procedūru; aicina ES atbalstīt visus Starptautiskās Krimināltiesas centienus izmeklēt Burundi pastrādātos noziegumus un saukt vainīgos pie atbildības;
20. pauž nožēlu par joprojām nepietiekamo finansējumu Burundi bēgļu krīzei, kas nopietni ietekmē bēgļu drošību un labklājību; aicina starptautisko sabiedrību un humānās palīdzības organizācijas palielināt palīdzību visiem tiem, kuri patlaban ir bēgļi vai konflikta dēļ ir pārvietoti; mudina ES un tās dalībvalstis saskaņā ar ANO Burundi izmeklēšanas komisijas ieteikumu piešķirt bēgļa statusu patvēruma meklētājiem no Burundi, kā arī cieši sekot situācijai šajā valstī saistībā ar 2020. gada vēlēšanām;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

21. pauž dziļas bažas par ziņojumiem, kas liecina par arvien pieaugošu spiedienu uz Burundi bēgļiem, lai viņi atgrieztos mājās pirms 2020. gada vēlēšanām; aicina reģiona valdības nodrošināt, ka bēgļu atgriešanās notiek brīvprātīgi, balstoties uz apzinātiem lēmumiem un nodrošinot drošību un cieņu; atgādina par UNHCR viedokli, ka nav izpildīti drošas, cieņpilnas un brīvprātīgas atgriešanās nosacījumi;
 22. aicina Burundi valdību ļaut trimdā esošajiem politiskajiem oponentiem atgriezties un brīvi piedalīties priekšvēlēšanu kampaņā bez iebiedēšanas, arestiem vai vardarbības, kā arī ļaut ārējiem novērotājiem uzraudzīt vēlēšanu sagatavošanu un balsošanas un balsu skaitīšanas procedūras;
 23. atkārtoti uzsver, ka starptautisko starpnieku palīdzību rīkots iekļaujošs politiskais dialogs saskaņā ar Arušas nolīgumu un Burundi konstitūciju vēl arvien uzskatāms par vienīgo veidu, kā nodrošināt ilgstošu mieru Burundi; tāpēc aicina Austrumāfrikas kopienai kā galveno Burundi iekšējā dialoga starpnieku veikt atbilstošus pasākumus, lai stingri un nekavējoties iesaistītu Burundi valdību iekļaujošā dialogā ar mērķi panākt mierīgu un ilgstošu pašreizējās krīzes risinājumu;
 24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Burundi Republikas prezidentam, Burundi parlamenta priekšsēdētājam, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, kā arī Āfrikas Savienībai un tās iestādēm.
-

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0012

Nigērija, it īpaši nesenie teroristu uzbrukumi**Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Nigēriju, it īpaši nesensajiem teroristu uzbrukumiem (2020/2503(RSP))**

(2021/C 270/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nigēriju, no kurām pēdējā pieņemta 2018. gada 18. janvārī⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra runaspersonas 2019. gada 24. decembra paziņojumu par Nigēriju,
- ņemot vērā īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus Eiropas Savienības 2019. gada 25. novembra ziņojumu,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes jautājumos par ārpustiesas, tūlītēju vai patvaļīgu nāvessodu izpildi 2019. gada 2. septembra Nigērijas apmeklējuma noslēguma paziņojumu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2019. gada 31. jūlija paziņojumu presei par terorisma aktiem Nigērijas ziemeļaustrumos,
- ņemot vērā AP/PV runaspersonas 2018. gada 29. jūlija paziņojumu par *Boko Haram* teroristu uzbrukumu Borno štatā Nigērijas ziemeļaustrumos,
- ņemot vērā organizācijas *Human Rights Watch* 2019. gada ziņojuma par stāvokli pasaulē sadaļu par Nigēriju,
- ņemot vērā Cilvēktiesību komitejas 2019. gada 29. augusta noslēguma apsvērumus par Nigēriju, nesaņemot tās otro periodisko ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju un ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
- ņemot vērā 2013. gada ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā, ka 2005. gadā Eiropas Parlamenta Saharova balva par domas brīvību tika piešķirta cilvēktiesību aizstāvim *Hauwa Ibrahim*,
- ņemot vērā 2019. gada globālo terorisma indeksu,
- ņemot vērā AP/PV un komisāram humānās palīdzības un krīžu pārvarēšanas jautājumos adresēto DEVE komitejas priekšsēdētāja vēstuli par pasākumu ierobežojumiem Nigērijas ziemeļaustrumos,
- ņemot vērā Nigērijas Federatīvās Republikas Konstitūciju, it īpaši tās IV nodaļas noteikumus par reliģijas brīvības aizsardzību un tiesībām uz domas, apziņas un reliģijas brīvību,
- ņemot vērā ANO 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām, kuru Nigērija ratificēja 1991. gada aprīlī,

⁽¹⁾ OV C 458, 19.12.2018., 43. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),
 - ņemot vērā Kotonū nolīgumu,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā drošības situācija Nigērijā pēdējos gados ir ievērojami pasliktinājusies, radot nopietnus draudus reģionālajai un starptautiskajai drošībai; tā kā cilvēktiesību pārkāpumi un masveida slepkavības ir plaši izplatītas, jo īpaši valsts ziemeļaustrumu reģionā; tā kā kopš 2009. gada *Boko Haram* nemiernieki Nigērijā ir nogalinājuši vairāk nekā 36 000 cilvēku;
- B. tā kā rit jau 10. gads, kad šajā valstī norisinās reģionāls bruņots konflikts; tā kā pieaug vardarbīgs ekstrēmisms un jo īpaši teroristu darbības, tādiem džihādistu grupējumiem kā *Boko Haram* un Islāma valsts Rietumāfrikas provincei (*ISWAP*) kļūstot varenākiem un ietekmīgākiem; tā kā *Boko Haram* kopš 2009. gada arvien biežāk ir uzbrucis Nigērijas policijai un militārajiem spēkiem, politiķiem, skolām, reliģiskām ēkām, publiskām iestādēm un civiliedzīvotājiem; tā kā lielākā daļa upuru ir musulmaņi;
- C. tā kā Nigērija pasaules terorisma indeksā no 163 valstīm ierindojas trešajā vietā aiz Irākas un Afganistānas, kas nozīmē, ka tā ir trešā to valstu sarakstā, kuras terorisms skāris visvairāk;
- D. tā kā drošības situāciju ir pasliktinājuši reliģiskās un etniskās vardarbības eskalācija dažās valsts daļās, tostarp konflikts lauksaimnieciski attīstītajā centrālajā daļā, kur lauksaimnieki un nomadu ganāmpulku turētāji ir konfliktā par zemes un ūdens resursiem;
- E. tā kā tiek uzskatīts, ka *ISWAP* pašlaik nebrīvē tur desmitiem personu, tostarp kristiešu līderus, drošības spēku darbiniekus un humānās palīdzības sniedzējus;
- F. tā kā Nigērijas iedzīvotāju skaits, kas ir vislielākais Āfrikā, sadalās gandrīz vienādi starp musulmaņiem un kristiešiem; tā kā valstī dzīvo reģiona lielākā kristiešu kopiena un Nigērijas ziemeļos dzīvo gandrīz 30 miljoni kristiešu; tā kā līdz ar radikālā islāma izplatīšanos ir krasi pastiprinājusies vēsturiskā sāncensība starp galvenokārt musulmaņiem ziemeļos un kristiešiem dienvidos;
- G. tā kā *ISWAP* uzņēmas atbildību par videomateriālā, kas tika publicēts 2019. gada 26. decembrī, redzamā nāvessoda izpildi 11 cilvēkiem; tā kā grupējums apgalvoja, ka visi nogalinātie bija kristieši un ka uzbrukums bija atriebība par IS līdera *Abu Bakr al-Baghdadi* nāvi Sīrijā;
- H. tā kā šīs slepkavības ir daļa no plašākas teroristu uzbrukumu sērijas, kas ietver arī 2019. gada 24. decembra uzbrukumu kristiešu ciematam pie Čibokas, kura rezultātā tika nogalināti septiņi ciemata iedzīvotāji un nolaupīta pusaudžu meitene, trīs civiliedzīvotāju nogalināšanu ārpus Biu 2019. gada 23. decembrī un septiņu civiliedzīvotāju nogalināšanu Nganzai 2019. gada 22. decembrī;
- I. tā kā saskaņā ar organizācijas *Humanitarian Aid Relief Trust* datiem kopš 2015. gada vairāk nekā 6 000 kristiešu ir vai nu džihādistu grupējumu nogalināti, vai gājuši bojā *Fulani* kaujinieku īstenotās politikas "Jūsu zeme vai jūsu asinis" rezultātā; tā kā šariata valstīs kristieši tiek pastāvīgi diskriminēti un bieži tiek uzskatīti par otrās šķiras pilsoņiem;
- J. tā kā, lai gan prezidents *Muhammads Buhari* ir nosodījis slepkavības un mudinājis iedzīvotājus nešķelties reliģiski, šie uzbrukumi ir veikti pilnīgi nesodīti un vainīgie pie atbildības tiek saukti reti; tā kā *Amnesty International* ziņojums ir apliecinājis Nigērijas drošības spēku tīšu nolaidību saistībā ar nāvējošajiem uzbrukumiem lauksaimnieku kopienām;
- K. tā kā *Human Rights Watch* ir ziņojis, ka Nigērijas armija ir aizturējusi vairāk nekā 3 600 bērnu, no kuriem puse ir meitenes un par kuriem ir aizdomas, ka tie ir saistīti ar islāmistu un nevalstiskiem bruņotiem grupējumiem, bieži vien pamatojoties uz nenozīmīgiem pierādījumiem vai pat iztiekot bez tiem; tā kā daudzi aizturētie ir cietuši no ļaunprātīgas izmantošanas, tostarp seksuālas vardarbības, un ir miruši ieslodzījumā no slimībām, bada, dehidratācijas vai šautām brūcēm; tā kā armija ir sistemātiski liegusi piekļuvi objektiem, kur atrodas aizturētie, un iespēju pārbaudīt apstākļus, kādos bērni tiek turēti;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- L. tā kā meiteņu un sieviešu stāvoklis Nigērijā ir īpaši problemātisks, jo pastāv vispārēja diskriminējoša prakse, ierobežota piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem un izglītībai, plaši izplatīta sieviešu dzimumorgānu kropļošana un bērnu laulības;
- M. tā kā Starptautiskā Krimināltiesa (SKT) ir paziņojusi, ka ir pietiekams pamats uzskatīt, ka saskaņā ar Romas Statūtu 7. pantu *Boku Haram* un Nigērijas drošības spēki Nigērijā ir pastrādājuši noziegumus pret cilvēci, tostarp slepkavības un vajāšanu; tā kā 2019. gada ziņojumā par sākotnējām pārbaudēm Starptautiskā Krimināltiesa secina, ka, neraugoties uz vairākiem Nigērijas iestāžu veiktajiem pasākumiem, lai noskaidrotu iespējamo vainīgo kriminālatbildību, izmeklēšanas vai kriminālvajāšanas pasākumi, kas līdz šim veikti attiecībā uz *Boku Haram* un Nigērijas drošības spēkiem, šķiet, ir bijuši ierobežoti gan apjoma, gan dziļuma ziņā;
- N. tā kā kopš 2015. gada valdība tiek kritizēta par tās nepietiekamu rīcību pret islāma nemierniekiem visā valstī; tā kā Nigērijas militārie spēki un policija saskaras ar daudziem drošības apdraudējumiem un šķiet pārslogoti un nespēj vienlaicīgi risināt drošības krīzes;
- O. tā kā daudznacionālā apvienotā taktiskā grupa kopš tās izveides 2015. gadā ir padzinusi teroristu grupējumus no daudzām to kontrolē esošām teritorijām, lai gan šis reģions joprojām ir ļoti nestabils; tā kā nesenā 1 200 Čadas karavīru atvilkšana, kas sakrita ar vardarbības uzliesmojumu Ziemeļaustrumu reģionā, ir izraisījusi iedzīvotāju bažas; tā kā simtiem tuvākajā apkārtnē apmetušos Nigērijas civiliedzīvotāju no šī reģiona aizbēga, baidoties no jauniem džihādistu uzbrukumiem pēc šīs atvilkšanas;
- P. tā kā ES, Vācijas Federatīvā Republika un Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopiena (ECOWAS) 2019. gada oktobrī uzsāka projektu par miera un drošības arhitektūru un operācijām (EPSAO); tā kā projekta mērķis ir stiprināt ECOWAS mehānismus un spējas pārvaldīt konfliktus un atbalstīt pēckonflikta vidi Rietumāfrikā;
- Q. tā kā saskaņā ar ANO Humānās palīdzības koordinācijas biroja (OCHA) datiem situācija Nigērijā ir izraisījusi vēl nepieredzētu humanitāro krīzi un novedusi pie vairāk nekā 2 miljonu cilvēku piespiedu pārvietošanu uz ziemeļaustrumiem; tā kā saskaņā ar organizācijas *Human Rights Watch* sniegto informāciju lielākā daļa iekšzemē pārvietoto personu nevar izmantot savas pamattiesības uz pārtiku, mājokli, izglītību, veselību, aizsardzību pret kaitējumu, kā arī tiesības uz pārvietošanās brīvību; tā kā ES ir piešķirusi 28,3 miljonus EUR humānās palīdzības atbalstam šajā valstī; tā kā humānās palīdzības vajadzības ne tuvu netiek apmierinātas ar pašreizējiem līdzekļiem;
- R. tā kā saskaņā ar *Human Rights Watch* 2019. gada ziņojuma par stāvokli pasaulē sadaļu par Nigēriju 2018. gadā vairāk nekā 35 000 iekšzemē pārvietotu personu atgriezās ziemeļaustrumu kopienās, neraugoties uz bažām par drošību un pamatlietu, tostarp pārtikas un pajumtes, trūkumu;
- S. tā kā gandrīz puse no Nigērijas iedzīvotājiem dzīvo ārkārtīgā nabadzībā; tā kā tiek lēsts, ka vairāk nekā 7 miljoniem nigēriešu ir steidzami nepieciešama palīdzība dzīvības glābšanā;
- T. tā kā tūkstošiem nigēriešu riskē ar dzīvību migrācijas ceļos uz ES cerībā uz labākiem dzīves apstākļiem ekonomiskajā, sociālajā un drošības ziņā;
- U. tā kā valstī ir sašaurinājusies humanitārā telpa, jo ir nolaupīti un nogalināti vairāki palīdzības sniedzēji; tā kā 2019. gadā tika nogalināti 8 palīdzības sniedzēji un kopumā kopš 2011. gada šajā konfliktā dzīvību ir zaudējuši 26 palīdzības sniedzēji; tā kā drošības riski bieži vien apgrūtina palīdzības sniegšanu un ir bijuši par iemeslu daudzu humānās palīdzības organizāciju aizbraukšanai no šīs valsts;
- V. tā kā turklāt valdība ir aizliegusi vairāku starptautisku palīdzības un labdarības organizāciju darbību, apgalvojot, ka tās ir veikušas islāmistu grupējumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju; tā kā 2019. gada septembrī Nigērijas bruņotie spēki pieprasīja bez brīdinājuma pārtraukt NVO "Action Against Hunger" ("Rīcība cīņai pret badu") un "Mercy Corps" ("Labdarības korpuss") darbību, atstājot 400 000 cilvēku bez iespējas saņemt palīdzību;
- W. tā kā saskaņā ar pārskatītā Kotonū nolīguma 8. pantu ES uzņemas iesaistīties regulārā politiskā dialogā ar Nigēriju par cilvēktiesībām un demokrātijas principiem, tostarp par etnisko, reliģisko un rasu diskrimināciju,

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

1. pauž nožēlu par valstī notikušajiem teroristu uzbrukumiem; atkārtoti pauž bažas par Nigērijā ieilgušo krīzi un nestabilo drošības situāciju valsts ziemeļaustrumu daļā un stingri nosoda atkārtotus cilvēktiesību, starptautisko un humanitāro tiesību pārkāpumus, kas pamatojas uz reliģisko pārliecību vai etnisko izcelsmi;
2. jo īpaši pauž nosodījumu nesēn pieaugušo vardarbību pret etniskajām un reliģiskajām kopienām, tostarp uzbrukumus reliģiskajām ēkām un dievlūdžējiem;
3. pauž līdzjūtību upuru ģimenēm un pauž solidaritāti ar Nigērijas iedzīvotājiem, kas jau vairāk nekā desmit gadus cieš no terorisma šajā reģionā;
4. mudina Nigērijas iestādes garantēt cilvēktiesību ievērošanu šajā valstī un aizsargāt civiliedzīvotājus no terorisma un vardarbības; prasa, lai šie centieni notiktu, pilnībā ievērojot cilvēktiesības un tiesiskumu un valsts starptautiskās saistības;
5. uzskata, ka jebkāda cilvēku nogalināšana vai etniskā tīrīšana ir barbariska un uzskatāma par noziegumu pret cilvēci; mudina Nigērijas valdību risināt vardarbības pamatiemeslus, nodrošinot vienlīdzīgas tiesības visiem iedzīvotājiem un nediskriminējošus tiesību aktus; šajā sakarībā prasa vairāk veicināt reliģiju dialogu un iedzīvotāju mierīgu līdzāspastāvēšanu neatkarīgi no reliģiskās pārliecības, iesaistot visas attiecīgās interresētās personas, tostarp Nigērijas Reliģiju padomi;
6. atgādina, ka pret valstī valdošo konfliktu, terorismu un vardarbību visneaizsargātākie ir sievietes un bērni; pauž nožēlu par to, ka teroristu grupējumi aizvien vairāk vervē bērnus, lai viņus izmantotu par bērniem kareivjiem vai pašnāvniekiem spridzinātājiem;
7. pauž dziļas bažas par ziņojumiem par sliktu izturēšanos pret militārajos objektos ieslodzītajiem bērniem; aicina Nigērijas iestādes sniegt atļauju ANO piekļūt militārajām ieslodzījuma vietām, parakstīt oficiālu nodošanas protokolu, lai nodrošinātu, ka militāro spēku aizturētie bērni tiek ātri nodoti pienācīgām bērnu aizsardzības iestādēm, un izbeigt bērnu militāru aizturēšanu; prasa, lai pretterorisma atbildes pasākumi un tiesu varas un tiesībsargāšanas sistēma būtu jāpielāgo tam, lai tiktu aizsargātas visneaizsargātāko iedzīvotāju grupu, tostarp bērnu, tiesības;
8. atgādina Nigērijas iestādēm par to pienākumu aizsargāt bērnu tiesības un nodrošināt aizsardzību un aprūpi terorisma vai konflikta skartajiem iedzīvotājiem, tostarp nodrošinot izglītības pieejamību; turklāt atgādina, ka izglītība un ekonomiskās iespējas ir iedarbīgi ieroči pret radikalizāciju, un mudina starptautiskos partnerus atbalstīt pieejamas un kvalitatīvas izglītības nodrošināšanu kā daļu no pretterorisma stratēģijas šajā reģionā;
9. pauž dziļas bažas par to, ka Nigērijas sievietes joprojām cieš no diskriminācijas, vardarbības, seksuālas vardarbības un izvarošanas; mudina Nigēriju pilnībā īstenot ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu; mudina sniegt lielāku atbalstu, tostarp psiholoģisko atbalstu, personām, kas ir cietušas no plaši izplatītās seksuālas vardarbības un dzimumu vardarbības;
10. uzsver — lai valstī panāktu stabilitāti un ilgstošu mieru, ir ļoti svarīgi cīnīties ar nesodāmību; tādēļ aicina Nigērijas iestādes nekavējoties veikt rūpīgu un pārredzamu izmeklēšanu, lai vainīgos nodotu tiesai un sauktu pie atbildības; aicina arī veikt pasākumus, lai uzlabotu Nigērijas tiesu sistēmas jaudu un neatkarību un tādējādi veicinātu krimināltiesību efektīvu izmantošanu vardarbības, terorisma un korupcijas apkarošanai;
11. pauž nožēlu par stagnāciju cīņā ar grupējumu *Boko Haram* un *ISWAP* un aizvien biežākiem un smagākiem pašnāvnieku uzbrukumiem un tiešiem uzbrukumiem militārajām pozīcijām; atgādina, ka Nigērijas prezidents *Muhammads Buhari* 2019. gadā tika atkārtoti ievēlēts tādēļ, ka viņš solīja apkarot *Boko Haram* un citu teroristu grupējumu popularizēto vardarbīgo ekstrēmismu, un mudina prezidentu pildīt savus priekšvēlēšanu kampaņas solījumus;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

12. pauž atbalstu ES un ECOWAS īstenotā Miera un drošības arhitektūras operāciju projekta mērķiem; mudina dalībvalstis sniegt spēcīgu atbalstu spēju veidošanai un konfliktu risināšanai Rietumāfrikā;
13. atkārtoti pauž atbalstu reģionālajai daudznaacionālajai apvienotajai taktiskajai grupai un atzinīgi vērtē tās centienus efektīvi apkarot terorismu un atjaunot stabilitāti Čadas ezera reģionā; atgādina, ka terorisms nepazīst robežas, un aicina reģiona valstis koordinēt centienus, lai panāktu drošību visā reģionā;
14. mudina Nigērijā īstenot turpmāku drošības sektora reformu, lai stiprinātu valsts un reģionālo dalībnieku spējas apkarot terorismu; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis arī turpmāk sniegt ES tehnisko palīdzību šajā jomā;
15. brīdina par lauksaimnieku un ganu lopkopju konflikta izmantošanu, lai izplatītu reliģiju naidu; mudina Nigērijas valdību īstenot nacionālo pārveides plānu lauksaimniecības dzīvnieku jomā, kas paredz aizsargāt gan lauksaimnieku, gan ganu lopkopju intereses; uzskata, ka ir vajadzīgi turpmāki pasākumi, piemēram, ir jāstiprina konfliktu mediācijas un risināšanas, samierināšanas un miera veidošanas mehānismi;
16. uzsver attīstības, demokrātijas, cilvēktiesību, labas pārvaldības un drošības savstarpējo saistību šajā valstī; uzskata, ka terorismu nevar efektīvi apkarot tikai ar militāro spēku; aicina Nigērijas valdību izstrādāt visaptverošu stratēģiju terorisma pamatcēloņu risināšanai, koncentrējoties uz preventīvu pieeju, kas paredz likvidēt teroristu ideoloģijas pievilcību, ierobežot rekrutēšanas un radikalizācijas iespējas un likvidēt finansējuma iespējas, kā arī atbalstot un finansējot pilsoniskās sabiedrības organizāciju kopienu atbalsta programmas;
17. aicina ES, Āfrikas Savienību un starptautisko sabiedrību pastiprināt atbalstu terorisma apkarošanai Nigērijā un sniegt šai valstij un visam reģionam pastāvīgu politisko un drošības atbalstu;
18. pauž dziļas bažas par valsts drošības stāvokļa ietekmi uz humānās palīdzības un attīstības palīdzības efektivitāti; aicina ES turpināt humānāros un attīstības palīdzības centienus ne tikai Nigērijā, bet arī visā reģionā; atzinīgi vērtē ES 2019. gadā pausto apņemšanos piešķirt papildu 50 miljonus EUR, lai atbalstītu Nigērijas atveseļošanu un izturētspēju;
19. atzīst, ka Nigērija un tās kaimiņvalstis saskaras ar reģionālās pārvietošanas spiedienu; prasa palielināt atbalstu Nigērijā piespiedu pārvietotajām personām un šajā jomā īstenot labāku līdzekļu devēju koordināciju, tostarp aicina starptautisko sabiedrību šim mērķim piešķirt papildu finanšu resursus; atgādina, ka attīstības finansējums nebūtu jānovirza citām vajadzībām, bet gan jāizmanto sākotnējam mērķim, proti, visa veida nabadzības izskaušanai;
20. nosoda visus uzbrukumus humānās palīdzības darbiniekiem un struktūrām un mudina īstenot pasākumus, lai nodrošinātu palīdzības sniedzēju drošību un garantētu drošu vidi, kurā humānās palīdzības organizācijas varētu veikt savu svarīgo darbu;
21. pauž ārkārtīgas bažas par strauji pieaugošajām klimata pārmaiņām un to ietekmi uz dzīvi un iztiku, jo īpaši valsts dienvidu daļā; atkārtoti, ka ir jārod ilgtermiņa risinājums, kā aizsargāt dabas resursus un nodrošināt to pieejamību; atgādina — lai reģionā nodrošinātu ekonomisko stabilitāti un mieru, ir izšķiroši svarīgi risināt ārkārtas situāciju klimata jomā;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam un Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Nigērijas prezidentam un parlamentam, Āfrikas Savienībai, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un Panāfrikas parlamentam.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0013

Stāvoklis Venecuēlā pēc nelikumīgajām jaunās Nacionālās asamblejas prezidentūras un Prezidija vēlēšanām (parlamentārais apvērsums)

Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par stāvokli Venecuēlā pēc nelikumīgajām jaunās Nacionālās asamblejas prezidentūras un Prezidija vēlēšanām (parlamentārais apvērsums) (2020/2507(RSP))

(2021/C 270/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Venecuēlu, jo īpaši 2019. gada 31. janvāra rezolūciju⁽¹⁾, ar ko *Juan Guaidó* tiek atzīts par Venecuēlas pagaidu prezidentu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka / Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) paziņojumus par Venecuēlu, jo īpaši 2020. gada 9. janvāra deklarāciju ES vārdā par jaunākajām norisēm Venecuēlā un viņa runaspersonas 2020. gada 5. janvāra paziņojumu par notikumiem Venecuēlas Nacionālajā asamblejā,
 - ņemot vērā Starptautiskās kontaktgrupas Venecuēlas jautājumos 2020. gada 9. janvāra paziņojumu,
 - ņemot vērā Padomes Lēmumu (KĀDP) Nr. 2019/1893 (2019. gada 11. novembris), ar ko groza Lēmumu (KĀDP) Nr. 2017/2074 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Venecuēlā⁽²⁾, un ar kuru līdz 2020. gada 14. novembrim pagarina šo pašlaik spēkā esošo mērķtiecīgo ierobežojošo pasākumu piemērošanu,
 - ņemot vērā Amerikas valstu organizācijas (OAS) Ģenerālsēkretariāta 2020. gada 5. janvāra paziņojumu par stāvokli Venecuēlā un OAS Pastāvīgās padomes 2020. gada 10. janvārī pieņemto rezolūciju ar nosaukumu "Par nesensajiem notikumiem Venecuēlā",
 - ņemot vērā Limas grupas 2020. gada 5. janvāra paziņojumu,
 - ņemot vērā Venecuēlas konstitūciju,
 - ņemot vērā Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā ES, dalībvalstis un Eiropas Parlaments ir atkārtoti norādījuši, ka Nacionālā asambleja ir vienīgā leģitīmā un demokrātiski ievēlētā struktūra Venecuēlā; tā kā saskaņā ar Venecuēlas Konstitūcijas 194. pantu Nacionālā asambleja no savu deputātu vidus uz viena gada pilnvaru termiņu ievēlē vienu priekšsēdētāju un izpildprezidiju;
- B. tā kā 2019. gada janvārī *Juan Guaidó* tika ievēlēts par Nacionālās asamblejas priekšsēdētāju un vēlāk viņš nodeva zvērestu, stājoties Venecuēlas pagaidu prezidenta amatā saskaņā ar Venecuēlas Konstitūcijas 233. pantu; tā kā vairāk nekā 50 valstis, tostarp 25 ES dalībvalstis, un ES kā tāda ir atzinušas viņu par Venecuēlas pagaidu prezidentu;
- C. tā kā saistībā ar ieplānotajām 2020. gada 5. janvāra Venecuēlas Nacionālās asamblejas priekšsēdētāja vēlēšanām nelikumīgais *Maduro* režīms mēģināja sarīkot parlamentāra apvērsuma mēģinājumu, kas noveda pie smagiem pārkāpumiem un vērsšanās pret Nacionālās asamblejas demokrātisko un konstitucionālo darbību;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0061.

⁽²⁾ OV L 291, 12.11.2019., 42. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- D. tā kā bruņoti spēki brutāli liedza Nacionālās asamblejas priekšsēdētājam *Juan Guaidó* vadīt sesiju, vairākiem opozīcijas deputātiem neļāva iekļūt Nacionālajā asamblejā un tika bloķēta arī preses piekļuve šai ēkai;
- E. tā kā mēģinājumi par jaunā Prezidija vadītāju iecelt *Maduro* režīmam labvēlīgo *Luis Parra* neizdevās, jo sesija tā arī netika oficiāli atklāta, sanāksmei nebija vadītāja, netika veikta klātesošo skaitīšana, lai konstatētu kvorumu, un netika oficiāli pārbaudīta balsošana pēc saraksta, kā noteikts Nacionālās asamblejas reglamenta 7., 8. un 11. pantā un Venecuēlas Konstitūcijas 221. pantā;
- F. tā kā vairākas stundas vēlāk, apstākļu spiesti, pārliecinošs vairākums deputātu noturēja ārkārtas sanākumi laikraksta *El Nacional* redakcijas telpās, kas bija saskaņā ar Venecuēlas Konstitūciju un Nacionālās asamblejas reglamentu, jo tajos ir pieļauta sesiju organizēšana ārpus likumdevējas iestādes telpām; tā kā 100 no 167 deputātiem, kas atbilst Venecuēlas Konstitūcijas 221. panta prasībām par kvorumu un balsošanu pēc saraksta, atkārtoti ievēlēja *Juan Guaidó* par priekšsēdētāju un atkārtoti nobalsoja par viņa Prezidiju, uzticot viņiem parlamenta vadību 2020.–2015. gada sasaukuma pēdējā gadā;
- G. tā kā Nacionālās asamblejas 2020. gada 7. janvāra oficiālā sēde noslēdzās ar *J. Guaidó* zvērestu, stājoties priekšsēdētāja amatā, un tas notika, neraugoties uz *Maduro* režīmam lojālo spēku mēģinājumiem nepieļaut sesijas norisi, tostarp kavējot iekļūšanu ēkā un atslēdzot tai elektrības padevi;
- H. tā kā Nacionālās asamblejas locekļiem ir jāspēj bez jebkādas iebiedēšanas vai represijām īstenot savas parlamentārās pilnvaras, kas saņemtas no Venecuēlas iedzīvotājiem;
- I. tā kā 2018. gada 20. maijā rīkotās prezidenta vēlēšanas notika, neievērojot minimālos starptautiskos standartus uzticama vēlēšanu procesa nodrošināšanai; tā kā ne ES, ne citas reģionālās organizācijas un demokrātiskās valstis nav atzinušas nedz vēlēšanas, nedz šajā nelikumīgajā procesā ieceltās amatpersonas;
- J. tā kā turpinās vēršanās pret Nacionālās asamblejas locekļiem, tostarp 59 deputātu vajāšana un iebiedēšana, ko veic gan neoficiāli grupējumi, gan drošības struktūras, 29 deputāti ir patvaļīgi aizturēti un 27 devušies piespiedu trimdā un tā kā tas kavē Nacionālās asamblejas konstitucionālo darbu;
- K. tā kā cilvēktiesību, likuma varas un demokrātijas situācija Venecuēlā daudzus gadus ir turpinājusi būtiski pasliktināties, jo īpaši pēc *Maduro* nākšanas pie varas apstrīdētajās 2013. gada vēlēšanās; tā kā valstī ir būtiski saasinājusies politiskā, ekonomiskā, institucionālā, sociālā un daudzdimensionālā humanitārā krīze,
1. atzīst pārredzamā un demokrātiskā Nacionālās asamblejas balsojumā ievēloto *Juan Guaidó* par likumīgo Nacionālās asamblejas priekšsēdētāju un likumīgo Venecuēlas Bolīvāra Republikas pagaidu prezidentu saskaņā ar Venecuēlas konstitūcijas 233. pantu un pauž atbalstu viņam;
 2. stingri nosoda *Maduro* režīma un tā sabiedroto īstenoto parlamenta apvērsuma mēģinājumu un viņu centienus neļaut Nacionālajai asamblejai, kas ir vienīgā leģitīmā Venecuēlas demokrātiskā struktūra, pienācīgi īstenot savas konstitucionālās pilnvaras, ko tai piešķirusi Venecuēlas iedzīvotāji;
 3. pauž nožēlu par šiem nopietnajiem pārkāpumiem, kas nav savienojami ar likumīgu Nacionālās asamblejas priekšsēdētāja vēlēšanu procesu un ir jauns solis ceļā uz Venecuēlas krīzes saasināšanos; asi nosoda pārkāpumus, kas traucē demokrātiskai, konstitucionālai un pārredzamai Nacionālās asamblejas darbībai, kā arī pastāvīgo, pret deputātiem vērsto iebiedēšanu, kukuļošanu, izspiešanu, vardarbību un patvaļīgi pieņemtos lēmumus;
 4. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu Nacionālajai asamblejai, kura ir Venecuēlas vienīgā likumīgi ievēlētā demokrātiskā struktūra un kuras pilnvaras, kā arī tās deputātu prerogatīvas un drošība, ir jārespektē; uzstāj, ka miermīlīgu un politisku risinājumu iespējams panākt tikai tad, ja tiks pilnībā ievērotas Nacionālās asamblejas konstitucionālās prerogatīvas;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

5. atgādina, ka ES ir gatava atbalstīt patiesu procesu, lai rastu miermīlīgu un demokrātisku krīzes risinājumu, pamatojoties uz Venecuēlas Nacionālajā asamblejā pieņemto ceļvedi; uzsver, ka iepriekšējie mēģinājumi risināt krīzi sarunu un dialoga ceļā nav devuši taustāmus rezultātus, prasa, lai Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) turpinātu darbu, izmantojot tādas iniciatīvas kā Starptautiskā kontaktgrupa;
 6. atgādina, ka demokrātijas institūciju un principu respektēšana un tiesiskuma nodrošināšana ir svarīgi nosacījumi, lai rastu mierīgu un ilgtspējīgu Venecuēlas krīzes risinājumu tās iedzīvotāju labā;
 7. aicina PV/AP pastiprināt ES reakciju nolūkā atjaunot demokrātiju Venecuēlā, tostarp paplašinot mērķtiecīgas sankcijas pret personām, kas atbildīgas par cilvēktiesību pārkāpumiem un represijām, un attiecinot šīs sankcijas arī uz viņu ģimenes locekļiem; atbalsta ES paziņojumu šajā jautājumā;
 8. aicina tās dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, atzīt prezidenta *Juan Guaidó* likumīgās pilnvaras un atzinīgi vērtē to, ka Augstais pārstāvis ir apstiprinājis, ka viņš ir vienīgā ES atzītā demokrātiskā autoritāte; tādēļ prasa atzīt *Juan Guaidó* ieceltos politiskos pārstāvjus;
 9. pieprasa situācijas novērtēšanai nosūtīt faktu vākšanas misiju uz šo valsti;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Venecuēlas Bolīvāra Republikas likumīgajam pagaidu prezidentam un Nacionālās asamblejas priekšsēdētājam, Limas grupas valstu valdībām un parlamentiem, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai un Amerikas Valstu organizācijas ģenerālsekretāram.
-

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0014

Notiekošās uzklaušīšanas saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz Poliju un Ungāriju**Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par notiekošajām uzklaušīšanām saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz Poliju un Ungāriju (2020/2513(RSP))**

(2021/C 270/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 7. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā 2018. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu, kurā Padome tiek aicināta saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2017. gada 20. decembra pamatoto priekšlikumu saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu par tiesiskumu Polijā: priekšlikumu Padomes lēmumam par konstatēšanu, ka ir droša varbūtība, ka Polija varētu nopietni pārkāpt tiesiskumu (COM(2017)0835),
- ņemot vērā 2018. gada 1. marta rezolūciju par Komisijas lēmumu piemērot LES 7. panta 1. punktu attiecībā uz stāvokli Polijā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 14. novembra rezolūciju par seksuālās izglītības kriminalizāciju Polijā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par publisku diskrimināciju un naida runu, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp no LGBTI brīvām zonām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 16. janvāra rezolūciju par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā 2017. gadā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 4. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju trūkumu gadījumā saistībā ar tiesiskumu dalībvalstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru,

⁽¹⁾ OV C 433, 23.12.2019., 66. lpp.

⁽²⁾ OV C 129, 5.4.2019., 13. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0058.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0101.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0032.

⁽⁶⁾ OV C 215, 19.6.2018., 162. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0349.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā LES 7. panta 1. punktā minēto uzklaušīšanu standarta kārtību, ko Padome apstiprināja 2019. gada 18. jūlijā,
 - ņemot vērā, ka 2019. gada 20. decembrī Polijas Sejms pieņēma likumprojektu, ar ko tiek grozīts Vispārējo tiesu likums, Augstākās tiesas likums un daži citi likumi; ņemot vērā Polijas Senāta lūgumu Venēcijas komisijai sniegt steidzamu atzinumu par šo likumprojektu,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantā un kā norādīts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un starptautiskajos cilvēktiesību līgumos; tā kā šīs vērtības, kas ir kopīgas visām dalībvalstīm un ko visas dalībvalstis ir brīvprātīgi apņēmušas ievērot, ir Savienības iedzīvotāju tiesību pamats;
- B. tā kā droša varbūtība, ka kāda dalībvalsts varētu nopietni pārkāpt LES 2. pantā minētās vērtības, skar ne tikai konkrēto dalībvalsti, kurā šī varbūtība īstenojas, bet ietekmē arī citas dalībvalstis, to savstarpējo uzticēšanos, pašu Savienības būtību un tās iedzīvotāju pamattiesības saskaņā ar Savienības tiesībām;
- C. tā kā LES 7. panta 1. punktā paredzēts preventīvs posms, kas ES sniedz spēju iejaukties, ja pastāv droša varbūtība, ka varētu tikt nopietni pārkāptas kopīgās vērtības; tā kā šāda preventīva rīcība paredz dialogu ar attiecīgo dalībvalsti un tās mērķis ir novērst iespējamās sankcijas;
- D. tā kā pēc tam, kad tika konstatēta droša varbūtība, ka varētu tikt nopietni pārkāptas vērtības, uz kuru pamata Savienība ir dibināta, Komisija un Parlaments sāka LES 7. panta 1. punkta procedūru pret attiecīgi Poliju un Ungāriju;
- E. tā kā Padome līdz šim ir rīkojusi trīs Polijas uzklaušīšanas un divas Ungārijas uzklaušīšanas Vispārējo lietu padomē;
- F. tā kā 2019. gada 11. decembrī prezidentvalsts Somija pieprasīja rakstisku paskaidrojumu par to, ka Ungārijas delegācijas amatpersona varētu būt pārkāpusi noteikumus par sanāksmju konfidencialitāti, ko paredz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 339. pants un Padomes reglamenta 6. panta 1. punkts,

1. pieņem zināšanai uzklaušīšanas, ko Padome rīko saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, reaģējot uz kopīgo Eiropas vērtību apdraudējumu Polijā un Ungārijā; ar bažām atzīmē, ka šīs uzklaušīšanas netiek rīkotas regulāri, strukturēti un atklāti; mudina prezidentvalsti Horvātiju un nākamās prezidentvalstis uzklaušīšanas rīkot regulāri; uzsver, ka uzklaušīšanām jābūt objektīvām, balstītām faktos un pārredzamām un ka attiecīgajām dalībvalstīm procesa gaitā ir godprātīgi jāsadarbojas saskaņā ar LES 4. panta 3. punktā paredzēto lojālas sadarbības principu; iesaka Padomei pēc uzklaušīšanām sniegt konkrētus ieteikumus attiecīgajām dalībvalstīm, kā paredzēts LES 7. panta 1. punktā, un norādīt šo ieteikumu īstenošanas termiņus; norāda, ka dalībvalstu savstarpējo uzticēšanos būs iespējams atjaunot vien tad, kad tiks nodrošināta LES 2. pantā paredzēto vērtību ievērošana, un aicina Padomi rīkoties, lai to panāktu; aicina dalībvalstis ievērot ES tiesību pārākumu;

2. ir ļoti nobažījies par to, ka LES 7. panta 1. punktā minēto uzklaušīšanu standarta kārtība attiecībā uz pamatota priekšlikuma iesniegšanu nenodrošina pret Parlamentu tādu pašu attieksmi kā pret Komisiju un vienu trešdaļu dalībvalstu; atgādina, ka LES 7. panta 1. punkts vienai trešdaļai dalībvalstu, Parlamentam un Komisijai piešķir vienādas tiesības un procesuālo statusu attiecībā uz procedūras sākšanu; atzinīgi vērtē prezidentvalsts Somijas centienus risināt neoficiālu dialogu ar Parlamentu, bet uzskata, ka neoficiāls dialogs nevar aizstāt oficiālu pamatota priekšlikuma iesniegšanu Padomē; uzstāj, ka Parlaments ir jāuzaicina piedalīties oficiālā Padomes sanāksmē, pamatojoties uz iniciatīvas tiesībām un LES 4. panta 3. punktā paredzēto iestāžu lojālas sadarbības principu; vēlreiz aicina Padomi nekavējoties un pilnībā informēt Parlamentu katrā procedūras posmā;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

3. pauž nožēlu par to, ka ar uzklaušīšanās vēl nav nodrošināts, ka abas minētās dalībvalstis panāk būtisku progresu LES 2. pantā minēto vērtību nopietna pārkāpuma drošas varbūtības novēršanā; ar bažām atzīmē, ka saskaņā ar Komisijas un starptautisko organizāciju, piemēram, ANO, EDSO un Eiropas Padomes, ziņojumiem un paziņojumiem stāvoklis Polijā un Ungārijā kopš LES 7. panta 1. punkta procedūras sākšanas ir pasliktinājies; norāda, ka tas, ka Padome LES 7. pantu neizmanto iedarbīgi, apdraud kopīgo Eiropas vērtību integritāti, savstarpējo uzticēšanos un Savienības uzticamību kopumā; atkārtu savu nostāju attiecībā uz Komisijas lēmumu sākt LES 7. panta 1. punkta procedūru sakarā ar stāvokli Polijā un attiecībā uz savu priekšlikumu, kurā Padome tiek aicināta, ievērojot LES 7. panta 1. punktu, izvērtēt drošu varbūtību, ka Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība; tāpēc aicina Padomi nodrošināt, ka LES 7. panta 1. punktā minētajā uzklaušīšanās tiek izskatīta arī jaunākā notikumu attīstība un novērtēti riski, ka tiek pārkāpta tiesu sistēmas neatkarība, vārda brīvība, tostarp mediju brīvība, mākslas un zinātnes brīvība, biedrošanās brīvība, kā arī tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi; aicina Komisiju pilnībā izmantot pieejamos instrumentus, lai novērstu drošu varbūtību, ka Polija un Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība, it īpaši paātrinātās pārkāpuma procedūras un pagaidu pasākumu piemērošanu Tiesā;
4. atzīmē, ka Komisijas pamatotajam priekšlikumam par tiesiskumu Polijā ir ierobežots tvērums; aicina Padomi pārdomāt, kā pamattiesību pārkāpumus Polijā varētu izskatīt tās pašreizējās uzklaušīšanās;
5. uzskata, ka jaunākā notikumu attīstība pašlaik notiekošajās uzklaušīšanās saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu jau atkal rāda, ka neatliekami ir vajadzīgi ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību (DTP) mehānisms, kas atbilstoši Parlamenta priekšlikumam būtu veidots kā iestāžu nolīgums un kas paredzētu ikgadēju neatkarīgu, uz pierādījumiem balstītu, nediskriminējošu pārskatu, kurā ar vienlīdzīgiem nosacījumiem tiktu novērtēta visu ES dalībvalstu atbilstība LES 2. pantā noteiktajām vērtībām un konkrētām valstīm adresētajiem ieteikumiem, kam sekotu starpparlamentāras debātes un pastāvīgs DTP politikas cikls ES iestādēs; šajā sakarā aicina Komisiju un Padomi nekavējoties sākt sarunas ar Parlamentu par šādu iestāžu nolīgumu saskaņā ar LESD 295. pantu; atkārtu, ka šim mehānismam jāpapildina un jāstiprina, nevis jāaizstāj pašreizējās un turpmākās procedūras saskaņā ar LES 7. pantu;
6. atkārtu savu nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju trūkumu gadījumā saistībā ar tiesiskumu dalībvalstīs un aicina Padomi pēc iespējas drīz sākt iestāžu sarunas;
7. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un Padomei, Polijas un Ungārijas prezidentiem, valdībām un parlamentiem, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0015

Konvencijas par bioloģisko daudzveidību (CBD) Pušu konferences 15. sesija (COP 15) Kuņminā 2020. gadā

Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sesiju (COP15) (2019/2824(RSP))

(2021/C 270/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu un Parlamenta 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starpposma pārskatīšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 14. sanākumi (COP14) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 20. maija ziņojumu “Pārskats par dabas stāvokli Eiropas Savienībā. Ziņojums par Putnu direktīvas un Dzīvotņu direktīvas aptverto biotopu un sugu saglabāšanās stāvokli un tā attīstības tendencēm 2007.–2012. gada laikposmā, sagatavots saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu un Putnu direktīvas 12. pantu” (COM(2015)0219),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā ⁽⁴⁾ (Jūras stratēģijas pamatdirektīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra direktīvu 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā ⁽⁵⁾ (Ūdens pamatdirektīva),
- ņemot vērā IPBES 2019. gada 31. maija globālo novērtējuma ziņojumu par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem,
- ņemot vērā Starptautiskās Dabas un dabas resursu aizsardzības savienības apdraudēto sugu sarkano sarakstu,
- ņemot vērā 2019. gada 6. maija Mecas hartu par bioloģisko daudzveidību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kā arī Komisijas 2019. gada 30. janvāra pārdomu dokumentu “Ceļā uz ilgtspējīgu Eiropu līdz 2030. gadam” (COM(2019)0022),
- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) īpašos ziņojumus par klimata pārmaiņām, pārtuksnešošanu, zemes degradāciju, ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanu, nodrošinātību ar pārtiku un siltumnīcefekta gāzu plūsmām zemes ekosistēmās, tās 2019. gada 25. septembra īpašo ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, un IPCC īpašo ziņojumu “Globālā sasilšana 1,5 °C robežās”, piekto novērtējuma ziņojumu (AR5) un 2018. gada septembra kopsavilkuma ziņojumu,

⁽¹⁾ OV C 35, 31.1.2018., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 356, 4.10.2018., 38. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0431.

⁽⁴⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 23. jūlija paziņojumu “Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus”(COM(2019)0352) un Komisijas 2013. gada 20. septembra paziņojumu “Jauna ES meža stratēģija mežiem un uz koksnes resursiem balstītai rūpniecībai” (COM(2013)0659),
 - ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 2019. gada ziņojumu “Pasaules bioloģiskās daudzveidības stāvoklis attiecībā uz pārtiku un lauksaimniecību”,
 - ņemot vērā ANO augstās cilvēktiesību komisāres 2019. gada 15. oktobra paziņojumu ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas sanāksmē Ņujorkā,
 - ņemot vērā 2019. gada 6. novembra Pekinas prasību pievērsties bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un klimata pārmaiņām,
 - ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2019. gada 4. decembra ziņojumu “Eiropas vide — stāvoklis un perspektīva 2020. gadam” (SOER 2020);
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā jautājumus Komisijai un Padomei par Konvencijas par bioloģisko daudzveidību Pušu konferences 15. sanāksmi (COP15), kas 2020. gadā notiks Kuņminā (Ķīnā) (O-000044/2019 un O-000043/2019),
- A. tā kā stratēģiskajā plānā bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam ietvertais pamatmērķis ir nekavējoties efektīvi rīkoties, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un lai nodrošinātu, ka līdz 2020. gadam ekosistēmas kļūst izturīgas un turpina sniegt būtiskus pakalpojumus, tādējādi nodrošinot un saglabājot dzīvības daudzveidību uz planētas un veicinot cilvēku labklājību, un izskaužot nabadzību;
- B. tā kā Bioloģiskās daudzveidības redzējums 2050. gadam (Redzējums 2050. gadam), kas pieņemts saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību (KBD), ir “dzīvošana saskaņā ar dabu”, un tajā noteikts, ka “līdz 2050. gadam bioloģiskā daudzveidība tiek novērtēta, saglabāta, atjaunota un izmantota saprātīgi, saglabājot ekosistēmas pakalpojumus un veselīgu planētu un nodrošinot ieguvumus, kas svarīgi visiem cilvēkiem” un nākamajām paaudzēm;
- C. tā kā saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību pieņemtais Redzējums 2050. gadam balstās uz pieciem vispārējiem mērķiem, kas arī ietver 2020. gada Aiči mērķus bioloģiskās daudzveidības jomā: (a) novērst bioloģiskās daudzveidības samazināšanās cēloņus, integrējot bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas principus valdības politikā un sabiedrības rīcībā; (b) samazināt tiešo spiedienu uz bioloģisko daudzveidību un veicināt ilgtspējīgu izmantošanu; (c) uzlabot bioloģiskās daudzveidības stāvokli, aizsargājot ekosistēmas, sugas un ģenētisko daudzveidību; (d) uzlabot bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu nodrošinātos ieguvumus visiem; (e) uzlabot īstenošanu ar līdzdalības plānošanu, zināšanu pārvaldību un spēju veidošanu;
- D. tā kā — kā uzsvērts *IPBES* Globālajā novērtējumā par bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumiem — pašreizējās negatīvās tendences bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu jomā vājinās virzību uz 80 % no novērtētajiem mērķlielumiem, kas noteikti ilgtspējīgas attīstības mērķos, kuri attiecas uz nabadzību, badu, veselību, ūdeni, pilsētām, klimatu, okeāniem un sauszemi; tā kā tiek prognozēts, ka primāri ir smagāk cietīs pirmiedzīvotāji un daudzas pasaules nabadzīgākās kopienas; tā kā tāpēc bioloģiskās daudzveidības izzušana un degradācija ir jāuzskata ne tikai par vides jautājumiem, bet arī par attīstības, ekonomiskiem, sociāliem un morāliem jautājumiem;
- E. tā kā tādu plaša spektra sistēmisku herbicīdu kā glifosāts plaša izmantošana ir tieši atbildīga par masveidīgu bioloģiskās daudzveidības zudumu;
- F. tā kā saskaņā ar *IPCC* un Starpvaldību zinātnes politikas platformu bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu jomā nav iespējami ilgstoši klimata pārmaiņu problēmas risinājumi bez plašākas saskaņotu un efektīvu dabā radamu risinājumu īstenošanas;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- G. tā kā tiek atzīts, ka klimata pārmaiņas ir virzītājspēks, kura dēļ ir palielinājies ekstrēmu laikapstākļu notikumu biežums, kas izraisa dabas katastrofas, tostarp dabas ugunsgrēkus, visā pasaulē;
- H. tā kā Nagojas protokols par piekļuvi un ieguvumu sadali nodrošina pārredzamu tiesisko regulējumu, lai taisnīgi un vienlīdzīgi sadalītu ieguvumus, ko rada ģenētisko resursu un ar tiem saistīto tradicionālo zināšanu izmantošana;
- I. tā kā ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2020. gadam mērķis ir apturēt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu zudumu ES un palīdzēt līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē,
- J. tā kā ES un dalībvalstis ir pieņēmušas ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un tās septiņpadsmit IAM un ir pilnībā apņēmušas tos īstenot;
- K. tā kā Eiropas Komisija savās 2019.–2024. gada politikas pamatnostādnēs ir izvirzījusi mērķi Eiropas Savienībai sadarboties ar globālajiem partneriem, lai nākamo piecu gadu laikā ierobežotu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
- L. tā kā meži ir neaizstājami iztikas līdzekļu nodrošināšanai pasaulē un tie, kaut arī aizņem 30 % Zemes virsmas, nodrošina 80 % bioloģiskās daudzveidības;
- M. tā kā klimata pārmaiņas rada draudus dzīvotnēm un sugām, ko apliecina tas, ka bojā ir gājusi lielākā daļa no Austrālijas Lielā barjerriifa, kā arī tādi ekstrēmi laikapstākļu notikumi kā lielais mežu ugunsgrēks Austrālijā, kurā ir gājis bojā vairāk nekā viens miljards dzīvnieku; tā kā dabas aizsardzība un bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšana ir ļoti svarīga, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām;
- N. tā kā ir pārkāptas četras no deviņām Stokholmas Izturētspējas centra noteiktajām planētas iespēju robežām;

Vispārīgas piezīmes

1. ar bažām atzīmē, ka *IPBES* globālajā novērtējuma ziņojumā par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem ir skaidri uzsvērti ekoloģiskās krīzes apmēri un vajadzība steidzami un saskaņoti rīkoties, lai rosinātu pārveidojošas izmaiņas, jo visā pasaulē daba iet bojā cilvēces vēsturē vēl nepieredzēti straujos tempos un sugu izzušanas ātrums aizvien pieaug — izmiršana draud vienam miljonam dzīvnieku un augu sugu —, kas nopietni ietekmēs cilvēkus visā pasaulē un ietekmēs mūsu turpmāko paaudžu dzīvi;
2. pauž dziļas bažas par to papildu stresu bioloģiskajai daudzveidībai, ko rada klimata pārmaiņas uz sauszemes, kā izklāstīts *IPCC* 2019. gada 8. augusta īpašajā ziņojumā; pauž dziļas bažas par jūras zīdītāju skaita un citu zivju krājumu samazināšanos, kā arī koraļļu rifu straujo izzušanu, kā konstatēts *IPCC* 2019. gada 24. septembra īpašajā ziņojumā, norādot, ka *IPCC* īpašajā ziņojumā par globālo sasilšanu par 1,5 °C tiek prognozēts, ka saskaņā ar 2 °C scenāriju panīks vairāk nekā 99 % koraļļu rifu;
3. pauž nopietnas bažas pēc tam, kad *IPCC* ir publicējusi ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, kurā klimata pārmaiņas ir atzītas par vienu no galvenajiem tiešajiem faktoriem, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, un uzsver, ka nākamajos gadu desmitos klimata pārmaiņu negatīvā ietekme uz dabu un bioloģisko daudzveidību, ekosistēmu pakalpojumiem, okeāniem un nodrošinātību ar pārtiku kļūs arvien spēcīgāka; pasvītro, ka *IPCC* brīdina arī par to, ka okeāna un jūras ekosistēmu veselību pašlaik ietekmē globālā sasilšana, piesārņojums, jūras bioloģiskās daudzveidības pārmērīga izmantošana, jūras līmeņa celšanās, paskābināšanās, atskābekļošana, jūras karstuma vilņi, nepieredzēta ledāju un jūras ledu kušana un piekrastes erozija, kā arī biežākas dabas katastrofas, kas ietekmē jūras un piekrastes ekosistēmas, mainot to darbību un paātrinot jūras zīdītāju un zvejas resursu izzušanu, kā arī novedot pie koraļļu rifu un mangrovju audžu dramatiskas izzušanas; atgādina, ka okeāns ir daļa no risinājuma, kā mazināt klimata pārmaiņu sekas un pielāgoties tām; tādēļ aicina ES izvirzīt okeānu par vienu no bioloģiskās daudzveidības stratēģijas prioritātēm un aicina visas KBD puses (turpmāk "pusēs") atzīt okeānu par kopēju cilvēces labumu nolūkā izstrādāt jaunu pieeju, kas, lai nodrošinātu tā saglabāšanu, nostāda individuālo un kolektīvo atbildību ievērojami augstāk par tradicionālajiem brīvības un okeāna īpašumtiesību principiem;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

4. uzskata, ka mēs saskaramies ar ārkārtēju situāciju vides jomā, kas prasa ievērojamus pasākumus gan Eiropā, gan pasaulē; aicina Komisiju dabas aizsardzību un atjaunošanu noteikt par vienu no galvenajām prioritātēm Eiropas Zaļajā kursā līdztekus klimata pārmaiņām;
5. pauž bažas, ka Aiči bioloģiskās daudzveidības mērķi 2020. gadam netiks sasniegti, ja bioloģiskā daudzveidība turpinās samazināties pašreizējā tempā, un atkārtoti aicina visas puses steidzami pastiprināt centienus; pauž nožēlu, ka ES nespēj sasniegt savu pamatmērķi līdz 2020. gadam apturēt bioloģiskās daudzveidības izzušanu un ekosistēmu degradāciju; mudina Komisiju un dalībvalstis apņemties veikt tūlītējus, būtiskus un papildu pasākumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un atjaunošanai, lai sasniegtu globālos un ES mērķus un dotu ieguldījumu Aiči mērķu sasniegšanā;
6. atgādina, ka bioloģiskā daudzveidība un veselīgas ekosistēmas, tostarp okeāni, kas absorbē vairāk nekā 25 % no CO₂ emisijām un ir galvenais skābekļa piegādātājs, ir svarīgi, lai sasniegtu Parīzes nolīguma mērķus un stiprinātu ES spēju pretoties klimata pārmaiņām un pielāgoties tām; ar nožēlu norāda, ka tikai 7 % okeānu platību tiek oficiāli aizsargāti; atgādina, cik būtiski ir izstrādāt un īstenot dabā rodamus risinājumus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, vienlaikus pilsētās mazinot klimata pārmaiņas un pielāgojoties tām, jo īpaši ar oglekļa absorbcijas palīdzību; tāpēc aicina uzlabot konsekveni un sinerģiju starp visām trim Riodežaneiro konvencijām⁽⁶⁾ un uzlabot to saskaņotību ar ANO Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam; aicina Komisiju nodrošināt bioloģiskās daudzveidības aspekta pilnīgu integrāciju tās klimata politikas virzienos;
7. atzinīgi vērtē 2019. gada 6. novembra Pekinas prasību pievērsties bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un klimata pārmaiņām;
8. uzsver, ka vienmēr būtu jāizvairās no kompromisa starp klimata un bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, jo īpaši bioekonomikas nozarē, kurai var būt galvenā nozīme pārejā uz klimatneitrālu ekonomiku, ar noteikumu, ka tā neapdraud ekosistēmu kvalitāti; pauž bažas par to, ka nesenās politikas diskusijās šis kompromiss nav pietiekami ņemts vērā; aicina Komisiju un visas ieinteresētās personas izstrādāt saskaņotu pieeju, lai veidotu patiesi ilgtspējīgu bioekonomiku, kas būtu balstīta uz dabas aizsardzību un citiem uz ekosistēmām balstītiem risinājumiem, jo šāda pieeja dod vislabākos rezultātus gan klimatam, gan bioloģiskajai daudzveidībai;
9. uzsver, ka bioloģiskā daudzveidība ir ne vien nepieciešama pārtikas, degvielas un zāļu ražošanai, bet arī kopā ar veselīgu dabisko vidi ir svarīga ilgtermiņa ekonomiskajai attīstībai;
10. atzinīgi vērtē Urzulas fon der Leinas politiskajās pamatnostādnēs nākamajai Eiropas Komisijai 2019.–2024. pilnvaru termiņā un par vides un okeānu jomu atbildīgajam komisāram adresētajā 2019. gada 10. septembra pilnvarojuma vēstulē pausto apņemšanos jaunās Komisijas pilnvaru termiņa pirmajās 100 dienās nākt klajā ar vērienīgu bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam kā daļu no Eiropas zaļā kursa un viņas ieceri panākt, lai 2020. gada KBD pušu konferencē ES uzņemtos pasaulē vadošo lomu tāpat kā Parīzes klimata konferencē 2015. gadā; uzstāj, lai šī būtu jaunās Komisijas augsta prioritāte un lai ES izvirzītu globālu mērķi bioloģiskās daudzveidības jomā pirms COP15; aicina Komisiju, ņemot vērā nesenajā IPBES ziņojumā uzsvērto globālo bioloģiskās daudzveidības krīzi, ieviest jaunu pieeju — atteikties no brīvprātīgajām saistībām un ierosināt vērienīgu un iekļaujošu bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam, kurā būtu noteikti juridiski saistoši mērķi ES un tās dalībvalstīm, tostarp konkrēti mērķi Savienībā līdz 2030. gadam vismaz 30 % sauszemes un jūras teritoriju klasificēt kā aizsargājamās teritorijas un atjaunot vismaz 30 % degradēto ekosistēmu;
11. uzskata, ka šajā jaunajā stratēģijā īpaša uzmanība būtu jāpievērš ekosistēmu, dzīvotņu un sugu atjaunošanai, jo īpaši ar pētniecības un inovācijas palīdzību, lai veicinātu uz dabu balstītas ekonomikas attīstīšanu visās nozarēs, kam ir būtiska nozīme bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanā;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt COP15 pieņemt noteikumus par potenciālo scenāriju analīzi, tehnoloģiju novērtēšanu un jaunu tehnoloģiju attīstības uzraudzību, tostarp sintētiskās bioloģijas jomā;

⁽⁶⁾ Konvencija par bioloģisko daudzveidību, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencija par cīņu pret pārtuksnešošanu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

13. aicina Komisiju un dalībvalstis COP15 sanāksmē pieprasīt noteikt globālu moratoriju gēnu forsāžai pakļautu organismu izplatīšanai vidē, tostarp lauka eksperimentiem, lai nepieļautu šo jauno tehnoloģiju priekšlaicīgu izplatīšanu, ievērojot piesardzības principu, kas ir paredzēts gan Līgumā par Eiropas Savienības darbību, gan KBD;

14. uzsver, ka globālās bioloģiskās daudzveidības aizsardzība un saglabāšana ir būtiska problēma, kas ir ES stratēģiskajās interesēs un kam būtu jāpievērš vislielākā politiskā uzmanība; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi sadarboties — jo īpaši izmantojot savus ārējos instrumentus, piemēram, Kaimiņattiecību, attīstības sadarbības un starptautiskās sadarbības instrumentu (NDICI), — ar trešām valstīm, lai veicinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas un atjaunošanas pasākumus un pārvaldību un nospraustu tiem mērķus, jo īpaši daudzpusējos un tirdzniecības nolīgumos, kā arī pasākumos pret neizpildi; tāpēc aicina Komisiju visos turpmākajos tirdzniecības nolīgumos iekļaut saistošas un obligāti izpildāmas tirdzniecības un ilgtspējīgas attīstības nodaļas;

15. atgādina par savu nostāju, proti, ka 45 % NDICI līdzekļu būtu jāpiešķir investīcijām, kas veicina klimata mērķu sasniegšanu, vides pārvaldību un aizsardzību, bioloģisko daudzveidību un cīņu pret pārtuksnešošanu;

16. uzsver vajadzību pēc visaptverošas daudzlīmeņu pārvaldības pieejas, kas pievērštos bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu saglabāšanai, atjaunošanai un ilgtspējīgai izmantošanai; aicina ES un dalībvalstis saglabāt stingru apņemšanos turpināt sekmēt KBD un uzņemties vadošo lomu saistībā ar gatavošanos laikposmam pēc 2020. gada, jo īpaši pirms gatavošanās COP15, apņemties sasniegt Parīzes klimata nolīguma 1,5 °C mērķa bioloģiskās daudzveidības ekvivalentu un pārredzamā veidā izklāstīt savu redzējumu un prioritātes attiecībā uz globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada;

17. atgādina, ka bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu saglabāšana pēc būtības ir sinerģiska un būtiska ANO IAM sasniegšanai; uzsver nepieciešamību efektīvi integrēt dabas un bioloģiskās daudzveidības aspektu ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem visās nozarēs, padarīt ilgtspējīgāku ekonomikas modeli, pievēršoties ES pēdai, un labāk saskaņot vides politiku visās ES iekšpolitikas un ārpolitikas jomās, tostarp lauksaimniecībā, zivsaimniecībā, atjaunojamās enerģijas un transporta jomā, tirdzniecībā un daudzgadu finanšu shēmā (DFS) 2021.–2027. gadam, un aicina Komisiju un dalībvalstis to visu darīt; uzskata, ka ir nepieciešama pastiprināta sadarbība visās nozarēs, lai labāk integrētu bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu un atjaunošanu; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš preču dzīves ciklam no izstrādes brīža līdz pat patēriņam, lai aizsargātu dabas resursus un bioloģisko daudzveidību un ņemtu vērā kumulatīvo, tostarp transporta, ietekmi;

18. uzskata, ka ir ļoti svarīgi pievērsties galvenajiem bioloģiskās daudzveidības izzušanas faktoriem, īstenojot ilgtermiņa stratēģisku pieeju, un steidzami noteikt un aizsargāt kritiskākās un stratēģiskākās bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu zonas un augstas integritātes ekosistēmas, pamatojoties uz teritorijas jutīgumu, apdraudēto sugu klātbūtni, zināšanu trūkumu un/vai efektīvu pārvaldību, kā arī tādu parasto sugu klātbūtni, kurām ir būtiska nozīme ekoloģiskajā procesā, un ierobežot bioloģiskās daudzveidības zudumu un negatīvo ietekmi uz pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu teritorijām un iztikas līdzekļiem;

19. aicina Komisiju dalībvalstis COP15 sanāksmē censties panākt, lai pirms jebkuru tādu tehnoloģiju izplatīšanas vidē, kas var ietekmēt pirmiedzīvotāju tautu un vietējo kopienu tradicionālās zināšanas novatorismu, praksi, iztikas līdzekļus un zemes, resursu un ūdens lietojumu, tiek lūgta šo pirmiedzīvotāju tautu vai vietējo kopienu iepriekšēja, brīva un uz informāciju balstīta piekrišana; uzskata, ka tas ir jādara, ievērojot līdzdalības pieeju un pirms šādu tehnoloģiju pielietošanas iesaistot visas kopienas, kuras varētu tikt ietekmētas;

20. atkārtoti norāda, ka, neraugoties uz atjaunošanas nozīmi, tā ir faktors, ko ES dalībvalstis saistībā ar Bonnas uzdevumu faktiski ignorē;

21. uzsver, ka ārkārtas stāvoklis klimata jomā un bioloģiskās daudzveidības masveida zuduma sekas nopietni apdraud cilvēktiesības; atgādina, ka bez veselīgas vides ir apdraudētas cilvēka pamattiesības uz dzīvību, veselību, pārtiku un drošu ūdeni; aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) izstrādāt ES stratēģiju tiesību uz veselīgu vidi aizsardzībai, cieši sadarbojoties ar trešām valstīm un starptautiskajām organizācijām, piemēram, ar Augstā cilvēktiesību komisāra biroju (OHCHR), kas nesēns uzsācis kopīgu stratēģiju ar ANO Vides programmu (UNEP);

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

Konvencijas un Stratēģiskā plāna bioloģiskajai daudzveidībai 2011.–2020. gadam īstenošana

22. atzinīgi vērtē Ēģiptē rīkotās COP14 sanāksmes pieņemto lēmumu, kas mudina puses, *inter alia*, ievērojami paātrināt centienus īstenot stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam un apsvērt iespēju veikt valsts līmeņa novērtējumus par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu funkcijām un pakalpojumiem; uzskata, ka ir ļoti svarīgi pastiprināt centienus, lai īstenotu stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, koncentrēties uz Aiči bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanu un Nagojas protokola par piekļuvi un ieguvumu sadali īstenošanu, kā arī strādāt pie vērienīga stratēģiskā plāna laikposmam pēc 2020. gada un īstenošanas mehānisma, kas oficiāli ietver vietējās un reģionālās pašvaldības, un, attiecībā uz 2050. gada scenāriju, ņemt vērā jaunus izaicinājumus bioloģiskās daudzveidības jomā saskaņā ar Ilgtspējīgas attīstības programmas 2030. gadam mērķiem;

23. ar bažām norāda, ka Eiropas Savienībā novērtējumos par aizsargājamo sugu un dzīvotņu saglabāšanās stāvokli (7) ir konstatēts, ka tikai 7 % jūras sugu un 9 % jūras dzīvotņu ir "labvēlīgs saglabāšanās stāvoklis" un 27 % sugu novērtējumos un 66 % dzīvotņu novērtējumos konstatēts "nelabvēlīgs saglabāšanās stāvoklis"; turklāt uzsver, ka saskaņā ar šiem pašiem novērtējumiem 48 % no jūras dzīvnieku un augu sugām ar zināmām populācijas tendencēm pēdējo desmit gadu laikā ir pastāvīgi samazinājušās, tādējādi palielinot uzraugāmo sugu izzušanas risku;

Globālais bioloģiskās daudzveidības satvars laikposmam pēc 2020. gada

24. atzinīgi vērtē COP14 sanāksmē panākto progresu attiecībā uz visaptverošu un uz līdzdalību vērstu procesu, lai izstrādātu globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada; atbalsta Mecas bioloģiskās daudzveidības hartu, ko pieņēma G7;

25. uzsver, ka jāpalielina globālā bioloģiskās daudzveidības satvara laikposmam pēc 2020. gada vēriens un iekļautspēja un jāuzlabo tā īstenošana; aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt KBD īstenošanas mehānismus, aktīvi izstrādāt vērienīgus juridiski saistošus mērķus, precīzus grafikus, skaidrus snieguma rādītājus, uzraudzības instrumentus un salīdzinošās pārskatīšanas/zīpošanas mehānismus, kas būtu balstīti uz kopīgiem standartiem, ideālā gadījumā sadarbojoties ar reģionālajām pašvaldībām, lai pusēm nodrošinātu pilnīgu pārredzamību un pārskatbildību, kā arī nākamā globālā stratēģiskā plāna bioloģiskās daudzveidības jomā vispārējo efektivitāti;

26. uzsver, ka ir vajadzīgs starptautisks satvars globāla juridiski saistoša nolīguma veidā, lai aizsargātu bioloģisko daudzveidību pasaulē, apturētu tās stāvokļa pašreizējo pasliktināšanos un atjaunotu visus bioloģiskās daudzveidības aspektus; uzskata, ka šāda satvara pamatā vajadzētu būt īpašiem, izmērāmiem, skaitliski izsakāmiem, vērienīgiem, reāliem, pa sektoriem noteiktiem un termiņos iekļautiem mērķiem un stingrām saistībām, ko veido nostiprinātas valsts līmeņa bioloģiskās daudzveidības stratēģijas un rīcības plāni, kā arī citi piemēroti instrumenti, piemēram, subnacionāli rīcības plāni, finanšu saistības un uzlabotas spēju veidošanas garantijas, kā arī 5 gadu uzraudzības un pārskatīšanas mehānisms, īpašu uzmanību pievēršot vērienīgāku mērķu izstrādei; uzsver, ka laba uzraudzības procesa nodrošināšanai pusēm ir nepieciešams regulāri atskaitīties un saskaņoti vākt un apstrādāt salīdzināmus un konsekventus datus un rādītājus;

27. aicina Komisiju un dalībvalstis prasīt, lai globālajā bioloģiskās daudzveidības satvarā laikposmam pēc 2020. gada kā galvenos pilārus paredzētu piesardzības principu, uz tiesībām balstītu pieeju un potenciālo scenāriju analīzi, tehnoloģiju novērtēšanu un uzraudzību attiecībā uz jaunu tehnoloģiju pieņemšanu;

28. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt jauna globāla mērķa noteikšanu, lai no 2030. gada globālās bioloģiskās daudzveidības zuduma līkni pagrieztu pretējā virzienā, dabas attīstības gaitu pavēršot atjaunošanās virzienā, kas nāks par labu visiem, kā arī palīdzēt aizsargāt bioloģisko daudzveidību, mazināt klimata pārmaiņas un pielāgoties tām, palīdzētu cīnīties pret pārtuksnešošanu un augsnes degradāciju un uzlabotu nodrošinātību ar pārtiku; aicina ES censties sarunu laikā izvirzīt vērienīgākus mērķus, varbūt pat pieprasot, lai 2050. gadā tiktu aizsargāta puse planētas; uzskata, ka satvarā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāparedz līdz 2030. gadam sasniedzams skaidrs globāls vismaz 30 % dabas teritoriju saglabāšanas mērķis, kā arī vismaz 30 % to degradēto ekosistēmu atjaunošanas mērķis, kuras ir iespējams atjaunot, un ka ES būtu jāizvirza līdzīgi mērķi vietējā līmenī;

(7) Reģionālais novērtējuma ziņojums par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem Eiropā un Vidusāzijā. https://ipbes.net/sites/default/files/2018_eca_full_report_book_v5_pages_0.pdf

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

29. uzsver, ka starptautiskie centieni un vienošanās tiks īstenotas tikai tad, ja aktīvi iesaistīsies visas ieinteresētās personas; aicina izveidot ieinteresēto personu koalīciju gan no privātā, gan publiskā sektora, lai izstrādātu globālo bioloģiskās daudzveidības satvaru laikposmam pēc 2020. gada; norāda uz "Risinājumu programmas", kas izstrādāta saskaņā ar Parīzes nolīgumu, noderīgumu tam, lai izstrādātu pozitīvu darba kārtību visām ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā konvencija par klimata pārmaiņām, un aicina satvarā laikposmam pēc 2020. gada iekļaut līdzīgas darbības;

30. uzsver, ka ir svarīgi līdz minimumam samazināt laiku, kas pēc globālā bioloģiskās daudzveidības satvara laikposmam pēc 2020. gada pieņemšanas paies, līdz valstis uz tā pamata izstrādās savus mērķus un subnacionālos rīcības plānus bioloģiskās daudzveidības jomā, un tādējādi izvairīties no kavējumiem konkrētu darbību veikšanā, lai apturētu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2030. gadam

31. mudina Komisiju izstrādāt stratēģiju, kura pievērstos bioloģiskās daudzveidības izzušanas galvenajiem dzinējspēkiem iekšzemes un pasaules mērogā;

32. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt "no lauka līdz galdam" iniciatīvas un nulles piesārņojuma stratēģijas saskaņotību ar kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2020. gada, jo īpaši nolūkā samazināt pesticīdu lietošanu;

33. aicina Komisiju un Eiropas Investīciju banku (EIB) savos finanšu instrumentos paredzēt pārbaudi attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, lai nepieļautu nelabvēlīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; aicina EIB atjaunināt savus vides un sociālos standartus atbilstīgi noteikumiem, kas iekļauti ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2030. gadam;

34. prasa noteikt ES mēroga juridiski saistošu mērķi līdz 2030. gadam atjaunot degradētās dzīvotnes, atjaunojot dabiskos mežus, kūdrājus, palienes, mitrājus, bioloģiski daudzveidīgas pļavas, piekrastes zonas un jūras teritorijas; pauž nožēlu par to, ka ES bioloģiskās daudzveidības stratēģija 2020. gadam nesasniedza mērķi atjaunot 15 % degradēto ekosistēmu;

35. mudina Komisiju un EIB savā ārējā darbībā, jo īpaši ārējā finanšu instrumentā, iekļaut ietekmes uz bioloģisko daudzveidību pārbaudi, lai nodrošinātu, ka nekāds ES finansējums vai finansēšanas shēma neveicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

36. uzskata, ka ES globālajam mērķim jābūt saskaņotam ar tās iekšzemes rīcību saskaņā ar ES bioloģiskās daudzveidības stratēģiju 2030. gadam;

37. aicina Komisiju iekļaut ES globālā pēdas nospieduma samazināšanu ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas 2030. gadam uzmanības centrā, lai izvairītos no neatbilstības starp tās iekšzemes un starptautiskajām darbībām;

Ekonomiskie apsvērumi un finansējums

38. atzinīgi vērtē to, ka Pušu konferences COP14 sanāksmē 196 valstu valdības vienojās līdz 2020. gadam un pēc tam palielināt ieguldījumus dabā un cilvēkos; uzsver, ka ekonomikas izaugsme var sekmēt ilgtspējīgu attīstību tikai tad, ja tā neizraisa nekādu kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai un dabas spējai veicināt cilvēku labsajūtu;

39. uzsver, ka ir jāparedz pienācīgs un pietiekams finansējums bioloģiskajai daudzveidībai; prasa nākamajā DFS iekļaut bioloģiskās daudzveidības uzlabošanas un ietekmes uz klimatu pārbaudes pasākumus un visās politikas jomās pastiprināt bioloģiskās daudzveidības komponenta integrāciju, lai panāktu ievērojamu un pozitīvu progresu ceļā uz Redzējuma 2050. gadam sasniegšanu; aicina Komisiju un Padomi noteikt skaidru izdevumu mērķi attiecībā uz bioloģiskās daudzveidības integrēšanu vismaz 10 % apmērā no DFS, papildinot klimata aspektu integrēšanai atvēlētos izdevumus; turklāt uzsver arī nepieciešamību izveidot pārredzamāku, visaptverošāku un stingrāku metodoloģiju bioloģiskās daudzveidības un klimata izdevumu izsekošanai; atkārtoti aicina vismaz divkārtot pašreizējo programmas "LIFE" finansējumu; turklāt aicina pārtraukt kaitīgās subsīdijas un nodrošināt visu ES fondu un programmu saskaņotību, lai nekādi ES budžeta izdevumi neveicinātu bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

40. uzsver, ka bioloģiskās daudzveidības integrācija ir jāpapildina ar datu vākšanu; ar bažām norāda, ka fundamentālajiem pētījumiem, tostarp taksonomijas jomā, kas ir būtiska šim nolūkam, ir piešķirti ļoti nepietiekami resursi un nepietiekams politika, un pētniecības finansējums; prasa piešķirt pienācīgu finansējumu no programmas "Apvāršnis Eiropa" fundamentālās pētniecības projektiem un spēju veidošanai, kā arī šim nolūkam izmantot citu ES fondu tehniskās palīdzības virzienus;

41. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ar KBD saistītu papildinošu starptautisku finanšu mehānismu izveidi bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai un saglabāšanai, vienlaikus darot visu iespējamo, lai bioloģisko daudzveidību integrētu esošajos fondos; norāda, ka saimnieciskās darbības var būt nozīmīgi faktori, kas veicina bioloģiskās daudzveidības samazināšanos pasaulē un dabas kapitāla zudumu; tāpēc aicina uzņēmumus un finanšu organizācijas uzņemties kopīgas stingras saistības un veikt ieguldījumu bioloģiskajā daudzveidībā, tostarp veicot savu darbību pārbaudi attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, un uzsver, ka ir svarīgi izmantot privātā finansējuma iniciatīvas šajā jomā; pauž nožēlu par nekonsekvenci datu kopās, kas saistītas ar bioloģiskās daudzveidības finansējuma plūsmu no valsts un starptautiskiem publiskiem un privātiem avotiem — šis apstāklis apdraud izsekošanas un ziņošanas sistēmas un negatīvi ietekmē visas iespējamās reformas; tāpēc aicina Komisiju, dalībvalstis un EIB izstrādāt saskaņotus standartus attiecībā uz datu kopām par finanšu plūsmām, kas paredzētas bioloģiskajai daudzveidībai; uzsver, ka nākamajam ilgtspējīgas izaugsmes finanšu plānam būs jāpalīdz finanšu tirgus dalībniekiem izprast ar bioloģiskās daudzveidības zaudēšanu saistītos riskus, iekļaujot bioloģisko daudzveidību finanšu informācijas izpaušanas prasībās;

42. uzsver, ka ir svarīgi palielināt ieguldījumus, tostarp dabā rodamos risinājumos un atbilstošās iniciatīvās, kas radītu papildu ieguvumus attiecībā uz bioloģisko daudzveidību un klimata pasākumiem un kas savukārt mazinās klimata pārmaiņu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, vienlaikus pakāpeniski izbeidzot videi kaitīgos ieguldījumus; atgādina, ka vairākums saskaņā ar Parīzes nolīgumu veikto investīciju ir jāizmanto, lai saglabātu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību; pauž nožēlu, ka, neraugoties uz dabisko klimata risinājumu potenciālu, oglekļa sekvestrēšanai ar augsnes palīdzību tiek piešķirts tikai aptuveni 2,5 % no globālā klimata pārmaiņu mazināšanas budžeta; prasa ES un starptautisko finansējumu klimata jomā vairāk izmantot dabisko ekosistēmu aizsardzībai un atjaunošanai, tādējādi nodrošinot kopīgus ieguvumus no bioloģiskās daudzveidības un klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās tām;

43. atzinīgi vērtē EIB grupas lēmumu saskaņot visas finansēšanas darbības ar Parīzes nolīguma mērķiem un nodrošināt vismaz 50 % no EIB finansējuma klimata pasākumiem; aicina EIB tās finansējumā turpināt paplašināt bioloģiskās daudzveidības aizsardzības un saglabāšanas pasākumus; aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un finanšu nozari, lai saskaņotu savu darbību ar Parīzes nolīgumu, un nodrošināt atbilstību klimata un bioloģiskās daudzveidības prasībām darījumos un ieguldījumos ES līmenī un ārpus tā;

44. norāda, ka tādas starptautiskas organizācijas kā Starptautiskais Valūtas fonds (SVF), UNEP un ESAO ir vienprātis, ka vides nodokļi ir būtisks instruments tādu vides problēmu risināšanā kā bioloģiskās daudzveidības zudums; atzinīgi vērtē iniciatīvas, piemēram, UNEP un Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) Zaļās fiskālās politikas tīklu, kura mērķis ir veicināt zināšanu apmaiņu un dialogu par zaļo fiskālo reformu; vērs uzmanību uz Aiči trešo mērķi un nepieciešamību nodrošināt pozitīvus stimulus bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un ilgtspējīgai izmantošanai, kā arī uz 15. ilgtspējīgas attīstības mērķi (IAM) un nepieciešamību mobilizēt un ievērojami palielināt finanšu resursus no visiem avotiem, lai saglabātu un ilgtspējīgi izmantotu bioloģisko daudzveidību un ekosistēmas; tāpēc uzsver, ka taisnīgi vides nodokļi, kas atbilst principam "piesārņotājs maksā", potenciāli var samazināt kaitējumu videi un radīt finanšu resursus dabas aizsardzībai; aicina ES un tās dalībvalstis pārorientēt nodokļu sistēmas uz dabas aizsardzības nodokļu piemērošanas paplašināšanu;

45. ar bažām norāda, ka tikai 8,3 % kopējo finanšu saistību ir saistītas ar bioloģiskās daudzveidības izzušanas apturēšanu, kas ir viszemākais rādītājs kopš 2015. gada, neraugoties uz novērojumu, ka sugu izzušana notiek vēl nepieredzētā un aizvien lielākā ātrumā; prasa Komisijai palielināt resursu piešķiršanu, lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības ilgtermiņa un konsekventu aizsardzību visā Eiropas Savienībā; uzsver, ka nākamajai DFS vajadzētu būt balstītai uz stingru metodiku, lai sekotu līdzi bioloģiskajai daudzveidībai un novērstu pārāk augstu aplēšu risku attiecībā uz rīcību bioloģiskās daudzveidības jomā;

Mežsaimniecība, lauksaimniecība, zivsaimniecība un augsne

46. uzsver, ka lauksaimniecības un zivsaimniecības darbības, veselīgas augsnes un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana ir cieši saistītas; norāda uz ilgtspējīgas lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības negatīvo ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; tomēr uzsver, ka ilgtspējīga lauksaimniecība, mežsaimniecība un zivsaimniecība var lielā mērā mazināt negatīvo ietekmi uz sugām, dzīvotnēm un ekosistēmām un klimata pārmaiņu ietekmi;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

47. tāpēc aicina ES un Puses uzņemties stingras saistības attiecībā uz ilgtspējīgām pārtikas sistēmām, lauksaimniecību, mežsaimniecību un zivsaimniecību, tostarp paredzēt prasības un stratēģijas attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu un barības vielu ilgtspējīgu izmantošanu, tās augsnes, dzīvotņu un sugu aizsardzību, kas nodrošina svarīgus ekosistēmu pakalpojumus, piemēram, apputeksnēšanu, un lielāku selektivitāti, lai mazinātu kumulatīvo ietekmi uz jūras un piekrastes ekosistēmām, un dot ieguldījumu zivju krājumu atjaunošanā sensitīvos un pārzvejas apgabalos; aicina Komisiju gaidāmajā ES Direktīvas par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu (2009/128/EK) pārskatīšanā iekļaut ES mēroga saistošus mērķus samazināt pesticīdu lietošanu un aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās valdības lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības nozarēs virzīt atbalstu uz ilgtspējīgu praksi un ekoshēmām;

48. aicina Komisiju un dalībvalstis finansiāli atbalstīt lauksaimniecības un mežsaimniecības prakses, kas saskaņoti atbilst bioloģiskās daudzveidības mērķiem, piemēram, integrētu kaitēkļu un barības vielu pārvaldību, bioloģisko lauksaimniecību, agroekoloģiskās prakses, augsnes un ūdens saglabāšanas prakses, saglabājošo lauksaimniecību, agromežsaimniecību, meža ganību sistēmas, apūdeņošanas pārvaldību, mazas vai jauktas sistēmas un dzīvnieku labturības uzlabošanas prakses;

49. atgādina, ka saskaņā ar Komisijas paziņojumu "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus" meži ir neaizstājamas mūsu planētas dzīvības atbalsta sistēmas, kas aptver 30 % sauszemes teritorijas un uztur 80 % no tās bioloģiskās daudzveidības; uzsver, ka atmežošana ir viens no galvenajiem bioloģiskās daudzveidības zuduma cēloņiem pasaulē un ka zemes izmantojuma maiņas un mežsaimniecības radītās emisijas, kas rodas atmežošanas dēļ, ir būtisks klimata pārmaiņu cēlonis; pauž bažas par ES patēriņa ietekmi uz atmežošanu, jo ES ir galapatērētājs 10 % produktu, kas saistīti ar atmežošanu; aicina Komisiju pieņemt vienotu definīciju jēdzienam "ar mežu iznīcināšanu nesaistīts";

50. aicina Komisiju ierosināt visaptverošu pasākumu kopumu (tostarp tiesību aktus), kas paredzētu samazināt ES patēriņa ietekmi uz zemi un kuru pamatā būtu pienācīgas rūpības pienākums, kas palīdzēs panākt ilgtspējīgas un ar atmežošanu nesaistītas piegādes ķēdes ES tirgū laistajiem produktiem, kā arī ES rīcības plānu attiecībā uz palmu eļļu; uzskata, ka ES rīcībai pret atmežošanu būtu jāpievēršas tās galvenajiem cēloņiem, piemēram, palmu eļļai, sojai, liellopu gaļai un kakao; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk pakāpeniski atteikties no tādām ES izmantotām biodeģvielām, kurām ir augsts netiešas zemes izmantošanas maiņas izraisīšanas risks;

51. uzsver, ka meža politikai jābūt konsekventai, vienlīdz jāvēršas pret bioloģiskās daudzveidības zudumu un klimata pārmaiņu ietekmi, kā arī jāpalielina ES dabiskās piesaistītājsistēmas, vienlaikus aizsargājot, saglabājot un uzlabojot bioloģisko daudzveidību;

52. uzsver, ka uz mežu balstītu produktu aizstāšanas efekts nevar kompensēt zaudētās vecās meža audzes un pirmatnējos mežus, kas atzīti par neaizstājamiem⁽⁸⁾, un ka tie būtu jāaizsargā, izmantojot juridiskus un motivējošus instrumentus, kas vērsti uz to sarežģītību, savienojamību un reprezentativitāti;

53. norāda, ka saskaņā ar Pasaules iedzīvotāju skaita 2019. gada jūnija prognozēm ir sagaidāms, ka turpmākajos 30 gados pasaules iedzīvotāju skaits pieaugs par 2 miljardiem cilvēku, palielinot zemes un jūras izmantošanas ietekmi uz bioloģisko daudzveidību un oglekļa piesaisti; norāda, ka pieaugošais bioloģiskās daudzveidības zudums apdraud nodrošinātību ar pārtiku un uzturu; aicina puses veicināt bioloģiskās daudzveidības ilgtspējīgu izmantošanu programmās, kas veicina nodrošinātību ar pārtiku un cilvēku uztura uzlabošanu, vienlaikus palīdzot sasniegt IAM mērķus, īpašu uzmanību pievēršot 2. IAM (bada izskaušanai);

Apdzīvotas vietas

54. norāda, ka citi galvenie bioloģiskās daudzveidības izzušanas cēloņi ir piesārņojums, pilsētu izplešanās, augsnes noslēgšana un biotopu izzūšana; atgādina, ka *IPBES* globālais novērtējuma ziņojums par bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumiem liecina, ka kopš 1992. gada pilsētu teritoriju platības ir dubultojušās un ka divi no trim ES iedzīvotājiem dzīvo lielā pilsētu teritorijās; prasa labāk novērtēt pilsētu un pilsētu lomu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un vairāk iesaistīt pilsētas un vietējās pašvaldības bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu pakalpojumu aizsardzības un saglabāšanas politikas noteikšanā, kā arī attiecībā uz monitoringu, ziņošanu un verifikāciju;

⁽⁸⁾ Komisijas 2019. gada 23. jūlija paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Pastiprināt ES rīcību ar mērķi aizsargāt un atjaunot pasaules mežus" (COM(2019)0352).

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

55. uzsver, ka pilsētu potenciāls palīdzēt aizsargāt bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus tiek novērtēts par zemu; atgādina, ka bioloģiskās daudzveidības, ekosistēmu pakalpojumu un pilsētu un piepilsētu teritoriju zaļās infrastruktūras sniegto ieguvumu palielināšana uzlabo cilvēku veselību; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt bioloģiskās daudzveidības un ekosistēmu funkciju iekļaušanu un turpmāku integrāciju pilsētplānošanā, politikā un plānošanā, vienlaikus samazinot oglekļa emisijas un veicinot pielāgošanos klimata pārmaiņām;

56. norāda, ka pilsētu teritorijām Eiropas Savienībā var būt pārveidojoša loma bioloģiskās daudzveidības ziņā; uzsver, ka plastmasa un ūdens piesārņojums būtiski veicina bioloģiskās daudzveidības zaudēšanu; uzskata, ka spēcīga aprites ekonomika kontekstā ar jauno rīcības plānu pārejai uz aprites ekonomiku varētu būt noderīga ES centienos atjaunot bioloģisko daudzveidību;

57. pauž nožēlu par to, ka plastmasa un piesārņojums, piemēram, no ūdens attīrīšanas iekārtām, farmakoloģiskiem produktiem un ilgtnespējīgiem lauksaimniecības prakses veidiem, piemēram, intensīvas barības vielu izmantošanas, smagi ietekmē okeānu ekosistēmu veselību;

ES aizsargājamās teritorijas

58. aicina veikt padziļinātu analīzi par visām ES aizsargājamajām teritorijām, tostarp *Natura 2000* teritorijām, un uzlabot šo teritoriju kvalitāti un savstarpējo saikni un tās paplašināt; uzsver, ka Eiropas Savienībā ir nepieciešama standartizēta metode aizsargājamo teritoriju aprēķināšanai un skaidra definīcija jēdzienam "aizsargājama teritorija"; uzsver, ka, ņemot vērā IPCC neseno ziņojumu par okeānu un kriosfēru mainīgā klimatā, ir nepieciešams visaptverošs ES aizsargājamo piekrastes un jūras teritoriju un to pārvaldības novērtējums un šo teritoriju paplašināšana; prasa paplašināt ES aizsargājamās jūras teritorijas, iekļaujot tajās vairāk jūras piekrastes ūdeņu; uzsver, ka līdztekus kvantitātei arī aizsargājamo teritoriju kvalitātei ir būtiska nozīme, lai nepieļautu bioloģiskās daudzveidības izzušanu, un ka tādēļ ir vairāk jāuzsver to laba un ilgtspējīga pārvaldība;

59. aicina Komisiju arī turpmāk uzsākt tiesvedību, ja tā konstatē, ka netiek ievēroti ES dabas aizsardzības tiesību akti; norāda, ka ir jāuzlabo procedūru efektivitāte vides pārkāpumu jomā, jo pastāv risks, ka videi tiks nodarīts neatgriezenisks kaitējums; uzsver, ka ir steidzami jānodrošina dabas direktīvu pienācīga īstenošana un pārredzami pēcpasākumi attiecībā uz sūdzībām par tiesību aktu pārkāpumiem;

60. norāda, ka dabas saglabāšanas regulējums, ja tā īstenošana ir vāja, potenciāli rada naidīgu vidi aktīvistiem un dabas aizsardzības aktīvistiem un tieši vai netieši rada draudus viņu dzīvībai; uzsver, ka ES būtu aktīvi jānosoda vides aktīvistu un dabas aizsardzības aktīvistu slepkavības;

61. uzsver, ka zaļā infrastruktūra sniedz ekosistēmu pakalpojumus, kas atbalsta bioloģisko daudzveidību, piemēram, palielinot ekoloģisko koridoru skaitu pilsētvidē;

Inovācija, pētniecība un izglītība

62. atgādina par inovācijas, pētniecības un izstrādes nozīmi to mērķu sasniegšanā, kas izvirzīti Redzējumā 2050. gadam; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt pētniecību un līdzdalības zinātnes, lai nostiprinātu zināšanas, jo īpaši attiecībā uz okeāniem, no kuriem lielākā daļa līdz šim nav izpētīta; aicina Komisiju un Padomi nākamajā DFS palielināt budžeta piešķirumu programmai "Apvārsnis Eiropa" līdz 120 miljardiem, lai jo īpaši dotu labumu dabas resursu kopai, atbalstot gan fundamentālos, gan lietišķos pētījumus, piemēram, taksonomijas jomā, un programmā "Apvārsnis Eiropa" iekļaut uzdevumu aizsargāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību; aicina puses jo īpaši koncentrēties uz saikni starp bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un ieguvumiem cilvēka veselībai un ekonomiskajai labklājībai un koordinēt datu vākšanas pasākumus;

63. aicina Komisiju atbalstīt turpmākus pētījumus par zemes izmantošanas un zemes izmantošanas maiņas, tostarp atmežošanas un bioenerģijas ražošanas, ietekmi uz SEG emisijām un rezultātus ņemt vērā turpmākajā politikas veidošanā;

64. norāda, ka 2018. gada 16. janvārī pieņemtajā Eiropas stratēģijā attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā minēts, ka 150 miljoni tonnu plastmasas, kas ir uzkrājušies pasaules okeānos, līdz 2030. gadam varētu divkāršoties, apdraudot vairāk nekā 660 sugu un negatīvi ietekmējot vidi; aicina Komisiju īstenot pamatiniciatīvas, kas vērstas pret plastmasas piesārņojumu un tās ietekmi uz bioloģisko daudzveidību; uzsver, ka jūras bioloģisko daudzveidību jo īpaši apdraud mikroplastmasa, kas veido vairāk nekā 80 % no savāktā jūras piedrazojuma; tādēļ atzinīgi vērtē Urzulas fon der Leienas

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

apņemšanos izvērst jaunu fronti mūsu cīņā pret plastmasas atkritumiem, risinot mikroplastmasas problēmu; uzsver, ka ir vajadzīga aprites ekonomikas pieeja, kurā uzsvars likts uz ilgtspējīgu produktu pētniecību un inovāciju;

65. uzsver izglītības nozīmi izpratnes veicināšanā par bioloģisko daudzveidību un vides aizsardzību; norāda, ka izglītojošas aizsargājamās teritorijas ir būtisks un efektīvs instruments sabiedrības informētības palielināšanai un saglabāšanas veicināšanai;

Spēju veidošana, sabiedrības informētība un visu dalībnieku iesaistīšana

66. uzsver, ka spēju veidošana un informētības veicināšana ir sekmīgas īstenošanas pamatā un ir nepieciešama, lai palielinātu izpratni par bioloģiskās daudzveidības svarīgumu; tāpēc atzinīgi vērtē COP14 lēmumu, kas aicina puses, citas valdības un līdzekļu devējus, kam ir tāda iespēja to darīt, nodrošināt finanšu resursus spēju veidošanai, tehniskajai palīdzībai un tehnoloģiju nodošanai;

67. uzsver, cik būtiski ir sniegt plašu informāciju un censties ciešāk iesaistīt sabiedrības locekļus no dažādām vecuma grupām un pilsonisko sabiedrību ES un globālo mērķu sasniegšanā;

68. aicina puses veicināt sabiedrības informētību un daudzu ieinteresēto personu iesaistīšanu, lai izstrādātu īpaši pielāgotus risinājumus sadarbībā ar vietējām kopienām un pirmiedzīvotāju tautām nolūkā veicināt zemes ilgtspējīgu izmantošanu lielākai bioloģiskajai daudzveidībai, tādējādi pilnībā ievērojot ainavu un biotopu reģionālās atšķirības;

69. atzinīgi vērtē nodomu aktīvi īstenot daudzu ieinteresēto personu pieeju, kas ir būtiska, lai novērtētu, aizsargātu, saglabātu, ilgtspējīgi izmantotu un atjaunotu bioloģisko daudzveidību, un uzsver, ka labāka sadarbība ar un starp dažādiem pārvaldības līmeņiem, nozarēm un privātajiem dalībniekiem radīs iespējas integrēt bioloģiskās daudzveidības mērķus citās politikas jomās; uzskata, ka ir ļoti svarīgi iesaistīt uzņēmumus un finanšu organizācijas, un šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas centienus iesaistīt privāto sektoru bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, jo īpaši ar ES Uzņēmējdarbības un bioloģiskās daudzveidības platformas starpniecību; šajā ziņā atzinīgi vērtē tādas privāta sektora iniciatīvas kā ANO klimata rīcības samitā Ņujorkā uzsāktā koalīcija *One Planet Business for Biodiversity (OP2B — “Viena planēta. Uzņēmējdarbības nozare bioloģiskās daudzveidības atbalstam”)*;

70. aicina Komisiju apsvērt saskaņotu metodoloģiju ES uzņēmumu ekoloģiskās ietekmes, kā arī ietekmes uz bioloģisko daudzveidību aprēķināšanai;

71. uzskata, ka sabiedrībās ir vajadzīgas transformējošas pārmaiņas, lai varētu cīnīties pret klimata pārmaiņām, vides degradāciju un bioloģiskās daudzveidības zudumu; uzsver, ka ir svarīgi ievērot taisnīgas pārejas principu, lai nodrošinātu, ka šis process ir iekļaujošs un taisnīgs;

72. norāda, ka sabiedrības informētība un piekļuve visaptverošai un viegli saprotamai informācijai palīdz patērētājiem veikt uz informāciju balstītu izvēli un veicina ilgtspējīgu patēriņu, tāpēc uzsver, ka šiem elementiem ir jāveido visaptverošs pasākumu kopums, jo īpaši attiecībā uz produktiem, kas izraisa atmežošanu, ekosistēmu iznīcināšanu un cilvēktiesību pārkāpumus; aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot produktu izsekojamību un kontroli, izmantojot to vērtību un piegādes ķēdes, tādējādi nodrošinot pilnīgu pārredzamību patērētājiem;

73. uzsver nepieciešamību izstrādāt labāku ekomarķējuma un atmežošanas apkarošanas sertifikāciju;

74. atzinīgi vērtē Starptautiskās dabas saglabāšanas savienības 2020. gada sanākumi Marseļā; aicina Komisiju šajā forumā skaidri demonstrēt piekrišanu tās saistībām attiecībā uz bioloģisko daudzveidību;

o

o o

75. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0016

Eiropas Ombuda darbība 2018. gadā**Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā (2019/2134(INI))**

(2021/C 270/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. pantu, 24. panta trešo daļu un 228. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Hartas) 11., 41., 42. un 43. pantu,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCRPD),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada 6. septembrī pieņemto Eiropas labas administratīvās prakses kodeksu,
 - ņemot vērā Pamat nolīgumu par sadarbību, kas tika noslēgts starp Eiropas Parlamentu un Eiropas Ombudu 2006. gada 15. martā un stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī,
 - Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. janvāra rezolūcija par Ombuda stratēģisko izmeklēšanu OI/2/2017 par ES Padomes darba sagatavošanas struktūrās notiekošo leģislatīvo diskusiju pārredzamību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 13. februāra rezolūciju par Lūgumrakstu komitejas apspriežu rezultātiem 2018. gadā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Ombuda darbību,
 - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu un 232. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Konstitucionālās komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A9-0032/2019),
- A. tā kā 2019. gada 2. oktobrī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam oficiāli tika iesniegts gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību 2018. gadā un tā kā ombude *Emily O'Reilly* 2019. gada 4. septembrī Briselē ar šo ziņojumu iepazīstināja Lūgumrakstu komiteju;
- B. tā kā ar LESD 24. un 228. pantu Eiropas Ombuds tiek pilnvarots pieņemt sūdzības par Savienības iestāžu, struktūru, biroju vai aģentūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, ir pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa;
- C. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 3. punktā ir noteikts, ka “katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē” un ka “lēmumus pieņem iespējami atklāti, un tie, cik iespējams, ir tuvināti pilsoņiem”;

⁽¹⁾ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0045.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0114.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- D. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. pantā ir paredzēts, ka, “lai veicinātu labu pārvaldību un nodrošinātu pilsoniskas sabiedrības līdzdalību, Savienības iestādes un struktūras darbojas iespējami atklāti”, un ka “jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu un struktūru dokumentiem”;
- E. tā kā Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā ir noteikts: “Ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”;
- F. tā kā Pamattiesību hartas 43. pantā ir teikts, ka “ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības vērsties pie Eiropas ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa”;
- G. tā kā 2018. gadā ombude uzsāka 490 izmeklēšanas, no kurām 482 tika sāktas, pamatojoties uz sūdzībām, bet 8 — pēc pašu iniciatīvas, un vienlaikus tika pabeigtas 545 izmeklēšanas (534 bija ierosinātas, pamatojoties uz sūdzībām, un 11 — pēc pašu iniciatīvas); tā kā lielākā daļa izmeklēšanas procedūru attiecās uz Komisiju (285 izmeklēšanas vai 58,2%), kam seko sūdzību skaits par ES aģentūrām (43 izmeklēšanas vai 8,8%), un pārējās tika sadalītas šādi: Parlaments (30 izmeklēšanas jeb 6,1%), Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO) (23 izmeklēšanas jeb 4,7%) Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) (23 izmeklēšanas jeb 4,7%), Eiropas Investīciju banka (16 izmeklēšanas vai 3,3%), Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (14 izmeklēšanas jeb 2,8%) un citas iestādes (56 izmeklēšanas jeb 11,4%);
- H. tā kā 2018. gadā ombudes pabeigtajās izmeklēšanas lietās galvenie trīs problēmjautājumi bija šādi: pārredzamība, pārskatāmība un publiska piekļuve informācijai un dokumentiem (24,6%), pakalpojumu sniegšanas kultūra (19,8%) un rīcības brīvības robežu pienācīga ievērošana (16,1%); tā kā citi jautājumi ietvēra procesuālo tiesību ievērošanu, piemēram, attiecībā uz tiesībām tikt uzklautam, pamattiesībām, personāla atlasi, ētikas aspektiem, sabiedrības līdzdalību ES lēmumu pieņemšanā, tostarp pārkāpuma procedūrās, ES iepirkumu konkursu, dotāciju un līgumu pareizu finanšu vadību un ES personāla jautājumu labu pārvaldību;
- I. tā kā ombudes ieteikumus par labu pārvaldību 2018. gadā Eiropas Komisija izpildīja tikai par 76%, kas ir uzskatāms par pakāpenisku samazinājumu attiecīgi no 82% 2016. gadā un 77% 2017. gadā;
- J. tā kā 2018. gadā ombudes aparāta palīdzību ir saņēmuši 17 996 iedzīvotāju; tā kā 14 596 iedzīvotājiem tika sniegti ieteikumi, izmantojot ombudes tīmekļa vietnē atrodamo interaktīvo ceļvedi; tā kā 1 220 pieprasījumi tika nosūtīti citur informācijas ieguves nolūkā; tā kā ombude rīkojās, reaģējot uz 2 180 saņemtajām sūdzībām;
- K. tā kā savā stratēģiskajā darbā 2018. gadā Ombuda iestāde uzsāka piecas jaunas stratēģiskas izmeklēšanas, proti, par personu ar invaliditāti ārstēšanu saskaņā ar kopīgo veselības apdrošināšanas shēmu, par Komisijas tīmekļa vietņu pieejamību personām ar invaliditāti, par Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) darbībām pirms pieteikumu iesniegšanas, par to, kā Komisija pārzina “virpuļdurvju efekta” situācijas attiecībā uz ES iestāžu personālu, un par Padomes likumdošanas darba pārskatbūvību; tā kā ombude 2018. gadā ierosināja desmit stratēģiskas iniciatīvas: cita starpā par valodu izmantošanu ES civildienestā, ES civildienestā īstenotajiem aizskaršanas apkarošanas politikas virzieniem un bērnu-migrantu aizsardzību;
- L. tā kā Ombudam ir izšķirīga nozīme ES likumdošanas procesu lielākas atklātības un pārskatbūvības nodrošināšanā iedzīvotāju acīs, viņiem radot iespēju izmantot savas tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē un tādējādi sekmējot viņu iesaistīšanos un uzticēšanos;
- M. tā kā Ombudam ir izšķirīga nozīme ES iestāžu pārskatbūvības, kā arī ES pārvaldības un lēmumu pieņemšanas procesu pilnīgas pārredzamības un objektivitātes nodrošināšanā, lai aizsargātu iedzīvotāju tiesības, tādējādi vairojot viņu uzticēšanos, iesaistīšanos un līdzdalību Savienības demokrātiskajā dzīvē;
- N. tā kā Eiropas Ombuda galvenā prioritāte ir nodrošināt, lai pilsoņu tiesības tiktu ievērotas pilnībā;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- O. tā kā 2018. gadā ombude publiskoja jaunu tīmekļa vietni, kas ietver pārskatītu un iespējamiem sūdzību iesniedzējiem domātu, viegli lietojamu saskarni; tā kā ombudes “paātrinātā procedūra” attiecībā uz sūdzību izskatīšanu par publisku piekļuvi dokumentiem iemieto ombudes apņemšanos sniegt palīdzību un pieņemt lēmumus 40 dienu laikā visās 24 ES oficiālajās valodās par personām, kuras lūdz palīdzību; tā kā šī jaunā iniciatīva veido daļu no stratēģijas, ar ko uzlabo ombudes iestādes efektivitāti;
- P. tā kā, ombudes ierosinātajā stratēģiskajā izmeklēšanā OI/2017/TE tika secināts, ka Padome nenodrošina pārredzamību attiecībā uz publisku piekļuvi tās normatīvajiem dokumentiem un tās pašreizējo praksi savā lēmumu pieņemšanas procesā — sevišķi sagatavošanas posmā Pastāvīgo pārstāvju komitejā (COREPER) un darba grupu līmenī; tā kā, ņemot vērā to, ka Padome ombudes ieteikumus īstenot nevēlējās, ombude 2018. gada 16. maijā iesniedza īpašo ziņojumu OI/2/2017/TE par Parlamenta iespējām pārraudzīt Padomes likumdošanas procesu; tā kā Parlaments 2019. gada 17. janvārī pieņēma savu ziņojumu par Ombuda stratēģisko izmeklēšanu, kurā ombudes ieteikumiem ir apliecināts nedalīts atbalsts; tā kā Padomē prezidējošā valsts Somija ir paudusi apņemšanos uzlabot Padomes atvērtību un likumdošanas procesa pārredzamību;
- Q. tā kā Parlaments 2019. gada 12. februārī apstiprināja projektu Eiropas Parlamenta regulai, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti), un atceļ Lēmumu 94/262/EOTK, EK, Euratom (*) un kuras galvenais likumdevējs ir Parlaments; tā kā Padome pagaidām šo jauno regulu apstiprinājusi nav;
- R. tā kā lielāka atklātība un pārredzamība par nostājām, kuras valstu valdības pauž Padomē, uzlabos uzticību Eiropas Savienībai un samazinās eiroскеpticismu un populismu;
- S. tā kā lielākas pārredzamības nodrošināšana trialogos īstenotajā lēmumu pieņemšanas procesā palielinātu iedzīvotāju uzticēšanos ES iestādēm;
- T. tā kā ombude 2018. gadā uzsāka tās aizskaršanas apkarošanas **stratēģiskās iniciatīvas** īstenošanu, kuras sakarā viņa pārbaudīja, vai ES pārvaldē tiek īstenoti aizskaršanas apkarošanas politikas virzieni; tā kā ombude nolēma 2018. gadā rakstiski vērsties pie 26 ES iestādēm un aģentūrām, lūdzot sniegt sīkāku informāciju par minētajiem politikas virzieniem un to īstenošanas veidu;
- U. tā kā 2018. gadā ombude uzsāka izmeklēšanu par dzimumu diskrimināciju un iespēju vienlīdzības trūkumiem Eiropas Investīciju bankā (EIB); tā kā EIB ombudes rekomendācijas un ieteikumus attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām un dzimumu līdztiesību izpildīja;
- V. tā kā ombude darbojas ES tiesiskā regulējuma ietvaros saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCPRD), lai aizsargātu, veicinātu un uzraudzītu šīs konvencijas īstenošanu ES iestāžu līmenī,
- W. tā kā 2018. gada martā tika rīkota konference, kurā piedalījās Eiropas ombudu sadarbības tīkls un Eiropas Parlamenta Lūgumraksta komiteja, un viens no galvenajiem diskusijas tematiem bija par to, kā ombudi varētu stiprināt savu sadarbību,
1. atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda iesniegto ziņojumu par 2018. gadu;
 2. izsaka atzinību *Emily O'Reilly* par viņas izcilo darbu un konstruktīvajiem centieniem uzlabot ES pārvaldes kvalitāti un to pakalpojumu pieejamību un kvalitāti, kurus minētā pārvalde sniedz iedzīvotājiem;
 3. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt Padomes rīcībā esošo dokumentu pārredzamību un publisko piekļuvi tiem; uzsver, ka augsta līmeņa pārredzamība likumdošanas procesā ir vajadzīga, lai iedzīvotāji, plašsaziņas līdzekļi un ieinteresētās personas varētu no savām ievēlētajām amatpersonām un valdībām prasīt atbildību; atzīst nozīmīgo lomu, kāda Ombudam ir sazinoties ar ES iestādēm un iedzīvotājiem un īstenojot starpniecību starp šīm un iestādēm un iedzīvotājiem; uzskata, ka Padomei konfidencialitātes politika ir jāpārskata; uzteic ombudes darbu — ES likumdošanas procesa lielākas pārskatatbildības nodrošināšanu sabiedrības acīs;

(*) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0080.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

4. uzsver vajadzību pēc aktīvākas iedzīvotāju līdzdalības lēmumu pieņemšanas procesā un minētās līdzdalības nozīmi lielākas pārredzamības attiecībā uz to, kā pārvalde īsteno pasākumus, ar kuriem stiprina to Savienības iestāžu demokrātisko leģitimitāti, kuru mērķis ir atjaunot uzticību;
5. mudina ombudu dialogos īstenotajā lēmumu pieņemšanas procesā nodrošināt lielāku pārredzamību;
6. uzsver, ka iedzīvotāju uzticības Savienības iestādēm atjaunošana ir viens no galvenajiem Eiropas Parlamenta uzdevumiem un ka tam ir vislielākā sociāli politiskā un ētiskā nozīme;
7. uzsver vajadzību papildus Savienības struktūru, iestāžu un iedzīvotāju dialogam uzlabot un stiprināt sociālo dialogu;
8. pilnībā piekrīt Eiropas Ombuda ieteikumiem, kas ir adresēti Padomei, un mudina Padomi veikt visus pasākumus, kas ir nepieciešami, lai, cik vien ātri iespējams, minētos ieteikumus īstenotu;
9. mudina ombudi ES iestādēm piedāvāt papildu norādījumus, kā uzlabot saziņu ar iedzīvotājiem visās oficiālajās ES valodās; mudina ombudi sniegt iestādēm norādījumus par to, kā attīstīt savu valodu politiku veidā, kas nodrošinātu attiecīgā satura un informācijas sniegšanu pēc iespējas lielākā skaitā valodu versiju;
10. atzinīgi vērtē ombudes stratēģiju, kuras mērķis ir ES iedzīvotāju vidū vairojot viņas amata ietekmi un atpazīstamību;
11. atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda tīmekļa vietnes veidola pārveidi, pateicoties kurai, tā ir kļuvusi par praktiskāku un iedzīvotājiem pieejamāku līdzekli;
12. prasa, lai Padome kā viena no Eiropas likumdošanas iestādēm savas darba metodes saskaņotu ar Līgumos noteiktajiem parlamentārās demokrātijas standartiem, nevis darbotos kā diplomātisks forums, kas neatbilst Līgumos tai paredzētajai funkcijai; atgādina, ka, pabeigusi savu stratēģisko izmeklēšanu OI/2017/TE, ombude secināja, ka prakse, ko Padome piekopj pārredzamības jomā, ir uzskatāma par administratīvu kļūmi; mudina Padomi nekavējoties īstenot ombudes rekomendācijas, kuras tika formulētas, pamatojoties uz viņas stratēģisko izmeklēšanu, tostarp tās, kuras izstrādāja Parlaments savā īpašajam ziņojumam veltītajā patstāvīgajā ziņojumā; mudina ombudi arī turpmāk pārraudzīt to, kas tiek darīts, reaģējot uz viņas stratēģisko izmeklēšanu;
13. atkārtoti prasa atjaunināt ES tiesību aktus par piekļuvi dokumentiem un prasa pārskatīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem⁽⁵⁾, lai vienkāršotu Ombuda darbu, kas tiek veikts, pārbaudot, vai Parlaments, Padome un Komisija nodrošina piekļuvi dokumentiem; pauž nožēlu par to, ka Padome ir bloķējusi Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu, un mudina Padomi atsākt diskusijas, pamatojoties uz Parlamenta otrajā lasījumā pieņemto nostāju, kā ir noteikts 2013. gada 12. jūnija rezolūcijā par strupceļu Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanā⁽⁶⁾;
14. atkārtoti prasa pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1049/2001, jo tā ir ļoti novecojusi un vairs neatspoguļo pašreizējo tiesisko situāciju un ES iestāžu, biroju, struktūru un aģentūru īstenoto institucionālo praksi;
15. atzinīgi vērtē to, ka ir oficiāli sāкта paātrinātā procedūra attiecībā uz izmeklēšanu par piekļuvi dokumentiem, un uzteic par sūdzības iesniedzēju lietās sasniegtajiem labajiem rezultātiem;

⁽⁵⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0271.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

16. īpaši uzsver, cik nozīmīgi ir tas, lai Ombuds arī turpmāk cieši uzraudzītu Komisijas pārredzamību un attiecībā uz to īstenotu stratēģiskas izmeklēšanas; dara zināmu, ka ir informēts par to, ka “virpuļdurvju efekta” parādība joprojām ir novērojama, jo īpaši iestāžu augsta ranga amatpersonu vidū; mudina Ombudu arī turpmāk uzraudzīt to, kā tiek īstenoti Komisijas pārskatītie “virpuļdurvju efekta” noteikumi, kas tika pieņemti ombudes patstāvīgi veiktās izmeklēšanas rezultātā un stājās spēkā 2018. gada septembrī;

17. uzsver, ka interešu konflikta jautājums ir plašāks par “virpuļdurvju efekta” lietām, un uzstāj, lai tiktu izstrādāti papildu noteikumi un noteikti stingrāki kritēriji nolūkā viennozīmīgi garantēt, ka lēmumi un tiesību akti tiek pieņemti vispārējās interesēs;

18. atgādina, ka ES likumdošanas procesu raksturo publiskuma, atklātības un pārredzamības princips, saskaņā ar kuru iedzīvotāji var noskaidrot apsvērumus, ar kuriem ir pamatotas likumdošanas darbības, tādējādi nodrošinot viņiem iespēju reāli īstenot savas demokrātiskās tiesības (?); atzīst vajadzību nodrošināt ES lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību; atbalsta to, ka trīs iestāžu dienesti izveido kopīgu likumdošanas portālu, kura mērķis būtu lietotājiem piedāvāt viņiem draudzīgu līdzekli, ar kura palīdzību nespeciālisti varētu iegūt informāciju par attiecīgajā brīdī notiekošām likumdošanas procedūrām;

19. atbalsta trialoga dokumentu publicēšanu galīgajā versijā; uzsver, ka 2018. gada marta spriedumā *De Capitani* lietā (T-540/15) ir teikts, ka uz iestādes uzskatiem, kas ir atspoguļoti “četrus sleju” dokumentā, vispārējā prezumpcija par neizpaušanu neattiecas; konstatē, ka trialoga dokumentu satura jutīgā iedaba pati par sevi nebija uzskatāma par publiskas pieejas atteikuma pietiekamu pamatu; uzskata, ka, lai nodrošinātu trialogu pārredzamību, visām trim iestādēm ir jānodod ieguldījums; atzīst, ka sabiedrības tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem ir ikviena ES pilsoņa aizsargātas un neatņemamas tiesības, kas automātiski izriet no demokrātijas principa un vārda brīvības pamattiesībām, un līdz ar to rodas attiecīgs Savienības pienākums nodrošināt šo tiesību ievērošanu un pārskatatbildību; uzsver vajadzību vēl vairāk atbalstīt konkrētās par pārredzamību atbildīgās iestādes, piemēram, Ombuda iestādi, nolūkā panākt, ka Savienība izpilda iepriekš minēto pienākumu;

20. atkārtoti norāda, ka ir jānodrošina ECB godīgums un neatkarība no privātām finansiālām interesēm; uzsver, ka minētās bankas Valdes locekļi nedrīkst vienlaikus darboties arī forumos vai citās organizācijās, kurās piedalās arī ECB uzraudzītu banku vadītāji, un viņi nedrīkst piedalīties forumos, kas nav publiski; atzinīgi vērtē ombudes 2018. gada 5. jūlija atzinumu;

21. pauž nožēlu, ka ECB vēl joprojām nav pieņēmusi un nepiemēro pārskatatbildības noteikumu minimumu, kā tas bija ieteikts; uzskata, ka ECB darbības pārredzamības nenodrošināšana varētu likt apšaubīt tās neatkarību no privātām finansiālām interesēm;

22. atbalsta ombudes 2018. gada 15. janvāra ieteikumus par Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja un tās lēmējstruktūru locekļu dalību G30 valstu forumā, un mudina ECB grozīt attiecīgos noteikumus, lai nodrošinātu, ka praksē tiek īstenoti augstākie ētikas un pārskatatbildības standarti;

23. aicina Komisiju tās un dalībvalstu neoficiālā dialoga laikā nodrošināt lielu pārredzamību un piekļuvi dokumentiem un informācijai attiecībā uz EU Pilot un pārkāpuma procedūrām, jo sevišķi tām, kurās tiek izmeklēti saņemtie lūgumraksti, kā arī, izmantojot piemērotus līdzekļus, — pilnīgu piekļuvi EU Pilot un pārkāpuma procedūrām, kas jau ir izbeigtas; aicina Komisiju mainīt nostāju attiecībā uz ES tiesību pārkāpumu izmeklēšanu un uzsākt pārkāpuma procedūras, kuru ierosināšana nav atkarīga tikai no EU Pilot mehānisma;

24. uzsver, cik svarīgi ir pasākumi, kas ir veikti, lai vairotu to lēmumu pārskatatbildību, kuri ir pieņemti pārkāpuma procedūru ietvaros; atgādina, ka Komisija 2014 gadā Eiropas tīmekļa vietnē izveidoja centralizētu platformu ar visaptverošu informāciju par pārkāpumiem; uzsver, ka Komisija savos gada ziņojumos par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību Eiropas Parlamentam un sabiedrībai sniedz informāciju par EU Pilot mehānisma darbību un pārkāpumu lietām;

(?) Apvienotās lietas C-39/05 un C-52/05 P, Zviedrijas Karaliste un *Maurizio Turco* / Eiropas Savienības Padome, Krājums, 2008.g., I-04723. lpp.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

25. pilnībā atbalsta ombudes apņemšanos uzlabot ES lobēšanas pārredzamību; atbalsta Komisijas solījumu īstenot pārskatītos horizontālos noteikumus par ekspertu grupām, tostarp attiecībā uz pārredzamību un interešu konfliktu; uzsver tādu fizisko personu un organizāciju reģistrēšanas svarīgumu, kas pārredzamības reģistrā pārstāv privātās intereses, lai iecelšanas amatā notiktu saskaņā ar horizontālajiem noteikumiem;

26. uzsver vajadzību pēc Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas trīspusēja nolīguma, kas būtu uzskatāms par soli uz priekšu spēkā esošo noteikumu par lobēšanu stiprināšanā un likuma robu novēršanā; tomēr tam šķiet, ka iestādēm nevajadzētu apstāties pie šā nolīguma, bet gan turpināt darbu pie tā, lai tiktu pieņemti visām ES iestādēm un aģentūrām saistoši likumdošanas akti;

27. uzsver, cik nozīmīga ir sabiedrībai pilnībā saprotamas un vienkārši pieejamas visas informācijas par lobistu ietekmi publicēšana bez maksas un datu precizitātes uzlabošana ES Pārredzamības reģistrā; uzsver, ka ir jānodrošina visu interešu pārstāvju finansējuma pilnīga pārredzamība un prasa, lai tiktu apturēta visu to organizāciju dalība, kuras pārkāpj "virpuļdurvju efekta" regulējumu;

28. uzsver nepieciešamību pieņemt normatīvo aktu, lai noteiktu, ka Pārredzamības reģistrs ir pilnībā obligāts un juridiski saistošs visām ES iestādēm un aģentūrām, kā arī trešajām pusēm, tādējādi nodrošinot lobēšanas pilnīgu pārredzamību; mudina ES iestādes apsvērt, kādi varētu būt praktiskie pasākumi, ar kuru palīdzību var nonākt pie ātra un efektīva nolīguma;

29. pauž nožēlu par to, ka ES iestādēs dzimumu diskriminācija un dzimumu pārstāvība joprojām pilnībā nodrošināta netiek; ar bažām pieņem zināšanai lietā 366/2017/AMF gūtos konstatējumus un cieši piekrodina EIB pilnībā ievērot ombudes ieteikumus attiecībā uz visu dzimumu līdzsvarotu pārstāvību vadošajos amatos;

30. atzinīgi vērtē ombudes 2018. gadā veikto izmeklēšanu par bijušā Komisijas ģenerālsēkretāra iecelšanas amatā procedūru un cildinoši izsakās par viņas konstatētajiem četriem administratīvo kļūmju gadījumiem; pauž nožēlu par to, ka, neskatoties uz Parlamenta pausto atbalstu ombudes rekomendācijām, iepriekšējā Komisija tās vērā ņēmusi nav; ar sevišķām bažām konstatē, ka tā nav ieviesusi īpašu amatā iecelšanas procedūru, un prasa, lai jaunā Komisija to izdarītu, tādējādi nodrošinot augstāko standartu ievērošanu gan no pārredzamības, gan ētikas, gan tiesiskas valsts principa viedok;

31. ar bažām konstatē, ka Komisija aizvien mazāk ņem vērā Ombuda ierosinātos ieteikumus, rekomendācijas un risinājumus; aicina Komisiju arī turpmāk apliecināt apņemšanos novērst visu Ombuda Komisijas darbībā konstatēto administratīvās kļūmju gadījumu sekas;

32. mudina Ombudu uzraudzīt Parlamenta jaunā reglamenta īstenošanu attiecībā uz izraudzīto komisāru uzklauššanu, jo īpašo minētā reglamenta VII pielikuma 2. punktā izklāstīto noteikumu īstenošanu attiecībā uz finanšu interešu izskatīšanu, ņemot vērā pārredzamību un objektivitāti;

33. atzinīgi vērtē Komisijas 2018. gada 31. janvārī pieņemto jaunā Eiropas Komisijas locekļu rīcības kodeksa priekšlikumu; uzskata, ka šā kodeksa normas ir jāpadara vēl stingrākas;

34. atkārtoti pauž uzskatu un ir cieši pārliecināts, ka stingri ētikas noteikumi un standarti ir jāpiemēro visās ES iestādēs, lai nodrošinātu godprātības robežu ievērošanas pienākuma izpildi;

35. ir cieši pārliecināts, ka pārredzamība ir būtiska tiesiskas valsts principa sastāvdaļa un ka tā ir jānodrošina visā likumdošanas procesā, jo pārredzamība ietekmē tādu tiesību praktisko īstenošanu kā tiesības vēlēties un būt ievēlētam, kā arī citas tiesības, (piemēram, izpausmes brīvību, vārda brīvību un brīvību saņemt informāciju); uzskata, ka aktīva ES pilsoniskuma veidošanas nolūkā būtu nepieciešama sabiedriska likumdošanas procesa kontrole, pārskatīšana un izvērtēšana, paredzot arī iespēju iznākumu apstrīdēt; uzsver, ka šāds risinājums pakāpeniski veicinātu iedzīvotāju izpratni par likumdošanas procesa pamatjēgumiem un stiprinātu līdzdalības elementus Savienības demokrātijas norisēs;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

36. atzinīgi vērtē ombudes neatslābstošos centienus panākt izmaiņas ES iestādēs, piedaloties sabiedriskās apspriešanās, kas skar viņas kompetences jomas; atzinīgi vērtē viņas ieteikumus uzlabot ES riska novērtējuma modeļa pārredzamību pārtikas aprītē, starp kuriem ir tādi, saskaņā ar kuriem Eiropas Pārtikas nekaitīguma aģentūrai būtu jāpublicē to sanāksmju programmas un protokoli, kas ir saistītas ar riska novērtējumu;
37. mudina Ombudu turpināt viņas patstāvīgo izmeklēšanu par to, cik pārredzama ir Eiropas Zāļu aģentūras un zāļu uzņēmumu saziņa, pirms pēdējie iesniedz pieteikumus tirgus atļaujām, un sabiedrisko apspriešanu, kas notika līdz 2019. gada janvārim;
38. atzinīgi vērtē viņas izmeklēšanu par to, kā Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) izskata drošības ziņojumus, kā rezultātā minētā aģentūra mainīja savu praksi, personām, kas sūdzas par drošību, sniedzot atsauksmes;
39. mudina Ombudu arī turpmāk uzraudzīt kopīgās veselības apdrošināšanas shēmas (JSIS) atbilstību Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijai par personu ar invaliditāti tiesībām (UNCPRD); mudina Komisiju atjaunināt to vispārīgu īstenošanas noteikumu (GIP) tekstu, kuri reglamentē JSIS darbību attiecībā uz personu ar invaliditāti vai smagu slimnieku medicīnas izdevumiem un tēriņiem par minēto personu darba vietas saprātīgu iekārtošanu; aicina Ombudu nodrošināt, lai visa Eiropas Savienības pārvalde UNCPRD īstenotu pilnībā;
40. atzinīgi vērtē ombudes praktiskos ieteikumus attiecībā uz amata kandidātu ar redzes invaliditāti iespējām piedalīties Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) īstenotajās atlases procedūrās; aicina Ombudu uzraudzīt, vai EPSO pilnībā ievēro minētās dalības prasības attiecībā uz atlases procedūras īstenošanu tiešsaistē; aicina Ombudu uzraudzīt savu priekšlikumu īstenošanu par palīgtechnoloģijām, kuras izmanto to datorizēto testu veikšanas laikā, kas tiek rīkoti visā pasaulē;
41. atbalsta ombudes darbību — ES iestāžu izpratnes veidošanu attiecībā uz nepieciešamību ieviest stingrākus aizskaršanas apkarošanas politikas virzienus;
42. atbalsta ombudes iniciatīvu sekot līdz #MeToo kustībai un aicina arī turpmāk novērot, kādus aizskaršanas apkarošanas politikas virzienus ES pārvalde piemēro praksē;
43. atbalsta ombudes centienus atvieglināt iedzīvotāju dalību ES politikas veidošanā; vēlas, lai Ombuds turpinātu uzraudzīt, kā tiek izmantots Eiropas Pilsoņu iniciatīvas (EPI) instruments, tostarp uzraudzītu to, kā tiek īstenota pārskatītā EPI regula;
44. norāda, ka Eiropas Ombuda nozīme kopš šā institūta izveides ir attīstījusies —, administratīvo kļūmju novēršanas vietā laika gaitā pievērsoties labas pārvaldības veicināšanai; uzskata, ka šīs tendences loģiskā virzība liek arī turpmāk savlaicīgi aktīvi sekmēt labāku pārvaldi un labākos pārvaldes paņēmienus;
45. atzinīgi vērtē ombudes iniciatīvu iedibināt balvu par labu pārvaldību, ar ko cildina ES civildienesta centienus rast inovatīvus veidus, kā īstenot iedzīvotājiem draudzīgus politikas virzienus;
46. atkārtu savu jau izsenis izteikto aicinājumu paaugstināt patlaban spēkā esošā Eiropas labas administratīvās prakses kodeksa statusu, to padarot par īstēni saistošu regulējumu, kurš būtu jāpiemēro visām ES iestādēm, aģentūrām;
47. atgādina par ombudes apņemšanos nodrošināt ļoti augstu pārredzamības līmeni no Eiropas Savienības puses visā sarunu par AK izstāšanās no Eiropas Savienības nolīgumu laikā;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

48. mudina ombudi turpināt sadarbību ar valstu ombudiem, izmantojot Eiropas ombudu tīklu; uzsver vajadzību dažādo valstu ombudu sadarbības piemērus padziļināt arī turpmāk;
 49. atgādina, ka jaunais Eiropas Ombuda statūtu projekts, kuru Parlaments nesen pieņēma, satur normu par 3 gadus ilgu nogaidīšanas laikposmu, kura laikā Eiropas Parlamenta deputāts ieņem Ombuda amatu nedrīkst;
 50. atkārtoti norāda uz to, cik izšķiroši svarīgi ir arī turpmāk nodrošināt Ombuda neatkarību un godprātību, un garantēt, lai šo amatu ieņemtu persona, kurai nebūtu acīmredzamas partijiskās piesaistes, interešu konflikta un kurai būtu augsta ētiskā apziņa;
 51. pauž gandarījumu par ombudes un viņas komandas izcilo un rezultatīvo sadarbības pieredzi ar Lūgumrakstu komiteju;
 52. uzteic izcilo sadarbības ar ombudi pieredzi viņas pilnvaru laikā un aicina nākamo Ombudu šāda līmeņa sadarbību un strukturālo dialogu ar Lūgumrakstu komiteju turpināt, lai arī turpmāk uzlabotu ES pārvaldes kvalitāti un to pakalpojumu pieejamību un kvalitāti, kurus tā sniedz mūsu iedzīvotājiem;
 53. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī to ombudiem vai līdzīgām kompetentajām struktūrām.
-

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

P9_TA(2020)0017

Ekonomiskās un monetārās savienības institūcijas un struktūras: iespējamā interešu konflikta novēršana pēc nodarbinātības publiskajā sektorā**Eiropas Parlamenta 2020. gada 16. janvāra rezolūcija par ekonomiskās un monetārās savienības institūcijām un struktūrām: iespējamā interešu konflikta novēršana pēc nodarbinātības publiskajā sektorā (2019/2950(RSP))**

(2021/C 270/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 298. pantu,
- ņemot vērā Regulu Nr. 31 (EEK), 11 (EAEK), ar kuru nosaka Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumus un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību (Civildienesta noteikumus), un it īpaši tās 11. panta a) punktu un 12., 16. un 17. pantu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 10. maija rezolūciju par 2009. gada budžeta izpildes apstiprināšanu — ES aģentūru darbību, finanšu pārvaldību un kontroli ⁽²⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 15/2012 “Interešu konfliktu pārvaldība revīzijai atlasītajās ES aģentūrās” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2018. gada 29. jūnija lēmumu par ārējām darbībām un uzdevumiem un par profesionālo darbību pēc aiziešanas no Civildienesta (C(2018)4048),
- ņemot vērā Eiropas Banku iestādes (EBI) 2019. gada 17. septembra paziņojumu presei par *Adam Farkas* atkāpšanos no Eiropas Banku iestādes (EBI) izpilddirektora amata, sākot ar 2020. gada 31. janvāri ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā jautājumu Komisijai par EBI izpilddirektora *Adam Farkas* iecelšanu par Eiropas Finanšu tirgu asociācijas (AFME) izpilddirektoru (O-000031/2019 – B9-0054/2019) un Komisijas 2019. gada 24. oktobrī sniegtās atbildes ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā EBI priekšsēdētāja sniegtās atbildes uzklaušīšanā, ko Ekonomikas un monetārā komiteja noturēja 2019. gada 4. novembrī,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2010. gada 23. augusta ziņojumu “Amata ieņemšana pēc nodarbinātības publiskajā sektorā: paraugprakse interešu konflikta novēršanai” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā *Transparency International* darba dokumentu 06/2010 “Virpuļdurvju parādības regulēšana” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ombuda ieteikuma projektus pret Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (EFSA) iesniegtās sūdzības 775/2010/ANA izskatīšanā ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV 45, 14.6.1962., 1385. lpp.

⁽²⁾ OV L 250, 27.9.2011., 268. lpp.

⁽³⁾ https://www.eca.europa.eu/lists/ecadocuments/sr12_15/sr12_15_lv.pdf.

⁽⁴⁾ <https://eba.europa.eu/adam-farkas-steps-down-as-eba-executive-director>.

⁽⁵⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/O-9-2019-000031_LV.html.

⁽⁶⁾ https://read.oecd-ilibrary.org/governance/post-public-employment_9789264056701-en#page7.

⁽⁷⁾ https://www.transparency.org/whatwedo/publication/working_paper_06_2010_regulating_the_revolving_door.

⁽⁸⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/lv/recommendation/en/11089>.

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- ņemot vērā Ombuda 2017. gada 13. jūnija vēstuli Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras direktoram par ES Civildienesta noteikumu 16. panta īstenošanu ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Ombuda 2017. gada 13. jūnija vēstuli EBI direktoram par ES Civildienesta noteikumu 16. panta īstenošanu ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ombuda 2019. gada 28. februāra ziņojumu par informācijas par bijušajiem augstākā līmeņa darbiniekiem publicēšanu, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots lobēšanas un interešu pārstāvēšanas viena gada aizliegums: SI/2/2017/NF ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 12. februāra rezolūciju par projektu Eiropas Parlamenta regulai, ar kuru nosaka noteikumus un vispārējos nosacījumus, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi (Eiropas Ombuda statūti) ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā nākamās Eiropas Komisijas politiskās pamatnostādnes 2019.–2024. gadam ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai “Ekonomiskās un monetārās savienības institūcijas un struktūras: iespējamā interešu konflikta novēršana pēc nodarbinātības publiskajā sektorā” (O-000048/2019 – B9-0001/2020),
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā LESD 298. panta 1. punkts paredz, ka, “[v]eicot uzdevumus, Savienības iestādes un struktūras saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu”;
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁴⁾ 68. panta 1. punktā ir noteikts, ka “[u]z iestādes personālu, tostarp uz tās izpilddirektoru un tās priekšsēdētāju, attiecas Civildienesta noteikumi, Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība un Savienības iestāžu kopīgi pieņemtie piemērošanai paredzētie noteikumi”;
- C. tā kā it īpaši ES Civildienesta noteikumu 16. un 17. pantā ir izklāstīti principi, kas piemērojami darbiniekiem, kas atstāj institūcijas, tostarp noteikumi par interešu konflikta novēršanu;
- D. tā kā EBI izpilddirektors ir piekritis, ka viņu ieceļ par AFME ģenerāldirektoru, sākot ar 2020. gada 1. februāri, un ir paziņojis par atkāpšanos no EBI izpilddirektora amata, sākot ar 2020. gada 31. janvāri;
- E. tā kā EBI Valde un Uzraudzības padome ir nolēmušas, ka būtu jāsniedz piekrišana EBI izpilddirektora iecelšanai jaunajā — AFME ģenerāldirektora — amatā; tā kā Uzraudzības padome ir pieņēmusi lēmumu noteikt diezgan nelielus ierobežojumus izpilddirektoram, kuri EBI ieskatā novērs interešu konfliktu, ko rada viņa piekrišana ieņemt jauno amatu AFME; tā kā šie ierobežojumi attiecas gan uz darbībām, kas veiktas, ieņemot amatu EBI, gan uz darbībām, kas tik veiktas pēc aiziešanas no EBI;
- F. tā kā Eiropas Parlamenta rīkotā uzklaušīšanā EBI priekšsēdētājs uzsvēra grūtības nodrošināt to, ka tiek ievēroti ierobežojumi attiecībā uz šādām darbībām, kas tiek veiktas pēc nodarbinātības publiskajā sektorā;

⁽⁹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/lv/correspondence/en/80697>.

⁽¹⁰⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/lv/correspondence/en/80699>.

⁽¹¹⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/lv/report/en/110521>.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0080.

⁽¹³⁾ https://ec.europa.eu/info/files/political-guidelines-next-commission-2019-2024-union-strives-more-my-agenda-europe_lv.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

- G. tā kā augstākā līmeņa vadošie darbinieki, kas atstāj uzraudzības iestādes, pašlaik nesaņem pagaidu pabalstu;
- H. tā kā nodarbinātības pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā un “virpuļdurvju” interešu konflikta situācijas periodiski rada bažas un tās ir izvērtējušas un analizējušas starptautiskas un ES struktūras, it īpaši ES Ombuds un Eiropas Revīzijas palāta;
- I. tā kā šādi “virpuļdurvju” gadījumi interešu grupām sniedz iespēju atalgot regulatorus par pagātnes rīcību, tādējādi paverot iespējas kaitējošiem stimuliem,
1. uzsver atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas nozīmi ES kopumā, tostarp ekonomiskās un monetārās savienības institūcijām, struktūrām un aģentūrām;
 2. pauž bažas par interešu konfliktu, kas radies saistībā ar EBI izpilddirektora iecelšanu par AFME ģenerāldirektoru, sākot ar 2020. gada 1. februāri; atzīmē, ka šī nodarbinātība pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā bez nogaidīšanas perioda apdraud ne tikai EBI reputāciju un neatkarību, bet arī visas ES institūcijas un Eiropas projektu kopumā;
 3. atgādina, ka neatrisinātas interešu konflikta situācijas var ne tikai apdraudēt augstu ētikas standartu ievērošanu visā Eiropas administrācijā, bet arī tiesības uz labu pārvaldību, tādējādi apdraudot vienlīdzīgu konkurences apstākļus, kas nepieciešami vienotā tirgus pienācīgai darbībai;
 4. prasa efektīvi un konsekventi piemērot Civildienesta noteikumus, it īpaši to 16. pantu, lai novērstu interešu konfliktus, it īpaši, bet ne tikai, attiecībā uz augstākā līmeņa ierēdņiem; uzsver, ka 16. pants ļauj ES institūcijām noraidīt bijušā ierēdņa pieprasījumu ieņemt konkrētu amatu, ja ierobežojumi nav pietiekami, lai aizsargātu institūciju legītimās intereses; uzsver, ka A. Farkas gadījumā saskaņā ar Komisijas Lēmuma C(2018)4048 21. panta 3. punkta b) apakšpunktu varēja tikt apsvērts aizliegums tieši pāriet darbā uz AFME, jo AFME var uzskatīt par pretējo pusi;
 5. pauž bažas, ka bieži vien nav iespējams īstenot nosacījumus nodarbinātībai pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā; tādēļ mudina ES institūcijas un aģentūras apsvērt plašo instrumentu klāstu, ko dara pieejamu Civildienesta noteikumu 16. pants;
 6. apšaubā EBI Uzraudzības padomes un EBI valdes lēmumu atļaut A. Farkas ieņemt AFME ģenerāldirektora amatu; aicina tās pārskatīt savu lēmumu;
 7. atzīmē — lai gan pieredze privātajā sektorā var būt vērtīga darbam institūcijās, “virpuļdurvju” situāciju var radīt arī nodarbinātība privātajā sektorā pirms amata ieņemšanas publiskajā sektorā, kad pastāv tieša saikne starp bijušo darba devēju un jauno amatu attiecīgajā institūcijā, un tas var apdraudēt ES institūciju integritāti un mazināt iedzīvotāju uzticēšanos tām; tādēļ uzsver steidzamo nepieciešamību izvērtēt to, kā amatu ieņemšana pirms nodarbinātības publiskajā sektorā vai pirms iecelšanas amatā, kas saistīts ar regulatīviem vai uzraudzības pienākumiem, var radīt interešu konfliktu, un iesaka šo jautājumu izpētīt sīkāk;
 8. uzsver, ka nodarbinātības pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā un “virpuļdurvju” interešu konflikta situācijas ir problēma, kas ir kopīga visām ES un tās dalībvalstu institūcijām, struktūrām, birojiem un aģentūrām; tādēļ uzsver nepieciešamību pēc vienota tiesiskā regulējuma, lai efektīvi risinātu šos jautājumus;
 9. atzīmē darbu, kas paveikts starptautiskā līmenī (ESAO), lai nodrošinātu saskaņotu satvaru nodarbinātībai pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā; norāda uz darbu, ko šajā nolūkā ES līmenī veic Eiropas Revīzijas palāta un ES Ombuds; atzīmē, ka šo ieteikumu savlaicīga īstenošana varētu novērst līdzīgu problēmu rašanos nākotnē;
 10. uzsver — lai gan pieredze, ko regulatīvas vai uzraudzības struktūras darbinieki ieguvuši, strādājot privātajā sektorā, var būt tai noderīga, Savienības struktūrām un institūcijām vajadzētu vadīties pēc stingra civildienesta ētosa, lai pēc iespējas labāk kalpotu Eiropas iedzīvotājiem;

Ceturtdiena, 2020. gada 16. janvāris

11. aicina Eiropas Revīzijas palātu veikt visaptverošu analīzi par ekonomiskās un monetārās savienības struktūru un aģentūru izmantoto pieeju tādu situāciju pārvaldībai, kurās ir iespējams interešu konflikts; aicina Eiropas Revīzijas palātu apzināt paraugpraksi;
12. aicina Komisiju izvērtēt pašreizējo ES un valsts līmenī piekopto praksi attiecībā uz amata ieņemšanu pēc nodarbinātības publiskajā sektorā, lai identificētu stingrākus pasākumus tādu interešu konfliktu novēršanai, kuri rodas, ES struktūru augstākā līmeņa ierēdņiem atstājot amatu, lai sāktu strādāt privātajā sektorā, vai indivīdiem, kas pirms tam strādājuši privātajā sektorā, tiekot ieceltiem vadošā amatā kādā no ES institūcijām, un iegūtos konstatējumus ņemt vērā, kad tiks apsvērta saskaņota tiesiskā regulējuma ieviešana interešu konflikta novēršanai pēc nodarbinātības publiskajā sektorā;
13. atgādina Komisijas 2019. gada 24. oktobra plenārsēdes debatēs pausto apņemšanos pārskatīt pēcnodarbinātības tiesisko regulējumu; aicina Komisiju ieviest saskaņotu tiesisko regulējumu interešu konflikta situācijas novēršanai pēc nodarbinātības publiskajā sektorā, lai nodrošinātu augstus ētikas standartus; uzsver nepieciešamību ES praksi saskaņot ar starptautiskajiem standartiem; uzsver, ka ES un valsts līmenī būtu jāpiemēro vienādi standarti;
14. aicina Komisiju, pārskatot satvaru nodarbinātībai pēc amata ieņemšanas publiskajā sektorā, noteikt konkrētas riska jomas, kurās varētu būt nepieciešami uzlabojumi, tostarp paplašinot iespēju bloķēt profesionālo darbību, un apsvērt iespēju pagarināt augstākā līmeņa ierēdņiem piemērojamo nogaidīšanas periodu proporcionāli katram konkrētajam gadījumam, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. pantu; uzsver, ka Civildienesta noteikumu 11. pantā izklāstītā prasība pirms pieņemšanas darbā atklāt informāciju par interešu konfliktiem būtu īstenojama tā, lai nodrošinātu, ka kandidāta iespējamie interešu konflikti tiek darīti zināmi labu laiku pirms stāšanās darbā ES institūcijā; turklāt uzsver, ka visām ES struktūrām savā tīmekļa vietnē būtu jāpublicē iekšējie noteikumi par interešu konfliktu novēršanu un jāņem vērā Eiropas Ombuda 2017. gada ieteikumi par Civildienesta noteikumu 16. panta 4. punktā prasītās ikgadējās informācijas publicēšanu;
15. aicina Komisiju paplašināt šo pārskatīšanu, to attiecinot arī uz iespējamiem interešu konfliktiem, kas saistīti ar nodarbinātību pirms amata ieņemšanas publiskajā sektorā, un apsvērt iespēju pastiprināt esošos pasākumus, piemēram, obligātu līdzdalības atsavināšanu uzņēmumos, kuri ir pakļauti tās institūcijas pilnvarām, kurā strādā jaunieceltais ierēdnis, vai kuriem ir darīšanas ar šo institūciju, un apsvērt iespēju ieviest jauna veida preventīvus pasākumus, tādus kā obligāta atstādināšana no amata gadījumos, kad tiek risināti jautājumi, kas skar bijušo darba devēju privātajā sektorā;
16. uzskata, ka aizliegums mainīt darbu gadījumos, kad attiecīgā persona tobrīd ir nodarbināta un aizliegums ir pietiekami precizēts un pamatots, nav uzskatāms par tādu, ar ko tiek pārkāptas tiesības uz nodarbinātību;
17. norāda — ja tiktu ieviesti ilgāki nogaidīšanas periodi attiecībā uz augstākā līmeņa ierēdņiem, kas atstāj aģentūru, varētu apsvērt arī iespēju viņiem piešķirt atbilstošu pagaidu pabalstu; uzsver, ka šāda pagaidu pabalsta izmaksa būtu jāpārtrauc, ja nogaidīšanas periodā attiecīgā persona sāk strādāt jaunā darbā;
18. aicina Komisiju izvērtēt, vai ir atbilstoši tas, ka attiecīgās ES aģentūras pašas lemj par interešu konflikta novēršanas noteikumu izpildes nodrošināšanu, un apsvērt, kā varētu nodrošināt attiecīgo noteikumu konsekventu piemērošanu; uzskata, ka Komisijas priekšsēdētājas Urzulas von der Leienas iecerētā neatkarīgā ētikas struktūra ir vispiemērotākā struktūra lēmumu pieņemšanai nākotnē par interešu konfliktiem, kas skar ES institūciju darbiniekus;
19. ierosina visiem Eiropas Parlamenta deputātiem un visiem Eiropas Komisijas un Eiropas Savienības Padomes pārstāvjiem atturēties no kontakta ar pašreizējo izpilddirektoru, ja un kad viņš sāks strādāt AFME ģenerāldirektora amatā, kura pilnvaru termiņš ir divi gadi; aicina dienestus, kas atbild par pastāvīgas ("brūnās") caurlaides izsniegšanu iekļūšanai Parlamenta telpās, rūpīgi iepazīties ar A. Farkas lietu, ņemot vērā iespēju nepiešķirt šādu caurlaidi uz tādu pašu laikposmu (diviem gadiem), lai izvairītos no iespējama interešu konflikta;
20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Revīzijas palātai un Eiropas Ombudam.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2020)0001

Komiteju skaitliskais sastāvs**Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra lēmums par pastāvīgo komiteju skaitlisko sastāvu (2020/2512(RSO))**

(2021/C 270/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences lēmuma priekšlikumu,
- ņemot vērā 2014. gada 15. janvāra lēmumu par pastāvīgo komiteju kompetencēm⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 206. pantu,

1. nolemj noteikt pastāvīgajām komitejām un apakškomitejām šādu skaitlisko sastāvu pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES:

- I. Ārlietu komiteja: 71 loceklis;
- II. Attīstības komiteja: 26 locekļi;
- III. Starptautiskās tirdzniecības komiteja: 43 locekļi;
- IV. Budžeta komiteja: 41 loceklis;
- V. Budžeta kontroles komiteja: 30 locekļi;
- VI. Ekonomikas un monetārā komiteja: 60 locekļi;
- VII. Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja: 55 locekļi;
- VIII. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja: 81 loceklis;
- IX. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja: 78 locekļi;
- X. Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja: 45 locekļi;
- XI. Transporta un tūrisma komiteja: 49 locekļi;
- XII. Reģionālās attīstības komiteja: 43 locekļi;
- XIII. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja: 48 locekļi;

⁽¹⁾ OV C 482, 23.12.2016., 160. lpp.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

XIV. Zivsaimniecības komiteja: 28 locekļi;

XV. Kultūras un izglītības komiteja: 31 loceklis;

XVI. Juridiskā komiteja: 25 locekļi;

XVII. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja: 68 locekļi;

XVIII. Konstitucionālo jautājumu komiteja: 28 locekļi;

XIX. Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja: 35 locekļi,

XX. Lūgumrakstu komiteja: 35 locekļi,

Cilvēktiesību apakškomiteja: 30 locekļu;

Drošības un aizsardzības apakškomiteja: 30 locekļu;

2. atsaucoties uz Priekšsēdētāju konferences 2019. gada 30. jūnija lēmumu par komiteju prezidiju sastāvu, nolemj, ka komiteju prezidiju sastāvā var būt ne vairāk kā četri priekšsēdētāju vietnieki;

3. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu informēšanas nolūkā nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0002

Protokols starp ES, Islandi un Norvēģiju Nolīgumam par kritērijiem un mehānismiem tās valsts noteikšanai, kas ir atbildīga par to patvēruma lūgumu izskatīšanu, kuri iesniegti kādā dalībvalstī vai Islandē, vai Norvēģijā, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos ***

Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu starp Eiropas Savienību, Islandi un Norvēģijas Karalisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Islandes Republiku, un Norvēģijas Karalisti par kritērijiem un mehānismiem tās valsts noteikšanai, kas ir atbildīga par to patvēruma lūgumu izskatīšanu, kuri iesniegti kādā dalībvalstī vai Islandē, vai Norvēģijā, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos (15791/2018 – C9-0155/2019 – 2018/0419(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 270/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15791/2018),
 - ņemot vērā projektu Protokolam starp Eiropas Savienību, Islandi un Norvēģijas Karalisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Islandes Republiku, un Norvēģijas Karalisti par kritērijiem un mehānismiem tās valsts noteikšanai, kas ir atbildīga par to patvēruma lūgumu izskatīšanu, kuri iesniegti kādā dalībvalstī vai Islandē, vai Norvēģijā, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos (15792/2018),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 88. panta 2. punkta pirmās daļas a) punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C9-0155/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A9-0053/2019),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu, Islandes un Norvēģijas Karalistes valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0003

ES un Ķīnas nolīgums par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem ***

Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas valdību par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (11033/2019 – C9-0049/2019 – 2018/0147(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 270/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11033/2019),
 - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Ķīnas Tautas Republikas valdību par dažiem gaisa pārvadājumu aspektiem (09685/2018),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 100. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C9-0049/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu (A9-0041/2019),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2020. gada 15. janvāris

P9_TA(2020)0004

Kopējā pievienotās vērtības nodokļa sistēma attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem *

Eiropas Parlamenta 2020. gada 15. janvāra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt pareizu mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma piemērošanu (13952/2019 – C9-0166/2019 – 2018/0006(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — atkārtota apspriešanās)

(2021/C 270/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (13952/2019),
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2018)0021),
 - ņemot vērā tā 2018. gada 11. septembra nostāju⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar Parlamentu ir atkārtoti apspriedusies (C9-0166/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 82. un 84. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0055/2019),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 433, 23.12.2019., 203. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV